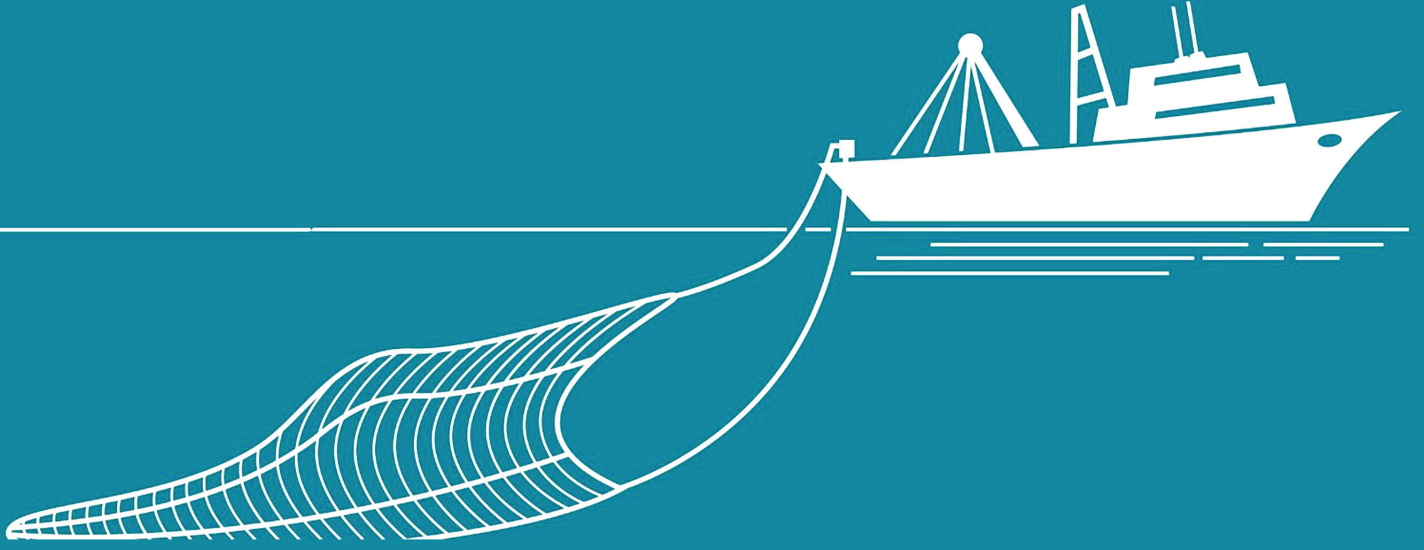

எழுதல்

ஓக்ரோபர் 2023

Source : www.cffacape.org

இதழ்
15

பதிப்பாளியர்

கணேசானந்தன் சசீவன்

பொறுப்பாளியர்கள்

மாயமுகு பவித்ரா
பரமசிவம் பவதாரணி
ஸ்ரணிஸ்ஸல் கபில்தேவ்

குரல் வடிவம்

பாலரூபன் கிருஷிகா
இராதாகிருஷ்ணன் தர்ஷினி

வளவாளர்கள்

இ. பத்மநாப ஐயர்	- உசாத்துணை சேவை
கனகலிங்கம் சுகுமார்	- உசாத்துணை சேவை
கதிர் சயந்தன்	- நூல் தயாரிப்பு
தங்கராஜா பிரபாகரன்	- கட்டுரை திருத்தம்
பாலசுப்ரமணியம் சிவகுமார்	- காணொலி எண்ணக்கரு
தில்லைநாதன் கோபிநாத்	- நூல் வரிசை
மகேந்திரன் திருவரங்கன்	- மொழிபெயர்ப்பு

துறை சார் ஆலோசகர் குழு

கந்தையா ரமணிதரன்	- நீரியலும் கூழ்ப்பொறியியலும்
குமாரவடிவேல் குருபரன்	- சட்டமும் சட்டமுறைமையும்
பரம புஷ்பரடணம்	- வரலாறும் தொல்லியலும்
இ. மயூரநாதன்	- கட்டடக்கலையும் வடிவமைப்பும்
தர்சன் அம்பலவாணர்	- மதமும் இறையியலும்
சபா ஜெயராசா	- கல்வியியலும் கற்கையும்
சேரன் உருத்திரமூர்த்தி	- சமூகவியலும் மானிடவியலும்
ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்	- மொழியும் இலக்கியமும்

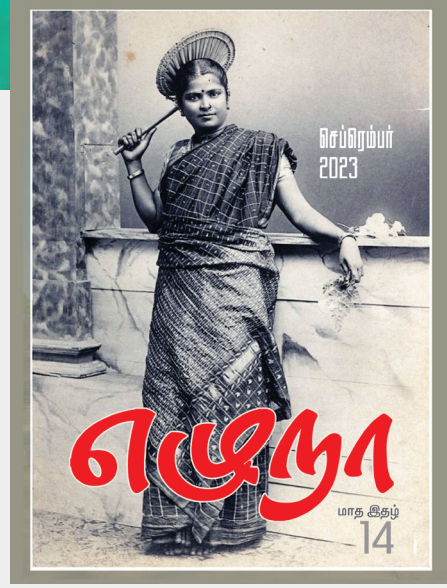
பங்களிப்பாளர்கள்

கணேசலிங்கம் குகரூபன்
கருணானந்தன் சஞ்ஜே

விநியோகத் தொடர்புகளுக்கு

நடராஜா முரளிதரன் - கனடா

முந்தைய இதழ்

FOLLOW

எழுநூ

- <https://ezhunaonline.com/>
- <https://youtube.com/user/Ezhuna>
- <https://www.facebook.com/Ezhunax/>
- <https://twitter.com/Ezhuna>
- <https://www.instagram.com/ezhuna/>
- <https://www.tiktok.com/@ezhuna>
- <https://open.spotify.com/show/4Xn>
- <https://tinyurl.com/ykj8ru3f>
- <https://tinyurl.com/3zfkzxme>
- <https://tinyurl.com/2p83m8zj>
- <https://pca.st/swr6zomk>
- <https://radiopublic.com/6rX3L4>
- <https://tinyurl.com/bdeky92h>
- <https://anchor.fm/ezhuna>
- <https://www.clubhouse.com/club/ezhuna>
- <https://www.magzter.com/publishers/>

எழுநூ இதழ் 15

தொடர்பு முகவரி :

எழுநூ

63, சேர். பொன். இராமநாதன் வீதி
கலட்டி சந்தி, திருநெல்வேலி.

மின்னஞ்சல்:

contact@ezhunaonline.com
ezhunamedia@gmail.com

உள்ளே...

04

இலங்கையின் வடகடலில் இந்திய அத்துமீறல் : கடல் வள அழிவும் சமூகப் பொருளாதார பாதிப்புகளும்
மரியநாயகம் நியூடன்

38

எருமை வளர்ப்பு :
ஒரு குறுக்கு வெட்டுப் பார்வை
சிவபாத சுந்தரலிங்கம் கிருபானந்தகுமரன்

27

வேடர் வழிபாட்டில்
பெண்ணியம்
கமலநாதன் பத்திநாதன்

32

பௌத்த — சமண
மதங்களின்
மீளெழுச்சிகள்
நடேசன் இரவீந்திரன்

53

ஜே.வி.பி விதைத்த
விஷக் கருத்துக்கள்
இரா. சடகோபன்

45

ஆரியர் கோட்பாடும்
இலங்கையின் 'சிங்கள பௌத்த'
அடையாள உருவாக்கமும்
கந்தையா சண்முகலிங்கம்

56

எம்.ஜி.ஆர் குறித்த
ரோகண விஜேவீரவின்
அச்சம்
இரா. சடகோபன்

59

மலையகத்
தமிழரும்
அரசியல்
நகர்வும்
இரா. சடகோபன்

62

கீழைக்கரைக்கான வேறு
தொன்மச் சான்றுகள் I
விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன்

68

பிரித்தானியர் ஆட்சிக்
காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின்
பொருளாதாரம் :
19 ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகள்
கந்தையா சண்முகலிங்கம்

87

யாழ்ப்பாணத்தில்
உருவான சில
ஆரம்பகால
நூலகங்கள்
நடராஜா செல்வராஜா

93

அநுராதபுர இராசதானி
காலத்தில் எல்லாள் மன்னன்
வெளியிட்ட தமிழ் நாணயம்
பரமு புஷ்பரட்சணம்

97

யாழ்ப்பாணத்து பழங்களும்
பனைசார் உணவுகளும்
தியாகராஜா சுதர்மன்

106

வணிகம் ஆரம்பிக்க அவசியமான
நான்கு தூண்கள்
கணபதிப்பிள்ளை ரூபன்

109

பயன்பல கொடுக்கும்
பப்பாளி மரம்
பால. சிவகடாட்சம்

112

1882 : மானிப்பாய் மருத்துவக் கல்லூரியின்
இறுதி நாட்கள்
பாலசுப்ரமணியம் துவாரகன்

115

வடக்கு கிழக்கு உயிர்ப்
பல்வகைமை : ஓர் அறிமுகம்
சி. ஜேம்சன் அரசகேசரி

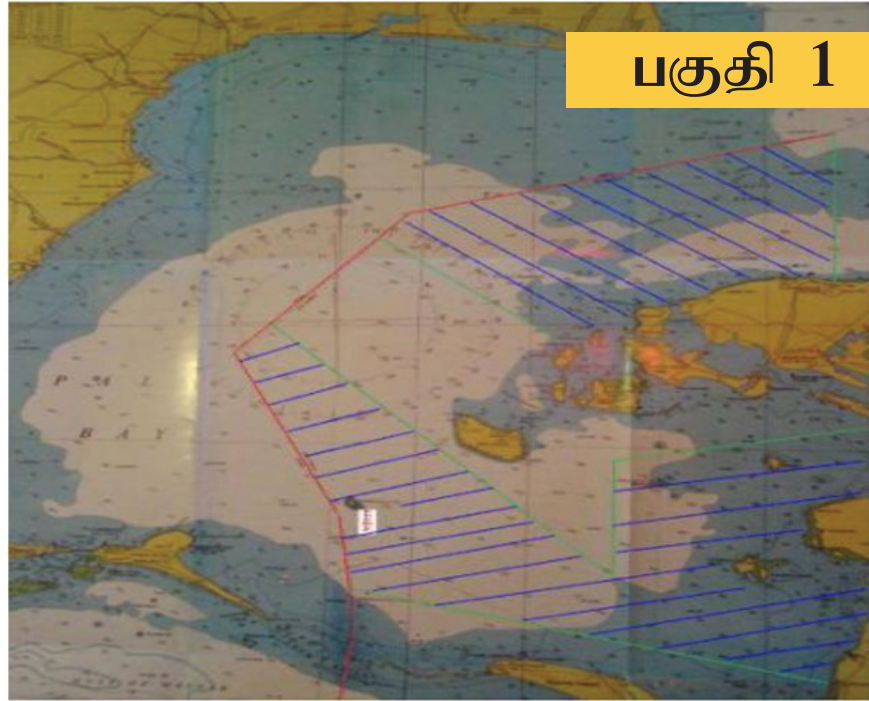
'காட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட கடலும் கைவிடப்பட்ட மக்களும்' என்ற இந்தக் கட்டுரைத் தொடரானது இலங்கையின் வடக்குக் கடற்பகுதி மீன்பிடி சமூகத்தினர் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி மற்றும் பரிமாணம் பற்றி ஆராய்கின்றது. இந்து சமுத்திரப் பிராந்திய கடல் அரசியலை விமர்சனப் பார்வையுடன் ஆராய்கின்ற இந்தத் தொடரானது, இலங்கையின் கடல் வளம் எவ்வாறு சர்வதேச சக்திகளால் கூறுபோடப்பட்டு சுரண்டப்படுகின்றது என்பதையும் அதன் பின்னணியிலுள்ள உள்ளூர் சக்திகளை ஆதாரங்களுடன் வெளிப்படுத்துவதாகவும் அமைகிறது. மேலும், இலங்கைத் தமிழ் கடல்சார் மக்களின் கடல் தொடர்பான இறைமை, அதில் அவர்கள் சுதந்திரமாக மீன்பிடித்து தமது வாழ்வாதாரத்தை தேடும் உருத்து என்பவை தொடர்பிலும் இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் பேசவுள்ளது.

**மரியநாயகம்
நியூடன்**

சமூக ஆய்வாளர் மரியநாயகம் நியூடன் அவர்கள் 14 வயதில் ஈழத்திலிருந்து நோர்வே நாட்டுக்கு புலம்பெயர்ந்தவர். The Arctic University of Norway and NORD University Bod, Norway பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் துறையில் தனது பட்டப்படிப்பை நிறைவு செய்த இவர் இன்று வரை இலங்கையின் அரசியல், சமூக விடயங்கள் சார்ந்து பல்வேறு செயற்திட்டங்களை முன்னெடுத்து வருகின்றார். நோர்வே மாநில மற்றும் நகராட்சி நிர்வாகங்களில் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளார். தற்போது அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளின் அரசியல் பற்றிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுவருகின்றார்.

இலங்கையின் வடகடலில் இந்திய அத்துமீறல் : கடல் வள அழிவும் சமூகப் பொருளாதார பாதிப்புகளும்

சிவப்புக்கோடு - இலங்கை - இந்திய எல்லை நீலக்கோடுகள் - இந்தியர்கள் அத்துமீறி மீன் பிடிக்கும் இலங்கையின் கடற்பிரதேசம்

ஐ னாதிபதி சந்திரிக்கா பண்டார நாயக்காவின் முதல் ஐந்து ஆண்டு ஆட்சிக்காலத்தில் (1994 - 1999) விடுதலைப் புலிகள் அமைப்புடன் யுத்த

நிறுத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டு சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப்பட்டன. அந்த சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கு மறைமுகமாக உதவிய நோர்வே மற்றும் சில ஐரோப்பிய ஒன்றிய நாடுகள்,

யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இலங்கையின் வடக்குகிழக்கை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் உடன்பட்டிருந்தன. அந்தப்பேச்சு வார்த்தைகள் முற்று முழுதாக முடிவடையாமல் இருந்தாலும், இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வுகள் பற்றி விடுதலைப் புலிகளுக்கும் சந்திரிகா அரசுக்கும் இடையில் பல விடயங்கள் தொடர்பான ஆலோசனைகள் நடந்தபடி இருந்தன. இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் எதிர்பார்த்தபடி எந்தவித உடன்பாடுகளையும் எட்ட முடியவில்லை. எனினும், தீர்வொன்று கிடைத்தால், தமது ஆட்சிக்கு உட்படப்போகும் பிரதேசங்கள் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் விடுதலைப் புலிகள் பல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு உடன்பட்டார்கள்.

என்பவையாகும்.

இதில், முதலாவது தவிர இரண்டாவது ஆய்வு முற்றுமுழுதாக முடிக்கப்படவில்லை. ஆய்வின் தரவுகளை சேகரிப்பதற்கான களவேலைகள் மட்டுமே முடிந்து விட்ட நிலையில், பேச்சுவார்த்தைகளில் குழப்பங்கள் ஏற்பட்டதனால் அது நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் கிடைத்த தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு 2011 இல் தமிழில் இணையத்தளங்கள் மற்றும் சில பத்திரிகைகளில் அரைகுறை கட்டுரைத் தொடர்களை எழுதி வெளியிட்டேன். இதன் திருத்திய மறு வெளியீடு (17.05.2018) தமிழரங்கம். com மற்றும் ndpfront.com இணையங்களில் வெளியிடப்பட்டன. அவை இன்றுவரை பலரால்

99

பணையால் விழுந்தவனை மாடேறி மிதித்ததென்பது போல, இலங்கையில் தமிழ் பேசும் மக்களின் பாரம்பரியக் கடற்பிரதேசம் இன்று இந்தியாவினால் கொள்ளையிடப்படுகிறது. 2009 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் வடக்கின் மீன்பிடிச் சமூகம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொள்ள முயலும் எல்லாவகை செயற்பாடுகளும், முயற்சிகளும் இவ் இந்தியக் கடற்கொள்ளையால் மூர்க்கமான முறையில் கருவிலேயே சிதைக்கப்படுகின்றன.

இதன் பின்னணியில் பல பொருளாதார நலன்களையும் மற்றும் சில தொடர்புச் சாதனங்களையும் அதற்கான கருவிகளையும் அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார்கள். நோர்வேயின் மேற்பார்வையில் பல நாடுகள் வடக்கு கிழக்கு பகுதிகளில் பாரிய அபிவிருத்திகளை மேற்கொள்ளவும் அதற்காக முதலீடுகளைச் செய்யவும் தயாராக இருந்தார்கள். இந்த நிலையில், அந்த அபிவிருத்திகளின் உள்ளடக்கம் என்ன என்பதை அறிந்து கொள்ளவும், அவை தொடர்பான துல்லியமான செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கவும் நோர்வே தயாரிப்புகளில் ஈடுபட்டது. இதன் அடிப்படையில் நோர்வேயைச் சேர்ந்த பொருளாதார ஆய்வு நிறுவனங்கள், பல்கலைக்கழகங்கள் அபிவிருத்தி சம்பந்தமான வரைவுகளை மேற்கொண்டன. இந்த வகையில் இரு ஆய்வுகளில் பங்கு கொள்ளும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிட்டியது. அவையாவன,

1. போர் நடக்கும் பிரதேசங்களில் தமிழ் இளையோரும் தற்கொலையும்,
2. வடக்கு மாகாணத்தின் மீன்பிடித் தொழிலின் இன்றைய நிலையும் அதன் சவால்களும்,

அவரவர் அரசியலுக்கேற்ப பாவிக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு எழுதிய கட்டுரையில் ஒன்றே இங்கு வெளியாகின்றது. இந்தக் கட்டுரை எழுதிய காலம் சில வருடங்களுக்கு முன்பு என்றாலும், இதன் பேசுபொருள், உள்ளடக்கம், மற்றும் தரவுகள் அனைத்தும் இப்போதும் எம் மீனவர் சமுதாயத்தின் தீர்க்கப்படாத, எரிந்து கொண்டிருக்கும் சமுதாயத் தீயின் வெளிப்பாடாகவே உள்ளன.

அறிமுகம்

முப்பது வருடங்களுக்கு மேலாக நடைபெற்ற தமிழ்பேசும் மக்கள் மீதான இனவாத ஒடுக்குமுறைப் போர் இராணுவ ரீதியில் முடிவுக்குவந்து ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாகின்றது. ஆனாலும், தமிழ்பேசும் மக்கள் மீதான ஒடுக்குமுறையின் தன்மையிலோ, உக்கிரத்திலோ எந்தவித காத்திரமான மாற்றங்களும் நிகழ்ந்து விடவில்லை. இனவாத ஒடுக்குமுறையானது பல புதிய வடிவங்களில் இன்னும் தொடர்கிறது. அபிவிருத்தி என்ற பெயரில் பாரம்பரிய விவசாய நிலங்களும், காடுகளும், கரம்பைகளும்

அபகரிக்கப்படுகின்றன. சர்வதேசப் பொருளாதார உதவி மற்றும் முதலீடு என்ற பெயரில் மேலாதிக்க நாடுகளுக்கு எமது தேசத்தின் (ஒட்டுமொத்த இலங்கையின்) வளங்களை, ஆளும் இனவாத சக்திகளும் அவர்களுக்குத் துணைபோகும் தமிழ்பேசும் மக்களின் பிரதிநிதிகளென தம்மைக் கூறிக்கொள்வோரும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு மலிவு விலையில் விற்கின்றனர். இது ஒரு புறமிருக்க, நம் தேசத்தின் கடல் வளங்கள் கேட்க எவருமின்றி கொள்ளையடிக்கப்படுகின்றன. இந்தக் கொள்ளைகள் பற்றி எவரும் பெரிதாக அலட்டிக் கொள்வதாயில்லை.

தமிழ் மொழிப் பாரம்பரியத்தில் நிலங்களையும் அல்லது பாரம்பரிய வாழ்நிலைப் பிரதேசத்தை - அதாவது தேசத்தின் நிலத்தை - அவற்றின் அமைப்புக்கு ஏற்பவும், உபயோகத்திற்கு ஏற்பவும், அதன் கலை - கலாசாரம், வாழும் பண்பாடு சார்ந்தும் முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை, குறிஞ்சி என வகைப்படுத்தி உள்ளனர். ஆனாலும், பொதுப் புத்தியின் ஆதிக்கத்தால் மக்கள் தேசம் என்பதை நிலம் என்று மட்டுமே விளங்கிக் கொள்கின்றனர். இங்கு, கடலும் கடல் சார்ந்த பிரதேசமாக வகைப்படுத்தப்படும் நெய்தல் நிலத்தின் அரைப்பகுதியான கடல் சார்ந்த நிலப் பகுதி (கரையோர நிலங்கள்) மட்டுமே தேசமென்ற வரையறைக்குள் மக்களால் விளங்கிக் கொள்ளப்படுகிறது. கடற்கரையை அடுத்துள்ள கடற் பிரதேசமும் அதன் வளங்களும் ஏதோ அந்நியமானதொன்றாக - எடுப்பார் கைப்பிள்ளையாகவே விளங்கிக் கொள்ளப்படுகிறது, பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், ஒரு தேசத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அரசியல்வாதிகளும், கொள்கை வகுப்பாளர்களும், சமூகப் போராளிகளும், தேசியவிடுதலைப் போராளிகளும் கூட “தேசம் என்பது நிலம் மட்டுமே” என்ற அரைகுறைப் புரிதலைக் கொண்டிருந்தால், அந்தத்தவறான புரிதல் பாரிய எதிர்மறைத் தாக்கத்தை அந்தத் தேசத்தின் வளர்ச்சியில் ஏற்படுத்தும்.

இலங்கையைத் தமது அதிகாரத்தின் கீழ் வைத்துள்ள சிங்களமொழி பேசும் மேலாதிக்க இனவாத சக்திகள் முதல், தமிழ்பேசும் மக்களுக்காக தொடர்ந்தும் போராடுபவர்களாகத் தம்மைக் காட்டிக் கொள்ளும் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு வரை, “தேசம் என்பது நிலம் மட்டுமே” என்ற வரையறைக்குள் நின்று கொண்டே அரசியல் செய்கின்றனர். மேற்கூறிய சக்திகள் ஏதோ விளங்காத்தனமாக இப்புரிதலைக்

கொண்டிருக்கவில்லை. இப்புரிதல் இவர்களின் அரசியற் கொள்கை மற்றும் பொருளாதாரச் சிந்தனையை சார்ந்ததாகும். சந்தர்ப்பவாத அரசியற் பாதைகளையும், ஆதிக்க நாடுகளுக்கு அடிபணிந்து, அவர்களின் அடிவருடி, அவற்றில் தங்கிவாழும் அரசியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட கொள்கையின் வெளிப்பாடுகளேயாகும். மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை கொள்ளையடித்து, அவர்களை நிரந்தரப் பொருளாதார அடிமைகளாக்கும், தமது சுயநலத்தை மட்டுமே முன்னிறுத்தி இயங்கும் சக்திகளான, விதேசியவாதிகளான இவர்களிடம் வேறு எந்த வகையான ‘தேசியப்’ புரிதலை எதிர்பார்க்க முடியும்?

பணையால் விழுந்தவனை மாடேறி மிதித்ததென்பது போல, இலங்கையில் தமிழ் பேசும் மக்களின் பாரம்பரியக் கடற்பிரதேசம் இன்று இந்தியாவினால் கொள்ளையிடப்படுகிறது. 2009 ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் வடக்கின் மீன்பிடிச் சமூகம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தன்னை நிலை நிறுத்திக் கொள்ள முயலும் எல்லாவகை செயற்பாடுகளும், முயற்சிகளும் இவ் இந்தியக் கடற்கொள்ளையால் மூர்க்கமான முறையில் கருவிலேயே சிதைக்கப்படுகின்றன. இந்தியாவின் அரசியல்வாதிகளும், கொள்கை வகுப்பாளர்களும், ஏன் இடதுசாரிகள் எனத் தம்மைக் கூறிக் கொள்வோரும் கூட இந்தியக் கடற்கொள்ளையை எல்லா வகையிலும் ஆதரிக்கின்றனர். பொதுவாக இந்தியர்கள் தமது தேசநலன் சார்த்த விடயத்தில் மிகவும் தெளிவாகவே உள்ளனர்.

இலங்கையில் தமிழ்பேசும் மக்கள் மீது பிரயோகிக்கப்படும் இனவாத அரசியலைத் தோற்கடித்து, தமிழ் மக்களுக்கான தீர்வைப் பெறப் போராடுவதாக ‘தமிழ்த் தேசியத் தலைவர்கள்’ கூறுகின்றனர். தமிழ்பேசும் மக்களின் பிரதிநிதிகள் எனத் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் சில அரசியற் சக்திகளான இவர்கள், மேலாதிக்க இந்திய அரசுக்கு வால்பிடிக்க முயல்வதுடன், தென்னிந்திய தமிழ் இனவாதிகளான சீமான், வை.கோ, நெடுமாறன் போன்ற சீரழிந்த மூன்றாந்தர அரசியல்வாதிகளை இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் நம்பிக்கை நட்சத்திரங்களாக தலையில் வைத்து கொண்டாடுகின்றனர்.

மறுபுறத்தில், இடதுசாரிகள் எனவும் மக்கள் சார்ந்த அரசியல் செய்பவர்கள் எனவும்

தம்மைக் கூறும் இலங்கைத் தமிழர்களில் ஒரு பகுதியினர், இந்தியக் கடற் கொள்ளைக்குத் துணைபோகும் மக்கள் கலை இலக்கியக் கழகம் (ம.க.இ.க) போன்ற 'இடதுசாரித்துவம்' பேசும் இந்திய அமைப்புக்களை, எதிர்காலத்தில் இலங்கையில் நடைபெறப்போகும் புரட்சியின் நட்புச் சக்திகளாகவும், பங்காளிகளாகவும் மதித்து, அவர்களுக்குச் சிரம் தாழ்த்தி அரசியல் செய்கின்றனர்.

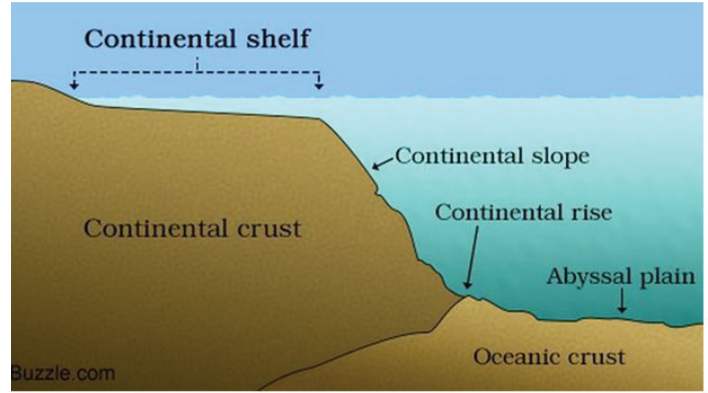
மேற்படி காரணங்களினால் இலங்கைத் தமிழினவாதிகளும், புலம்பெயர் 'புரட்சிக்காரர்களும்' இலங்கையின் கரைகளில் நடைபெறும் இந்தியர்களின் நாசகார மீன்பிடியை மூடி மறைத்து, இந்திய மீன்பிடிசார் பெரும் மூலதனக்காரர்களுக்கு சார்பாக நடாத்தும் அரசியலைத் தட்டிக் கேட்க முடியாதவர்களாய் உள்ளனர். புலிகளின் பின், ஏகப்பிரதிநிதித்துவம் கதைக்கும் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பும் இந்தியக் கடற்கொள்ளைக்கு எதிராக இது வரை ஓர் அறிக்கை கூட விடவில்லை. இந்த நிலைமை ஏன்?

இந்தச் சந்தர்ப்பவாத, மௌன அரசியலானது இந்திய 'நாசகார மீன்பிடியால்' பாதிக்கப்பட்ட வடபகுதி மீனவர்களில் பெரும் பகுதியினரின் நாளாந்த சீவியத்தை கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளது. இதில் கவலைக்குரிய விடயம் என்னவென்றால், இந்திய நாசகார மீன்பிடியால் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் புலிகளுடன் நின்று கடைசி வரை போரிட்ட பல போராளிகளும், அவர்கள் சார்ந்த சமூகங்களும் என்பதுதான். இலங்கை இனவாத அரசுக்கும், அதற்கு ஆதரவான அரசியல் சக்திகளுக்கும் எதிரான மனப்பான்மையுடன், 'தமிழ் தேசிய உணர்வையும்' கொண்டதாக இந்த சமூகங்களின் தொழிலாளிகளும் அவர்களின் பிள்ளைகளும் நின்றார்கள். ஆனால் இன்றுள்ள தமிழ்த் தரகுகளுக்கும் இனவாதிகளுக்கும் திடீர் அரசியல்வாதிகளுக்கும் இன்று இந்த சமூகங்களின் தொழிலாளிகளும் அவர்களின் பிள்ளைகளும் தேவையில்லாத பொருளாகப் போயுள்ளனரா?

சிறு மனிதாபிமான தளத்தில் நின்று கூடவா இவர்களால் இந்த மக்களுக்காக குரல் கொடுக்க முடியாதுள்ளது?

வடபகுதியின் மீன்பிடி அபிவிருத்தி பற்றிய சிறு வரலாற்றுப் பார்வை

இலங்கைக்கு பாரிய கடற்பிரதேசம் இருந்தும், இலங்கை இன்றுவரை மீன்பிடியில் எந்தவகையிலும் அபிவிருத்தியடைந்த ஒரு நாடல்ல. மீன்பிடித் தொழில் அபிவிருத்திக்கான முதல் அடித்தளம் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் (1970 - 1977) பதவிக் காலத்தில் இடப்பட்டது. இக்காலப்பகுதியில் மீன்பிடிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும், அகில இலங்கை மீன்பிடித் தொழிலாளர் சமாசமும் உருவாக்கப்பட்டன. ஐந்தாண்டுத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு, அந்தத்திட்டத்தில் முதல் இரண்டாண்டுகள் கரையோர மற்றும் களப்புசார் மீன்பிடியை அபிவிருத்தி செய்யத் திட்டமிடப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் இலகு கடன்கள் மீன்பிடி கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கூடாக வழங்கப்பட்டன. இந்தக்கடன்கள் மூலம் வடக்குகிழக்கில் உபயோகிக்கும் மர வள்ளங்களும், தெற்கில் பாவிக்கும் கட்டுமரங்களும், வலைகளும் தொழிலாளர்களுக்காக வழங்கப்பட்டன.

கடலடித்தளமேடை

Image source - www.quora.com

அதன்பின் பதவிக்கு வந்த யூ.என்.பி. அரசு தனது திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கைக்கேற்ப சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் திட்டத்தை சில மாற்றங்களுடன் நடைமுறைப்படுத்தியது. மீன்பிடித் தொழிலை ஐப்பான் நாட்டின் உதவியுடன் நவீனப்படுத்த, அந்நாட்டின் நிறுவனங்களுடன் ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இவ்வாறு

கைச்சாத்திடப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி ஜப்பான் நாடு தனது கடல்சார் தொழில் நுட்பத்தை இலங்கையில் சந்தைப்படுத்தும் தனியுரிமையை தனதாக்கிக் கொண்டது. அத்துடன் இலகு கடன் மூலம் ஜப்பானிய நிறுவனங்கள், சிறு வள்ளங்களுக்கும் கட்டுமரங்களுக்கும் பயன்படும் வெளியிணைப்பு இயந்திரங்களை மீனவர் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக வழங்கியது.

அத்துடன் உள்ளிணைப்பு இயந்திரங்களைக் கொண்ட கரைகடந்து தொழில் செய்வதற்கான நவீன படகுகளை தனியார் வங்கிகளின் உதவியுடன் கட்டுவதற்கான ஊக்குவிப்பும் அரசினால் வழங்கப்பட்டது. இதனைச் சரியாகப் பயன்படுத்தி பாரிய நலன்களை அனுபவித்தோர் மன்னாரில் இருந்து வடமராட்சி வரை தொழில் புரிந்த நடுத்தரவர்க்க மீனவர்கள் என்றால் மிகையாகாது. இதற்கான முக்கியமான காரணிகளாக பின்வருவனவற்றை கூறலாம் :

- தெற்குடன் ஒப்பிடுகையில் வடக்கின் பொருளாதாரம் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்தே மிக நன்றாக இருந்தது. அத்துடன் சேமிப்பு பழக்கத்துடன் இணைந்த தனிநபர்களுக்கு இடையிலான வட்டிக்கு வழங்கும் முறை இலகுவாக கடன் பெற்று தொழில் நடத்த வகை செய்தமை.
- பலநூறு வருடங்களாக வடபகுதியைச் சேர்ந்த சில கிராமத்தவர்கள் மரப்படகு கட்டும் தொழில் நுட்பமும், அனுபவமும் கொண்டவர்களாக இருந்தமை. (இவர்கள் தான் பிற்காலத்தில் ஜாஎல, மற்றும் நீர்கொழும்பு பகுதியில் மரப்படகு கட்டும் தொழிலை சிங்களத் தொழிலாளர்களுக்கும் கற்றுக்கொடுத்தார்கள்.)
- நோர்வேயினால் அறுபதாம் ஆண்டுகளில் உருவாக்கப்பட்ட சீநோர் நிறுவனமானது காரைநகரிலும், குருநகரிலும் வலையுற்பத்தி மற்றும் கண்ணாடி நார் இழைப்படகு உற்பத்திகளை மேற்கொண்டது. இதனால் மலிவு விலையில் தொழிலாளர்கள் மேற்கூறிய உபகரணங்களைப் பெற முடிந்தமை.

(இந்நிறுவனம் பிற்காலத்தில் அரசமயப்படுத்தப்பட்டு, அதன் தொழில்நுட்பம் தெற்கில் படகுகள் தயார் செய்ய உபயோகிக்கப்பட்டது. இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் காரைநகர் தொழில்நுட்பவியலாளர்களும், தொழிலாளர்களும் தென் இலங்கையருக்கு

தொழில்நுட்பத்தை பழக்கினர். தென்பகுதியில், குறிப்பாக ஜாஎல பகுதியில் உருவாக்கப்பட்ட கண்ணாடி நார் இழைப் படகுகளை தமிழ்ப் போராட்ட இயக்கங்கள் பயன்படுத்தின. அந்தப்படகுகள் காரைநகர் படகுகளை விட ஆழ்கடல் அலை அடிப்பை தாங்கக் கூடியவை. காரைநகர் படகு உற்பத்தி, புளொட் இயக்கக் கொள்ளையினால் நிறுத்தப்பட்டது. குருநகர் வலை உற்பத்தி நிறுவனம், புளொட் இயக்கத்தாலும் புலிகளாலும் கொள்ளையிடப்பட்டதால் நிறுத்தப்பட்டு, வலையுற்பத்தி கொழும்புக்கு மாற்றப்பட்டது.)

மீனின் பிறப்பும் வளர்ச்சியும் கடலடித்தளமேடை என்று சொல்லப்படும் (Continental Shelf) ஆழ்கடலுக்கும் பரவைகடல் / களம் / களப்பு கடலுக்கும் இடையிலான பகுதிலேயே நடைபெறுகிறது. இலங்கையின் பெரும்பகுதி கடலடித்தளமேடை மன்னாருக்கும் முல்லைத்தீவுக்கும் இடைப்பட்ட பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ளது. இதன் நீளம் 480 கிலோ மீற்றராகவும் அகலம் 22 கிலோ மீற்றரில் இருந்து 60 கிலோ மீற்றர் வரை உள்ளது. ஆகவே, இப்பகுதி உள்ளக அளவில் ஒப்பிடக்கூடிய மீன் உற்பத்தியாகும் பிரதேசமாகவுள்ளது. (இந்தியாவின் இரண்டாவது பெரிய கடலடித்தள மேடை கேரளக் கரையோரம் உள்ளது. அதனால் தான் கேரளம் மிக முக்கியமான மீன்பிடிப் பிரதேசமாகவுள்ளது.) இவ்வாறு இயற்கையாகவே மீன் உற்பத்தியாகும் பிரதேசத்தின் அருகில் வடபகுதி மீனவர்கள் வாழ்வதால், அவர்களால் அதை அனுபவிக்க முடிந்தது.

வடபகுதியில் பிடிபடும் மீன் தென்பகுதியில் மிகவும் விரும்பப்படுகிறது. இதனால் அங்கு நல்ல விலையுடன் சந்தை வாய்ப்பும் கிடைத்தது. அத்துடன் பதனிடப்பட்ட வடபகுதி மீனுக்கும் சந்தை வாய்ப்பும் வரவேறும் இருந்ததால், வடபகுதியில் பிடிக்கப்பட்ட மீன்கள் அனைத்தும் வீணாகாமல் பணமாக்கப்பட்டன.

இவ்வாறு மீன்பிடி அபிவிருத்தி, வடபகுதி மீனவர்களின் வாழ்நிலையை உயர்த்தியது. 1983 இல் வடபகுதியின் அதிஉச்ச மீன்பிடி காரணமாக நாட்டின் 40 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான மீன் உணவுத் தேவையை வடபகுதி மீனவர்களே பூர்த்தி செய்திருந்தனர். அக்காலத்தில் இலங்கையில் இருந்த மீன்பிடி தொழிலாளர்களில் 15 சதவீதமான மீனவர்கள் இந்தச் சாதனையை செய்தனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கண்ணாடி இழைப் படகு

Image source - amazinglanka.com

வடபகுதி மீன்பிடியின் இன்றைய நிலை

வடபிரதேச மீன்பிடி உச்சத்திலிருந்த 1983 ஆம் ஆண்டில் மொத்தமாக, உள்ளக இயந்திரம் பொருத்தப்பட்ட படகுகள் 680 உம், வெளியிணைப்பு இயந்திரம் பொருத்தப்பட்ட கண்ணாடி இழைப்படகுகள் 2,600 உம், மரவள்ளங்கள் 3,865 உம் இருந்தன. இந்தக் காலத்தில் பிடிக்கப்பட்ட பெருந்தொகையான மீன்கள் பிரதானமாகக் கண்ணாடி இழைப் படகுகளாலும், கரையோர தொழிலாளர் பயன்படுத்தும் மர வள்ளங்களாலேயுமே பிடிக்கப்பட்டன. ரோலர் பயன்பாடு இலங்கையில் 80 ஆம் ஆண்டில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டாலும், அது பின்வந்த காலத்தில் தடைசெய்யப்பட்டதுடன், யுத்தம் காரணமாக வடபகுதி ரோலர்கள் ஆழ்கடல் செல்வது தடுக்கப்பட்டது. வடபகுதியில் இருந்த ரோலர்களின் தொகை நூறுக்கும் குறைவானதே.

வடபகுதியின் ஆழ்கடல் மீன்பிடி தொழில்நுட்பம், ஆரம்பத்தில் கூறியது போல, வலைப்படுதலேயாகும். இவ்வலைகளின் கண்கள் கடலின் ஆழத்திற்கேற்பவும், எவ்வகையான மீன்களை மீனவர்கள் குறிவைக்கின்றனர், எந்தவகை காலநிலை நிலவுகிறது போன்ற காரணிகளின் அடிப்படையிலும் வேறுபடும். உள்ளக இயந்திரம் பொருத்தப்பட்ட படகுகள், ஜப்பானில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட 5 இஞ்சி கண் விட்டத்திலிருந்து 8 இஞ்சி கண்விட்டமுள்ள, 7 இலிருந்து 10 மீற்றர்

அகலமும் 1 இலிருந்து 2 கிலோமீற்றர் நீளமுள்ள வலைகளை உபயோகித்தன. கண்ணாடி இழைப் படகுகளில் தொழில் செய்தோர், 3 இஞ்சி கண்விட்டத்திலிருந்து 5 இஞ்சி கண்விட்டமுள்ள அறக்கொட்டியான் வலை, திருக்கை வலை போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தினார்கள். ஆனால் மரவள்ளம் உள்ளவர்கள் களங்கண்டி, சிறுவலை, கொட்டுவலை, விடுவலை, பறிக்கூடு, சூள், தூண்டில்வலைக் கயிறு, முரல் தூண்டி, சிங்க இறால் பிடித்தல் போன்ற களக்கடல் அல்லது பரவைக்கடல் சார் தொழிலை மேற்கொண்டனர். இதை விட

மன்னார் பிரதேசத்தின் சில பகுதிகளில் கரைவலை இழுப்பும் தொழிலாகச் செய்யப்பட்டது.

இவ்வாறு ஒப்பீட்டளவில் இலங்கையிலே தெற்கை விட பல முறைகளில் வளர்ச்சியடைந்திருந்த வடக்கின் மீன்பிடித் துறை, 1983 ஆம் வருடத்தின் பின்வந்த யுத்த காலத்தில் முற்றாக அழிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக, சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்காவின் ஆட்சிக்காலத்தில், 1995 இறுதியில் போர் காரணமாக மக்கள் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியேறி வன்னிக்குச் சென்றபோது, யாழ். மாவட்டத்தின் மீன்பிடி உபகரணங்களும், மீன்பிடி முறைமைகளும், உட்கட்டுமானமும் முற்றாக அழிக்கப்பட்டன. மன்னாரின் நிலையும் அதேபோன்று, படகுகள் வலைகள் உட்பட மீன்பிடி உபகரணங்களை பழுதுபார்ப்பதற்கான வசதியின்மை, அரசபடைகளின் அட்டூழியம் போன்றவற்றால் அழிவுகண்டது.

இன்று வடக்கின் மீன்பிடித் துறையானது வெளியிணைப்பு இயந்திரம் கொண்ட 2200 கண்ணாடி இழையப் படகுகளையும், 1800 மர வள்ளங்களையும், 120 உள்ளிணைப்பு இயந்திரம் கொண்ட மீன்பிடிக் கலங்களையும் கொண்டுள்ளது. அத்துடன் மன்னாரிலும், குருநகரிலும் மொத்தமாக 23 குறைந்த இழுதிறன் கொண்ட இறால் பிடிக்கவெனப் பாவிக்கும் ரோலர்கள் சட்டத்திற்கு முரணாக இயங்குவதாகவும் தகவல்கள் சொல்கின்றன.

தமிழ்நாட்டின் மீன்பிடி : சிறு வரலாற்றுப் பார்வையும் சில தரவுகளும்

தமிழ்நாட்டின் மீன்பிடி, உள்நாட்டு உணவுக்காகப் பயன்தரும் வளமாகவே பல காலமாக இருந்து வந்தது. ஆனால் 1972 இல் இந்திய மத்திய அரசால் முன்வைக்கப்பட்ட மீன்பிடி அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்படி அது சர்வதேச தரத்திற்கு அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டது. இதன் அடிப்படையில் கேரளத்தில், நோர்வே சர்வதேச அரசு அபிவிருத்தி நிதியுடன், அறுபதுகளின் இறுதியில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இயந்திர இழுவைப் படகுகள் தமிழகத்திலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. வள்ளம், கட்டுமரம் மூலம் சிறுவலைகளைப் பயன்படுத்தி தொழில் செய்ததற்கு பதிலாக இந்தவகையான நவீன பொறிமுறையைப் பாவிப்பதன் மூலம், உற்பத்தித் திறன் கூடுவதால் மீனவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயரும் என இந்திய அரசினால் நம்பப்பட்டது.

1972 ஆம் ஆண்டளவில் தமிழ்நாட்டில் 200 ஆகவிருந்த இயந்திரப் படகுகளின் தொகை 2008 ஆம் ஆண்டளவில் 5595 ஆக உயர்ந்தது. தமிழ்நாட்டின் மீன்பிடி உற்பத்தித் திறன் இன்று கேரளா, குஜராத்திற்கு அடுத்ததாக இந்திய அளவில் மூன்றாம் இடத்தில் உள்ளது. 2008 ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டின் மீன் உற்பத்தி 3,93,266.30 தொன்களாகும். இதில் 72,644 தொன்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு 18.3 பில்லியன் (அல்லது 18,131.4 மில்லியன்) இந்திய ரூபாய்கள் வருமானமாக பெறப்பட்டுள்ளன. இது சர்வதேச நாடுகளுக்கான ஏற்றுமதியால் பெறப்பட்ட வருமானம் மட்டுமே. உள்நாட்டு சந்தைப்படுத்தலால் பெறப்படும் வருமானம் இதைவிட அதிகமானது. இதன் அடிப்படையில் இன்று தமிழ்நாட்டின் மீன்பிடித் துறையானது செல்வம் கொழிக்கும் தொழிலாக இருக்கிறது.

ஆனால், மீன்பிடியால் பெறப்படும் செல்வம் முக்கியமாக யாருக்குப் போய் சேரவேண்டுமென 1972 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசு திட்டத்தில் கூறப்பட்டதோ, அவர்களுக்கு அது சென்றடையவில்லை. காரணம் மீன்பிடித் துறை மேற்கூறிய திட்டத்தின் அடிப்படையில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டபோது, அரசு நலன்களை பாவித்து அதில் முதலீடு செய்தவர்கள், இந்திய அரசியற் கட்சிகளில் செல்வாக்குப் பெற்ற பெரும் பணக்காரர்களும் அரசியல்வாதிகளும் மீன்பிடிக்கே சம்பந்தமில்லாத வேற்றுச் சமூகத்தை சேர்ந்த கோடீஸ்வரர்களுமே. அரசு மீன்பிடித் திட்டம் 1972 இல் நடைமுறைக்கு வந்தபோது பரம்பரை பரம்பரையாக மீன்பிடித்தோருக்கு அதில் முதலீடு செய்வதற்கான வளங்கள் இல்லாதிருந்ததும், அரசு இயந்திரத்தின் இலஞ்சக் கொடுமையும், அடித்தட்டு மீனவர்கள் மீன்பிடி அபிவிருத்தியின் நலனை அனுபவிக்க தடையானது எனலாம்.

நோர்வே அரசினால் ரோலர் இழுவைப் படகுகள் கேரள மாநிலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போதும் இதேநிலை தான் அங்கும் நடந்தது. அங்கும் பாரம்பரிய மீனவர்களின் வாழ்க்கை, பொருளாதார வறுமைக்குள் தள்ளப்பட்டு, அவர்கள் நாளாந்த கூலிகளாக்கப்பட்டார்கள். மீன்பிடியைத் தளமாகக் கொண்டு பெரும் பணக்காரர்கள் தமது மூலதனத்தை உயர்த்திக் கொண்டார்கள். இதற்குத் துணைபோன நோர்வே அரசு, தனது கேரள அபிவிருத்திச் செயற்திட்டத்தை ஆய்வுசெய்தது. அது பல ஏழைகளை உருவாக்கியதுடன், இயற்கை வள அழிவுக்கும் வழிவகுத்ததென, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் உலக அபிவிருத்தி சம்பந்தமான கூட்டத் தொடரின் போது சுயவிமர்சனம் செய்துகொண்டது. இன்றுவரை கேரளாவில் நோர்வேயின் மீன்பிடி அபிவிருத்தி எவ்வாறு 'ஒரு நாட்டில் அபிவிருத்தித் திட்டம்

மன்னார் வளைகுடாவுக்கு வடக்கிலும் வங்காள விரிகுடாவுக்கும் இடைப்பட்ட புவியடித் தளமேடையில், நாகப்பட்டினம் வடக்கில் இருந்து இராமேஸ்வரம் தெற்கு வரையாக, சுமார் 480 கிலோமீற்றர் கரையோர பிரதேசத்தில் வசிக்கும் மீனவர்களே இன்று இலங்கை கடல்வலயத்தில் அத்துமீறல் செய்து, நம் தேசத்தின் கடல்வளத்தை சூறையாடி, இயற்கை அழிவிற்கு வழிவகுக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

இலங்கை கடற்பரப்பில் தொழிலில் ஈடுபட்ட இந்தியப் படகுகள்

Image source - www.news.lk

மேற்கொள்ளக்கூடாது' என்பதற்கு சிறந்த உதாரணமாகவுள்ளது.

ஆனால், இவை எவற்றையும் கணக்கில் எடுக்காது, இந்திய மத்திய அரசும் தமிழ்நாடு மாநில அரசும், கேரளாவில் சமூகப் பாதிப்பையும் இயற்கைவள அழிவையும் ஏற்படுத்தி, ஒரு சில பணமுதலைகளை மேலும் பொருளாதாரத்தில் உயர்த்திய மீன்பிடி அபிவிருத்தித் திட்டத்தை தமிழ்நாட்டிலும் நடைமுறைப்படுத்தின. அதன் விளைவு, பஞ்சத்திலும்கூட அடுத்தவருக்கு அடிபணியாது, கடலை நம்பியே வாழ்ந்த பெருமை மிகு பாரம்பரியம் கொண்ட தமிழ்நாட்டு மீனவச் சமூகம் பெருமுதலாளிகளின் இயந்திரப் படகுகளில் நாட்கூலிகளாக ஆக்கப்பட்டனர். மேற்கூறப்பட்ட தகவல்கள் இந்திய மாநிலமான தமிழ்நாட்டின் ஒட்டுமொத்த மீன்பிடி சார்ந்ததாகும்.

மன்னார் வளைகுடாவுக்கு வடக்கிலும் வங்காள விரிகுடாவுக்கும் இடைப்பட்ட புவியடித் தளமேடையில், நாகப்பட்டினம் வடக்கில் இருந்து இராமேஸ்வரம் தெற்கு வரையாக, சுமார் 480 கிலோமீற்றர் கரையோர பிரதேசத்தில் வசிக்கும்

மீனவர்களே இன்று இலங்கை கடல்வலயத்தில் அத்துமீறல் செய்து, நம் தேசத்தின் கடல்வளத்தை சூறையாடி, இயற்கை அழிவிற்கு வழிவகுக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இது தமிழ்நாட்டின் ஒட்டுமொத்தக் கரையோரப் பிரதேசத்தில் சுமார் 43 சதவீதமாகும்.

அத்துடன் 2002 ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசின் கணக்கெடுப்பின்படி நாகப்பட்டினத்தில் 1,465 ரோலர்களும், தஞ்சாவூரில் 469 ரோலர்களும், புதுக்கோட்டையில் 866 ரோலர்களும், இராமநாதபுரத்தை சேர்ந்த 1,865 ரோலர்களில் 980 ரோலர்களும் (மீதமானவை மன்னார் வளைகுடாவில் தொழில் செய்கின்றன.) - அதாவது மொத்தமாக 3780 இந்திய ரோலர்கள் - பாக்கு நீரிணைப் பகுதியில் மீன்பிடியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்தத்தகவல் 2002 ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தவை. இன்றுவரை இந்தத் தொகை அதிகரித்தே வந்துள்ளது. ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது போல இவற்றில் பெரும்பாலானவை கோடீஸ்வர முதலாளிகளுக்கும், பாரிய மீன் ஏற்றுமதிக் கொம்பனிகளுக்கும் சொந்தமானவையாகும்.

இதைவிடவும் இந்தப்பிரதேசத்தில் இலங்கையின் வடபிரதேசத்தைப் போல கரைசார் மீன்பிடியில் ஈடுபடும் 12,500 மரவள்ளங்களும், 19,500 கட்டுமரங்களும் கடற்றொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றன. இவர்களும் பெரும்பாலும் சிறு வலைகளைப் பாவித்தே மீன்பிடிக்கின்றனர்.

பகுதி 2

மீன்பிடித் திறன் அதிகரிப்பும் கடல்வள அழிவும்

கடலில் உருவாகும் மீன்வளத்தின் அடிப்படையில் கிடைக்கவல்ல வருமானத்திற்கு மீறியதான மீன்பிடித் திறனை அதிகரிக்க, முதலீடு செய்வது பாதகமானதாகும். அதைக் கட்டுப்படுத்தி மீன் வளத்திற்கேற்ப முதலீடு செய்வதற்கு வகை செய்யாமல், மீன்பிடித்துறையில் தாராளமய முதலீட்டை ஒரு அரசு தனது கொள்கையாகக் கொண்டிருக்குமானால் அதனால் முதலில் பாதிப்படைவதும், அழிவுக்குள்ளாவதும் கடல்சார் வளங்களே.

உற்பத்தி உபகரணங்களில் முதலீடு செய்யும்போது, அதை இலாபத்துடன் திருப்பிப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய தேவை முதலீட்டாளருக்கு உண்டு. ஆனால் மீன்பிடித் தொழிலானது, ஒரு தொழிற்சாலையில் இயந்திரங்களையும், மனிதரின் உழைப்பையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு மூலதனத்தை உயர்த்துவது போலல்ல.

மீன் வளம் இயற்கை சார்ந்தது. ஒரு தொழிற்சாலையில் இயந்திரத்தை வைத்து உற்பத்தியைக் கூட்டவோ அல்லது குறைக்கவோ முடியும். சந்தை நிலைவரத்திற்கு ஏற்ப உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். ஆனால் மீன்வளம் அப்படி அல்ல. மீன்வளத்தின் உருவாக்கம் பல ஆண்டுகளைக் கொண்ட இயற்கைசார் உற்பத்திப் பொருளாகும். மீன்வளத்தின் உருவாக்கம் கடலின் ஆழம், அதன் அடித்தளத் தாவரவியல், கடலின் புவிசார் அமைப்பு, கடலின் நீரோட்டம், மற்றும் கடலின் தட்ப வெப்பநிலை எனப் பல காரணிகளில் தங்கியுள்ளது.

இதன் அடிப்படையில் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு கடற்பரப்பில் மேற்கூறிய சூழலியல் காரணிகள் மீன்களின் வளர்ச்சிக்கு உகந்ததாக இருக்கும் போது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு மீன்கள்தான் உருவாகும். மீன்களின் வளர்ச்சிக்கான சூழலியல் காரணிகள் சில வருடங்களில் மிக மிக சாதகமானதாக உள்ளபோது அடிப்படை உற்பத்தி அளவிலிருந்து 00.2 - 00.5 சதவீதத்துக்கு கூடுதலாக உருவாகலாம். ஆனால், இந்தக்

இழுவை மடி

Image source - youtube.com/thenkadal meenavan

காரணிகளில் ஏதாவது ஒன்று பாதகமானதாக அமையும்போது மீன்களின் வளர்ச்சியின் அளவு 10 சதவீதத்தில் இருந்து 90 சதவீத வீழ்ச்சியை அடையலாம்.

இதனடிப்படையில், இயற்கையுடன் இணைந்து அதற்கு பங்கமேற்படாது மீன்பிடித் தொழில் செய்வதானது, மீன் வளர்ச்சிக்கான மேற்கூறிய சூழலியல் காரணிகளை பாதிக்காமலும், மீன்வளத்தில் ஆகக் கூடியது மூன்றில் இரண்டு பங்கை மட்டும் பிடிப்பதுவாகும். அதேவேளை குறைந்தது மீன்வளத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்காவது கடலில் மீதம் இருந்தால்தான் அதன் மறு உற்பத்திக்கு வசதியாகவிருக்கும். அத்துடன் அந்த மூன்றில் ஒரு பங்கு மீன்களில் குறைந்தது 75 சதவீத மீன்கள் மறு உற்பத்திக்கு தயாராகவுள்ள

பெண் மீன்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அதாவது இனப்பெருக்கத்தை செய்யக் கூடியனவாக, முட்டையிடக் கூடியனவாக இருக்க வேண்டுமென கடல்வள ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன.

ஆனால் கொள்ளை இலாபத்தையே குறியாகக் கொண்டு இயங்கும்போது, இருக்கின்ற மீன்வளம் அனைத்தையும் தமதாக்கி கொள்ளும் போட்டி எழும்; மீன்களை கடலிலிருந்து அடியோடு பெயர்த்தெடுக்கும் பாரிய உற்பத்தி உபகரணங்களை பெரும் முதலீட்டில் வாங்கிக் குவித்து, மீன்பிடியின் அளவை அதிகரிக்கும் போட்டி வளர்ந்து கொண்டு போகும். ஆனால் அதே வேகத்தில் மீன் வகைகளின் மறு உற்பத்தி நடைபெறுவதானது மனிதனால் கட்டுப்படுத்த முடியாத, கடற்குழல் மற்றும் தட்ப வெட்பக் காரணிகள் பலவற்றில் தங்கியிருக்கின்றது. அதனால் மீன்களின் மறு உற்பத்திக்கு அதி அத்தியாவசியமான சினைப்படும் திறனுடைய மீன்கள் இவ்வகை கட்டுப்பாடற்ற நாசகார மீன்பிடியால் அருகிவிடும். இதனால் மீன் வகைகளின் மறு உற்பத்தி படுபாதாள வேகத்தில் குறையும். இறுதியில் கடல்கள் மீன்வளம் இல்லாதவையாக மாறிவிடும்.

மீன்களின் மறு உற்பத்தி வேகத்திலும் கூடுதலாக வேகத்தில், அவற்றை கடலிலிருந்து இழுத்து எடுத்து, கொள்ளை இலாபம் ஒன்றே குறி என்றியங்கும் இந்தப் பெரும் முதலைகள், தமது தேசத்தின் கடற்பரப்பில் உள்ள மீன்வளத்தை அழித்தொழித்த பின்னர், இன்னுமின்னும் வேறு நாட்டு கடல்வளங்களை கொள்ளையிட நகர்ந்துகொண்டே இருப்பார்கள். இதனை, மெதுமெதுவாக தண்ணீர் ஊறும் கிணற்றில், இராட்சத நீரிறைக்கும் இயந்திரம் வைத்து, அடியோடு தண்ணீரை உறுஞ்சுவதற்கு ஒப்பிடலாம்.

இயற்கைக்கு முரணான நாசகார மீன்பிடி - ஒரு சர்வதேச உதாரணம்

மேற்கூறியது போன்று இயற்கைசார் மீன்பிடிக்கு முரணாக நாசகார மீன்பிடியை மேற்கொண்டு கடல்வளத்தை அழித்த நாடுகள் பலவுண்டு. இரண்டாம் உலகயுத்தத்தின் பின், அழிந்துபோன பொருளாதாரத்தை கட்டவேண்டிய பாரிய தேவை ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு முக்கியமானதாக இருந்தது. பொருளாதார வளர்ச்சியையே முக்கியமானதாக இந்த நாடுகள் கருதின.

இயற்கை வளங்களை அள்ள அள்ளக் குறையாத அமுத சுரபிகளாக நினைத்து பொருளாதார வளர்ச்சியை திட்டமிட்டனர். இதன் அடிப்படையில் பாரிய முதலீடுகளை மீன்பிடியில் இட்டனர். பொருளாதாரம் வளர்ந்தது. ஆனால் இந்தப்பொருளாதார வளர்ச்சியின் பின்னணியில் பாரிய அழிவை இந்நாடுகளின் கடல்வளங்கள் கண்டன. உதாரணமாக, இத்தாலி, கிரீஸ், ஸ்பெயின், நோர்வே, ஜப்பான் போன்ற நாடுகளைக் குறிப்பிடலாம். இந்த நாடுகளில் கடல்சார் வளங்களுக்கு மிகப் பாரதூரமான அழிவை ஏற்படுத்திய நாடு ஸ்பெயின் ஆகும்.

பல பில்லியன்களை முதலிட்டு தனது மீன்பிடித் திறனை அதிகரித்த ஸ்பெயின், அதற்கு வசதியில்லாத அருகில் இருந்த நாடான போர்த்துக்கல்லின் கடல் பிராந்தியத்திலும் தனது இராட்சதப் படகுகள் மூலமும் ரோலர்கள் மூலமும் மீன்களைப் பிடித்தது. கண் மண் தெரியாத மீன்பிடி காரணமாக 1980 களின் நடுப்பகுதியில் மீன்வளம், 1960 களில் இருந்ததை விட 90 சதவீதத்தால் குறைந்து போயிருந்தது. பாரிய முதலீட்டுடன் உலகத்தில் இரண்டாவது பெரிய மீன்பிடித்திறனை கொண்டிருந்த ஸ்பெயின் நாட்டின் மீன்பிடி முற்றாக ஸ்தம்பித்தது. வேலையில்லாத திண்டாட்டமும், பொருளாதார வறுமையும் ஸ்பானியக் கரையோர பிரதேசங்களை வாட்டின. ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் உதவியுடன் நடாத்திய கடல் ஆய்வின்படி பல்லாயிரக்கணக்கான கடல் மைல் கடலடித்தளம் முற்றுமுழுதாக அழிந்து போயிருப்பது அப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

ஆய்வாளர்கள், அறுபதாம் ஆண்டின் நிலையை மறுபடியும் இயற்கை தானாகவே உருவாக்க, குறைந்தது நூறு வருடங்களாவது எடுக்குமென கணக்கிட்டனர். அத்துடன் சிலவகைக் கடலடித் தாவரங்களும், மீன் இனங்களும் இனி அந்தக் கடற்பரப்பில் உருவாகச் சந்தர்ப்பம் இல்லை என்றும் முடிவு கூறினார். வறுமையில் இருந்து கரையோரப் பிரதேசத்தை விடுவிக்கவும், தனது பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்தவும், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் உள்ளக சந்தை வைப்பைப் பெறவும், வேறும் பல முக்கியமான பாதுகாப்பு காரணங்களுக்காகவும் ஸ்பானிய அரசு, ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துடன் இணைந்தது. வறுமையில் இருந்து கரையோரப் பிரதேசத்தை விடுவிக்க ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் அனுசரணையுடன் இரு திட்டங்கள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன.

மீன் வளம் இயற்கை சார்ந்தது. ஒரு தொழிற்சாலையில் இயந்திரத்தை வைத்து உற்பத்தியைக் கூட்டவோ அல்லது குறைக்கவோ முடியும். சந்தை நிலவரத்திற்கு ஏற்ப உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். ஆனால் மீன்வளம் அப்படி அல்ல. மீன்வளத்தின் உருவாக்கம் பல ஆண்டுகளைக் கொண்ட இயற்கைசார் உற்பத்திப் பொருளாகும்.

முதலாவது, இராஜதந்திர உறவுகளையும், கடற்படை அதிகாரத்தையும் பயன்படுத்தி மேற்காபிரிக்க கரையோரம் மீன்பிடித்தலாகும். அத்துடன் டென்மார்க், இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளின் வடகடல் பிரதேசத்தில் அந்நாடுகளின் நல்லெண்ண அனுமதியுடன் குறிப்பிட்ட அளவு தொன் மீன்களைப் பிடித்தல். இரண்டாவது, ஸ்பானிய கரையோரப் பிரதேசங்களில் உல்லாசப் பயண உட்கட்டுமானங்களை உருவாக்கி உல்லாசப் பயணிகள் மூலம் வரும் வருவாயில் வறுமையை ஒழித்தலாகும். இன்று இருபது வருடங்களில் பின் இந்த இரு திட்டங்களில் இரண்டாவது திட்டம் பல வழிகளில் வெற்றி அளித்துள்ளது.

ஆனால் மேற்காபிரிக்கக் கரையோரம் மீன்பிடிக்கும் திட்டமானது ஸ்பெயினின் அத்துமீறலால் பல்லாயிரம் ஆபிரிக்க மக்களை வறுமையில் தள்ளியுள்ளது. அவர்களின் கடல்வளம் பாரிய ரோலர்களின் மூலம் களவாடப்படுகிறது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையில் இதைப்பற்றிய விவாதம் வந்தபோதெல்லாம் தமது அதிகாரத்தைப் பாவித்து ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஸ்பெயினின் அத்துமீறலையும், மேற்காபிரிக்க கடல்வளங்களின் மீதான காட்டுமிராண்டித்தனமான வன்முறையையும் நியாயப்படுத்தியது. இன்றும் தொடர்ந்து அதையே செய்கின்றது.

அது மட்டுமல்லாமல் ஸ்பானிய அரசு, செனகல் போன்ற நாடுகளில் ஸ்பானிய காட்டுமிராண்டித் தனத்திற்கெதிராக போராட புறப்பட்ட உள்நாட்டு மீனவர்களையும், அவர்களின் அரசியல் வழிகாட்டிகளையும், இலஞ்சம் வாங்கும் உள்நாட்டு அரசியல் கைக்கூலிகளின் உதவியுடன் கொலை செய்தது. அதேவேளை ஐரோப்பிய ஒன்றியம், ஸ்பெயின் கொள்ளையடிக்கும் ஆபிரிக்க கரையோர நாடுகளில், தனது அரசு சார்பற்ற தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்களின் மூலம் கடல்வள அழிவுக்கு எதிரான மக்களின் போராட்ட உத்வேகத்தை தடுத்து நிறுத்திய வண்ணமுள்ளது.

எப்படித்தான் இருந்தாலும், எந்தவகைக் கடற்கொள்ளையில் ஈடுபட்டாலும், ஒரு காலத்தில் உலக அளவில் மீன்பிடியில் முதல் பத்து நாடுகளில் ஒன்றாக இருந்த ஸ்பெயின் இன்றுவரை அந்த இடத்தை திரும்பவும் பிடிக்க முடியவில்லை. இன்று அயல் நாடுகளினதும் வேறு வலய நாடுகளினதும், கடல்வளங்களை கொள்ளையடிக்கப் புறப்பட்டிருக்கும் புதிய கடல் கொள்ளைக்காரர்களான சீனர்களும் இந்தியர்களும், 2003 ஆம் ஆண்டிலிருந்து, உலக அளவில் மீன்பிடியில் முதன்மை வகிக்கும் முதல் பத்து நாடுகளில் முறையே முதலாம் இடத்திலும் ஐந்தாம் இடத்திலும் இருக்கின்றார்கள். மேற்கு ஆபிரிக்க கடல்வளம் ஸ்பெயின் நாட்டின் கடற்கொள்ளைக்கு ஆளாகியிருக்கும் நிலைபோல, இன்று இலங்கையின் தெற்கில் சீனாவானது 'அரக்கத்தனமான' கொள்ளையை ஆரம்பித்துள்ளது. வடக்கில் இந்தியப் பெரு முதலாளிகள் எமது கடல்வளங்களை பல வருடங்களாக கொள்ளையிடுகின்றனர்.

இலங்கையின் வடபிரதேசக் கடலில் இந்திய நாசகார மீன்பிடியானது, இயற்கை வளத்திலும் இலங்கை தமிழ் மீனவரின் வாழ்நிலையிலும் எவ்வகை அழிவை ஏற்படுத்துகிறதென்ப பார்ப்போம். அதற்கு முன், இதனால் பாதிக்கப்படும் பிரதேசங்களின் கடல்வளத்தைப் பற்றியும் அவற்றின் தன்மை பற்றியும் அறிந்து கொள்வது, அழிவு எவ்வாறு நிகழ்த்தப்படுகிறது, அதனால் ஏற்படும் பாதிப்புகள் என்பன பற்றி விளங்கிக் கொள்வதற்கும் இலகுவாக இருக்கும்.

வடபகுதியின் கடல் பகுதியில் மீன்வள உருவாக்கத்திற்கான இருவகைச் சூழல்கள் காணப்படுகின்றன.

1. கடற்கரையில் இருந்து இரண்டு கடல் மைலுக்கு உட்பட்ட ஐந்து பாகம் வரை ஆழம் கொண்ட பிரதேசம்.
2. ஐந்து பாகத்துக்கு மேற்பட்ட ஆழம் கொண்ட கடற்பிரதேசம். (இலங்கையின்

பிரத்தியேக பொருளாதார கடல் வலய
எல்லை வரையான பிரதேசம்.)

1. கடற்கரையில் இருந்து இரண்டு கடல் மைலுக்கு உட்பட்ட ஐந்து பாகம் வரை ஆழம் கொண்ட பிரதேசம்.

இப்பிரதேசம் கடற்கரையில் இருந்து இரண்டு
கடல் மைலுக்கு உட்பட்ட, மூன்றிலிருந்து ஐந்து
பாகம் ஆழம் கொண்டதாகும். இதன் அடித்தளம்
பெரும்பான்மையாக முருகைக் கல்லும், மணலும்,
சேறும் கலந்ததாகவிருக்கும். இப்பிரதேசத்தைக்
கடலடித்தளத்தின் தன்மை, தாவரவியல்,
போன்றவற்றின் அடிப்படையில் இரண்டாக
பிரிக்கலாம்.

1.1 கரையிலிருந்து ஒரு பாகம் ஆழத்தைக்
கொண்ட சேற்று மற்றும் மணல் அடித்தளத்தைக்
கொண்ட பிரதேசம்.

1.2 ஒன்றிலிருந்து ஐந்து பாகம் வரை ஆழம்
கொண்ட முருகை மற்றும் மணல் அடித்தளத்தைக்
கொண்ட கடற்பிரதேசம்.

1.1. கரையிலிருந்து ஒரு பாகம் ஆழத்தைக் கொண்ட சேற்று மற்றும் மணல் அடித்தளத்தைக் கொண்ட பிரதேசம்

இக்கடற்பரப்பை களக்கடல், களப்புக் கடல்
என்றும் சில பிரதேசங்களில் பரவைக்கடல்
என்றும் அழைப்பர். அநேகமான இடங்களில்
இக்கடலின் கரைப்பகுதி ஆரம்ப காலத்தில்
தரையாகவிருந்து, பின்பு மறுபடியும் இயற்கையின்
மாற்றத்திற்கேற்ப மறுபடியும் கடலாக மாறிய
இடங்களாகும். காலகாலமாக நடந்த இந்த
மாற்றங்கள் இப்பரவைக் கடலின் மீன்
வளர்ச்சிக்கான சூழலியல் காரணிகளில்
முக்கியமானதாகும். தரையாகவிருக்கும்
நிலம் கடலாக மாறும் போது கடலின்
பௌதிகவியலில் மாற்றமேற்படுகிறது.

இந்த மாற்றங்கள் கடலடித்தள தாவரவியலில்
பாரிய செல்வாக்குச் செலுத்துகிறது.
கடலடித்தள தாவரவியலின் மாற்றமும், அதன்
வளர்ச்சியுமே எந்த வகையான உயிரினங்கள்
அந்தக்கடல் பகுதியில் உருவாகின்றன
என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றன. இந்தக்கடல்
பகுதி சேறும் மணலும் கலந்த ஒரு பாக

ஆழத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்குமானால்,
கடல் அறுகு - சாதாளை போன்ற தாவரங்களை
கொண்டதாகவிருக்கும். சல்லி, திரளி, கிழக்கன்,
சண்ணாம்புக் கெளுத்தி, மணலை, திருவன்,
கயல் போன்ற மீன்வகைகளும் வெள்ளை இறால்,
மட்ட இறால், வெள்ளை நண்டு, குழுவாய் நண்டு
போன்ற நண்டு இனங்களும் ஆடாத்திருக்கை,
புலியன் திருக்கை போன்ற திருக்கை இனங்களும்
இங்கு உருவாகி, ஆழ்கடல் சென்று, மீண்டும்
பருவகால இனப்பெருக்கத்திற்கென, உருவான
இடத்தை தேடிவரும். சிறையா போன்ற மீன்கள்
இக்களக்கடலில் உற்பத்தியாகின்றன. இந்தவகை
கடல் பகுதி புங்குடுதீவு பெரியபிட்டியில்
இருந்து, பருத்தியடைப்பு ஊருண்டி ஊடாக,
தோப்புக்காட்டு முனங்குக்கும், தம்பாட்டி கிழக்கு
முனையூடாக, அராலி - நாவாந்துறை - பண்ணை
- பாசையூர் ஈறாக, கொழும்புத்துறை வரையும்
தொடர்கிறது.

1.2. ஒன்றிலிருந்து ஐந்து பாகம் வரை ஆழம் கொண்ட முருகை மற்றும் மணல் அடித்தளத்தைக் கொண்ட கடற்பிரதேசம்.

இந்த களக்கடல், ஒரு பாகத்திற்கும் ஐந்து
பாகத்திற்கும் இடையில் ஆழமுடையதாக
இருப்பதால், அதன் கடலடி நிலம், மணலையும்
சிறு முருகைக் கந்தளத்தையும் கொண்டிருக்கும்.
இப்பகுதியின் கடலடித் தாவரங்களென
சாட்டாமாறு காடுகளையும், கடந்தாளைப்
பற்றைகளையும், பல்லினப் பாசிகளையும்
கூறலாம். இப்பகுதியில் விளை, ஓரா, ஒட்டி,
கலைவாய், கிளி, சுங்கன் கெளுறு, செம்பல்லி,
மதணன், செங்கண்ணி, பூச்சை, கறுவா, மசறி,

சிறையா

Image source - www.youtube.com/ஊந்துக்குடி மீனவன்

கீளி, போன்ற மீன் வகைகளும் சிங்கறால் என்ற நண்டு இனமும், கட்டித் திருக்கை, கருவால் திருக்கை போன்ற திருக்கை இனங்களும் உருவாகின்றன. இக்கடல் பிரதேசம் கணவாய், சிறையா போன்ற கூட்டமாக வாழும் மீனினங்களின் வாழ்விடமாகவும் உள்ளது. இப்பகுதியின் சாட்டமாறு, கடல் தாளைத் தண்டுகளில் கணவாய்கள் இடும் முட்டைகள் நீரோட்டத்தின் உதவியுடன் மேற்கூறிய ஒரு பாக ஆழத்திற்கும் குறைந்த களக் கடலின் கரைப் பகுதியை அடைகின்றன. அங்கிருக்கும் வெதுவெதுப்பான நீரினால், முட்டைகள் கணவாய் குஞ்சுகளாகப் பொரிக்கின்றன. குஞ்சுகள் பிற்பாடு நீரோட்டத்தின் உதவியுடன் வந்த இடத்தைச் சென்றடைகின்றன. இக்கணவாய்கள், ஒன்றிலிருந்து இரண்டு பாக

கணவாய் முட்டை

Image source - matthewmeierphoto.photoshelter.com

ஆழத்தில், களம்கண்டி வலை பெரும் கூட்டம் வைத்திருக்கும் மீனவர்களால் பிடிக்கப்படுகிறது.

ஆனால் சிறையா மீன்கள் கரைசார் பகுதியில் முட்டையிடுகின்றன. அம்முட்டைகள் பொரித்து குஞ்சுகள் வெளிவரும். அக்குஞ்சுகளை மணலை என அழைப்பார். சில மாதங்களின் பின் மணலைகள் வளர்ந்து நடுநிலை அடைகின்றபோது, அவை களக்கடலில் இருந்து வெளியேறி, தாய் மீன்கள் (சிறையா) இருக்கும் ஒரு பாக ஆழத்திற்கு மேற்பட்ட பகுதிக்கு புலம்பெயர்ந்து விடும். இந்நிலையில் அவை

காடன் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இக் காடன்கள் சினைக்கும் பருவம் அடையும் போது, கிட்டத்தட்ட முழு வளர்ச்சியையும் அடைந்து விடும். அப்போது அதை சிறையா என அழைப்பார்கள். இனப்பெருக்க காலத்தில் அவை மறுபடியும் தாம் பிறந்த களக்கடலுக்கு முட்டையிட கூட்டம் கூட்டமாக வரும். இவைகளை விடுவலையை உபயோகித்து தொழிலாளர்கள் பிடிப்பது வழக்கம். இந்தவகை ஒரு பாக ஆழத்திற்கும் ஐந்து பாக ஆழத்திற்கும் இடைப்பட்ட கடற்பகுதி மன்னாரின் விடத்தல்தீவு - இலுப்பைக் கடவை - வெள்ளாம்குளம் - நாச்சிக்குடா ஊடாக கவுதாரிமுனை வரைக்கும், பின்பு மண்டைதீவு கரை தொடக்கம் வேலணை - செட்டிபுலம் - புங்குடுதீவு - நயினாதீவு - அனலைதீவு - எழுவைதீவு போன்ற தீவுகளின் பின்பக்கமாக தொடர்ந்து, காரைதீவு கற்கோவளம் ஊடாக பருத்தித்துறை முனை வரையும் நீள்கிறது.

2. ஐந்து பாகத்திற்கு மேற்பட்ட ஆழம் கொண்ட கடற்பிரதேசம் (இலங்கையின் பிரத்தியேக பொருளாதார கடல்வலய எல்லை வரையான பிரதேசம்.)

இது தலைமன்னாரிலிருந்து கச்சீவை உள்ளடக்கிய பாக்கு நீரிணையின் நெடுந்தீவு வாய்க்கால் - மேற்கு வாய்க்கால் - காங்கேசன்துறைக்கு அடுத்துள்ள ஏழாம் வாய்க்கால் ஈறாக, பருத்தித்துறையை அடுத்துள்ள கிழக்கு வாய்க்கால் வரை தொடர்கிறது. இது இலங்கையின் பிரத்தியேக பொருளாதார வலயத்திற்குள் அடங்கும். இந்தப் பிரதேசத்தின் அகலம் 14 இற்கும் - 23 நோர்டிகல் மைலுக்கும் இடைப்பட்டதாகவுள்ளது. இந்தப் பிரதேசத்தின் ஆழம் பற்றி சரியான தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை என்றாலும், 1979 - 1980 வரையான காலப்பகுதியில் இலங்கை அரசின் ஏற்பாட்டில் கடல்சார் ஆராய்ச்சிக் கப்பலான 'பிரித்தேஜாப் நான்சென்' செய்த ஆய்வின்படி, இப்பகுதி ஐந்திலிருந்து இருபது பாகத்திற்கு இடைப்பட்ட ஆழப் பிரதேசம் என அறியப்பட்டது. இப்பகுதி, மீன்வளம் கொழிக்கும் பிரதேசம் எனவும் கணிக்கப்பட்டது. இப்பகுதியின் கடலடித்தளத்தில் பாரிய கடலடித்தள 'Coral Reef' எனப்படும் முருகைகள் காணப்படுவதால்,

இப்பகுதி அதற்கே உரித்தான தாவரவியலையும் கொண்டுள்ளது. பவளப்பாறைகளை உள்ளடக்கிய பிரதேசத்தின் தாவரவியலானது, மேற்கூறிய கற்கடல் பிரதேசத்தில் இருப்பதிலிருந்து வேறுபடுவதில்லை. இதன் தாவரங்களாக சாட்டமாறு, பல்லின பாசிவகை, கடந்தாளை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இக்கடல் பிரதேசத்தில் பாரை, கட்டா, சீலா, சூடை, வளை, மண்டைக் கெளுது, சுவாபாரை, கும்பிளா, பருந்தி போன்ற இருபதிற்கும் மேலான மீன்வகைகளும் வெள்ளை இறால், சாக்குக் கணவாய், கல்லுத் திருக்கை போன்றனவும் பெருமளவில் உற்பத்தியாகின்றன.

இந்திய கடலாதிக்கத்தால் எம் கடல்வளங்கள் அழிக்கப்படும் விதமும் அதன் தாக்கமும்.

இழுவைப் படகுகளின் பாதிப்புகள்

இழுவைப்படகு மீன்பிடி என்பது படத்தில் காண்பது போன்று இயந்திரப்படகின் கடையால் பகுதியில் பாரிய பை போன்ற வலையை இணைத்து இயந்திர உதவியுடன் கடல் அடித்தளத்தை வடிகட்டுவதாகும். இந்த வகை மீன்பிடி முறையானது பின்வரும் கடல்வள அழிவையும், இயற்கை மாசடைதலையும் ஏற்படுத்துகிறது.

அவையாவன :

1. மீனின் வகை, தொகை, நிறை, அளவு போன்ற எதையும் கணக்கில் கொள்ளாமல் மீன்பிடித்தல்
2. கடலடித்தள தாவரங்களை அழிப்பதன் மூலம் தாவரவியலில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துதல்
3. கடலடித்தள பவளப்பாறைகள் - முருகைகள் என்பவற்றை அழித்தல்
4. மீன் இனத்தின் முட்டைகளையும் குஞ்சுகளையும் அழிப்பதன் மூலம் மீன் உற்பத்தியைத் தடைப்படுத்துதல்
5. இயற்கையின் சமநிலையைக் காக்கும் கடலடித்தள சிறு நுண்ணுயிர்களையும் உணவுக்கு உதவாத மீன்வகைகளையும் அழிப்பதன் மூலம் இயற்கை அழிவை ஏற்படுத்துதல்.

இழுவை மடி

Image source - youtube.com/thenkadal meenavan

6. பல மணி நேரம் தொடர்ச்சியாக இழுவைப்படகு இயங்குவதால் அதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் பல நூறு லீற்றர் எரிபொருள் மூலம் சூழல் மாசடைதல்.

“

மீனைவிட பெறுமதி வாய்ந்த சிங்கறாலைக் குறிவைத்து. பல நூற்றுக்கணக்கான இந்திய நாசகார இழுவைப்படகுகள். மேற்கூறியபிரதேசங்களில் இழுவைமடியை உபயோகித்து சிங்கறால்களைப் பிடிக்கின்றன .

இதில் முதல் நான்குவகைப் பாதிப்புகளும் உடனடியாகவும் நேரடியாகவும் கரையோர மற்றும், இழுவைப்படகில் அல்லாமல் வலைப்படுப்பு மூலம் ஆழ்கடலில் தொழில் செய்வோரிடையே

தாக்கத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. கடைசி இரு பாதிப்புகளும் நீண்டகால போக்கில் மீனவர்களையும், இயற்கையையும், மனித குலத்தையும் அழிவுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன.

இழுவைப்படகு மூலம் மீன்பிடித்தல், இன்றுள்ள வேற்றுத் தொழில்நுட்பத்துடன் ஒப்பிடுகையில் அதீத பிடிதிறன் கொண்ட தொழில் நுட்பமாகும். எண்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் இழுவைப்படகு மீன்பிடியின் பாதிக்கும் தன்மை கடலாய்வு மூலம் கண்டறியப்பட்டு, மீன்பிடி ஆராய்ச்சி மையங்கள் பலவருடங்களாக முயன்றும் இன்றுவரை இதற்கு நிகராக மாற்றுத் தொழில் நுட்பத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அதேபோன்று இந்தத் தொழில்

நுட்பத்தின் பாதிக்கும் தன்மைகளை தவிர்ந்து அதனை நவீனமயப்படுத்தும் முயற்சியும் இன்றுவரை தோல்வியிலேயே முடிந்துள்ளது. இதற்குக் காரணம் கடலின் இயற்கையான பௌதீகத் தன்மைக்கு முரணாக ஒரு தொழில் நுட்பத்தை உருவாக்க முடியாமையேயாகும்.

இந்த இழுவைப்படகு தொழில் நுட்பத்தை கவனித்தால், ஏன் இதன் பாதிப்பைக் குறைத்து நவீனமயப்படுத்த முடியாதென்பதை விளங்கிக் கொள்ளலாம். இழுவைப் படகின் கடையாலில் இரும்புச் சங்கிலிகளால் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும் வலையானது இரு பகுதிகளைக் கொண்டது. அதன் அகன்ற முதற்பகுதி மடி என அழைக்கப்படும். அதன் ஒடுங்கிய அடிப்பக்கம் தூர் எனப்படும். மடியின் வாயின் கீழ்ப்பகுதியில் ஈயம் அல்லது இரும்பினாலான உருளைகளும், அதன் மேற்பகுதியில் மிதவைகளும் பிணைக்கப்பட்டிருக்கும். மடியின் வாயை அகட்டி வைத்திருப்பதற்காகவும், மடியை இழுக்கும் போது ஒலி எழுப்பியும், நிலத்தில் உள்ள அடித்தள மீன்களை விரட்டி மடி வாயில் அனுப்புவதற்காகவும், மடியானது படகு இழுக்கும் போது நிலமட்டத்திலிருந்து மேல் கிளம்பாமல் இருப்பதற்காகவும் மடியின் வாயின் இரு பகுதிலும் பல நூறு கிலோ எடை கொண்ட இரும்பினாலான கதவுகள் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். கடலடித்தளத்திலுள்ள தாவரங்களையும், முருகைகளையும் அழித்தொழிக்கும் இழுவை மடியுடன் இணைக்கப்படும் இரும்புச் சங்கிலிகளும், இருபக்க இரும்புக் கதவுகளும், மடியின் அடியில் பிணைக்கப்படும் உலோக உருளைகளும் இல்லாமல் இழுவைத் தொழில் நுட்பத்தை உருவாக்க முடியாது. குறிப்பாக கடல் அடித்தளத்தில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் மடியின் இருபக்கமும் இணைக்கப்படும் இரும்புக் கதவுகள் இல்லாமல் பாவிக்கக்கூடிய இழுவை மடியை உருவாக்க முடியாது. கடலில் பௌதீகவியலுக்கு ஏற்ப மடியை கடலடித்தளத்திற்கு கொண்டு செல்லவும், படகு இழுக்கும் போது அதை ஒரே நிலையில் வைத்திருக்கவும் பாரமான ஏதாவது ஒரு பொருள் மடியுடன் இணைக்கப்பட்டே ஆகவேண்டும். இல்லையேல் மடி கடல் மேற்களத்தில் தான் மிதந்தபடி இருக்கும், இதனால் மீன்பிடிக்க முடியாது. இவ்வாறு இந்தத் தொழில் நுட்பம் ஏற்படுத்தும் பாதிப்பை நிவர்த்தி செய்ய முடியாமையினாலேயே, இதனைக் கண்டுபிடித்த மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் இழுவைப்

படகுப் பாவனையை தமது கடல் வலயத்தில் தடைசெய்துள்ளனர், அல்லது கடுமையாக மட்டுப்படுத்தியுள்ளனர்.

இதனடிப்படையில் மேற்கூறியபடி கடலடித்தளத்தின் ஜீவராசிகளையும், தாவரங்களையும், நில அடித்தள பவளப்பாறைகளையும் அழிக்கும் தொழில் நுட்பத்தை பாவித்து இந்திய இழுவைப் படகுகள் நம் தேசத்தின் வடகடலில் ஒரு பாக ஆழத்திற்குட்பட்ட களக்கடல் தவிர்ந்த அனைத்து கடல் பிரதேசத்திலும் மீன்களைப் பிடிக்கின்றன. இதனால் களக்கடலில் களங்கண்டி, மற்றும் விடுவலை இழுக்கும் தொழிலாளர்களில் இருந்து, கண்ணாடியிழைப் படகுகளில் அறக்கொட்டியான் வலைத்தொழில் செய்பவர்கள் வரை பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

இந்திய நாசகார மீன்பிடியால் இலங்கை வடகடல்சார் தொழிலாளிகளுக்கு ஏற்படும் பாதிப்புகள் - சில உதாரணங்கள்

உதாரணம் 1 :

இந்திய இழுவைப்படகுகள், எழுவைதீவுக்கும் காரைதீவுக்கும் இடைப்பட்ட பிரதேசத்தில் மீன்களைப் பிடிப்பதனால், ஊர்காவந்துறை - பருத்தியடைப்பு - மெலிஞ்சிமுனை - கெட்டில் போன்ற பிரதேசங்களில் கார்த்திகை மாதத்திலிருந்து சித்திரை மாதம் வரை களங்கண்டி மூலம் கணவாய் பிடிக்கும் தொழில், கடந்த ஆறு வருடங்களாக பெரும் வீழ்ச்சி அடைந்துள்ளது. மேற்கூறிய கிராமங்களில், 2003 ஆம் வருட கணக்கெடுப்பின்படி, மொத்தமாக நூற்றி இருபது கடல்தொழிலாளர்கள் களங்கண்டியைத் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தனர். இவர்கள் கார்த்திகை மாதத்திலிருந்து சித்திரை 2003 வரையான காலத்தில் மாதாந்தம் சராசரியாக ஒவ்வொருவரும் 45 கிலோ கணவாய்களைப் பிடித்துள்ளனர்.

ஆனால் யுத்தம் முடிந்த பிற்பாடு இன்று மொத்தமாக 32 தொழிலாளர்களே கணவாய் பிடியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்களின் மீன்பிடிச் சங்கங்களின் தகவலின்படி, 2010 ஆம் ஆண்டில் கிட்டத்தட்ட 15 கிலோ கணவாயை மட்டுமே மாதாந்தம் பிடித்துள்ளனர். கணவாய் அதிகமாகப் பிடிபடும் மார்கழி மற்றும் தை மாதத்திலேயே இவ்வாறு பிடித்துள்ளனர். பிடிபாடு குறைந்ததால், பெரும்பான்மையானோர்

களங்கண்டி மீன்பிடி முறை

Image source - bluegreenlovers.org

தை மாதத்தின் பின் களங்கண்டித் தொழிலையே நிறுத்திவிட்டனர். இவ்வாறு கணவாய்த் தொழில் மந்தமானதற்கு இந்திய இழுவைப்படகுகளே நேரடிச் காரணமென தொழிலாளர்கள் குற்றம் கூறுகின்றனர்.

எழுவைதீவுக்கும் காரைதீவுக்கும் இடைப்பட்ட கடற்பிரதேசத்தில் உள்ள கடந்தாளைக் காடுகளிலும் சாட்டாமாறுப் புதர்களிலுமே கணவாய்கள் முட்டையிடுகின்றன. ஐப்பசி மாதத்தில் தொடங்கும் வாடைக்காற்று காலத்தில் ஏற்படும் நீரோட்டத்தால், முட்டைகள் தீவுகளுக்கும் ஊர்காவற்றுறைத் தீவுக்கும் இடைப்பட்ட குடாவுக்குள் அடித்துச் செல்லப்படுகின்றன. அவை மேற்கூறிய கிராமங்களில் களப்பிரதேசத்தை அடைந்து அங்கு குஞ்சு பொரிக்கின்றன.

அவை வளர்ந்து சில மாதங்களில் மீனவர்களால் பிடிக்கப்படுகிறன. இழுவைப்படகுகள், முட்டையிடும் கணவாய்களை வகைதொகையின்றிப் பிடிப்பதுடன், அவைகளின் வாழ்வாதாரமான கடந்தாளைகளையும் சாட்டாமாறுகளையும் அழிப்பதனால், கணவாய்களின் உற்பத்தி குறைகின்றது. இது அப்பகுதி மீனவர்களின் கருத்து மட்டுமல்ல; செனகல் நாட்டின் கரையோரம் நடாத்தப்பட்ட ஆய்வுகளில் நிரூபிக்கப்பட்ட உண்மையுமாகும்.

உதாரணம் 2 :

ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது போல சிறையா இன மீன்கள் கரையோரம் பிறந்து, கடற் தாளைகளைக் கொண்ட ஒரு பாக ஆழத்திற்கு மேற்பட்ட பிரதேசத்தில் சீவிக்கும். இழுவைப் படகுகள் இதன் வாழ்விடமான கடந்தாளைகளை அழித்து

அவற்றிடையே மீன் பிடிக்கின்ற போது, நீரின் மேல்தளத்தில் நீந்தக் கூடிய தன்மை கொண்ட சிறையாக்கள் இழுவை மடியில் இருந்து தப்பித்து விடும். ஆனால் அவற்றின் வாழ்விடம் அழிக்கப்படுவதால், அவை வேறு பகுதிக்கு புலம் பெயர்ந்துவிடும் அல்லது கரையோரமாக ஒதுங்கி இறந்துவிடும்.

செட்டிபுலம், துறையூர், கெட்டில், நாவாந்துறை, சாவற்கட்டு போன்ற கிராமத்து தொழிலாளர்கள் பலர், வேலணைக்கும் புங்குடுதீவுக்கும் இடைப்பட்ட பகுதியில் (வேலணையையும் புங்குடுதீவையும் இணைக்கும் பாலத்திற்கு கிழக்கே உள்ள கடற்பரப்பில்) விடுவலை, மற்றும் சிறையாவலையைப் பாவித்து, சிறையா மீன் பிடிப்பது வழக்கம். இந்திய இழுவைப்படகுகள், சிறையாக்களின் வாழ்விடமான வேலணைக்கும் புங்குடுதீவுக்கும் இடையிலுள்ள கடற்பரப்பில் நாசகார மீன் பிடியில் ஈடுபடுவதனால், தற்போது விடுவலைத் தொழில் முற்றாக அழிந்துவிட்டது. சிறையாவலை சிலரால் பாவிக்கப்பட்டாலும் முன்னைய காலம் போல் பெரிய அளவில் உழைக்க முடியாதுள்ளது என அப்பகுதி கடற்றொழிலாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர் .

உதாரணம் 3 :

காரைதீவு, கற்கோவளம் தொடக்கம் பருத்தித்துறை வரையான பகுதியின் கடலடித்தளம் சிங்கறால் வளர்ச்சிக்கான சாதகமான தன்மை கொண்ட பகுதி. இப்பகுதியில் சாட்டாமாறும் முருகைகளும் அதிகமாகவுள்ளன. முருகைகள், பதுங்கி இருக்கும் பொந்துகளைக் கொண்டதனால் சிங்கறால்கள் உற்பத்தியாகும் இடமாக இப்பிரதேசம் அமைந்துள்ளது. அதேபோல் மன்னாரின் விடத்தல்தீவு, இலுப்பைக்

கடவை, வெள்ளாங்குளம், நாச்சிக்குடா ஊடாக கவுதாரிமுனை வரைக்குமான கடற்பிரதேசமும் சிங்கறால் உற்பத்தியாகும் இடங்களாகும். சிங்கறால் ஏற்றுமதி இலங்கையில் எண்பதுகளிலேயே ஆரம்பித்தது. மீன்பிடி குறைந்த சோழகக் காற்று வீசும் காலத்தில் தொழிலாளிகள் வள்ளங்களில் சென்று நீரில் குழிபுகுந்து கைகளாலேயே இந்த சிங்கறால்களைப் பிடிப்பர். 'ஒரு இறால் பிடித்தால் ஒரு நாள் சீவியத்திற்கு காணும்' என்பார்கள் இப்பிரதேசத்தில் தொழில் செய்யும் தொழிலாளிகள். இன்று சிங்கறால் இந்தியாவில் இருந்து சிங்கபூர், மலேசியா, ஐப்பான் போன்ற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. இதனால் பல கோடி அந்நியச் செலவாணியை இந்தியர்கள் சம்பாதிக்கின்றனர். சிங்கறால் உற்பத்தியாகும் கடல் பிரதேசம் பெருமளவில் இலங்கையின் வடபகுதியிலேயே அமைந்துள்ளது.

இதனாலேயே, மீனைவிட பெறுமதி வாய்ந்த சிங்கறாலைக் குறிவைத்து, பல நூற்றுக்கணக்கான இந்திய நாசகார இழுவைப்படகுகள், மேற்கூறியபிரதேசங்களில் இழுவைமடியை உபயோகித்து சிங்கறால்களைப் பிடிக்கின்றன .

ஏற்றுமதிக்கு தகுதியான சிங்கறால்கள் உயிருடன் பிடிக்கப்படல் வேண்டும். ஆகவே கையால் பிடிப்பது அல்லது இழுவைமடி மூலம் பிடிப்பது போன்ற இரண்டு முறைகளே உண்டு. வலை மூலம் முயன்றால் கால்கள் உடைந்து அவை இறந்து விடும். இலங்கையில் இழுவைப்படகு தடைசெய்யப்பட்டுள்ளதனால் தொழிலாளிகள் கைகளாலேயே சிங்கறால் பிடிப்பது வழக்கம். இது இயற்கை சார்ந்து, கடல்வளத்திற்கு பங்கமேற்படாமல் செய்யப்படும் தொழிலாகும். இந்தியர்கள் எல்லை கடந்து இழுவைமடி மூலம் பல இலட்சம் பெறுமதியான இறால்களை பிடிக்கின்றனர். தான் அமர்ந்திருக்கும் மரக்கொப்பை தானே வெட்டுவதைப் போன்ற இக் கண்மூடித் தனமான செயல், சிங்கறாலது எதிர்கால உற்பத்தியையும் அதற்கு ஆதாரமான கடலடித்தள தாவரவியலையும், முருகைகளையும் அழிக்கின்றது. பருத்தித்துறை முனைப் பிரதேசத்தில், இழுவைமடி மூலம் சிங்கறால் பிடித்த இந்திய இழுவைப்படகுகளையே அந்தப்பகுதி தொழிலாளிகள் சிறைப்பிடித்தனர் என்பது இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டியதொன்று.

உதாரணம் 4 :

இந்திய இழுவைப்படகுகள் இலங்கையின் வடகடலின் கரையோரத்தில் மடியிழுப்பதால்

பாதிப்படைவது சிங்கறால் வளர்ச்சியும், கடலடித்தள தாவரவியலும் மட்டுமல்ல; ஐப்பசி மாதத்திலிருந்து சித்திரை வரையான, மாரிக்கும் வசந்த காலத்துக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில், கரையோரம் வரும் கட்டா - பாரை - சுவாப் பாரை - கருங்கண்ணிப் பாரை - காலை - அறுக்குளா போன்ற பதினைந்து வகை இன மீன்களை நம்பி, அறக்கொட்டியான் வலை பாவித்து தொழிலில் ஈடுபடும் 6000 தொழிலாளிகளுமே. இழுவைப்படகுகள் மேற்படி தொழிலாளர்களை இரண்டு வகையில் நேரடியாகப் பாதிக்கின்றன. முதலாவது, மேற்கூறிய மீன்கள் பருவகாலத்தில் கரைப்பகுதிக்கு வரமுன்பே, ஆயிரக்கணக்கான இந்திய இழுவைப் படகுகள் தமது பாரிய பிடிதிறன் மூலம் மீன்களைப் பிடித்தல். இதனால் கரையோரப் பகுதிக்கு வரும் மீன்களின் தொகையில் பாரிய வீழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. அதிலிருந்தும் தப்பிவரும் மீன்களையும் இவர்கள் கரையோரமாக சிங்கறால்களுக்காக மடி இழுக்கும் போது அள்ளிவிடுகின்றனர்.

இரண்டாவது, மீதமாக இருக்கும் மீன்களைப் பிடிக்க தொழிலாளர்களால் படுக்கப்படும் வலைகளையும் இந்திய இழுவைப்படகுகள் வெட்டி அழித்துவிடுதல். இவ்வாறு, இலங்கை மக்களுக்குச் சொந்தமான கடல்வளங்களைக் களவாடுதல் மட்டுமல்லாமல், அவர்களின் பல இலட்சங்கள் பெறுமதியான படுப்பு வலைகளை வெட்டுவதன் மூலம் பொருளாதார நஷ்டத்தையும், வறுமைச் சூமையையும் எம் தொழிலாளிகள் மீது இந்தியர்கள் சுமத்துகின்றனர்.

உதாரணம் 5 :

இதே அடிப்படையில் தான், மன்னார்ப் பகுதியில் கரைவலைத் தொழில் செய்யும் சுமார் இரண்டாயிரம் தொழிலாளர்கள் இந்திய இழுவைப்படகுகளால் பாதிக்கப்படுகின்றனர். கரைவலைத் தொழிலானது, வெள்ளம் நுகைக்கும் போது கரைக்கு கூட்டமாக வரும் மீன்களை வலையால் வளைத்து, பின்பு அவ்வலையை கரைக்கு இழுக்கும் தொழில்முறையாகும். இந்திய இழுவைப்படகுகள் அம்மீன்கள் கரைக்கு வருமுன்பே கரையிலிருந்து ஒரு கடல் மைல் தூரத்தில் பிடித்து விடுவதனால், கரைவலைத் தொழிலும் அது சார்ந்து வயிற்றைக் கழுவும் தொழிலாளிகளின் குடும்பங்களும் பாதிப்படைக்கின்றன. வடபகுதியில் கரைவலைத் தொழில் செய்வோர் மிகவும் வறிய நிலையிலுள்ள தொழிலாளர்கள் என்பதை இங்கு நாம் நினைவிற் கொள்வது நன்று.

பகுதி 3

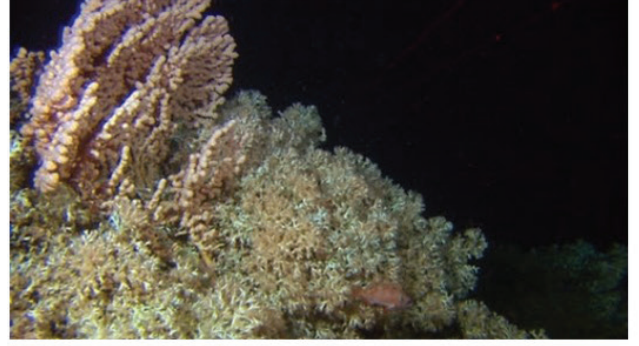
**இந்தியக் கடல்கொள்ளையும்,
அதை மூடிமறைக்கச் சொல்லப்படும்
காரணங்களும்**

‘இந்திய மீன்பிடிப் படகுகள்,
நீரோட்டத்துடன் அவர்களின் வலைகள்
அடித்து செல்லப்படுவதால்தான் எல்லை
தாண்டுகின்றனர்; இலங்கையின் கடல்பகுதியில்
மீன் பிடிப்பதற்கல்ல.’ என இந்திய
அரசியல்வாதிகளும் ஊடகங்களும் இந்திய
நாசகார மீன்பிடிக்கு ஆதரவாகச் செயற்படும்
சில புலம்பெயர் ‘இடதுசாரித்துவப் புரட்சி’
பேசும் சக்திகளும் இந்தியப் படகுகளின்
அத்துமீறலை நியாயப்படுத்துகின்றனர்.
எடுத்துக்காட்டாக, தமிழ்நாட்டில் பிரசுரமாகும்
‘புதிய ஜனநாயகம்’ பங்குனி 2011 இதழில்,
எல்லை தாண்டிய கடற்கொள்ளை இவ்வாறு
நியாயப்படுத்தப்படுகிறது.

“விசைப்படகுகளில் சென்று வீசுகிற வலைகளைக்
கடல் தன் நீரோட்டத்துக்கு ஏற்ப பல மைல்கல்
தூரம் இழுத்துச் சென்றுவிடுவதாகவும், இழுத்துச்
செல்லப்படும் வலைகளை நீரோட்டத்தின்
போக்கில் சென்றுதான் வெளியே எடுக்க முடியும்
என்றும், பருவநிலைக்கு ஏற்ப மாறும் இத்தகைய
கடல் நீரோட்டங்கள், பாக்குநீரிணையில்
மட்டுமன்றி உலகெங்கும் உள்ள பிரச்சினை தான்
என்றும் கூறுகின்றனர் தமிழக மீனவர்கள்.”

எல்லை தாண்டிய இந்திய நாசகார
மீன்பிடியை ஆதரிப்போர் அனைவரும்,
தொழில்நுட்பச் சொற்பதங்கள் மற்றும் கடல்சார்
கலைச்சொற்களை திரித்துச் சொல்கின்றனர்.
அல்லது அவற்றுக்குத் தவறான விளக்கம்
கொடுப்பதன் மூலம் இலகுவாகத் தெரிந்து
கொள்ளக்கூடிய தரவுகளை நேர்மையாக
எழுதாமல், “மீனவர்கள் சொல்கின்றார்கள்” என்ற
சொல்லாடல்களை உபயோகிப்பதன் மூலம்
உண்மைக்கு மாறானவற்றை எழுதி தமது அரசியல்
அங்கிடுதத்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.

ரோலர்கள் எனப்படும் இழுவைப்படகுகளைப்
பயன்படுத்தியே, இலங்கைக் கரையோரத்தின்,
பிரத்தியேக பொருளாதார எல்லைக்குள்
இந்திய எல்லை தாண்டிய நாசகார மீன்பிடி
நடைபெறுகிறது. மூவாயிரத்துக்கும் அதிகமான

இழுவைப்படகு மீன்பிடிக்கு முன் உள்ள கடலடித்தளம்

**அதே இடத்தில் இழுவைப்படகு மீன்பிடித்த
அரை மணி நேரத்தின் பின் எடுக்கப்பட்ட படம்**

Image source -
Fisheries Research Division, University of Tromsø, Norway

இழுவைப் படகுகள் பாக்கு நீரிணையில் இயற்கை
அழிவை ஏற்படுத்தும் மீன்பிடியில் ஈடுபடுகின்றன.
இவற்றில் ஈராயிரத்துக்கும் அதிகமானவை
மன்னார் கரையோரத்திலிருந்து பருத்தித்துறை
முனை வரையான பிரதேசத்தில் மீன்பிடிக்கின்றன.
இவைகள் அனைத்தினதும் வலைகள்
நீரோட்டத்தில் இழுத்துச் செல்லப்பட்டா
இலங்கையில் கரைப்பகுதியிலிருந்து ஒரு
கிலோமீற்றருக்கும் உள்ளான பகுதிக்கு
வருகின்றன?

அடுத்ததாக, இழுவைப்படகின் கடையாலில்
(Stern of the Trawling Vessel) பின் பகுதியில்
பிணைக்கப்பட்ட மடியையே (Trawling
Net) இயந்திரவலுவின் உதவியுடன் படகு
இழுத்துச் செல்கிறது. மடியின் அல்லது
வலையின் அசைவுகள் முழுவதும் படகின்
கட்டுப்பாட்டிலேயே இருக்கும். அப்படி
இருந்தால் மட்டுமே மீன்களைக் குறிவைத்து
மடியின் உதவியுடன் பிடிக்க முடியும். ஒரு
இழுவைப்படகின் (அல்லது புதியஜனநாயகம்

கட்டுரை பாவிக்கும் சொல்லான விசைப்படகு) வலுவும், இழுதிறனும் நீரோட்டத்துக்கு தாக்குப் பிடிக்க முடியாததாக இருந்தால் அதனை நீரோட்டமும், கடல் அலையும், அதிக விசையுடன் வீசும் காற்றும் உள்ள எந்தக் கடலிலும் பாவிக்க முடியாது. குறிப்பாக பாக்கு நீரிணையில் பாவிக்கவே முடியாது.

இந்நிலையில் “வீசுகிற வலைகளைக் கடல் தன் நீரோட்டத்துக்கு ஏற்ப பல மைல்கல் தூரம் இழுத்துச் சென்று விடுவதாகவும், இழுத்துச் செல்லப்படும் வலைகளை நீரோட்டத்தின் போக்கில் சென்றுதான் வெளியே எடுக்க முடியும்” எனத் தவறான தகவல்களை தமது அரசியலுக்குத் தக்கதாக சொல்வதுடன், “பாக்கு நீரிணையில் மட்டுமன்றி உலகெங்கும் உள்ள பிரச்சினைதான் இதுவென்றும் கூறுகின்றனர் தமிழக மீனவர்கள்” என மீனவர்களைச் சாட்சிக்கு இழுப்பது அடிப்படை அரசியல் நேர்மையற்ற விடயமாகும். தொழில் நேர்மையும், சுய மரியாதையும், பெருமையும் கொண்ட எந்தக் கடற்றொழிலாளியும் மேற்படி கருத்தை கூறியிருக்க முடியாது என்பதே எனது வாதமாகும். இதேவேளை, நாம் இலங்கையில் செய்வது போன்ற வலைப்படுப்பு தொழில் இந்தியர்களாலும் செய்யப்படுகிறது. நைலோன் வலைப்படுப்புத் தொழில் இந்தியர்களால் நாட்டுப் படகுகளிலும் கட்டுமரங்களிலும் கரையோரத்திலிருந்து ஐந்திலிருந்து - பத்து கிலோமீற்றருக்கு உட்பட்ட பகுதியிலேயே செய்யப்படுகின்றது.

இவர்கள் எல்லை தாண்டுவதுமில்லை, இவர்கள் எல்லை தாண்டி வந்து இலங்கைக் கடற்படையால் பாதிக்கப்பட்டதாக எந்தவித ஆதாரமில்லை. இதற்கு காரணம் என்ன? நாட்டுப்படகு மற்றும் கட்டுமரத்தில் தொழில் செய்யும் மீனவர்கள் உபயோகிக்கும் வலையின் அடிப்பகுதியில் கற்கள் கட்டப்பட்டிருக்கும். அதனால் வலையைக் கடலிலிருந்து படகில் ஏற்றும்போது நீரோட்டம் மற்றும் காற்றின் வலுவுக்கு எதிராக அவை ஈடுகொடுக்கும். ஆகவே, படகு அடையும் தூரம் கட்டுப்படுத்தப்படும். அத்துடன், இந்தியக் கரைக்கு அருகில் படுக்கப்படும் ஒரு கிலோ மீற்றர் வரை நீளமான இவ்வலைகள், நீரோட்டத்தின் வலுவால் இலங்கையின் வடகரை வரையும் வந்தடைவது என்பது சாத்தியமில்லாத விடயம்.

இந்தியர்கள் நடத்தும் கடற்கொள்ளையை நியாயப்படுத்துபவர்கள், எவ்வாறு தொழில்நுட்ப சொற்பதங்கள் மற்றும் கடல்சார் கலைச்சொற்களைத் திரிகின்றார்கள் என்பதற்கு உதாரணமாக, ‘இழுவைப்படகு’ (Trawling Vessel) என்ற சொல்லை எடுத்துக் கொள்வோம். இந்தியர்கள் நமது கடல்வளங்களை இழுவைப்படகுகளை உபயோகித்தே அழிக்கின்றனர். ஆனால், இழுவைப்படகு என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக ‘விசைப்படகு’ என்ற சொல் திட்டமிட்ட முறையில், எந்தவித விளக்கமும் இன்றி, இந்திய பெரும்மூலதன மீன்பிடிக்கு ஆதரவானவர்களால் பாவிக்கப்படுகிறது. இங்கு இவர்கள் விசைப்படகு என்று கூறுவது இயந்திரம் இணைக்கப்பட்ட படகுகள் அல்லது கடற்கலங்களையே (Motorized Sea Vessels). இயந்திரங்களை (Inboard or Outboard Motors) கட்டுமரங்களிலும், வள்ளங்களிலும், சிறுவகைக் கண்ணாடிநார்ப் படகுகளிலும், நாட்டுப்படகுகளிலும் கூட இணைக்கலாம். ஆகவே, விசைப்படகு என்பது பொதுவாக இயந்திரம் இணைக்கப்பட்ட எல்லாவகைப் படகுகளுக்கும், கப்பல்கள் தவிர்த்த அனைத்துக் கடற்கலங்களுக்கும் பொருந்தும். இதனாலேயே, மீனவ சமுதாயம் கடற்கலங்களை வகை வகையாகப் பிரித்துத் தனித்தனியான பெயரை உபயோகித்து வருகின்றது. வள்ளம், தோணி, கட்டுமரம், இழுவைப்படகு, 17-25-30- 40 அடி உள்இணைப்பு இயந்திரப் படகுகள், கண்ணாடி இழைப் படகுகள், வெளியிணைப்பு இயந்திரப் படகுகள் என பலப் பல வகைகளில் ‘விசைப்படகுகள்’ அழைக்கப்படுகின்றன.

ஆகவே இன்று மீனவர் பிரச்சினை பற்றி விவாதிக்கும் போது எந்தவகையான ‘விசைப்படகு’ என விபரிப்பதுடன் அதில் எந்த வகையான வலைகள், உபகரணங்கள் மீன்பிடிக்கப் பாவிக்கப்படுகின்றன என்பதை பகிரங்கமாக முன்வைத்து விவாதிப்பது தான் நேர்மையானதாகும். அதை விடுத்து ‘பெரிய விசைப்படகு’, ‘சிறிய விசைப்படகு’ என்ற சொற்பதங்களைப் பாவிப்பது விவாதத்தில் முக்கியமான விடயங்களை மறைப்பதற்கேயாகும்.

இந்திய மீனவரும் தமிழ்-சீங்கள தொழிலாளர் உறவும்

சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க ஆட்சி செய்த 72 - 77 வரையான காலத்தில் தென்னிலங்கையில் அரசியல் ரீதியாக அசாதாரண நிலை

நிலவியது. பெரும்பான்மையான மீன்பிடி சார்ந்த கிராமத்தவர் பலர் ஜே.வி.பி இல் இணைந்திருந்தனர். இக்காரணங்களால் நீர்கொழும்பு தவிர்ந்த ஏனைய பகுதிகளில் பாரிய மீன்பிடி அபிவிருத்தியொன்றும் அரசால் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அதனால் 77 இல் ஆட்சிக்கு வந்த ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தன அரசு, உலக நாணய நிதியத்தின் உதவியுடனும் மேற்கு நாடுகளின் உதவியுடனும் இப்பகுதியைச் சேர்ந்த 80% மேற்பட்ட மீன்பிடிக் கிராமங்களில், உல்லாசப் பயணிகள் வந்து தங்கிச் செல்லும் விடுதிகள், கேளிக்கை அரங்குகளை அமைத்தது.

இன்றும் கூட 70% வீதத்திற்கும் அதிகமான உல்லாச விடுதிகள் இப்பகுதிகளிலேயே அமைந்துள்ளன. இந்த மாற்றமானது பாரிய கலாச்சார சீரழிவுகளையும், சமூகபொருளாதார மாற்றங்களையும் அங்கு ஏற்படுத்தியது. யுத்தத்தால் உல்லாசப்பயண வியாபாரம் வீழ்ந்த வேளையில் இப்பகுதி மக்கள் பாரிய பொருளாதார வறுமைக்குள் தள்ளப்பட்டார்கள். வளங்கள் நிறைந்த கடலிருந்தும் அவர்களால் தொழில்செய்ய முடியவில்லை. காரணம் இருபது வருடங்களாக கடல்சார் தொழில் செய்யாததனால் தொழில் அனுபவம் மறக்கப்பட்டதும், மீன்பிடித் தொழிலுக்கான உட்கட்டுமானம் அழிக்கப்பட்டிருந்ததுமாகும்.

வறுமையைப் போக்க பல குடும்பங்கள் கொழும்பு போன்ற பெருநகரங்களுக்கு புலம்பெயர்ந்தனர். ஆண்கள் தங்களை கடற்படையிலும், இராணுவத்திலும் இணைத்துக் கொண்டனர். பாணந்துறை, பேருவளை, ஹிக்கடுவ, காலி, மிரிஸ்ல, தங்காலை போன்ற இலங்கையின் தெற்கு கரையோரப் பிரதேசங்கள் உல்லாசப்பயண அபிவிருத்தியால் பாதிக்கப்பட்டமையை இலங்கை மீன்பிடித் துறையின் முந்தைய பெருமைமிகு செயற்பாடுகளுக்கு உதாரணமாகக் கூறலாம்.

இவ்வாறு தென்னிலங்கை மீனவர் சமுதாயத்தில் பொருளாதார வறுமை நிலவிய காலமான 1977 இற்கும் 1983 இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் சில ஆயிரம் சிங்கள கடல்தொழிலாளர்கள், வடக்கில் மன்னார், பொலிகண்டி, பருத்தித்துறை, மயிலிட்டி, மண்டைதீவு, குருநகர், ஊர்காவந்துறை, தொண்டைமானாறு போன்ற தமிழ் பிரதேசத்தில் தமிழர்களுடன் இணைந்து ஒன்றாக தொழில் செய்தார்கள்

என்பதும், பலர் இப்பகுதிகளில் திருமண உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்கள் என்பதும் இன்றுள்ள அரசியல் சூழ்நிலையில் நினைவிற்கொள்வது நன்று. தமிழ், சிங்கள மீனவர்களுக்கு இடையிலான உறவானது பல நூறாண்டு வரலாற்றை கொண்டது. சிங்கள மீனவர்களுக்கு படகு கட்டும் உதவியை பல நூறாண்டுகளாக தமிழர்களே செய்தார்கள்.

குறிப்பாக, யாழ்ப்பாணத்தில் பருத்தியடைப்பு, நயினாதீவு, தோப்புக்காடு, அராலி, வட்டுகோட்டை போன்ற பிரதேசத்தை சேர்ந்தவர்கள், பல பரம்பரையாக கப்பல் கட்டி வணிகம் செய்த வரலாறைக் கொண்டவர்கள். ஆங்கிலேய நீராவிச் கப்பல்கள் இவர்களின் பாய்கப்பல் வணிகத்தை இலாபமற்றதாக ஆக்கியதால், சிறு வள்ளங்கள் செய்தும், மீன்பிடியில் ஈடுபட்டும் தமது சீவியத்தை நடாத்தினர்.

இந்தக் காலகட்டத்தில் இச் சமூகத்தை சேர்ந்தவர்கள் திருகோணமலை, புத்தளம், போன்ற தமிழ் பிரதேசங்களிலும் கொழும்பு, ஜாஎல, சீதுவ போன்ற சிங்களப் பிரதேசங்களிலும் குடியேறி மீன்பிடி மரக்கலங்களை கட்டும் தொழில் செய்தனர். இதே சமூகத்தினர்தான் பிற்காலத்தில் 'சீநோர்' நிறுவனத்தின் ஊடாக கண்ணாடி இழைப் படகு செய்யும் முறையை சிங்களப் பிரதேசங்களில் அறிமுகப்படுத்தினர்.

இதே போன்று வடமாராட்சி, மண்டைதீவு, குருநகர் பகுதியைச் சேர்ந்த கிறித்தவ மீன்பிடிச் சமூகம் நீர்கொழும்பு மீன்பிடி சமூகத்துடன் 83 ஆம் ஆண்டுவரை நெருங்கிய நல்லுறவைக் கொண்டிருந்தது. திருமணங்கள் கூட இந்த சமூகங்கள் இடையில் நடந்துள்ளன. இலங்கையின் சிங்கள மீனவச்சமூகம், ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன அரசின் சுற்றுலா அபிவிருத்தியால் பாதிக்கப்பட்டவேளை, மேற்கூறிய தமிழ் மீனவ சமூகத்தவர்கள் சிங்கள மீனவர்களுக்கு தொழில்வாய்ப்பு வழங்கினர். இந்திய இராணுவ நடவடிக்கையால், பின்வந்த காலத்தில் மேற்கண்ட சமூகத்தவர் பலர், நீர்கொழும்பு பகுதியில் தற்காலிகமாக குடியேறினர். சிலர் அங்கு மீன்பிடியையும் தொழிலாகச் செய்தனர். இதற்கு அடிப்படைக் காரணம், வரலாற்று ரீதியாக இந்த இருவேறு இனம் சார்ந்த மீன்பிடி சமூகங்களுக்கிடையே நிலவிவந்த நெருங்கிய உறவேயாகும்.

இணையத்தளம் ஒன்றில், இந்தியர் ஒருவர் தனது கட்டுரையில் “கச்சத்தீவு அந்தோனியார் கோவில் திருநாள் தமிழ்நாடு மீன்பிடிச் சமூகமும், இலங்கை தமிழ் மீன்பிடிச் சமூகமும் தமது தொப்புள்கொடி உறவை வளர்க்கும் நிகழ்வு” என்று தொனிப்பட எழுதியிருந்தார். ஆனால் உண்மை அதுவல்ல. பொதுவாக கச்சத்தீவு அந்தோனியார் கோவில் திருநாள், குடும்பங்கள் பங்குகொண்டு கலந்துறவாடும் விழாவல்ல. அது பெரும்பாலும் இலங்கைஇந்திய ஆண்கள் பங்குகொள்ளும் ஒரு நிகழ்ச்சியாகும். பண்டமாற்றுச் செய்யும் பொருட்டு மக்களை ஈர்க்கும் இடமாகவும் இது இருந்து வந்துள்ளது. (கிராம்பு, ஏலம், கறுவாப்பட்டை, தேங்காய் எண்ணெயும், கோம்பா சோப், சந்தனசோப், ரேக்ஸ்சோனா சோப் போன்ற சவற்கார வகைகளை இலங்கையர்கள் கச்சத்தீவுக்கு கொண்டுபோய், பண்டமாற்றாக பிளாஸ்டிக் பொருட்கள், காஞ்சிபுரம் பட்டுச்சேலைகள், கைத்தறிப் புடவைகள், வேட்டி, கிப்ஸ் சாரம் போன்றவற்றையும் பெற்றுக்கொண்டனர்.)

இதனோடு ஒப்பிடும்போது, தமிழ் மற்றும் சிங்கள கிறிஸ்தவ மீன்பிடிச் சமூகங்கள், மீன்பிடி குறைந்த சோழக்காற்று வீசும் காலமான ஆவணியில், குடும்பம் குடும்பமாக வந்து சந்திக்கும் மன்னார் (மாந்தை) மடுமாதா ஆலயத் திருவிழா, பல பரம்பரைகளாக நடைபெறும் பண்பாட்டு தொடர்ச்சியுடைய விழாவாக அமைகிறது. இது யுத்தம் தொடங்கிய பின்னும் நடைபெற்றது. அதே போன்று தமிழ் மீன்பிடிக்கார கிறிஸ்தவர்கள், நீர்கொழும்பு தேவாலயத் திருவிழா, புத்தளம் ‘தனைவில்லு சந்தானாள்’ ஆலய திருவிழா ஆகியவற்றில் பங்குகொண்டதுடன், அப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த நீண்டகால சிங்கள நண்பர்களின் குடும்பங்களை தரிசித்தும் வந்தனர்.

மீன்பிடியில் ஈடுபடும் தமிழ் சைவர்களில் பலர், தென்மன்னாரில் அமையப்பெற்ற அரிப்பு முதல் முந்தல் வரையான பகுதிகளில் பறிக்கூடு மூலமும், களக்கடல் வலைகள் மூலமும் தொழிலில் ஈடுபடுவது வழக்கம். இதே பகுதியில் சிங்களத் தொழிலாளர்கள் கரைவலைத் தொழிலில் ஈடுபடுவதும், தமிழர்களும் சிங்கள மீன்பிடிக்காரரும் அருகருக வாடிகளில் தங்கியிருப்பதும் வழமை. இவர்கள் கூட, வருடத்தில் சில நாட்கள் உடப்பு பத்தினியம்மன் கோவில் திருவிழாவில் கலந்து கொள்வது

வரலாறு. இவ் வரலாறு புளொட் இயக்கத்தினர் ‘நிகரவேட்டிய’ வங்கிக்கொள்ளை நடத்தும் வரை தொடர்ந்தது.

இவ்வாறு பரம்பரை பரம்பரையாக தொழில் அடிப்படையிலும் தனிப்பட்ட முறையிலும் இந்த இரு மீன்பிடிச் சமூகத்திற்குள்ளும் இருந்த உறவு, மறுபுறத்தில் வடபகுதி மீனவர்களின் ஒரு பகுதியினரால், இந்தியாவில் இருந்து சட்டத்திற்கு முரணாக கடத்தப்பட்ட பொருட்களை சிங்களப் பிரதேசத்தில் சந்தைப்படுத்துவதற்கும், அப்பகுதிகளில் தமிழர்கள் வர்த்தக நிறுவனங்களை அமைப்பதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

இவ்வுறவு பலகாலம் நின்று நிலைப்பதற்கு பல காரணங்கள் கூறலாம். முதல் முக்கிய காரணம் இரு பகுதியினரின் மீன்பிடிப் பொறிமுறை பெரும்பாலும் வித்தியாசமானதாகும். உதாரணமாக மேற்கூறியபடி அரிப்பு பிரதேசத்திற்கும் புத்தளம் முந்தல் பிரதேசத்திற்கும் இடையில் தொழில் செய்த சிங்களத் தொழிலாளர்கள் கரைவலைத் தொழிலில் ஈடுபட்டனர். பருவகாலத்தில் வடபகுதியை சேர்ந்தோர் இப்பகுதியில் பறிக்கூடு, வலைபடுப்பு, கடலட்டை குளித்தல் போன்ற தொழிலில் ஈடுபட்டனர். இந்த இரு பகுதியினராலும் குறிவைக்கப்படும் மீன்வகை கூட ஒரே வகையானதல்ல. இதனால் முரண்பாடுகள் சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு இருக்கவில்லை. அடிப்படையில் இரு பகுதியினரின் தொழில் பார்க்கும் முறையும், தொழில் செய்யும் பிரதேசங்களும் பெரும்பாலும் வெவ்வேறானதாகவே உள்ளன.

இதை அடிப்படையாகக் கொண்டே பருத்தித்துறை தொழிலாளர் ஒருவர் வீரகேசரி பத்திரிகைக்குகருத்து தெரிவிக்கும்போது “சிங்களவர்களால் அல்ல, இந்திய மீனவர்களால் தான் தமக்கு பாதிப்பு” என்று கூறினார். ஆனால் இந்திய குறுந்தமிழ் தேசியவாதிகளும், இடதுசாரித்துவம் பேசும் புலம்பெயர் தமிழினவாதிகளும் இணைந்து அத்தொழிலாளியை சிங்களப் பேரினவாதிகளின் பேச்சாளர் என முத்திரை குத்தினர்.

இந்திய மற்றும் புலம்பெயர் தமிழ் குறுந்தேசிய, பாசிச சக்திகள் கூறுவது போல இவ்விரு மீன்பிடிச் சமூகத்தினருக்கிடையில் மீன்பிடித் தொழில் ரீதியாக முரண்பாடு நிலவுகின்றதென

யாராவது கூற முயன்றால் அது குழம்பிய குட்டையில் மீன்பிடிக்க முயல்வது போலாகும். அதேபோன்று இனப்பிளவை விரிவாக்க அயராது செயற்படும் குறுந்தேசியத்துடனும் தமிழ் இனவாதிகளுடனும் தமிழ் நாட்டின் இடதுசாரிகளான 'ம.க.இ.க' போன்ற அமைப்புக்கள் கைகோர்ப்பது குளத்தைக் கலக்கி பருந்திற்கு இரைகொடுத்தது போலாகும்.

குறிப்பு : இக்கட்டுரை எழுதப்பட்ட காலத்தில், இலங்கையில் சிங்கள - தமிழ் மீனவர் பிரச்சினைகள் தோன்றியிருக்கவில்லை. ஆனால் இன்று, நீண்டகால யுத்தம், தமிழ் மீனவர் சமூகத்தின் புலம்பெயர்வு, சிங்கள சமூகத்தின் கல்வி வளர்ச்சி மற்றும் தொழில் ரீதியான சமூகமாற்றம், பேரினவாத அரசியல் போன்ற காரணிகளால் இந்த இரு சமூகத்திற்குமான உறவு மங்கிய நிலையில் உள்ளதென்பது நிதர்சனம். தற்போது இக் கட்டுரை ஆசிரியர் முல்லைத்தீவில் நடைபெறும் தமிழ் - சிங்கள மீனவர் பிரச்சினை தொடர்பான ஆய்வைச் செய்துவருகிறார்.

ஒரு நினைவு நினைவு மீட்டல்

எனது கிராமம் இலங்கையின் பொருளாதார அடிப்படையில், ஒப்பீட்டளவில் அநேகமாக நடுத்தர வர்க்க மீனவர்களைக் கொண்ட கிராமம். அங்கு எனது தந்தை வழி மாமா ஒருவர் இருந்தார். அவரை 'அய்யா மாமா' என்று நாங்கள் அன்பாக அழைப்போம். அவரை நான் எங்கு கண்டாலும் அவர் என் பக்கத்தில் வந்து "ஒழுங்கா படிக்கிறியா மருமகன்" என்று விசாரித்து விட்டு, எனது சேட்டுப் பையில் பணம் வைத்து விட்டு போவார். அதில் குறைந்தது ஐம்பது ரூபாயாவது இருக்கும். நாங்கள் அவரை 'அய்யா மாமா' என்று அழைத்தாலும், ஊருக்கு வெளியில் அவரை 'சர்க்கரைச் சம்மாட்டி' என்று அழைப்பார்கள். சிறிமாவோவின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர் பதினம் வயதில் இருந்தபோது, ஒருநாள் அதிகாலை வேளை அவர் கோர்வலை வைக்க கடற்கரை பக்கம் சென்றார். அங்கே கரையில் ஆளில்லாத கட்டுமரமொன்றில் சர்க்கரை மூட்டைகள் இருப்பதைக் கண்டார். கடத்தல்காரர்கள் கட்டுமரத்தை கரையில் விட்டுவிட்டு அருகிருந்த பற்றைக்கருகில் நித்திரை கொள்வதை கவனித்த அவர், கட்டுமரத்துடனும் சர்க்கரை மூட்டைகளுடனும் அங்கிருந்து தலைமறைவானார்.

பலவருடங்கள் கழித்து ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து எழுபத்தி ஒன்பதாம் ஆண்டு, 'Toyota Rosa Bus' வாகனத்தில் நான்கு பிள்ளைகளுடனும் மனைவியுடனும் ஊரில் வந்து இறங்கினார். ஊரில் அவரின் மனைவியை சிங்களத்தி என கிசுகிசுத்தனர். ஆனால் அவரின் நெருங்கிய குடும்பத்தினரோ, அவர் மனைவி தமிழ்ச்சிதான் என்றும், அவர் நீர்கொழும்பைச் சேர்ந்தவர் என்பதால் அவருக்கு சரியாக தமிழ் தெரியாதெனவும் கூறினர். மாமா வரும்போது தனக்கு சொந்தமாக ரோசா மினி பஸ்கடன் மட்டும் வரவில்லை. எமது ஊருக்கு முதன் முதலாக உள்ளக இயந்திரம் இணைத்த பாரிய மரத்தாலான படகுடன், தொழிலுக்கு தேவையான, ஜப்பானில் இருந்து இறக்குமதி செய்த நவீன வலைகள், உபகரணங்களுடனும் வந்திருந்தார். உபகரணங்களையும் படகையும் அவரின் மனைவியின் உறவினர்களும், சில தென்னிலங்கைத் தொழிலாளிகளும் கடல் வழியால் எமது ஊருக்கு கொண்டுவந்தனர். ஊரே வாயில் விரலை வைத்து அதிசயமாகப் பார்த்தது. இவ்வாறு, சர்க்கரை கடத்தியவர்களிடமிருந்து இவர் களவாடியதும், அதை வைத்து படகு வேண்டியதும் தான் இவர் 'சர்க்கரைச் சம்மாட்டி' என்று அழைக்கப்பட்டதன் பின்னணி.

சம்மாட்டி என்றால் வழமையாக 'முதலாளி' என்று விளங்கிக் கொள்ளும் தன்மை கடற்கொழிலுக்கு சம்பந்தம் இல்லாதவர்களிடம் உண்டு. வழமையாக முதலாளிகள் தொழிலாளிகளுக்கு நாட்கூலி, அல்லது மாதக்கூலி கொடுப்பது வழக்கம். ஆனால் இலங்கை மீன்பிடிச் சமூகத்தில், அது சிங்களவன் ஆனால் என்ன தமிழன் ஆனால் என்ன, கூலி கொடுக்கும் வழமை எந்தக் காலத்திலும் இருந்ததில்லை. இலங்கையில் பங்குமுறை தான் பரம்பரை பரம்பரையாக இருந்து வருகின்றது.

உதாரணமாக, பிடிக்கப்படும் மீனின் வருமானத்தில், எரிபொருள் மற்றும் தொழிலாளிகளின் சாப்பாட்டுச் செலவுபோக மீதமானது, படகும் வலையும் சொந்தமான ஒருவருக்கு இரண்டு பங்கும், தொழிலாளிகளுக்கு ஆளுக்கு ஒரு பங்கும் வழங்கப்படும். வள்ளம்வலை வைத்திருப்பவர் கடன் வாங்கி, வட்டி கட்டினால் அதற்காக தொழில் நன்றாக இருக்கும் போது ஒரு பகுதியை ஒதுக்குவர். அதேபோன்று ஒரு தொழிலாளியின் குடும்பத்தில் ஏதாவது நல்லது

கெட்டது நடந்தால், ஒருநாள் உழைப்பையோ அல்லது உழைப்பின் ஒரு பகுதியையோ வழங்குவதும் வழமை. இதில் கிராமத்திலுள்ள மற்ற தொழிலாளர்களும் பங்கெடுப்பது இயல்பாக நடப்பதொன்று. இதே போலவே கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடம் திருத்துதல், கோவில் திருவிழா, வீதி செப்பனிடல் போன்ற பொதுச் செலவுகளுக்கும் உழைப்பை வழங்குவர். இதை 'உழைப்பெடுத்தல்' என்று கூறுவர்.

சர்க்கரைச் சம்மாட்டியான எனது மாமனும் சமுதாய வழமைக்கேற்ப பங்கு வழங்கி தொழில் நடத்துபவராக விளங்கினார். எண்பத்தி மூன்றாம் ஆண்டிற்கு பிற்பாடு உள்நாட்டு யுத்த சூழலில் கடல்வலய மீன்பிடி தடைச்சட்டம் இலங்கை அரசால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. சர்க்கரை மாமாவின் தொழில் முடக்கப்பட்டது. எண்பத்தி ஆறாம் வருடம் முற்றாகத் தொழில் செய்ய முடியாததினால் அவரின் இயந்திரப்படகு கரையில் ஏற்றப்பட்டது.

அந்தக் காலப்பகுதியில் காரைநகர் கடற்படை முகாமை சேர்ந்த 'வீரயா சூரயா' என்ற பிரங்கிப் கப்பல் கடலில் இருந்து கரையை நோக்கி எந்தவிதக் காரணமும் இல்லாமல் குண்டுமழை பொழிவது வழக்கம். இதனால் மீன்பிடி சமூகத்தை சேர்ந்தவர்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர். வீடுகளும், கரையில் நின்ற படகுகளும், உபகரணங்களும் அழிக்கப்பட்டன. எண்பத்தாறாம் வருடம் சித்திரை மாதத்தில் ஒரு நாள் வீரயா சூரயா பிரங்கியின் குண்டுகள் சர்க்கரை மாமாவின் கரையோரமிருந்த அவரின் வீட்டையும், அதன் முன் ஏற்றியிருந்த படகையும் முற்றாக அழித்தன. குண்டு விழுந்து படகு தீப்பற்றி எரிந்தது. குடும்பத்தினர் காயங்களுடன் உயிர்தப்பினர். றிபிள் பைவ் சிகரட்டுடன், கிப்ஸ் சாறமும் வெள்ளைச் சேட்டும் அணிந்து கம்பீரமாக வலம் வந்தவர், குறுகிப்போனார். வறுமை தாக்கியது. மூத்தமகளுக்கு சீதனம் கொடுக்கக் கடனாக வாங்கிய பணத்தை திருப்பிக் அடைக்க முடியாமல் திண்டாடினார்.

அதுவரை தமிழ் தேசியவிடுதலைப் போராட்டம் பற்றி எந்தக் கருத்தும் இல்லாதிருந்தவர் திடீர் தேசியவாதியானார். மூன்று மகன்களில் ஒருவன் விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தில் சேர்ந்தான். மற்ற இருவரும் கல்வியை நிறுத்திவிட்டு நாளாந்த சீவியத்தை கவனிக்க கரைசார் கடற்றொழிலில் ஈடுபட்டனர். பின் வந்த காலத்தில் றிபிள் பைவ்

சிகரட் வாங்க வசதியில்லாவிட்டாலும் ஆர். வி.ஜி. பீடியை கையில் ஏந்தியபடி பழைய கம்பீரத்துடன் அவர் தமிழீழ ஆதரவாளராக வலம் வந்ததுடன், வன்னிக்கு புலம்பெயர்ந்து தொழில் செய்தார். முள்ளிவாய்க்கால் அவலத்தில் மீண்டும் எல்லாவற்றையும் இழந்தவர், ஊர் திரும்பி மறுபடியும் தனது பிள்ளைகளுடன் கடற்றொழில் செய்து வயிற்றைக் கழுவ முயலுகின்றார்.

அன்று படகும் வீடும் அழிந்தபோது தேசியவாதியாகி, தமிழீழம் தான் முடிவென்று தன் பிள்ளையை போராட அனுப்பியவர், இன்று அதே பிள்ளைகளுடன், தனது குடும்பத்தின் அன்றாடச் செலவுக்காக கடல் தரும் வருமானத்தை தடுக்கும் இந்திய அழிவு மீன்பிடியை எதிர்த்து, மாதகல் கரையிலும் பருத்தித்துறை முனையிலும் சுகதொழிலாளிகளுடன் இணைந்து போராடுகிறார். அன்று அவர் படகும் வீடும் அழிந்தபோது, சரி பிழைகளுக்கப்பால் அவரது அரசியல் அபிலாசையைப் பயன்படுத்த ஏதோ ஒரு சக்தி இருந்தது. இன்று அவர் அன்றாடம் காய்ச்சியாகி, நாளாந்த சோற்றுக்கே கஸ்டப்படும் வேளை, இந்திய அழிவு மீன்பிடிக்கு எதிரான அவரின் நியாயமான போராட்டத்தை நெறிப்படுத்தவோ, ஆதரவு வழங்கவோ அவருக்கென்று ஒருவருமில்லை.

உசாத்துணை :

1. Anders Jensen J: The story of Norwegian cod fisheries
2. Marine Resource Economics, Vol. 18., 2003 . Harvest Functions: The Bottom Trawl Fisheries
3. Massachusetts Division of Marine Fisheries : Technical Report TR38
4. பாட்டாவழிச்சமூகம் வட்டுக்கோட்டை : வணிகர்வரலாறு
5. Commissioner of Fisheries, Chennai6 : TamilNadu fisheries development 20072008
6. Director of Marine Products Export Development Authority, Chennai: Marine Products Export 2007 2008
7. Ministry of fisheries and aquatic resources, Sri Lanka : Framework of the fisheries and aquatic resources sector 2007-2016

(தொடரும்)

இலங்கைத் தீவின் பூர்வீக குடிகளாக சிங்களவர்களையும் மற்றும் தமிழர்களையும் அவர் தம் பேரினவாத சிந்தனையானது, பல வரலாற்று புனைவுகளின் ஊடாக இற்றை வரை தொடர்ந்து முன்வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் இந்நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகள் வேடுவர் என்பதை எவரும் மறுக்கவியலாது. அதனடிப்படையில், கிழக்குக் கரையோரம் எங்கும் வாழும் இன்று தமிழை பேசு மொழியாகக் கொண்டுள்ள வேடுவர்களின் இருப்பியல் பற்றியும், அவர் தம் தேவை பற்றியும் 'வேடர் மானிடவியல்' என்ற இந்தக் கட்டுரைத்தொடர் ஆய்வுப்பாங்கில் விவரிக்கின்றது. வேடுவர்களுக்கே உரித்தான அடையாளங்களை வெளிக்கொணர்வதாகவும், இதுவரை நாம் அறிந்திடாத வேடுவர் குணமாக்கல் சடங்குகள், இயற்கையுடன் பின்னிப்பிணைந்த அவர்களின் வாழ்வியல், வேடுவர் மீதான ஆதிக்க சாதியினரின் பாகுபாடுகள் என்பன உள்ளிருந்து மரபு மீட்கும் நோக்கில் பிரதானமாகக் கண்டறியப்பட்டு, அவை தொடரின் ஊடாக முன்வைக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் காலனிய எண்ண மேலாதிக்கத்துள் சிக்குண்டு அழிந்துகொண்டிருக்கும், அழிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அவர் தம் மாணுட நகர்வுகள் முதலான பல அல்லோல கல்லோல நிலைமைகளும் இதில் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றன.

கமலநாதன் பத்திநாதன்

கமலநாதன் பத்திநாதன் அவர்கள் கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சுவாமி விபுலானந்த அழகியற் கற்கைகள் நிறுவகத்தில் நடன நாடகத்துறையில் நாடகமும் அரங்கியலும் கற்கைநெறியில் இளமானி சிறப்புப்பட்டம் பெற்றவர். கிழக்கிலங்கையின் பூர்வ குடிகளான வேடர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த இவர் இலங்கையில் தமிழ் பேசும் வேடுவ மக்கள் சார்ந்து பல ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றார். அவ்வகையில் 'வேடர் மானிடவியல்' எனும் விடயத்தின் கீழ் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வருகின்றார். மேலும் பல்வேறு உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு நாளிதழ்கள், சஞ்சிகைகளில் வேடர் சமூகத்தின் சமயம், வரலாறு, தமிழ் இலக்கியம், பண்பாட்டு ஆய்வு சார்ந்த கட்டுரைகளையும் வெளியிட்டுள்ள பத்திநாதன் தற்பொழுது இலங்கை நூலக நிறுவனத்தில் கள ஆய்வாளராகக் கடமையாற்றுகின்றார்.

வேடர் வழிபாட்டில் பெண்ணியம்

வ ரலாற்றுக்கு முந்தைய காலகட்டத்தில் இருந்தே, குழுக்களாக மனிதர்கள் கூடி வாழத் தொடங்கிய காலத்தில் இருந்தே, மனித இனக்குழு ஒன்றின் சகல முன்னெடுப்புக்களிலும் பெண்களின் பங்களிப்பே முக்கியமானதாக இருந்திருக்கிறது. தத்தமது கூட்டத்தை வழிநடத்துபவளாக பெண்ணே இருந்திருக்கிறாள். உடல்

வலுவிலும், உணவுத்தேடலுக்கான உழைப்பிலும், ஆணுக்குச் சமமாகவும் சில தருணங்களில் ஆணை விஞ்சியே பெண்ணின் செயற்பாடுகள் இருந்துள்ளன. “வருவிருந்து அயரும் விருப்பினள்” (புறம்.326:12) எனும் புறநானூற்றுப் பாடல் வேட்டைச் சமூகத்தில் உணவுப்பங்கீடு செய்வதில் அவளுக்கிருந்த நிர்வாகத்திறனின் தொடர்ச்சியைப்

புலப்படுத்துவதாகக் காணப்படுகிறது. தாய்வழிச்சமூகம் மேற்கொண்ட இயற்கை வழிபாட்டில் பெண் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டதும், பெண் தெய்வ வழிபாடுகளும், அந்தத் தெய்வங்களுக்குரிய இயல்புகளும் பெண்ணின் சிந்தனையைப் பரந்துபட்ட வகையில் காட்டியுள்ளன.

தந்தைவழித் தலைமையில் நிலவுடைமைச் சமுதாயம் தோற்றம் பெற்ற காலங்களிலும், பொதுவுடைமைச் சிந்தனையோடு திகழ்ந்த பெண்களை தெய்வநிலையில் முதன்மையாக வழிபட வைத்து, அவற்றுக்கான சடங்குகளில் அவளை ஈடுபடுத்தி ஆணைச் சார்ந்து வாழும் இரண்டாம் நிலைக்கு தள்ளியதனை அறிய முடிகின்றது. (முனைவர் பூ.மு.அன்புசிவா) இவற்றை சங்க இலக்கிய நூல்களான நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு போன்ற நூல்களில் புலவர்கள் பதிவுசெய்துள்ளனர். உதாரணமாக கொற்றவை, கொல்லிப்பாவை, இயக்கி, அணங்கு, தவ்வை என்னும் பெண் தெய்வங்கள் வேட்டைக் கால தொடக்கத்தில் இருந்து சிறப்பிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறான பண்பாட்டு அசைவுகளுக்கு, உலகில் இன்றும் பரந்துள்ள ஜப்பானின் ஜனு, ஆபிரிக்காவின் குங் சான், கனடாவின் இனுவிட் மற்றும் மேட்டிசு முதலான பழங்குடிகளும், இந்தியப்பழங்குடிகள் மற்றும் இலங்கையின் பூர்வகுடிகளான வேடர் சமூகம் போன்றனவும் எம் கண் முன் நிற்கும் சான்றுகளாகும். உலக வரலாற்றுப் போக்கின் மிகச் சமீபமான நிலவுடைமைப் பொருளாதாரகாலம் வரைக்கும் நிலைமையிதே.

வேட்டைச்சமூகப் பெண்களின் உடல் பற்றிய புரிதலும், மனம் பற்றிய உணர்தலும் நம்முடைய இன்றைய அறிதலினின்று வேறானது. நாடோடியாக வாழ்ந்த மக்கள், தங்களுக்கென ஒரு இடத்தைத் தேர்வு செய்து இனக்குழுச் சமூகமாக வேளாண் மக்களாக மாறிய பொழுது உடலமைப்பு, இனவிருத்தி, வாரிசுகளைக் காப்பது போன்ற நிலைகளில் பெண் என்பவள் இல்லத்திற்கு இன்றியமையாதவளாக மாறிவிட்டாள். நிலவுடைமைச் சமூகமாக நிலைபெற்ற இந்தக் காலத்தில் தான் பெண்ணின் உடல் மீதும், உளத்தின் மீதும் ஆதிக்கம் செய்யும் எண்ணம் ஆணுக்கு ஏற்படுகிறது. பொருளாதாரத் தேவைக்காக வேறு பல தொழில்களைச் செய்யவும், அதற்காகக் குடும்பத்தை விட்டு ஒரு

ஆண் பிரிந்து செல்லவும் அவசியம் அமைந்தது போலவே அவனுடைய வாரிசுகளைக் காத்து, குடும்பத்தை நிலைப்படுத்தும் செயலை ஒரு பெண் ஏற்றுக் கொள்ளும் நிலையும் ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் ஒரு பெண் பல்வேறு தருணங்களுக்காக தன்னுடைய ஆண் துணையில் தங்கியிருக்க வேண்டி நிலை உண்டாகிற்று. சங்க கால இலக்கியங்களில் சுவை காண விரும்புவோரும் தலைவி, தலைவனுக்காகக் காத்திருத்தல் என்ற பாடல்களை விட்டுச் செல்வதில்லை.

இக்காலத்தில் இருந்து தான் கடவுள் மற்றும் மதக்கோட்பாடுகள் படிப்படியாக உருவநிலைப்பட்ட தன்மைக்குச் செல்கின்றன. பெண்ணினின் சுயத்தை பலவாறும் இருட்டடிப்புச் செய்த பங்கு இந்தக் காலப்போக்கில் ஆண் நிலைச்சிந்தனையுடன் கட்டமைக்கப்பட்ட உலக மதக்கற்பிதங்கள் அனைத்திற்கும் உண்டு. என்னதான் தன்னை இந்துவாக அடையாளப்படுத்திக் கொள்ளும் ஒரு பெண், மதத்தின் புனிதங்களைக் கட்டிக்காக்கின்றேன் என்று நினைத்து விரதம் இருந்தாலும் சரி, அதன் கோட்பாடுகளைப் படித்துத் தேர்ந்தாலும் சரி அவர் ஒரு அர்ச்சகராக முடியாது. அதே போல் ஒரு பௌத்தப் பெண் தனது மதக்கொள்கைகளைக் கற்று துறவ நிலைக்குச் சென்றாலும் கூட ஒரு பிக்குணி, விகாரையொன்றில் அதிகாரத்தினைச் செலுத்த முடியாது. ஒரு முஸ்லிம் பெண்ணாக இருந்தாலும் சரி அவர் இஸ்லாத்தின் சகல விடயங்களையும் கரைத்துக் குடித்திருந்தாலும் சரி அவரால் ஒரு பள்ளிவாசலின் மௌலவி ஆக முடியாது. கிறிஸ்தவப் பெண்ணொருவர் தன் மதக்கோட்பாட்டைக் கற்று துறவறம் சென்றாலும் சரி அவரால் ஒரு தேவாலயத்தின் சகல அதிகாரங்களையும் கைக்கொள்ள முடியாது. இவ்வாறான நிலைப்பாடுகள் தான் உலகப்பொது மதங்கள் அனைத்திலும். ஆனால் வேடர் சமூகத்தினரின் வழிபாட்டில் ஆரம்ப காலம் தொடக்கம் இற்றைவரைக்கும் பெண்ணுக்கான நிலையென்பது வேறு.

வேடர் வழிபாட்டில் பெண்கள்

ஆதிகாலம் தொட்டு இன்று வரைக்கும் வேடர்களின் வழிபாடானது பெண்மயப்பட்டதாக, வழிபாட்டு முறைகளில் பெண்களின் ஆதிக்கம் அதிகமாகக்

காணப்படுவதாகவே உள்ளது. முன்னோர்களின் வழிபாட்டில் இருந்து அடுத்தபடியாக வேடர்கள் மாறிக்கொண்ட வழிபாடானது பெண் தெய்வங்களை மையப்படுத்தியே நிகழ்ந்துள்ளது. அவ்வகையில் வேடர் சடங்கு மையங்களின் பிரதான தெய்வமாக செம்பக நாச்சி, செம்பு நாச்சி, கொம்பு நாச்சி, தெய்ய நாச்சி, அந்தன் குமாரி, மொக்காட்டுத்தெய்வம், மாநீலி (நூற்றுக்கு மேல்), குடா நீலி (நூற்றுக்கு மேல்), கிரியம்மா, பூச்சாண்டி முதலானவற்றையும் (இவற்றிற்கு உருவம் இல்லை.), பிற்காலத்தில் வந்து சேர்ந்த பத்தினி (கண்ணகி) வழிபாட்டையும் குறிப்பிடலாம். இடத்திற்கு இடம் இவற்றில் மாறுபாடும் காணப்படும். இதில் இன்னும் அழுத்தமாகப் பார்க்கப்பட வேண்டிய விடயம் யாதெனில் குறித்த வழிபாடுகளிலே ஆண் தெய்வங்களாகக் கொள்ளப்படுபவைகள் அனைத்தும் பெண் தெய்வங்களுக்கான துணைப்பரிவாரங்களாகவே கொள்ளப்படுகின்றன.

இன்றும் வேடர் வழிபாட்டினை முன்னின்று நடாத்தும் வேடர் சமூகப் பெண் மதகுரு ஒருவரின் கருத்து இவ்வாறு அமைந்தது.

களுவோ வித்தனம்மா தொழுவோ வித்தனம்மா
களுவன்ன்..... தொழுவன்ன்..... லே பூஞ்சி தப்புரம்மா
பூனொச்சிமுனையோ....
கல்குடாவோ....
தொப்பிகலையோ.....ஓ....
சீம்பிலாகல் மாப்பாரே தெய்யநாச்சி..."

வேட்டுவப் வழிபாட்டுப் பாடல் ஒன்று.
(மட்டக்களப்பு - களுவன்கேணி - ஜெயராணி)

“நாங்க தெய்யநாச்சியதான் (பெண் தெய்வம்) தலைத்தெய்வமா வெச்சிருக்கம். எங்கட அப்பா இறந்த பிறகு நான் தான் சடங்க செய்து வாரன். அப்பாக்கு முதல் அப்பாட அம்மாதான் செய்து வந்தவ. அவட பூட்டி முறையான குடற்புரி ஆச்சிதான் இந்த தேவாதி முறைகள் இந்த ஊருக்குள்ள கணகாலமா ஆதரிச்ச வந்ததாம் எண்டு அப்பா சொல்லுவாரு. இப்ப நான் ஒரு பொம்புளையா எல்லாம் செய்து வாரன். இந்த சடங்கு மையத்தின் பிரதான தேவாதியும் நான் தான்.” (மட்டக்களப்பு களுவன்கேணி நடராசா ஜெயராணி)

ஜெயராணி - வேடுவ சமூகப் பெண்மணி

இரண்டாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் வேடர் வழிபாட்டு முறைகள் ஒரு சில இடங்களில் பத்தினி தெய்யோ என்ற பதத்துடன் உருவ வழிபாட்டுடன் இணைந்து கொள்கின்றன. இதன் விளைவாக வேடர் சடங்கு அம்சங்களுடன் பத்தி முறை எனப்படுகின்ற கிராமிய வணக்க முறைகளும் இணைந்து கொள்கின்றன. இவ்வாறு இச்சடங்காற்றுகைகள் காலத்திற்கு ஏற்றால் போல் மாற்றமுற்றாலும், பெண்களைச் சடங்கோடு இணைத்துக் கொள்ளுதல் என்பதில் எதுவித மாற்றங்களும் இல்லை. மடைப்பெட்டி எடுத்துவரல், நெல்லுக்குற்றுதல், கண்ணிமார் பிடித்தல் முதலான சடங்கின் பிரதான அம்சங்கள் யாவும் பெண்மையப்பட்டதாகவே இன்றும் காணப்படுகின்றன.

வேடர் பெண்களின் பல்லாளுமைகள் வழிபாட்டு அம்சங்களில் எவ்வாறு பெண்கள் தனித்துவமாகக் காணப்படுவார்களோ அதுபோலவே வேறு துறைகளிலும் அவர்கள் நிகரற்ற நிபுணத்துவம் கொண்டோராக, தனித்த சிறப்பு உடையவர்களாகவே காணப்படுவர். உதாரணமாக ஒரு வேட மதகுருவாகக் காணப்படும் பெண்ணொருவர் கைதேர்ந்த மருத்துவிச்சியாகவும் காணப்படுவார். சிறந்த கூத்துப்பாடல், காவியப்பாடல், காவடிப்பாடல் முதலானவற்றையும் பாடக்கூடியவராகவும் கலையம்சம் நிறைந்தவராகவும் காணப்படுவார். அதே சமயம் கைமருந்து, சித்த வைத்தியம், நாட்டு வைத்தியம், மருத்துவ மந்திர நடவடிக்கைகள் முதலானவற்றிலும் சிறந்து

விளங்குவார். இவ்வாறு மேற்சொன்ன சகல துறைகளிலும் தாடனம் கொண்ட வேட மருத்துவிச்சி (லட்சுமி) மூதாட்டி ஒருவரின் கருத்துக்கள் இவ்வாறு அமைந்திருந்தன.

“மன! எங்கட காலம் வேற உங்கட காலம் வேற. இப்ப எல்லாத்துக்கும் இங்கிலீசு மருந்து. எல்லாரும் வருத்தம் தாற நோவுக்கு மருந்து தேடுறாங்களே ஒழிய வருத்தத்த அடியோட ஒழிக்க மருந்து தேடுறாங்க இல்ல. வெறும் வருத்தத்தோட நோவ மட்டும் இல்லாமல் ஆக்கி என்ன நன்ம கிட்டப்போகுது? நான் ஒரு புள்ளைக்கு சுகமில்லாம (மாதவிடாய்) நிண்டு பொயித்தெண்டால் அடுத்த மாதம் இருந்தே வைத்தியத்தத் தொடங்கிடுவன். புள்ள புறகு கண்ட கண்ட மாதிரி எல்லாத்தையும் தின்ன ஏலாது. அவக்கெண்டு சில பத்தியச் சாப்பாடுகள் இரிக்கி. அதத்தான் குடுக்கனும். மூணூ மாசம் கழிய மட்டும் புள்ளைய கவனமா பார்க்கம். ஆறு மாசத்துக்குப் புறகு நான் எண்ட வேலையத் தொடங்கிடுவன். தாயும் சேயும்

லட்சுமி - வேடுவ சமூகப் பெண்மணி

பாக்கக்கூடாது என்று போட்டாங்க. மீறி செய்தா மறியலுக்குப் போக வரும் எண்டாங்க. ஆனா மனே நான் இடைக்கிடைக்க அவசரம் என்று ஆரும் வந்து கூப்பிட்டா போறதுதான். ஆரு வந்து என்ன தண்டன தந்தாலும்

பரவால்ல. ஆனா மனே இவங்க எல்லாரும் எங்கட மருத்துவம் இனி சரிவராது என்று சொல்லுறாங்க. ஆஸ்பத்திரியில என்னதான் புதுப்புது மருத்துவம் வந்தாலும் தாயும் சாகுது, புள்ளையும் சாகுது. ஆயுதம் போட்டு புள்ளைய எடுக்கக்குள்ளையே கொல்லுதுகள், வவுறு நோகத்தொடங்கி உடனயே வெட்டு, புள்ளையில கொடி சுத்திக்கிடந்தா வெட்டு, அதவிடப் புதினம் நாள் பார்த்து திகதி பாத்து வெட்டி

எடுக்குதுகள். இப்படியான புறப்பெல்லாம் இந்த பூமி தாங்குமா மனே? ஆனா இதெல்லாம் குத்தமில்ல. நாம பூமியோட வானத்தோட சேர்ந்து பாக்குற மருத்துவம் குத்தம். இத ஆரிட்ட சொல்லுற? இந்தா நீ கேக்குறதால எல்லாம் சொல்லுறன். நான் ஒருமுற வைத்தியம் பார்க்கக்குள்ள தாய்க்கு ரெண்டு புள்ள. அது ரெண்டும் தல கால் மாறிக் கிடக்கு. தாய்க்கு பன்னீர் குடமும் உடைஞ்சித்து. நான் ஆமணக்கு எண்ணைய போட்டு நீவி நீவி ரெண்டு புள்ளையையும் வெளில எடுத்தன். ஒண்டு தலையால புறந்திச்சி, இன்னொண்டு காலால

வேடர் பெண்களின் பல்லாளுமைகள் வழிபாட்டு அம்சங்களில் எவ்வாறு பெண்கள் தனித்துவமாகக் காணப்படுவார்களோ அதுபோலவே வேறு துறைகளிலும் அவர்கள் நிகரற்ற நிபுணத்துவம் கொண்டோராக, தனித்த சிறப்பு உடையவர்களாகவே காணப்படுவர். உதாரணமாக ஒரு வேட மதகுருவாகக் காணப்படும் பெண்ணொருவரின் கைதேர்ந்த மருத்துவிச்சியாகவும் காணப்படுவார்.

நலமா இரிக்கிறது நாம கவனிக்குறதுலதான் இரிக்கி. முதலாவது வேலையா ஆமணக்கு எண்ண போட்டு இரண்டு நாளைக்கு ஒருக்கா நல்லா நீவி (மசாஜ்) விடுவன். பெறு மாசம் வர மட்டும் இந்த வேலையச் செய்யனும். அப்பதான் தாய்ட வயிறு நல்லா இழுகி புள்ள இறுக்கமில்லாமல் புறக்கும்.

இப்படி எண்ட காலத்துல நான் 650 பிரசவம் பார்த்து இரிக்கன். ஆனால் போன பத்து வருசத்துக்கு முதல் ஆஸ்பத்திரியால வந்து என்னை இனிமேல் மருத்துவிச்சி வேல

புறந்திச்சி. இப்ப ரெண்டுக்கும் கல்யாணம் நடந்து புள்ள இரிக்கி. அதான் சொன்னனே எங்கட காலம் வேற. உங்கட காலம் வேற. ”

இவ்வாறான பல விடயங்களை ஒரே மூச்சில் கதைத்து முடித்தார் அந்த 90 வயது மூதாட்டி. அவர் மருத்துவிச்சியாக மட்டும் இல்லாமல் வேடர்களின் மதகுருப் பெண்ணாகவும் இருந்துள்ளார். இன்றும் தனியாக ஒரு சடங்காற்றுகையினை வழி நடத்தும் திறன் வாய்க்கப் பெற்றவர். அவரது கிராமத்தின் சடங்கு நிகழும் காலங்களில் அனைத்துச் சடங்கு மையங்களுக்கும் ஒரு முதுசமாக அழைக்கப்படுகிறார்.

இவற்றைப் போலவே தமது வேடர் மரபின் சகல விடயங்களை உள்வாங்கிக் கொண்டும், நவீன சிந்தனையைத் தகுந்த விதத்தில் பயன்படுத்திக் கொண்டும் தமது சமூகத்திற்குச் சேவை புரிந்து வருகின்ற பல பெண்கள், வேடர் சமூகங்களில் இன்றும் உண்டு. அவ்வாறான ஒரு பெண்தான் விமலாதேவி. அவர் தனது சமூகத்தில் ஒரு யுக சந்திப்பெண்ணாக உள்ளார். தம் சமூகத்தின் சகல வழிபாட்டு நடைமுறைகளையும் நன்கறிந்தவர், நாட்டு மருத்துவம் தெரிந்தவர், மந்திரமுறைகள் மற்றும் மருத்துவ மந்திர முறைகள் அறிந்தவர், சிறு குழந்தை வைத்தியம் அறிந்தவர், கூத்துப்பாடல்கள், சடங்குப்பாடல்கள், கும்மிப்பாடல்கள் முதலான நாட்டார் கலைகளில் தேர்ச்சி கொண்டவர். சமுர்த்தி மற்றும் மாதர் சங்கம் முதலான சமூக அமைப்புகளில் அங்கத்துவம் வகிப்பவர். அவர் கூறும் போது,

“நான் வேடப்பொம்புளதான். நிறையப் பேருக்கு வேடர் எண்டால் கொத்துக் கட்டித்து, அம்பும் வில்லும் கொண்டு திரியுற ஆக்கள் எண்டுதான் நினைப்பு. ஆனா இப்ப அப்பிடி இல்ல. நான் ஒரு வேடப்பெண். ஓ.எல் வரைக்கும் படிச்சனான். வன்செயல் காலம் அதுக்கு மேல படிக்க விடல. எங்கட குஞ்சம்மா, குஞ்சப்பா மாருட்ட இருந்து எங்கட நடைமுறைகள் படிச்சக் கொண்டனான். நான் ஓரளவுக்கு படிச்சன் எண்டதால எங்கட நடைமுறைகள் மறந்து போற ஆளில்ல. இப்பையும் என்னால சடங்குல எல்லா வேலையும் செய்ய ஏலும். நான் உருவம் தான் மாறி இருக்கேனே தவிர நானொரு வேடப்பெண். உருவம் காலத்துக்கு ஏத்தமாதிரி மாறலாம் தம்பி.

ஆனால் வறுகத்தனம் (பரம்பரை இயல்பு) எப்பயுமே மாறாது.” என்கிறார்.

இந்த நிலைமை, இலங்கையின் கிழக்குப் பிரதேசமெங்கும் வாழும் வேடர் சமூகங்களிடையே இன்றும் பரவலாகக் காணப்படுகின்றது. இவர்களின் சமூகக்குழுக்களில் இடையே ஒரு மங்கல நிகழ்வாக இருந்தாலும் சரி, அமங்கல நிகழ்வாக இருந்தாலும் சரி அந்த நிகழ்வை ஆரம்பம் முதல் இறுதிவரைக்கும் வழி நடத்தும் தலைமைத்துவப் பண்பும்,

விமலாதேவி - வேடுவ சமூகப் பெண்மணி

அதிகாரமும் அக்குழுக்களிடையே வாழும் வயதான மூதாட்டிகளுக்கே உண்டு. அவர்கள் இருந்த இடத்தில் இருந்தே நிகழ்வுக்கான சகல கட்டளைகளையும் பிறப்பித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள். அவரின் கட்டளையை ஏற்று ஆண்களும், பெண்களும் என சகலரும் செயற்படுவர். குறித்த நிகழ்வும் திட்டமிட்டபடி நடந்து முடியும். நிகழ்வின் இடையே ஏதும் பிரச்சினைகள், முரண்பாடுகள் ஏற்படின் அதைத் தீர்த்து வைக்கும் நபராகவே அம்மூதாட்டி காணப்படுவார். வேடர் சமூகம் அல்லாத சமூகக்கட்டமைப்புகளிலும் இப்பண்பு உண்டு. நாம் உலகில் மூலைமுடுக்கெல்லாம் பெண்ணியம் என்று தேடித்திரிகின்றோம்; பேசுகின்றோம்; அவற்றைச் சிலாகிக்கின்றோம். ஆனால் நம்முடன், நமக்கருகில் இருக்கும் இவ்விடயங்களைப் பார்க்க, பேச ஏன் முற்படுவதில்லை? (தொடரும்)

நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக வர்க்க அரசியலை மேவியதாக அடையாள அரசியல் மேலெழுந்து வந்துள்ளது. இனத்தேசியம் மதபேதம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் சாதியுணர்வுடன் இணைந்த அடையாள அரசியல் முதன்மை இடம்பெற்றுள்ள இன்றைய கழலில் எமது சமூக கட்டமைப்பில் வர்க்கமும் சாதியும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன எனும் விடயம் பேசுபொருளாகியுள்ளது. எமது சமூக உருவாக்கம் வர்க்க அடித்தளம் உடையதல்ல சாதிகளின் கட்டமைப்பு சார்ந்து இயங்கும் எமக்கான அரசியல் செல்நெறி வர்க்க அமைப்பின் வரலாற்றுச் செல்நெறிக்குரியதின்னும் வேறுபட்டது என்ற விடயத்தினை தமிழர் வரலாற்றுத் தொடக்கமாக அமைந்த திணை வாழ்வியலை மையமாக கொண்டு ஆய்வு செய்வதாக 'தமிழ்ப் பண்பாடு: ஊற்றுகளும் ஓட்டங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

நடேசன் இரவீந்திரன்

இரவீந்திரன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரி கலைப்படத்தாரி. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதுகலைமாணிப்பட்டத்தினையும் 'திருக்குறளின் கல்விச்சிந்தனை' எனும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொண்டு முனைவர் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் மலையகத்தின் சிறிபாத கல்வியியற் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளதன் 1995இல் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இரவீந்திரன் 18இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் 'பாரதியின் மெய்க்கொள்கை', 'இலங்கையின் சாதியமும் அவற்றிக்கெதிரான போராட்டங்களும்', 'பின்னவீனத்துவமும் அழகியலும்', 'கலாச்சாரம் எதிர் கலாச்சாரம் புதிய கலாச்சாரம்', 'இந்துத்துவமும் இந்து விடுதலை நெறியும்', 'சாதியமும் சமூக மாற்றங்களும்', 'இரட்டைத் தேசியமும் பண்பாட்டுப் புரட்சியும்', 'சாதி தேசம் பண்பாடு' என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

பெளத்த – சமண மதங்களின் மீளொழுச்சிகள்

Black Lives Matter போராட்டம்

Image source - www.bloomberg.com

ரண்டு வருடங்களுக்கு முன்னர் அமெரிக்காவில், காவல்துறையைச் சேர்ந்த ஒருவர், கருப்பின இளைஞர் ஒருவரைச் சந்தேகத்தின் பேரில் கைதுசெய்து தப்பியோடவிடாமல் தடுக்கும்பொருட்டு நிலத்தில் சரித்து வைத்துக் கழுத்தை

முட்டிக்காலால் நசுக்கியவாறு இருந்ததால் கைதுசெய்யப்பட்ட கருப்பின இளைஞர் இறக்க நேரிட்டது. இதுபோன்ற சம்பவங்கள் அமெரிக்காவில் வழமையானவை; அவற்றுக்கு எதிராக கருப்பின மக்கள் எதிர்ப்புணர்வை வெளிப்படுத்தும் அமைதி வழிப்போராட்டங்களை நடாத்தி வந்தவாறுள்ளனர். இந்தச் சம்பவம் தொலைபேசிப் பதிவாகிச் சமூக வலைத்தளங்களில் பரவலானதைத் தொடர்ந்து அமெரிக்காவெங்கும் உள்ள

சமூக அமைப்பு மாற்றம் ஒன்று இந்துசமய எழுச்சியுடன் ஏற்பட்டது என்பதையே இந்தியவியலாளர்கள் பலரால் புரிந்துகொள்ள இயலாதுள்ளது.

பெருநகரங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் கண்டன ஆர்ப்பாட்டப் பேரெழுச்சிகள் பாரிய அளவில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. வழக்கத்துக்கு மாறாக இந்தத் தடவை முதல் முறையாக வெள்ளை இனத்தவர்கள் மிகப்பெரும்பான்மையாக கலந்துகொண்டு காவல்துறையையும் அரசையும் கண்டித்துக் கோசங்கள் எழுப்பி ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலங்களில் உணர்வுபூர்வமாகப் பங்கேற்றனர். அதனை முதலில் கிண்டல் செய்த வெள்ளை இன இளைஞனை அவனது சகபாடிகள் கடுமையாகச் சாடிய பின்னர் தனது தவறை உணர்ந்து “வெள்ளைத்தோல் தந்த வாய்ப்புடன் தான் நடப்பாக எனது செயற்பாடுகள் இருந்தது என்பதனை அறிந்து வெட்கப்படுகிறேன்” என மன்னிப்பைக் கோரியதோடு தொடர்ந்த போராட்டங்களில் பங்கேற்கவும் முன்வந்தான். இவையும் சமூக வலைத்தளங்களில் பகிரப்பட்டிருந்தன.

அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்தியாவைச் சேர்ந்த சமூகநீதி ஆர்வலர்கள் பெரிதும் உற்சாகமடைந்தனர். ‘அமெரிக்காவில் கருப்பின மக்கள் ஒடுக்குதலுக்கும் சுரண்டலுக்கும் ஆளாக்கப்படுவதைப் போல இந்தியாவில் தலித் மக்கள் இன்னமும் புறக்கணிப்புகளுக்கும் ஒடுக்குதல்களுக்கும் ஆளாக்கப்படுகின்றனர்; பல இடங்களிலும் அவமதிப்புகளும் கொலைகளும் இடம்பெற்றவாறு உள்ளன. அத்தகைய கொடுமைகளுக்கு எதிராக தலித் மக்களேதான் போராட வேண்டியுள்ளதே அல்லாமல் அவற்றுக்கெதிரான கண்டனப் போராட்டங்களில் ஆதிக்க சாதியினர் பங்கேற்பதில்லை. கருப்பினத்தவருக்கு நேர்ந்த கொடுமைக்கு எதிராக கிளர்ந்தெழுந்த வெள்ளையின மக்கள் போல உயர்சாதியினரெனச் சொல்லிக்கொள்வோர் சாதிய ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக குரல் எழுப்ப முன்வராத காரணத்தால் சாதியத்தைத் தகர்ப்பதே இந்தியாவுக்கான முதல் பணியாக இருக்க வேண்டும்’ என்ற குரல்களை அப்போது கேட்க இயலுமாக இருந்தது.

தலித் அரசியலைத் தொடக்கி வைத்தவரான அம்பேத்கர் முதலாக இன்று வரை இந்துசமயத்தை ஒழிப்பதன் வாயிலாகவே சாதியத்தைத் தகர்க்க இயலும் என்ற எடுகோள்கள் முன்னிலைப்பட்டுள்ளது. ‘சாதியச் சமூகங்கள் இந்து சமயத்தினுள் இடையிட்டு வந்தவை; இந்து மதத்தவராகச் செயற்பட்டவாறே சாதிபேதங்களை ஒழித்துவிட இயலும்’ எனக் காந்தி முன்வைத்த கருத்துக்களை அம்பேத்கர் கவனத்தில் கொள்ளாமல் புறக்கணித்ததோடு இந்து மதத்தை ஒழித்துக்கட்டுவதற்கு முன் அடையாளமாகப் பௌத்தத்தைத் தழுவிருந்தார். அவ்வாறு அவர்

மதம் மாறியபோது பல்லாயிரக்கணக்கானோர் பௌத்தத்தைத் தழுவினர்; அவ்வளவு பேரும் அம்பேத்கரின் மகர் சாதியைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமே. இன்றுவரை சாதியத்துக்கு எதிரான இயக்க முன்னெடுப்புகள் ஒவ்வொரு தலித் சாதியப் பிரிவினராலும் தனித்தனி அமைப்புகளாகவே முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. ‘ஆதிக்க சாதி எதிர்ப்பு’ என்ற கருத்தியல் நிலைப்பாடு காரணமாக அருகிலுள்ள ஒவ்வொரு சாதியுடனான முரண்பாட்டை முகங்கொள்ளும்போது அதனை எதிர்நிலைப்படுத்திச் சாதிகள் ஒவ்வொன்றும் அவற்றுக்கான ஒவ்வொரு அமைப்புகளும் தனிமைப்பட்டவாறு இயங்குகின்றன.

அமெரிக்காவில் ஆரம்பகால எதிர்ப்பு அரசியலில் வெள்ளையர் அனைவரையும் எதிரிகளாகக் காணும் கருப்பின அதிதீவிரச் செயற்பாடுகள் ஆங்காங்கே வெளிப்பட்டதுண்டு; இருந்தபோதிலும் காந்தியத்தால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்ட மாட்டின் லூதர் கிங் முன்னெடுத்த பரந்துபட்ட வெகுஜன எழுச்சி மார்க்கமே பிரதான செல்நெறியாக அமைந்து கருப்பின மக்களின் வழிகாட்டு நெறியாக அமைந்தது. அதன் காரணத்தாலேயே கருப்பின மக்களுக்கு எதிரான ஒடுக்குமுறைச் செயற்பாட்டைக் கண்டித்து வெள்ளை இனத்தார் மிகப் பெரும்பான்மையானோராகக் கலந்துகொள்ளும் போராட்டம் சாத்தியப்பட்டிருந்தது. சாதிப் பேராட்டங்களாக அன்றி சாதி அமைப்பைத் தகர்க்கும் போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கும் பட்சத்தில் ஆதிக்க சாதியினர் உட்பட அனைத்துச் சாதியினரும் கலந்துகொண்டு சாதியத்துக்கு எதிராகப் போராட இயலும் என்பதற்கு யாழ்ப்பாணத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்ட ஓக்ரோபர் 21 எழுச்சி மார்க்கம் முன்னுதாரணம்.

வரலாற்று இயக்கு விசையின் மாற்று வடிவம்

சமூக அமைப்பு மாற்றம் ஒன்று இந்துசமய எழுச்சியுடன் ஏற்பட்டது என்பதையே இந்தியவியலாளர்கள் பலரால் புரிந்துகொள்ள இயலாதுள்ளது. அத்தகைய மாற்றத்தை வென்றெடுக்க அனைத்துச் சாதியினரும் (எந்தச் சாதியினரது அதிகாரம் தகர்க்கப்பட வேண்டியிருந்ததோ அந்த ஆதிக்க சாதியினரும் மாற்றத்துக்கான அணியில்) இணைந்து போராடியிருந்தனர் எனும் வரலாற்றைப் பக்திப் பேரியக்கத்தின் வாயிலாகத் தமிழகம் வெளிப்படுத்தியிருந்தது. இது குறித்து அடுத்த இயலில் விரிவாகப் பேச இயலும். வட இந்தியாவில் அதுபோன்ற சமூக அமைப்பு மாற்றம் தெளிவுற வெளிப்பட்டு இருக்கவில்லை; நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பாக்கம்

வெற்றிகொள்ளப்பட்ட பின்னர் வணிகக் கருத்தியல் அணி மீளவும் ஆட்சி அதிகாரத்தை வென்றெடுக்க இயலுமாக இருந்த வரலாற்று ஊடறுப்பு வட இந்திய வரலாற்று அனுபவம், அதற்கான காரணங்கள் பற்றி இந்த இயலில் பார்ப்பது அவசியம்.

சென்ற நூற்றாண்டில் 1917 ஒக்ரோபர் புரட்சி வாயிலாக முதலாளி வர்க்கத்தை வீழ்த்திப் பாட்டாளி வர்க்கம் அரசுதிகாரத்தை வென்றெடுத்திருந்தது; பாட்டாளிவர்க்க சர்வாதிகார அரசமுறைமையின் கீழ் ஏறத்தாழ முக்கால் நூற்றாண்டுகாலம் சோசலிச அமைப்பு சோவியத் ருஷ்யாவில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட போதிலும் 1991ஆம் ஆண்டில் சோவியத் சோசலிச அமைப்புத் தகர்ந்து மீண்டும் முதலாளித்துவம் ருஷ்யாவில் மீளருவாக்கம் பெற்றுள்ளது. மேலைத்தேசம் இனிப் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிவாயிலாக சமூக அமைப்பு மாற்றத்தை வென்றெடுக்கப்போவதில்லை எனும் வரலாற்றுச் செல்நெறி மாற்றமும் நேர்ந்துள்ளது. அதற்காக நிகழ்ந்தேறிய சமூக அமைப்பு மாற்றம் மாயைத் தோற்றம் எனக் கூறலாகுமா?

முதலாளித்துவச் சமூக அமைப்புக்குரிய வர்க்கப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டவாறுள்ள பாட்டாளி வர்க்கம் ஆளும் சக்தியாகி சோசலிச சமூகத்தை படைக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பு பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் நிலவியது. காலனித்துவத்துக்கு ஆட்பட்டிருந்த எமது நாடுகளில் அபகரிக்கப்பட்ட மூலதனமும் மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளில் தொழிலாள வர்க்க உழைப்பைச் சுரண்டிப் பெற்ற மூலதனமும் அங்குள்ள முதலாளி வர்க்கத்தை அபரிமிதமாக வளர்த்து வந்தது. சில முதலாளிகள் ஒன்றிணைந்து கூட்டுறவாக உருவாக்கிய ஏகபோக மூலதனம் அங்குள்ள ஏனைய முதலாளிகளையும் ஒடுக்கும் நிலை; ஏகபோக மூலதனம் தேச எல்லை கடந்து ஏனைய நாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதிசெய்யப்பட்டு உருவாகிவிட்ட ஏகாதிபத்திய அமைப்பு இருபதாம் நூற்றாண்டுக்கு உரியது. அத்தகைய உலக மூலதனம் மேற்கு ஐரோப்பிய தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்ட உணர்வை மழுங்கடிக்கச் செய்யும் வகையில் கையூட்டாக தவறவிடப்பட்ட நிலையில் சமூக மாற்ற உந்துசக்தி மேற்கிலிருந்து இடம்பெயர்ந்து கிழக்கு ஐரோப்பா நோக்கி நகர்ந்தது. அத்தகைய சூழலிலேயே ருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கம் 1917 ஒக்ரோபர் புரட்சியை வெற்றிகொண்டு சோசலிசத்தைக் கட்டியெழுப்பியது. முதலாளித்துவ வளர்ச்சியை இன்னமும் பெறாதவகையில் ஏகாதிபத்தியம் பலவீனப்பட்டிருந்த கண்ணியாக ஜாரிச ருஷ்யா அமைந்திருந்த காரணத்தால் அத்தகைய புரட்சி

அங்கே சாத்தியப்பட்டதாகக் கணிக்கப்பட்டது. அதைவிடவும் புரட்சியலை இன்னும் கிழக்கே நகர்ந்து உலக மூலதனத்துக்கு (ஏகாதிபத்தியத்துக்கு) எதிரான போராட்டத்தின் வாயிலாக ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்கள் வெற்றிகொள்ளும் விடுதலைத் தேசிய நீடிப்பினூடாகவே சோசலிச நிர்மாணிப்பை ஏற்படுத்த இயலுமாக இருப்பதான வரலாற்றுச் செல்நெறி மாற்றம் ஏற்பட்ட கண்ணியாகவும் ஒக்ரோபர் புரட்சி அடையாளப்பட்டிருந்தது என்பது போதியளவு கவனங்கொள்ளப்படாதுள்ளது. ஜாரிச ருஷ்யாவால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களாக இணைக்கப்பட்ட நாடுகள் பல ருஷ்ய எல்லைப்புறத்திலேயே இருந்தன; ருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சியுடன் அதனைத் தலைமையேற்று நடாத்திய லெனினிசச் சித்தாந்த அடிப்படையிலான சுயநிர்ணய உரிமை கோட்பாட்டைக் கையேற்று ஒன்றிணைந்த அந்த ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களும் முன்னெடுத்து நடாத்திய புரட்சி வாயிலாகவே உலகின் சோசலிச சகாப்தத்தை உருவாக்கிய சோவியத் சோசலிசக் குடியரசுகளின் ஒன்றியம் நிதர்சனமாகியிருந்தது.

இவ்வகையில் வரலாறு படைக்கும் சக்தியாக சுரண்டப்படுகிற வர்க்கம் மட்டும் இருக்கவில்லை. முழுச் சமூக சக்தியான (திணையாகிய) ஒடுக்கப்பட்ட தேசமும் அத்தகைய ஆற்றலுக்கு உரியது என்பதனைக் கவனங்கொள்ளவைக்கும் வரலாற்று ஆதாரம் திணை மேலாதிக்கம் வாயிலாக ஏற்றத்தாழ்வுச் சமூக முறையை தொடக்கிவைத்த தமிழகத்தின் மூலமாகவே தெளிவுற வெளிப்பட்டிருந்தது என்பது பற்றி பேசிவருகிறோம். திணை தொடக்கி வைத்த தமிழர் வாழ்வியலில் சமூக அமைப்பு மாற்றங்களும் திணை அரசியல் செயலொழுங்குப் பிரகாரம் முன்னகர்ந்து வந்துள்ளது. பக்திப் பேரியக்கத்தின் ஊடாக வெற்றியீட்டிய வெள்ளாளர் நிலப்பிரபுத்துவச் சமூக அமைப்பைக் கட்டியெழுப்பும் பொருட்டு அனைத்துச் சாதியினரையும் அப்போது ஐக்கியப்படுத்தியிருந்ததில் திணை அரசியலின் பங்கு உள்ளடங்கியிருந்தது என்பதனைப் பார்த்துள்ளோம்.

நிலப்பிரபுத்துவம் வலுக்குன்றி இருந்த பிரதேசங்கள்

இன மரபுக்குழுக்கள் வர்க்கங்களாகப் பிளவுறாமல் முழுத்திணையாக மேலாதிக்கம் புரிந்து ஏனைய திணைகளை வென்றடக்கிச் சுரண்டலை மேற்கொள்ளும் இன்னொருவகைச் சமூக முறைமையும் அதன் வரலாற்று போக்கும் தனி வகைக்குட்பட்டன; இத்தகைய சமூக மாற்றப் போக்கினை வட இந்திய வரலாற்றினூடாகக் காண இயலாதிருப்பது ஏன்? தமிழகத்தினை வாழ்வியல்

சாத்தியப்பட்டதன் பேரில் கி.மு 6 ஆம் நூற்றாண்டு ஆசீவகம் இங்கே எழுச்சிபெற்றுத் தமிழர் பண்பாட்டைத் தொடக்கி வைத்தது. அதற்கமைவாக விவசாய விருத்திக்கு முந்திய வணிக வளர்ச்சியும் கைத்தொழில்நுட்பத்தினும் ஏற்கனவே இங்கே சாத்தியப்பட்டு இருந்தது. அதே சமகால (முற்பட்ட) வரலாற்றுத் தொடக்கத்தில் வட இந்திய வரலாற்றுப் போக்கு மற்றொரு தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்தியது; சத்திரியர் வெற்றிகொண்டு ஆக்கிரமித்த நிலப்பரப்பையும் அதன் பின் விவசாய எழுச்சியுடன் பிராமண மேலாதிக்கம் ஏற்படுவதாக அமைந்தவகையில் முழுச் சமூக சக்தியின் சுரண்டல் அமைப்பு தோற்றம் பெற்றிருந்தது. அந்த விவசாய மேலாண்மையைத் தகர்த்து வணிக சக்தியின் மேலாதிக்கம் வெற்றிபெறும் வகையில் அவைதிக மதங்களான பௌத்த, சமண எழுச்சி கி.மு 6 ஆம் நூற்றாண்டில் சாத்தியப்படத் தொடங்கியிருந்தது. அதன்பேறாக விவசாயச் சமுதாயத்தினரை விட வணிக சக்தி ஆளும் நிலையைடைந்து கி.மு 3 ஆம் நூற்றாண்டு - கி.பி 4 ஆம் நூற்றாண்டுகள் வரையான காலத்தில் அரசதிகாரம் வணிகத் தரப்புக்கு உரியதாகியது. கி.மு 6 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னிருந்து பிராமண மேலாதிக்கத்தைச் சாத்தியப்படுத்திய விவசாய எழுச்சி, விவசாய நலன்சார்ந்த அரச முறைமை என்பவற்றுடன் ஊடாடி வளர்ந்துவந்த வணிக விருத்தி கி.மு 3 ஆம் நூற்றாண்டு முதல் (மௌரியப் பேரரசு வீறுடன் இயங்கிய போது) வணிக மேலாதிக்கத்துக்கு உரியதாகத் திகழ்ந்தமையை இந்தியவியலாளர்கள் வலியுறுத்தத் தவறுவதில்லை.

இது தொடர்பில் “வணிகச் சமுதாயத்தின் எழுச்சி கி.மு 200 - கி.பி 300” எனும் தனி அத்தியாயம் ஒன்றில் ரோமிலா தாப்பர் வெளிப்படுத்தியிருக்கும் இந்தக் கருத்து மனங்கொள்ளத்தக்கது. : “மௌரிய ஆட்சி சாலைகள் கட்டியதன் மூலமும், தொலைதூர பிரதேசங்களையும் இணைப்பதற்கு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியாலும் துணைக் கண்டத்தைத் திறந்துவிட்டது. பிற்காலத்தில் வடமேற்கு இந்தியா உள்ளூர் ஆட்சியாளர்கள் அல்லாதவர்களால் பிடித்துக்கொள்ளப்பட்டது மக்கள் புலம்பெயர்ந்து வருவதற்கு வசதியைக் கொடுத்துது. இது வியாபாரிகளுக்கும் பயனுடையதாக ஆகிவிட்டது. வணிகர்கள் இதுவரை எட்டிப் பார்க்காத இடங்களுக்குத் துணிந்து சென்றார்கள். இந்திய - கிரேக்க அரசர்கள் மௌரியர்கள் காலத்தில் துவக்கிவைத்த தொடர்பினை மத்திய ஆசியாவிற்கும் கிழக்கு மத்தியதரைக் கடலுக்கும் வணிகர்கள் ஊக்குவித்தார்கள். சாகர்கள், பார்த்தியன்கள், குஷாணர்கள் மத்திய ஆசியாவை இந்திய

வியாபாரிகளின் வட்டத்திற்குள் கொண்டு வந்தனர். அது தன் சுழற்சியில் சீனாவுடன் வணிகத்தை ஊக்குவித்தது. மண்பொருள்கள், துணிவகைகள், அரைமதிப்பு வாய்ந்த கற்கள் மற்றைய ஆடம்பரப் பொருள்கள் ஆகியவற்றிற்கு இருந்த உரோமானிய கிராக்கி, யாவன வணிகர்களை கிழக்கு மத்திய தரைக்கடல் பகுதிகளிலிருந்து தென்னிந்தியாவிற்கும் மேற்கு இந்தியாவிற்கும் செலுத்தியது. மேலும் இந்திய வணிகர்களையும் தென்கிழக்கு ஆசியாவிற்கு தொழில்முனைவோராக ஆற்றுப்படுத்தியது. வணிக சமுதாயத்தாரின் செல்வ வளம் அவர்கள் மத நிறுவனங்களுக்குக் கொடை வழங்கியதிலிருந்து சான்றாகியது. அக்காலத்தில் இலக்கியங்களும் செல்வம்மிக்க வணிகர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. வணிகர்களால் ஆதரிக்கப்பட்ட மதங்கள் - ஆதரவுபெற்ற புத்த மதமும் சமண மதமும் அந்நூற்றாண்டுகளில் விஞ்சிய நிலையில் மலர்ச்சி அடைந்தன என்பது ஆச்சரியத்துக்குரியதல்ல. எப்படியிருப்பினும் பொருளாதாரச் செயற்பாடுகள் வணிகத்தோடு மட்டும் குறுக்கப்பட்டதாகவோ அல்லது விவசாயம் குறைந்துவிட்டதாகவோ பொருள் அல்ல. விவசாயம் தொடர்ந்து வருவாயைக் கொடுத்தது. ஆனால் அதிகமான நாடக பாணி செயல்பாடு என்பது வியாபார நடவடிக்கையில் இருந்தது. (ரோமிலா தாப்பர், “முற்கால இந்தியா தொடக்கத்திலிருந்து கி.பி 1300வரை” NCBH, சென்னை.2017.பக்,4467)

இவ்வகையில் பிராமண மேலாண்மையை சாத்தியப்படுத்திய விவசாயத் தரப்பை தகர்த்து வணிக மேலாதிக்கம் ஏற்பட்டமையும் அதன்பொருட்டு அவைதிக மதங்கள் புரட்சிகரப் பங்காற்றியமை பற்றியும் பெரும்பாலான வரலாற்றியலாளர்கள் எடுத்துக்காட்டியுள்ளனர். வணிக அதிகாரம் வீழ்ச்சி அடைந்த பின்னர் கி.பி 4ஆம் நூற்றாண்டு முதலாக நிலப்பிரபுத்துவம் அதிகாரத்தைப் பெறும் சமூகமாற்றம் ஒன்று வடஇந்தியாவில் ஏற்பட்டமையை எவரும் கண்டு காட்ட முற்படுவதில்லை. இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டு இந்து சமயம் அதிகார நிலையை பெற்றது குப்தர் ஆட்சியின் கீழ்; குப்தர்கள் ஆட்சியை பெற்றபோது வணிக சார்பினராக இருந்து அதிகார நிலை பெற்றபின்னரே நிலப்பிரபுத்துவத்தை ஆதரித்து முன்னெடுத்தனர் என வரலாற்றியலாளர்களால் கருதப்படுவதாக ரோமிலா தாப்பர் கூறுவார். நிலப்பிரபுத்துவம் ஆளும் அதிகாரம் இவ்வகையில் நாலாம் நூற்றாண்டில் சாத்தியப்பட்ட போதிலும் ஏழாம் நூற்றாண்டில் ஹர்ஸன் ஆட்சியின் கீழ் (கி.பி606 647) பௌத்த மதம் வட இந்தியாவில் அதிகார நிலையை பெற இயலுமாக இருந்தது.

ரஷியப் புரட்சி பற்றிய ஓவியம்

Image source - thecommunists.org

பௌத்தச் சிந்தனை முறைமையின் இயங்கியல் அணுகுமுறை காரணமாக அதிகாரம் பெற்றுவிட்ட நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கு அனுசரணையாக பௌத்த தத்துவம் இயங்க முற்பட இடமுண்டாயினும் பின்னர் நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாயத்தின் மதமாக இந்து சமயமே மீளெழுச்சி பெற்றது. இந்தக் குழப்பம் போதாமல் 12ஆம் நூற்றாண்டில் கர்நாடகம் முற்றிலும் வணிகக் கருத்தியலுக்கே உரிய சமண மன்னர்களது ஆட்சிக்கு ஆட்பட்டிருந்தது.

பௌத்தம் இயங்கியல் அணுகுமுறைக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கி நிலப்பிரபுத்துவச் சமூக முறைமைக்கான 'முழு முதல் கடவுள்' எனும் நிலைக்கு புத்தரை பரிணமிக்கச் செய்திருந்ததைப் போலச் சமணம் தனது கடவுள் கோட்பாட்டை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை; தொடர்ந்தும் வணிகச் சமுதாயத்தினருக்கான கருத்தியல் தளத்துடன் இருந்த காரணத்தால் இந்தியாவிலுள் தொடர்ந்தும் வணிகரில் சிறுதொகையினரது ஆதரவுடன் சமண மதத்தால் நீடித்து நிலவ இயலுமாக இருந்தது. பௌத்தத்தை விடவும் இந்துமதம் இந்திய நிலப்பிரபுத்துவத்துக்கு கூடுதல் பொருத்தம் உடையதாக இருந்த காரணத்தால் இந்தியாவில் பௌத்தம் அழிந்தபோது பிராமணரல்லாத இந்து மதம் போலத் தூர கிழக்கு ஆசியா வரை

பிற்காலப் பௌத்தம் பரவலடைந்து உலக மதமாக நீடித்துள்ளது.

அந்தவகையில், வடஇந்தியாவின் ஹர்சர் ஆட்சியின் கீழான பௌத்தம் வணிகத் தரப்பு வலுப்பெற்றதைக் காட்டுவதாகக் கொள்ள இயலாது என்ற போதிலும் பின்னர் வணிகக் கருத்தியலுக்கான இஸ்லாமியரது ஆட்சிக்கு ஆட்பட்டதாகவே நீண்டகாலமாக வட இந்தியா இருந்துள்ளது. வட இந்திய நிலப்பிரபுத்துவம் வலிமையுடன் இருந்திருப்பின் ஆட்சியை கி.பி 4ஆம் நூற்றாண்டில் பெற்ற பின்னர் தொடர்ந்தும் தனக்கான பேரரசுகள் வாயிலாக இந்துசமயம் தொடர்ந்தும் மேலாதிக்கத்துடன் இருந்திருக்கும். முஸ்லிம் மன்னர்களது ஆட்சியின் கீழ் இந்துசமயம் அழிந்துவிடாமல் சமரசத்துடன் நீடித்து நிலைக்க முடிந்தவகையில் அங்குள்ள நிலப்பிரபுத்துவச் சமுதாய ஆதரவைப் பெற்றிருந்த போதிலும் அதன் வலுக்குன்றிய நிலை காரணமாகவே அங்குள்ள கடவுள் கோட்பாடு சைவசித்தாந்தத்தின் பதிபோல அதியுச்ச நிலையைப் பெற்றுக்கொள்ளாதிருந்தது.

கர்நாடகாவில் சமண மதம் கி.பி 12 ஆம் நூற்றாண்டு அதிகாரம் பெற இயலுமாக இருந்ததில் அங்குள்ள நிலப்பிரபுத்துவம் வலுவுடன் இருந்திருக்கவில்லை என்பதற்கான

எடுத்துக்காட்டாக அமைகிற ஒருவிடயம் அதன்போது அங்கே எழுச்சிபெற்ற வீர சைவம் எனும் புதிய மத இயக்கத்தில் வெளிப்பட்டுள்ளது. அதியுயர் நிலப்பிரபுத்துவ மேலாண்மையை வெற்றிகொள்ளப் பிராமணியம் முன்னிறுத்திய அடிப்படைகளுக்கு எதிரானதாகவே வீரசைவத்தின் கோட்பாடுகள் அமைந்திருந்தன. சாதிய ஏற்றதாழ்வுகளை பசுவரின் வீர சைவம் நிராகரித்ததோடு பெண் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராகவும் செயற்பட்ட காரணத்தால் அக்கமாதேவி உட்பட பெண் சமயக்குரவர்கள் பலர் வீரசைவ இயக்கத்தில் இணைந்து இயங்க வாய்ப்பாக அமைந்தது. இது குறித்துப் பின்னர் தனி இயலொன்றில் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

சமூக அமைப்பு மாற்றத்தின் அக - புற தாக்கங்கள்

இன மரபுக்குழுக்கள் வர்க்கங்களாகத் தகர்ந்து உருவான ஏற்றத்தாழ்வுச் சமூக முறைமையில் ஆண்டான் - அடிமைச் சமூக அமைப்பைத் தகர்த்து நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு எழுச்சி பெறுவதற்கான அடிமைப் புரட்சி கிரேக்கத்திலும் ரோமிலும் நிகழக் காரணம் என்ன? நிலப்பிரபுத்துவ அதிகாரத்தைத் தகர்த்து முதலாளித்துவப் புரட்சிக்கான களமாக பிரான்ஸ் திகழ முடிந்தது ஏதனால்? ரஷ்ய ஒக்ரோபர் (1917) புரட்சி முதலாளித்துவத்தை வீழ்த்திப் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் சோசலிசக் கட்டுமான விருத்திக்கு அடித்தளமிட இயலுமானது எவ்வாறு?

வர்க்க சமூக அமைப்பு மாற்றங்கள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு நாடுகளில் நடந்தேறி உள்ளன. மாறாக வர்க்கப் பிளவுறாத திணை மேலாதிக்கச் சமூக உருவாக்கம், அதற்கான சமூக அமைப்பு மாற்றங்கள் என்பவற்றுக்கு உதாரணமான களமாகத் தமிழகமே திகழ்கிறது.

திணை வாழ்முறை இங்கு சாத்தியப்பட்ட காரணம், திணை மேலாதிக்கம் வாயிலாக ஏற்பட்ட ஏற்றத்தாழ்வுச் சமூக முறைமைக்கானதே சாதியம் என்பவை குறித்து இந்தத் தொடரின் ஆரம்பத்தில் பார்த்து வந்துள்ளோம். அடுத்த இயல் பக்திப் பேரியக்கம் சமூக அமைப்பு மாற்றத்துக்கானதே என்பது பற்றிப் பேசும். அதன்போது அதியுச்ச நிலப்பிரபுத்துவ விருத்தி தமிழகத்துக்கு வாய்த்தமைக்கும் வர்க்கப் பிளவுறாத முழுச் சமூக சக்தியின் வரலாற்று இயங்குமுறைக்குத் தமிழகம் உதாரணமாக இயலு மானமைக்கான அடிப்படைகள் பற்றியும் பேசலாம்.

வட இந்தியாவில் பிராமண மேலாதிக்கம்

சாத்தியப்பட்டு வர்ணாசிரம தர்மம் பேசுபொருளாக இயலுமாக இருந்ததில் சாதியத்துக்கான அனைத்து அம்சங்களும் வட இந்தியப் பிராமணர்களுக்கே உரியது என்ற கருத்துப் பலரிடமும் உள்ளது. இந்திய நிலப்பிரபுத்துவம் குறித்த தனது நூலில் R.S சர்மா நிலவுடைமைச் சமுதாயத்துக்கான அவசியத்துடன் எழுந்த பல சாதிய இறுக்கங்கள் பொதுவாகத் தென்னிந்தியாவின் ஊடாக, குறிப்பாகத் தமிழகம் மூலமாகவே வலுப்பட்டிருந்தன என்பதனை எடுத்துக்காட்டியிருந்தார்.

“முற்கால இந்தியா” எனும் மேலே காட்டப்பட்டிருந்த ரோமிலா தாப்பரின் நூல் முந்திய பதிப்புகளில் தமிழகம் பற்றி அதிகம் கரிசனம் கொள்ளவில்லை; புதிய மிலேனியத் தொடக்கத்தில் இறுதியாக வெளியிட்ட பதிப்பில் அந்தத் தவறைத் திருத்திக்கொள்வதாகக் குறிப்பிட்ட ரோமிலா தாப்பர் இந்தியாவில் அசோகனது மௌரியப் பேரரசை விடவும் அக்பரின் மொகாலயப் பேரரசை விடவும் அளவில் மிகப்பெரியதாகச் சோழப்பேரரசே இருந்துள்ளது என்பதை வலியுறுத்தி இருந்தார். இந்தப் பிற்காலச் சோழப்பேரரசே மிக நீண்டகாலம் ஆட்சிசெலுத்தி இருந்தது என்பதோடு அது மட்டுமே தனக்கான வலிமையான கடற்படையைக் கொண்டிருந்ததுடன் நீண்ட தொலைவிலான பேரரசைக் கடற்படை கொண்டு தாக்கி வெற்றியீட்டியதாகவும் கூறுவார்.

மிகப்பலமுடைய நிலப்பிரபுத்துவ சமூக எழுச்சி வழங்கிய வளப்பெருக்கமே சோழப் பேரரசை வெளிப்படுத்தி இருந்தது. அதன் மறுபக்கம், சாதியத்தின் இறுகிய வலுமையையும் தமிழகம் வழங்குவதாக அமைந்தது. பெருமைகளைப் பேசுவதற்கானதல்ல வரலாற்றுக் கல்வி, எமது சமூக முறைமையைப் புரிந்துகொண்டு அதனை மாற்றுவதற்கானதே வரலாற்றுணர்வு என்ற வகையில் சாதிய இறுக்கத்தில் பிராமணருக்கும் அப்பால் சைவசித்தாந்தத்துக்குரிய தமிழக மண்ணின் பங்களிப்பையும் கவனத்தில் கொள்வது அவசியம்.

வட இந்தியா சாதியத்தைப் பேசுபொருள் ஆக்கியதற்கு அப்பால் அதனை இறுக்கமுடையதாக்குவதற்கு உரிய வாய்ப்பை அப்போது பெற்றிருக்கவில்லை. அதற்கான வலிய அக்காரணியாக நிலப்பிரபுத்துவப் பலம் போதுமாக இல்லாதிருந்தது என்பதோடு வெளிச்சக்திகள் ஊடுருவ ஏற்ற புவியியல் அமைப்பும் கவனிப்புக்குரியது. இந்திய சமூகத்துக்கான மாற்றங்கள் வெளிச்சக்திகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டனவே என்ற கருத்து ஏற்படுவதற்கு இந்தத் தலையீடுகள் காரணமாகின. அவை குறித்து தொடர்ந்து பேசுவோம்! (தொடரும்)

கால்நடை வளர்ப்பு என்பது இலங்கையின் முக்கியமான ஒரு பொருளாதாரக் கூறு. மனிதனின் புராதன தொழில்களில் கால்நடை வளர்ப்பு மிகமுக்கியமானது. பால், முட்டை, இறைச்சி, எரு, வேலைவாய்ப்பு என பல வழிகளிலும் கால்நடை வளர்ப்பு மக்களுக்கு வருவாயை ஏற்படுத்தும் துறையாகும். அத்துடன் நுகர்வோரின் புரத மற்றும் முக்கியமான ஊட்டச் சத்துகளின் தேவையை பூர்த்தி செய்வதாகவும் கால்நடை வளர்ப்பு அமைகிறது. பொருளாதார நெருக்கடியால் இலங்கை தள்ளாடும் சூழ்நிலையில், கால்நடை வளர்ப்பினூடாக கிராமிய மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் போசணைமட்டத்தை உயர்த்துவதோடு, இதை மேம்படுத்துவதூடாக இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம் என்பது தொடர்பான வழிமுறைகளை அனுபவரீதியாகவும், ஆய்வியல் ரீதியாகவும் முன்வைப்பதாக 'இலங்கையின் கால்நடை வளர்ப்பு பொருளாதாரம்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

**சிவபாத சுந்தரலிங்கம்
கிருபானந்தகுமரன்**

கால்நடை மருத்துவரான சி. கிருபானந்தகுமரன் அவர்கள் பேராசன பல்கலைக்கழகத்தில் தனது கால்நடை மருத்துவ பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டார் (BVSc, MVS). தமிழக, இலங்கை ஊடகங்களில் கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் விலங்கியல் நடத்தைகள் தொடர்பான தொடர்களை எழுதி வருகிறார்.

விவசாயத்தில் எருமைகள் - இலங்கை

Image source - sundayobserver.lk

எருமை வளர்ப்பு ஒரு சூறுக்கு விவட்டும் பார்வை

இந்த கட்டுரையில் எருமை வளர்ப்புத் தொடர்பான பல விடயங்களை ஆராயப் போகிறேன். இதற்கு இலங்கை, இந்தியா, பாக்கிஸ்தான் போன்ற நாடுகளின் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் வெளியீடுகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளேன். பசு மாடுகளைப் போல எருமை மாடுகளிலிருந்தும் மனித தேவைகளுக்கு கணிசமான அளவில் பால் மற்றும் இறைச்சி பெறப்படுகிறது. இன்று உலகில் அதிக பால் உற்பத்தியாகும் நாடான இந்தியாவில் பசுப் பாலை விட எருமைப் பாலே அதிகம் பெறப்படுகிறது. இந்தியாவைத் தவிர பாக்கிஸ்தான், சீனா, எகிப்து, நேபாளம்

போன்ற ஆசிய நாடுகளிலும் இத்தாலி போன்ற மத்திய தரைக் கடலை அண்மித்த ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் அதிக எருமைகள் உள்ளன. உலக எருமைப்பால் உற்பத்தியில் இந்தியா 70% உம் பாக்கிஸ்தான் 25% உம் பங்களிக்கின்றன. இத்தாலிய Mediterranean எருமைகளில் இருந்து Mozzarella சீஸ் வகை உற்பத்தியாகிறது. இலங்கையை பொறுத்தவரை கணக்கெடுப்பின் படி 476,050 எருமை மாடுகள் உள்ளன. (2022 ஆண்டு கால்நடை உற்பத்திச் சுகாதார திணைக்கள புள்ளிவிபரம்) கிழக்கு மாகாணத்தில் 234,782 எருமைகள் உள்ளன. வடக்கில் 24,104. மேற்படி எண்ணிக்கையான எருமைகளில்

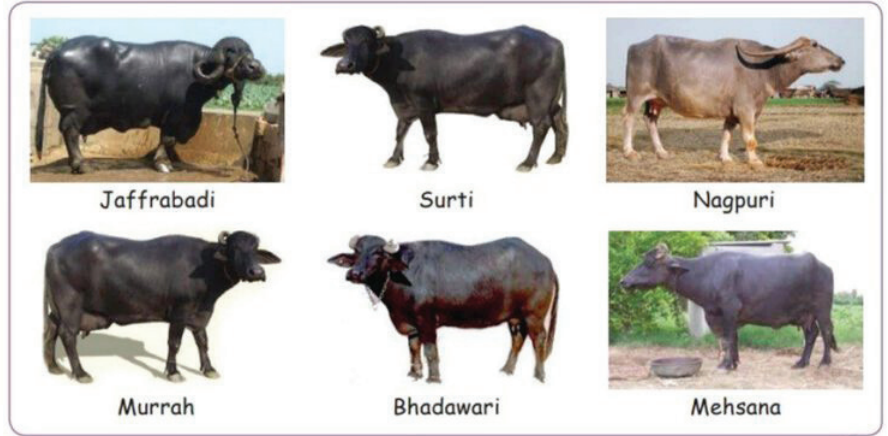
இருந்து 2022 தரவிற்படி 53.88 மில்லியன் லீட்டர் பால் கிடைத்திருந்தது. இதே காலப் பகுதியில் 1,612,714 பசு மாடுகளில் இருந்து 326.12 மில்லியன் லீட்டர் பசும் பாலும் கிடைத்திருந்தது. (எருமை, பசு சேர்த்து மொத்தம் 380 மில்லியன் லீட்டர் பால்) 2021 இல் இதைவிட பால் அதிகம் உற்பத்தியாகியிருந்தது. 356.11 மில்லியன் லீட்டர் பசும்பாலும்

55.95 மில்லியன் லீட்டர் எருமைப்பாலும் கிடைத்திருந்தது. (412.05 மில்லியன் லீட்டர் மொத்தப் பால்) இலங்கையின் பொருளாதார நெருக்கடி இந்த உற்பத்திக் குறைவுக்கு காரணமாக அமைந்திருந்தது.

எருமைகள் இரண்டு வகை. ஒன்று River type எனும் வகை. இவை அதிக பாலைத் தரும் வகையின. இலங்கை, இந்தியா, பாக்கிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் இவை அதிகளவில் உள்ளன. மற்றையது Swam type. இவை இழுவைக்கு பயன்படும் வகையாகும். சில கிழக்காசிய நாடுகளிலும் இந்தியாவின் வடகிழக்கு பகுதிகளிலும் இவை உள்ளன. இலங்கையில் உள்ள எருமைகள் River type வகையின. இலங்கையில் இயற்கையாகவே உள்ள எருமைகளை இலங்கை எருமைகள் என்பார்கள். அதற்கு மேலதிகமாக இந்திய,பாகிஸ்தானிய வகை மூரா, நிலிரவி, சூர்தி இன கலப்பு எருமைகளும் உள்ளன. சில தசாப்தங்களுக்கு முன் NLDB பண்ணைகளில் இலங்கையிலுள்ள உள்ளூர் எருமைகளை இந்திய வகை எருமைகளுடன் கலந்து கலப்பின எருமைகள் உருவாக்கப்பட்டு பண்ணையாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. இன்று அந்த எருமை வகைகளின் சந்ததிகள் கணிசமான அளவு உள்ளூர் எருமைக் குடித்தொகையில் உள்ளன.

இந்திய உபகண்டத்து எருமைகள்

உலகில் இந்திய உபகண்டத்து நாடுகளான இந்தியா, பாக்கிஸ்தான், நேபாளம், பங்களாதேஸ் ஆகிய நாடுகளில் தான் உலகின் 90-95% இற்கு

எருமைகளின் வகைகள்

Image source - www.brainkart.com

அதிகமான எருமைகள் உள்ளன. இந்த நாடுகளில் இருந்துதான் உலகின் 95% இற்கு அதிகமான எருமைப் பாலின் உற்பத்தி நிகழ்கிறது. இந்தியா உபகண்டம் முழுவதும் பல்வேறு வகையான எருமை இனங்கள் இருந்தாலும் இந்தியாவின் வடக்கு, வடமேற்கு, பாக்கிஸ்தான் பகுதிகளில் தான் அதிக பால் உற்பத்தி செய்யும் எருமைகள் உள்ளன. ஏனைய இந்தியப் பகுதிகளை விட இந்த இடங்களில் எருமை மற்றும் பசு மாடு வளர்ப்புக்கு ஏற்ற காலநிலை மற்றும் ஏனைய காரணிகள் சிறப்பாக அமைந்துள்ளன. இந்தியாவின் மூரா, சூர்தி, ஜப்ரபாதி, இந்திய பாகிஸ்தானின் நிலிரவி, பாகிஸ்தானின் குந்தி போன்ற இனங்கள் கணிசமான அளவு பாலைத் தரக் கூடியன. மூரா, நிலிரவி போன்ற இனங்கள் பொருத்தமான சீதோஷண நிலை மற்றும் தரமான மேலாண்மை கிடைக்கும் போது 15 லீட்டர் வரை பாலைத் தரக் கூடியன. தமிழக பகுதிகளில் தோடா, பர்கூர் போன்ற பாலுற்பத்தி குறைந்த எருமை இனங்கள் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கர்நாடகாவில் எருமைகளை கொண்டு நடத்தப்படும் 'கம்பாலா' போட்டி மிகப் பிரபலமானது. அண்மையில் வெளிவந்த 'காந்தாரா' படத்தில் இது தொடர்பான காட்சிகள் வருகின்றன. இந்த வகை எருமைகளும் பாலுற்பத்தி குறைந்தவை. பாலுற்பத்தி குறைந்த எருமைகள் விவசாய தேவைகளுக்கும், போக்குவரத்துக்கும், இறைச்சிக்கும் பயன்படுகின்றன. இலங்கையின் உள்ளூர் எருமைகளும் பாலுற்பத்தி குறைந்தவையே. எழுபதுகளில் உள்ளூர் எருமைகளை மல்சிரிபுர போன்ற தேசிய கால்நடைச் சபைப் பண்ணைகளில் (NLDB farms) வைத்து

இந்திய மூரா, நிலிரவி, சூர்தி இனங்களைக் கொண்டு தரமுயர்த்தியிருந்தனர். இன்றும் அந்த எருமைகளின் பரம்பரைகள் இலங்கையில் உள்ளன. இன்றைய திகதியில் பசுக்களை போலல்லாதுவிடினும் மூரா,நிலிரவி இனங்களின் விந்தணுக் குச்சிகளின் மூலம் குறிப்பிடத்தக்க அளவு செயற்கை முறைச் சினைப்படுத்தல் நிகழ்கிறது. எனினும் வெற்றிவீதம் மிக மிகக் குறைவு.

2017 ஆம் ஆண்டு புள்ளிவிபரங்களின் அடிப்படையில் உலகின் மொத்த எருமைப்பால் உற்பத்தியில் (100 மில்லியன் மெற்றிக் தொன்) இந்தியா 70 மில்லியன் மெற்றிக் தொன்னும் பாக்கிஸ்தான் 25 மில்லியன் மெற்றிக் தொன்னையும் வருடாந்தம் உற்பத்தி செய்கின்றன. இந்தியாவில் 113 மில்லியன் எருமைகளும் பாக்கிஸ்தானில் 43.7 மில்லியன் எருமைகளும் சீனாவில் 23 மில்லியன் எருமைகளும் உள்ளன. (உலகின் மொத்த எருமைகள் 201 மில்லியன்) பாகிஸ்தானின் மொத்த பால் உற்பத்தியில் 60% வரை எருமைகளில் இருந்தே கிடைக்கிறது. இந்தியாவின் பாலுற்பத்தியில் கிட்டத்தட்ட 50% எருமைப் பாலில் இருந்தே பெறப்படுகிறது.

அறுபதுகளில் இந்திய வெண்மைப் புரட்சியின் தந்தை வர்க்கீஸ் குரியன் குழுவின் மிகப் பெரிய கண்டுபிடிப்பான எருமைப் பாலில் இருந்து பால் மா தயாரித்தல், இந்திய பால் பண்ணைத்துறையை ஒரு படி உயர்த்தியது எனலாம். இன்று இந்தியாவின் பால்பண்ணைத் துறை உலகில் முதலிடத்தில் உள்ளது. இதற்கு அத்திவாரமிட்ட முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாக இந்த எருமைப் பால் மா புரட்சியை சொல்ல முடியும். உற்பத்தியாகும் எருமைப் பாலை நீண்டநாட்களுக்கு கெடாமல் வைத்திருக்க வேண்டுமெனில் அதனை மாவாக்க வேண்டும் என்ற நிலையில், அதற்குரிய தொழில் நுட்பம் அன்றைய நாளில் இருந்திருக்கவில்லை. உலகளாவிய ரீதியில் பசும் பாலுக்கே மாவாக்கும் தொழில் நுட்பம் இருந்தது. எருமைப்பாலிலுள்ள அதிகளவான கொழுப்பு வீதம் இதற்கு இடையூறாக இருந்தது. பல உள்ளூர், வெளிநாட்டு நிறுவனங்களிடம் இது தொடர்பாக தொழில்நுட்ப உதவிகளை குரியன் கேட்டபோதும் பலன் பூச்சியமாகவே இருந்தது. இறுதியில் பல தோல்விகளுக்கு பிறகு அதற்குரிய நுட்பத்தை கண்டறிந்தனர். பாலின் கொழுப்பை பிரித்தெடுத்து இந்த வெற்றியை கண்டனர். இந்தப் புள்ளிதான் இந்தியபாக்கிஸ்தான் நாடுகளின் பால்

பண்ணைத்துறையை உயர்த்தியது எனலாம். நெஸ்லே போன்ற பல்தேசிய கம்பனிகள் இன்று வரைக்கும் இந்திய சந்தையை நெருங்க முடியாமல் இருக்க, இந்திய பால் கூட்டுறவுத்துறை மட்டுமல்ல, இந்திய எருமைகளும் அவற்றின் மூலம் உருவாகிய பால் உற்பத்தித் தொழிநுட்பமும் தான் காரணம்.

இத்தாலிய எருமைகளின் கதை

உலகெங்கிலும் தயாரிக்கப்படும் பீட்சா உணவுகளில் பாவிக்கப்படும் முதன்மையான cheese வகை Mozzarella cheese ஆகும். பலவகை Cheese பயன்பட்டாலும் Mozzarella வகை பயன்படுத்தும் போது அதன் சுவையும் தரமும் சிறப்பானது. விலையும் அதிகம். இந்த வகை Cheese இற்கு இத்தாலி மிகப் பிரசித்தம். ஏனைய

இத்தாலிய எருமைகள்

Image source - www.nytimes.com

நாடுகளின் Mozzarella வகையை விட இத்தாலியில் தயாரிக்கப்படுவது சுவைமிக்கது. தரம் வாய்ந்தது. இத்தாலியிலுள்ள Mediterranean எருமைகளில் இருந்தே இந்த வகை Cheese தயாரிக்கப்படுகிறது.

இத்தாலியில் 400,000 வரையிலான எருமைகள் உள்ளன. உரோம பேரரசு காலத்தில் சில ஆக்கிரமிப்புகளின் போது (Barbarian invasion) இந்த எருமைகள் கொண்டுவரப்பட்டனவாம். ஆரம்ப காலங்களில் வண்டி இழுத்தலுக்கும் பொதி சுமத்தலுக்கும் இறைச்சிக்கும் பயன்பட்ட மேற்படி எருமைகள் கடந்த நூற்றாண்டில் Mozzarella cheese தயாரிக்கப் பயன்படுகின்றன. இந்த இத்தாலிய Mediterranean வகை எருமைகளும் கரிய நிறமுடையன. ஆண் எருமை 500-600 Kg வரையும் பெண் எருமைகள் 300-450 Kg வரையும் சராசரி நிறையை உடையன. 1600 1800 Kg வரையான வருடாந்த பாலுற்பத்தியைத் தர வல்லன. பாலில் உள்ள 78% வரையான கொழுப்பு மேற்படி Cheese செய்ய காரணமாக அமைகிறது. சிறியது முதல் பெரியது வரையான பல Cheese உற்பத்திக் கூடங்களில் Mozzarella தயாரிக்கப்பட்டு உலகெங்கிலும் ஏற்றுமதியாகிறது. வவுனியா, செட்டிகுளத்தில் பால் பொருள் உற்பத்தி செய்யும் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் ஒருவர் பரீட்சார்த்தமாக Mozzarella cheese தயாரித்திருந்தார். பொருளாதார நெருக்கடியும் எருமைப்பால் கிடைப்பதில் இருந்த சிரமமும் அவரின் முயற்சிக்கு தற்காலிகமாக தடைபோட்டுள்ளது.

பொதுவாக எருமைப்பாலில் பசுப்பாலை விட சில முக்கிய மூலக்கூறுகள் அதிகளவில் உள்ளமை தயிர், வெண்ணை, சீஸ், பன்னீர் போன்ற பால் உற்பத்திப் பொருட்களை செய்ய காரணமாக அமைகின்றன. குறிப்பாக கொழுப்பு (பசுப்பால் 3-4%, எருமைப்பால் - 6-8%), புரதம் (பசுப்பால் 3.2%, எருமைப்பால் 3.7%) போன்றவை அதிகம் உள்ளமையும் சில நொதியங்களின் சாதகமான செயற்பாடுகளும் கட்டமைப்பின் சாதகத் தன்மையும் மேற்படி தரமான பால் பொருட்களின் உற்பத்திக்கு காரணமாக அமைகின்றன.

இந்தியாவில் எருமைப்பாலில் இருந்து பல்வேறுபட்ட பால் பொருட்கள் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இலங்கையின் கிழக்கு, வட மத்திய, வட மேல் மாகாணங்களில் உள்ள எருமைப் பண்ணைகளில் இருந்து தயிர், நெய் போன்றன உற்பத்தியாகி நாடு முழுதும் விற்பனையாகிறது. அந்தப் பகுதிகளுக்கு கணிசமான பொருளாதார விருத்தியை இந்த தொழில் தருகிறது.

எருமைப் பாலும் பசும்பாலும்

என்னதான் எருமை கருமையான நிறமாக இருந்தாலும் அதன் பால் பசும்பாலை விட வெண்மையானது. பீற்றா கரோட்டின் எனும் நிறப்பொருள் தான் பசும் பாலுக்கு மெல்லிய மஞ்சள் நிறத்தைத் தருகிறது. விற்றமின் A உருவாகுவதற்கு இந்த பீற்றா கரோட்டின் பயன்படுகிறது. எருமைகளில் பீற்றா கரோட்டின் அதிகளவில் விற்றமின் A ஆக மாற்றமடைகிறது. இதனால் பால் வெள்ளையாகவே இருக்கும். எருமைப்பாலில் விற்றமின் A உம் அதிகளவில் இருக்கும்.

Mozerella cheese

Image source - www.kingarthurbaking.com

எருமைப்பாலில் கொழுப்பு, புரதம், கல்சியம், முக்கியமான விற்றமின்களின் சதவீதம் அதிகம். ஒரு கப் பாலை எடுத்தால் (244 ml) பசும்பாலில் 8 g உம் எருமைப்பாலில் 17 g கொழுப்பும் காணப்படும். எருமைப் பாலில் 237 கலோரியும் பசும்பால் 149 கலோரியும் இருக்கும். புரதமும், குறிப்பாக கேசின் புரதமும் அதிகளவில் இருக்கும். பசும்பாலில் தண்ணீர் 88% உம் எருமைப் பாலில் 83% உம் இருக்கும். என்னதான் கொழுப்புச்சத்து அதிகம் எருமைப்பாலில் இருந்தாலும் கொலஸ்ரோல் பசும் பாலைவிட குறைவுதான். இது ஒரு முக்கியமான சுகாதார அனுசூலமாகும். கொழுப்பின் அளவு அதிகம் இருப்பதால் கிரீம் போன்ற இயல்பும் அதிக சுவையும் எருமைப்பாலுக்கு உண்டு. நெய், வெண்ணை, சீஸ் போன்ற பால் பொருட்கள் இலகுவில் செய்ய முடிவதோடு பசும் பாலைவிட அதிகமாக, மேற்படி பொருட்களின் உற்பத்தியையும் பெற முடியும். எருமைப்

பாலில் அதிகமாக உள்ள கேசின் புரதத்தின் நுண் துணிக்கைகள் (Micelles) மற்றும் கல்சியம் பொஸ்பரஸ் மூலகங்களின் காரணமாக திரளும் (coagulation) தன்மை அதிகமாக இருக்கும். இதனால் பால் பொருட்களை இலகுவாகச் செய்ய முடியும். இலங்கையில் எருமைத் தயிரை பல ஆயிரம் வருடங்களாக கிராம மட்டங்களிலேயே இலகுவாகச் செய்ய இந்த இயல்பே காரணம்.

பொதுவாகவே எந்த வகையான பால் என்றாலும் கல்சியச் சத்தை அதிகம் கொண்டிருக்கும். எலும்பு வளர்ச்சிக்கும் எலும்பு உருவாக்கத்துக்கும் கல்சியம் அவசியம். எருமைப்பாலில் உள்ள கல்சியம் பசும்பாலை விட அதிகமாதலால் அது அனுகூலமானது. கல்சியத்துக்கு மேலதிகமாக எருமைப்பாலில் அதிகளவில் கேசின் புரதம் இருக்கிறது. இந்த வகை புரதம் எலும்பு விருத்திக்கு அவசியமானது. இந்த இரண்டு மூலக்கூறுகள் அதிகமுள்ள எருமைப் பால் Osteoporosis போன்ற நோய்கள் வராமல் தடுப்பதில் உதவக்கூடியது. இது தொடர்பாக எலிகளை கொண்டு செய்த சில ஆய்வுகளில், எருமைப்பாலைக் குடித்த எலிகளின் எலும்பு உருவாக்கமும் அதன் உறுதியும் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் மேம்பட்டதை உறுதி செய்துள்ளனர்.

எருமைப் பாலில் அதிகமாக Antioxidant மூலக்கூறுகள் உள்ளன. இவை சிதைவடைந்த கலங்களை புதுப்பிக்கத்தக்கன. குறிப்பாக அனுசேபத்தில் உருவாகும் free radicals எனும் கூறுகளை இல்லாமல் செய்யக்கூடியன. இதனால் வயதாதல் தள்ளிப்போகும். பசும் பாலில் 40-42% உம் எருமைப் பாலில் 56-58% Antioxidants உள்ளன. எருமைப்பாலில் betalactoglobulin, விற்றமின் k போன்றன அதிகமாக இருத்தலும் இரத்த அழுத்தம் கட்டுக்குள் இருக்க உதவிகரமாக இருக்கும்.

peroxidase நொதியம் அதிகளவில் இருப்பதால் பசும்பாலை விட ஓரிரு நாட்கள் கெடாமல் எருமைப்பாலை வைத்திருக்கமுடியும். பண்ணையாளர்களின் பாலை கொள்வனவு செய்யும் போது பாலிலுள்ள கொழுப்பு (Fat%), கொழுப்பல்லாத திடப் பொருட்களின் (SNF) அடிப்படையிலேயே விலை தீர்மானிக்கப்படும். இந்த இரண்டு இயல்புகளும் அதிகமாகவுள்ள எருமைப்பாலின் விலை அதிகம். மேலும் நீடின சதவீதமும் குறைவு என்பதால் எருமைப்பாலுக்கு கேள்வி அதிகம்.

எனினும், எருமைப்பாலை குழந்தைகளுக்கு கொடுக்கும் போது கூடிய கவனம் எடுக்க வேண்டும். அதிக கொழுப்பு மற்றும் ஏனைய

திடப் பொருட்களின் அளவு அதிகம் இருப்பதால் வயிற்றுக் கோளாறுகளை சில குழந்தைகளுக்கு ஏற்படுத்தலாம். மனிதர்களில் கணிசமானோருக்கு பாலை அருந்தும் போது lactose intolerance எனும் ஒவ்வாமை ஏற்படும். பசும்பாலை விட எருமைப்பாலில் lactose அதிகமென்பதால், அந்தச் சந்தர்ப்பமும் அதிகம்.

இலங்கையில் எருமை வளர்ப்பின் சவால்களும் தீர்வுகளும்

1. உணவு சார்ந்த பிரச்சனைகள்: எருமைகள் பசு மாடுகளை விட பருமனானவை. அதிகளவு உணவை எடுப்பவை. இலங்கை எருமைகள் மேய்சலையே பிரதானமாக நம்பியிருப்பவை. தினசரி கணிசமான புற்களை உண்பவை. ஏனைய வர்த்தக தீவனங்களை எருமைகளுக்கு கொடுக்கும் பழக்கம் இல்லாததால் குறைவடைந்து வரும் மேய்ச்சல் நிலங்கள் காரணமாக மேய புற்கள் இல்லாது அவை பாதிக்கப்படுகின்றன. வறட்சிக் காலத்தில் எருமைகள் புற்கள் இல்லாமல் பாதிக்கப்படுகின்றன. கிடைக்கும் புற்கள் கூட ஊட்டச் சத்துக் குறைவான தரமற்ற புற்களே. பசுக்களைப் போன்று மேம்படுத்தப்பட்ட விஞ்ஞான பூர்வமான உணவு ஊட்டல் முறைகளை செய்தால் இந்தச் சவாலை ஓரளவுக்கு சமாளிக்க முடியும். இத்தாலியில் பசுக்களைப் போல எருமைகளுக்கும் நவீன உணவூட்டல் முறைகளை செய்கின்றனர் (TMR, silage). மேலும் மேய்சல் நிலங்களை முறையாக பராமரிக்கலாம். தரமான ஊட்டச்சத்து மிக்க மேய்ச்சல் புற்களை நடவு செய்து மேய்சல் நிலங்களின் தரத்தை மேம்படுத்தலாம். இளம் கன்றுகளுக்கு அடர் தீவனத்தை வழங்கி அவற்றின் ஆரம்ப கால வளர்ச்சி சிறப்புற அமைய வகைசெய்ய முடியும் (இறக்குமதியாகும் அடர்வுத் தீவன விலை அதிகம் என்பதால் உள்ளூரில் கிடைக்கும் மாற்று உணவு மூலங்களை தேடலாம்).

2. இனப்பெருக்கம் சார்ந்த பிரச்சனைகள்:

எருமைகள் இலகுவில் சினைப்படாதவை. சினைப்பட்டாலும் கருத்தங்குவதும் குறைவு. இலகுவில் கருச்சிதைவுக்கு உட்படுபவை. ஏராளமான இனப்பெருக்கம் சார்ந்த பிரச்சனைகளைக் கொண்டவை. இலங்கையில் எருமைகளுக்கு செயற்கைச் சினைப்படுத்துதல் செய்வது மிகமிகக் குறைவு. எருமைகளில் சினைப்பருவ வேட்கை அறிகுறி தெளிவாகத் தெரியாது. செயற்கைச் சினைப்படுத்தலின் வெற்றி வீதமும் மிகக் குறைவு. வெப்ப அயர்ச்சி போன்ற காரணிகள் எருமைகளை இலகுவில் பாதிப்பதால் இனப்பெருக்க செயன்முறைகள் கடுமையாக பாதிப்புக்கு உள்ளாகின்றன.

இயற்கை முறை சினைப்படுத்தலுக்கு பயன்படும் தரமான காளைகளும் இலங்கையில் குறைவு. இதனால் கருத்தங்கல் வீதம் பாதிக்கப்படுகிறது. தரமான கன்றுகள் கிடைப்பதில்லை. தரமான காளைகளை இறக்குமதி செய்து பண்ணைகளில் பாவிக்கும் போது இந்தச் சிக்கலை ஓரளவுக்கு தீர்க்கலாம். மேலும், எருமைகளைச் சினைப்படுத்தும் நுட்பங்களை சினைப்படுத்துனர்சுக்கும், சினை அறிகுறிகளை சரிவர அடையாளம் காணுதல் மற்றும் சினைக்கு முன்னர் பின்னரான மேலாண்மை முறைகளை பண்ணையாளர்களுக்கும் பயிற்சிகள் மூலம் வழங்கலாம். வெப்ப அயர்ச்சிப் பராமரிப்புக்களை முறையாக கடைப்பிடிக்க ஊக்குவிக்கலாம்.

3. கொட்டகை/இருப்பிடம் சார்ந்த பிரச்சினைகள்:

இலங்கையிலிருக்கும் பெரும்பாலான எருமைகளுக்கு முறையான கொட்டகைகள் கிடையாது. திறந்த வெளிகளில் வளர்க்கப்படுபவை. சில இடங்களில் தடி தண்டுகளால் சுற்றி அடைக்கப்படும்; அவ்வளவுதான். மழையானாலும் சரி வெய்யிலானாலும் சரி அவை அங்குதான். இதன் காரணமாக அவை பல பாதிப்புக்களைச் சந்திக்கின்றன; நோய்ப்படுகின்றன. வேட்டை விலங்குகளின் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகின்றன. பால் கறக்கும் போது பாலின் சுத்தத்தை பேணமுடிவதில்லை. பல இடங்களில் எருமை வளர்ப்பு காடுகளுக்கும் குளக்கரைகளிலும்தான் இடம்பெறுகிறது. முற்றுமுழுதாக என்று இல்லை; குறித்த சதவிகிதத்தில், அதாவது மழை வெய்யிலுக்கு பாதுகாப்பு தரும் வகையில், கொட்டகைகளை அமைத்தால் இளங்கன்றுகளின் இழப்பு மற்றும் காலநிலையால் ஏற்படும் பாதிப்புக்களை தவிர்க்கலாம்.

4. நோய்கள்: எருமைகளுக்கு கால்வாய் நோய் (foot and mouth disease), கருங்காலி நோய் (black quarter), தொண்டையடைப்பான்நோய் (Hemorrhagic septicemia) போன்றன அதிகளவில் ஏற்படுகின்றன. இவற்றுக்கு தடுப்பூசி வழங்கப்படுகின்ற போதும் பெரும்பாலான எருமைகள் காடுகளுக்கும், நீர் நிலைகளுக்கு அண்மையிலும் வாழ்வதால் தடுப்பூசியை வழங்குவதில் சிரமம் காணப்படுகிறது. நோய்ச் சிகிச்சையும் கடினம். எருமைகளின் உடல் நிறை அதிகம் என்பதால் சிகிச்சைச் செலவும் அதிகம். இதனால் பல பண்ணையாளர்கள் எருமைகளுக்கு நோய் ஆரம்பத்தில் சிகிச்சை தருவதில்லை.

மேலும், அண்மைக் காலத்தில் பரம்பிஸ்டோம் (Immature Paramphistomiasis) போன்ற புழு

பூச்சிகளின் தாக்கம் காரணமாக இளம் எருமைகள் இறக்கின்றன. இந்தப் புழுக்கள் நீர் நிலைகளை அண்மித்த புற்களில்தான் அதிகம் உருவாகின்றன. நீர்நிலைகளை அண்மித்த பகுதிகளில்தான் அதிகமாக எருமைகள் இருப்பதால் இவை இலகுவான இலக்காக மாறுகின்றன. பருவத்துக்கேற்ற குடற்புழுச் சிகிச்சைகளை செய்வதன் மூலம் இதனை தடுக்கலாம். தடுப்பூசி வழங்குதலை அரசாங்கம் உறுதிப்படுத்த வேண்டும். தேவையான தடுப்பூசிகள் தடையின்றிக் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும். நோய் கிளர்ச்சிகளின் போது குறைந்தபட்சம் மானிய அடிப்படையிலாவது மருந்துகளை வழங்க வேண்டும்.

5. தண்ணீர் கிடைப்பதில்லா

சிரமங்கள்: எருமைகளுக்கு அதிகளவு குடி தண்ணீர் தேவை என்பதோடு உடல் வெப்பநிலையை பேண நீர்நிலைகள் அவசியம். வறட்சிக் காலத்தில் நீர்நிலைகள் வற்றிவிடும். இதனால் அந்தந்த காலங்களில் பாலுற்பத்தி கணிசமாக குறைந்துவிடும். மேலும், இலங்கையில் பசுமாடுகளுக்கும், எருமைகளுக்கும் தண்ணீர் வைக்கும் நடைமுறை குறைவாகவே கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இதன் காரணமாக ஏற்படும் உற்பத்திக் குறைவை பண்ணையாளர்கள் அறிவதில்லை. மேலே கூறிய காரணங்களை களைய தொடர்ச்சியான தண்ணீர் வழங்கலை உறுதிப்படுத்தினால் உற்பத்திகள் பெருகும்.

6. மரபியல் ரீதியில் தரமுயர்த்தப்படாமைய:

இலங்கையில் உள்ள அதிகமான எருமைகள் பல வருடங்களாக தரமுயர்த்தப்படவில்லை. தொடர்ச்சியான உள் முகக்கலப்பு (inbreeding) காரணமாக அவற்றின் மரபுக் கூறுகளும் பெரிதாக மாற்றமடையவில்லை. மாடுகளைப் போல் உற்பத்தித் திறனும் கூடவில்லை. எதிர்காலத்தில் தரமான மூரா, நிலிரவி போன்ற இந்திய வகை எருமைகளைக் கொண்டு தரமுயர்த்தினால் சிறப்பாகும்.

”

எருமைப்பாலில் பசுப்பாலை விட சில முக்கிய மூலக்கூறுகள் அதிகளவில் உள்ளமை தயிர், வெண்ணை, ச்சீஸ், பன்னீர் போன்ற பால் உற்பத்திப் பொருட்களை செய்ய காரணமாக அமைகின்றன.

எருமைகள் இலகுவில் சினைப்படாதவை. சினைப்பட்டாலும் கருத்தங்குவதும் குறைவு. இலகுவில் கருச்சிதைவுக்கு உட்படுபவை. ஏராளமான இனப்பெருக்கம் சார்ந்த பிரச்சனைகளைக் கொண்டவை. இலங்கையில் எருமைகளுக்கு செயற்கைச் சினைப்படுத்துதல் செய்வது மிகமிகக் குறைவு. எருமைகளில் சினைப்பருவ வேட்கை அறிகுறி தெளிவாகத் தெரியாது. செயற்கைச் சினைப்படுத்தலின் வெற்றி வீதமும் மிகக் குறைவு.

7. சூழலியல் கரிசனைகள் மற்றும்

பிரச்சனைகள்: எருமைகள் கணிசமாக கழிவகற்றும் என்பதால் அவற்றை சூழலில் இருந்து அகற்றுவது சிரமம். அவை நீர்நிலைகளை மாசுபடுத்துவதும் நிகழ்கிறது. நகரப் புறங்களில் எருமைகளின் கழிவுகளால் பாதிப்பு ஏற்படுவதால் பலர் அதனை வளர்ப்பதில்லை. எருமை எருவை பயன்படுத்தி ஏனைய வேளாண் நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிக்கலாம்.

8. பால், இறைச்சிகளுக்கான பொருத்தமான

விலை கிடைக்காமை: எருமைப் பாலுக்கும் இறைச்சிக்கும் கிடைக்கும் விலை மிகக் குறைவு. இடைத்தரகர்கள் காரணமாக பண்ணையாளர்களுக்கு சரியான விலை கிடைப்பதில்லை. பாலாக விற்பதைவிட பெறுமதிசேர் பால் பொருட்களாக விற்பது இலாபகரமானது. பசுப்பாலை விட எருமைப் பாலிலிருந்து பால் பொருட்களை இலகுவாகச் செய்ய முடியும்

9. மிதமிஞ்சிய வகையில் இறைச்சிக்கு

பயன்படுத்தல்: பல இடங்களில் பால் உற்பத்தி செய்யத்தக்க பெண் எருமைகளும் இறைச்சிக்கு வெட்டப் படுகின்றன. இலங்கையில் எருமைகளின் எண்ணிக்கை குறைவு என்ற காரணத்தால் முடிந்தவரை உற்பத்தி கூடியதும் இளமையானதுமான எருமைகளை கொல்வதை தவிர்த்தால் சிறப்பாகும்.

10. பசு மாடு வளர்ப்பைப் போல் எருமை

வளர்ப்பு தொடர்பாக முறையான ஆய்வுகளும் ஆராய்ச்சிகளும் இல்லாமை: எருமைகளின் பாலுற்பத்தியை கூட்டுதல், பால் உற்பத்திகள், எருமைகளின் உணவு, புற்கள் வளர்த்தல், மேய்சல் நில மேம்பாடு, ஏனைய உணவுமுறைகள், எருமைகளை மரபு ரீதியாக தரமுயர்த்துதல், சிகிச்சைகள், நோய்கள், பண்ணையாளர் மேலாண்மைப் பயிற்சிகள் என பல

இலங்கையின் எருமைத் தயிர்

Image source - journalofethnicfoods.biomedcentral.com

ஆய்வுகள் ஆராய்ச்சிகள் நடத்தப்பட்டு இந்த துறை மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். இதற்கு அரசு, அரச திணைக்களங்கள், பல்கலைக் கழகங்கள், தனியார், கூட்டுறவு அமைப்புகள், பண்ணையாளர் அமைப்புகள், பண்ணையாளர்கள், பங்குதாரராக வேண்டும். இந்தியா, பாகிஸ்தான், சீனா, எகிப்து, இத்தாலி போன்ற எருமை வளர்ப்பின் முன்னோடி நாடுகளின் அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்களை வரவழைத்து அனுபவங்களை ஆலோசனைகளைப் பெறலாம். அந்தந்த நாடுகளுக்கு இலங்கையின் துறைசார் தரப்புக்களை அழைத்துச்சென்று கள அனுபவங்களை பெற வழிசெய்யலாம். சர்வதேச எருமை ஆய்வு மாநாடுகளை நடத்தலாம்.

இப்படியாக பல சவால்கள் இலங்கையின் எருமை வளர்ப்பில் காணப்படுகின்றன. நான் கூறியது போல, அவற்றை சாத்தியமான முறையில் தீர்த்தால் இலங்கையின் பாலுற்பத்தியில் எருமைகளின் பங்களிப்பை அதிகரிக்க முடியும். பாலுற்பத்தியில் தன்னிறைவு காண முடியும்.

(தொடரும்.)

'இலங்கையில் பௌத்தம்' என்னும் இந்தத்தொடர் பௌத்தம் பற்றி மானிடவியலாளர்களாலும் சமூகவியலாளர்களாலும், அரசியல் விஞ்ஞானிகளாலும் எழுதப்பட்ட ஆய்வுகள் பற்றி அறிமுகம் செய்வதாக அமைகின்றது. குறிப்பாக 19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கையின் பௌத்த சமய சீர்திருத்தவாதம், சமூகம், பண்பாடு, அரசியல், இன உறவுகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களில் அரசியல் பௌத்தத்தின் வகிபாகம் என்பன பற்றி ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்கள் விரிவாக இந்தத் தொடரில் நோக்கப்படும். கணநாத் ஓபயசேகர, ஸ்டான்லி ஜே. தம்பையா, எச். எல். செனவிரத்தின, கித்சிறிமல்லக் கொட, சரத் அமுனுகம, ஐயதேவ உயன்கொட, குமாரி ஐயவர்த்தன, லெஸ்லி குணவர்த்தன ஆகிய இலங்கையின் சமூக விஞ்ஞானிகளின் நூல்களும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் , ஹவ்வார்ட் ரிஜின்ஸ், உர்மிலா படனிஸ், ரிச்சார்ட் கொம்பிரிட்ஜ், யொனாதன் ஸ்பென்சர் முதலிய இலங்கையரல்லாத ஆய்வாளர்களின் ஆய்வுகள் சிலவும் இந்தக் கட்டுரைத்தொடரில் விமர்சன நோக்கில் வாசகர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படவுள்ளது.

கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

ஆரியர் கோட்பாடும் இலங்கையின் 'சிங்கள பௌத்த' அடையாள உருவாக்கமும்

பே ராசிரியர் ஆர். ஏ. எல். எச்.
குணவர்த்தன அவர்கள்
'The People of the Lion:
Sinhala Identity and Ideology
In History and Historiography'

என்ற தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரையொன்றை எழுதினார். இக் கட்டுரை யொனாதன் ஸ்பென்சர் பதிப்பித்து Routledge பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்ட 'Sri Lanka History and Roots of Conflict (1990)' கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இக் கட்டுரையில் நவீன காலத்தில் இலங்கை வரலாற்றைப் பற்றி எழுதிய எழுத்தாளர்கள் சிங்கள இனக்குழுமத்தின் அடையாளத்தை (Identity) கட்டமைப்பதற்கு ஆரியர் என்ற கருத்தியலை (Ideology) பயன்படுத்தியிருப்பதைப் பற்றி விளக்கிக் கூறப்பட்டது.

40 பக்கங்களைக் கொண்ட இக் கட்டுரையின் 10 பக்கங்களில் கூறப்பட்ட கருத்துக்களைத் தொகுத்தும் சுருக்கியும் கூறுவதாக இவ்வாக்கம் அமைந்துள்ளது.

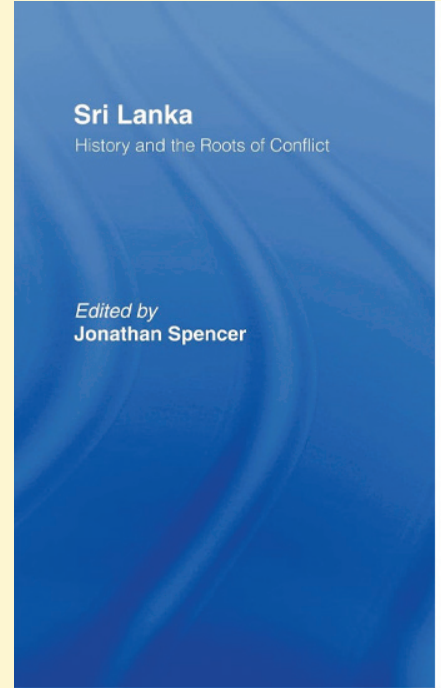

Image source - www.amazon.in

இனம் மொழி

'இனம்' (Race), 'மொழி' என்ற இருவேறு எண்ணக்கருக்கள் (Concepts) மானிடவியல்

நூலாசிரியர்களால் வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ் இருவேறு விடயங்களையும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புபடுத்திக் கூறும் இனவாதக் கருத்தியல் 19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வளர்ச்சியுற்றது. 'ஆரியர்' என்ற கருத்துப் பரவலாக்கப்படுவதற்கு காரணமாகவிருந்த இந்தியவியலாளர்களில் மக்ஸ்முல்லர் ஒருவர். ஆரியர் என்ற இந்தக் கருத்து 'ஆரிய இனம்' என்ற ஒரு இனவாதக் கருத்தியலாக விஸ்வரூபம் எடுத்ததைக்கண்டு மக்ஸ்முல்லர் அதிர்ச்சியுற்றார். 1888 ஆம் ஆண்டில் இவர் எழுதிய நூல் ஒன்றில் 'ஆரிய இனம், ஆரிய இரத்தம், ஆரியரின் கண்கள், ஆரியரின் முடி என்றெல்லாம் பேசுவதை ஒரு இனவரைவியலாளன் என்ற முறையில் என்னால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்ற கருத்துப்பட எழுதினார். ஒரு மொழியியலாளர் ஒரு சொல்லகராதியை வெளியிடுகிறார் எனக் கொள்வோம், அந்த அகராதிக்கு 'சப்பட்டை மூக்கினரின் சொல்லகராதி' 'தட்டைத் தலையோட்டுச் சொல்லகராதி' என்றெல்லாம் பெயரிட்டால் எப்படி இருக்கும்? மனிதர்களின் பௌதீக உறுப்புகளின் இயல்புகளோடு அவர்களின் மொழியைத் தொடர்புபடுத்தி ஒரு மொழியியலாளர் பேசுவது ஒரு வேடிக்கையாக மட்டுமல்லாது மோசடியாகவும் அமைந்துவிடும். அது போன்றது தான் இனத்தை (Race) மொழியுடன் தொடர்புபடுத்துவதும் என்ற உண்மையை 1888 இலேயே மக்ஸ்முல்லர் வெளிப்படுத்தினார். இருந்த போதும் 'ஆரியர்' என்ற கருத்தியல் இந்தியாவிலும் இலங்கைச் சிங்களவர் மத்தியிலும் ஓர் இனவாதக் கருத்தியலுக்கு அத்திவாரம் இட்டது. பேராசிரியர் ஆர்.எல்.ஏ.எச். குணவர்த்தன அவர்கள் இலங்கை வரலாறு, வரலாறு எழுதியல் (Historiography) என்பவற்றில் 'ஆரியர்' என்ற கருத்தியல் புகுந்தமையைப் பகுப்பாய்வு செய்கிறார். இலங்கையில் ஆரியர் என்ற கருத்து சிங்கள பௌத்த இனத்தின் மேன்மையைக் கட்டமைப்பதாக 20 ஆம் நூற்றாண்டில் வளர்ச்சியுற்றது.

இலங்கையின் வரலாற்று எழுத்தியலும் 'ஆரியர்' என்ற கருத்தும்

நவீன காலத்தில் சிங்கள பௌத்த தேசியவாதம் தனது கருத்தியலைக் கட்டமைப்பதற்கு இரு வகையான மூலங்களில் இருந்து கருத்துக்களைப் பெற்றது. அவை:

1.மகாவம்சம் போன்ற பாளி நூல்கள். 2.மேற்கு நாட்டில் தோன்றிய இனவாத கோட்பாடுகள் (Racial Theories).

மேற்கு நாட்டில் தோன்றிய இனவாதக் கோட்பாடுகளிற்கு மொழியியல் துறைக் கண்டுபிடிப்பு ஒன்று ஆதாரமாய் அமைந்தது. இம்மொழியியல் கண்டுபிடிப்பை 1788 ஆம் ஆண்டில் வில்லியம் யோன்ஸ் என்பவர் அறிவித்தார். ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் இந்தியாவின் மொழிகளுக்கும் இடையே அமைப்பியல் உறவுகள் (Structural Affinities) உள்ளன என்பதே வில்லியம் யோன்சின் கண்டுபிடிப்பு. நவீன மொழியியலின் தோற்றத்திற்கும், உலக மொழிகளை மொழிக் குடும்பங்கள் என வகைப்பாடு செய்வதற்கும் வழி செய்த மிக முக்கியமான கண்டுபிடிப்பு இது. இதன் பக்க விளைவாக ஐரோப்பாவில் மனித இனங்கள் பற்றிய இனவாதக் கொள்கை ஒன்று உருவானது.

இந்த இனவாதக் கொள்கை இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் இருந்த எழுத்தாளர்களையும், சிந்தனையாளர்களையும் கவர்ந்தது. இலங்கையில் சிங்கள தேசியவாத உணர்வு சிங்களக் கருத்தியல் ஒன்றை உருவாக்கியபோது ஐரோப்பாவின் இனவாதக் கோட்பாட்டில் இருந்து சில கருத்துக்களைச் சிங்களக் கருத்தியல் உள்வாங்கிக் கொண்டது. யோன்ஸ் கண்டுபிடிப்பின் பயனாக சமஸ்கிருதத்திற்கும் ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் அமைப்பியல் உறவுகள் உள்ளன என்பது தெளிவாயிற்று. இந்தோ - ஆரிய மொழிக் குடும்பம் என்னும் கருத்து இதன் பயனாக எழுந்தது.

ஆரிய இனம்

மொழிகளுக்கு இடையிலான உறவுகளைக் கண்டுபிடித்ததனால் இன் னொரு கருத்துத் தோன்றியது. உறவுடைய மொழிகளைப் பேசுகின்ற மக்கள் வெவ்வேறு கண்டங்களில் பிரிந்து போய் வாழ்ந்தாலும், இனம் என்ற வகையில் அவர்கள் ஒரே குடும்பத்தினர் தாம் என்பதை 'ஆரிய இனம்' என்ற கருத்துத் தோற்றுவித்தது. அதாவது ஒரு மூல மொழியில் இருந்து கிளைத்தனவான உறவுடைய மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் யாவரும்,

மக்ஸ்முல்லர்

Image source - wikipedia.org

1. பொதுவான மூதாதையர்

2. ஒரே இரத்தம்

என்ற வகையில் உறவுமுறையுடையவர்கள் என்றும் 'ஆரிய இனம்' என்ற வகைக்குள் அடக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்றும் சிலர் கூறத் தலைப்பட்டனர். உதாரணமாக வங்காளியின் உடம்பில் ஓடும் இரத்தமும், வங்காளத்தில் போரிடும் ஆங்கிலேயப் படைவீரர்களின் உடம்பில் ஓடும் இரத்தமும் ஒன்றுதான் என்ற பொருள்பட மக்ஸ்முல்லர் கருத்துரைத்தார். ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும் சமஸ்கிருதத்திற்கும் இடையிலான உறவைக் கண்டுபிடித்தது புதிய கண்டம் ஒன்றைக் கண்டு பிடித்ததற்கு ஒப்பானது எனப் புகழ்ந்த ஹெகல் (Hegel) என்னும் தத்துவஞானி ஜேர்மனியருக்கும் இந்தியர்களுக்கும் இடையிலான உறவைப் பற்றி விதந்து குறிப்பிட்டார். வெவ்வேறு மொழிகளைப் பேசும் மக்கள் ஐரோப்பாவிற்குள்ளும், ஆசியாவிற்குள்ளும் பரவினர் என்றும் நாகரிகத்தின் தொட்டில் என்று கருதப்படும் இடம் ஆசியாவில் ஒரு இடத்தில் இருந்தது என்றும் பல அறிஞர்கள் கருதத் தொடங்கினர். இவ்விதம் ஓரிடத்தில் இருந்து பரவிய மக்கள் கூட்டத்தினர் பொது மூதாதையரில் இருந்து தோன்றியவர்கள் என்ற கருத்தை 'மறுக்க

முடியாத உண்மை' என்றே ஹெகல் கருதினார். ஹெகல் ஒரு தத்துவஞானி - மக்ஸ்முல்லர் புகழ்பெற்ற இந்தியவியலாளர், மக்ஸ்முல்லரின் ஆய்வுப் பணிகளின் முதன்மை நோக்கங்களாக இரண்டு விடயங்கள் இருந்தன. ஒன்று 'எமது (ஆரிய) இனத்தின் தொட்டில்' (the cradle of our race) எது என அறிவது. மற்றது ஆரிய மொழிகள் என்ற வகைக்குள் அடக்கக் கூடிய மொழிகளை அடையாளம் காண்பது. ஆரிய இனம், ஆரிய மொழிகள் என்பன பற்றி மக்ஸ்முல்லர் காட்டிய அக்கறையின் வெளிப்பாடாகவே அவரின் முற்கூறிய வங்காளிகள் - ஆங்கிலேயப் படைவீரர் இரத்தம் பற்றிய கூற்று அமைந்தது.

மக்ஸ்முல்லர் பிற்காலத்தில் தம் கருத்துக்களைத் திருத்திக் கொண்டார் என்று கூறப்படுகின்றது. இருந்த போதும் மொழியியலில் இருந்து இனவரைவியலிற்கு இனவாத கொள்கைகள் பரவின. 'ஆரிய இனம்' என்பதை மையமாகக் கொண்டு இனவாத நோக்கு முறை உருவாகத் தொடங்கியது.

'ஆரியர்' கருத்து இலங்கையின் வரலாற்று எழுதியலில் புகுந்தமை

'ஆரியர்' என்ற கருத்து இலங்கையின் வரலாற்று எழுதியலை எவ்விதம் பாதித்தது என்பதை 'The People of the Lion' என்னும் கட்டுரையில் ஆர். ஏ. எல். எச். குணவர்த்தன ஆராய்ந்திருக்கிறார். 40 பக்கங்களைக் கொண்ட இக்கட்டுரையில் 10 பக்கங்களில் ஆரியர் என்ற கருத்தின் வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது. 1979ம் ஆண்டில் எழுதப்பட்ட இக் கட்டுரை 'Sri Lanka : History and the Roots of Conflict' (1990) என்னும் நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. குணவர்த்தனவின் கருத்துகளை கீழே தொகுத்துத் தருகிறோம்.

1. வில்லியம் நைற்றன் 1845 ஆம் ஆண்டில் "The History of Ceylon" என்ற நூலை எழுதினார். 1849 ஆம் ஆண்டில் சான்ஸ் பிரிதாம் என்பவர் 'An Historical, Political and Statistical Account of Ceylon and Its Dependencies' என்ற நூலை எழுதினார். இவ்விரு நூல்களிலும் ஆரியர் கோட்பாடு (Aryan Theory) என்பதன் தடயங்கள் எதுவும் இல்லை. இலங்கைவாசிகள் அருகே உள்ள இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் இருந்து குடியேறியவர்கள் என்ற கருத்தை வில்லியம் நைற்றன் கூறினார். பிரிதாம் கருத்து சிறிது வேறுபட்டது. அவர் இலங்கையின் மக்கள் இந்தியாவினதும், சீனா அல்லது தாய்லாந்து மக்களதும் கலப்பினால்

உருவானவர்கள் என்றார்.

2. சிங்கள மொழி சமஸ்கிருதத்தில் இருந்து தோன்றியது என்ற கருத்தை முதலில் கூறியவர் கிளவ் (B.C. Clough) ஆவார். இவர் சிங்கள - ஆங்கில அகராதி ஒன்றைத் தொகுத்தவர். இந்த அகராதியின் ஒரு பகுதி 1821 இலும் எஞ்சிய பகுதி 1830 இலும் வெளியிடப்பட்டது. கிறிஸ்தியன் லஸ்ஸன் (Christian Lassen) என்பவர் 1847ம் ஆண்டில் எழுதிய நூல் சிங்களம் - சமஸ்கிருதம் தொடர்பு பற்றிய வேறுபட்ட கருத்தைத் தெரிவித்தது. வட இந்தியாவின் ஆரிய மொழிகளுடன் தொடர்புள்ள மொழியாக சிங்களத்தை அவர் வகைப்படுத்தவில்லை. அது தென்னிந்திய மொழிகளுடன் தொடர்புபட்டது என்றே லஸ்ஸன் குறிப்பிட்டார். லஸ்ஸன் ஆரியர் கோட்பாட்டைத் தழுவின ஒருவரே. ஆனால் சிங்கள மொழியை அவர் ஆரியத்துள் சேர்க்கவில்லை.

3. இலங்கையரான ஜேம்ஸ் டி அல்விஸ் 'சித்தச்சங்கராவ' என்னும் சிங்கள இலக்கண நூலினைப் பதிப்பித்து, அதற்கு ஓர் முன்னுரையை எழுதினார். இப்பதிப்பு 1852 இல் வெளிவந்தது. அம் முன்னுரையில் சிங்களமும் சமஸ்கிருதமும் ஒரு பொது மொழி மூலத்தையுடையவை என்ற கருத்தை முன்வைத்தார். வில்லியம் யோன்ஸ், பிரான்ஸ் பொப் (Franz Bopp) ஆகியோரது ஆய்வுகளில் பரிச்சயமுடையவராக யேம்ஸ் டி அல்விஸ் இருந்தார். தெலுங்கு, மலையாளம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளோடு சிங்களத்திற்கு உள்ள உறவு பற்றியும் குறிப்பிடும் அல்விஸ், சமஸ்கிருதத்தோடு சிங்களத்திற்கு உள்ள உறவுதான் அதிகமானது என்ற கருத்தைக் கூறுகிறார். 1852 இல் தம் கருத்தினைக் கூறும்போது இவரிடம் தயக்கம் வெளிப்பட்டது. பின்னர் 1866 இல் தமது கருத்தை அவர் உறுதியாகத் தெரிவித்தார்.

4. இவ்விடயம் பற்றிய முக்கியமான குறிப்புக்கள் ஜேம்ஸ் எம்ர்சன் ரெனன்ட் (J.E. Tennent) என்பவரிடம் இருந்து வெளிப்படுகின்றன. சிங்களம் தென்பிராந்திய மொழிகளான தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம் ஆகியவற்றோடுதான் நெருங்கிய உறவு உடையது என்று ரெனன்ட் தெரிவித்தார். சமயம் தொடர்பான சொற்களை பாலியில் இருந்தும் விஞ்ஞானம், கலைகள் தொடர்பான சொற்களை சமஸ்கிருதத்தில் இருந்தும் சிங்களம் பெற்றது என்றும் ரெனன்ட் கூறினார்.

5. 1816 இல் மக்ஸ்முல்லர் 'Lectures on the Science of Language' (மொழி குறித்த விஞ்ஞானம் பற்றிய விரிவுரைகள்) என்ற நூலை வெளியிட்டார். இதில் அவர் தெரிவித்த கருத்து இலங்கையின் படித்த வகுப்பாரின் கவனத்தை ஈர்த்தது. ஐரோப்பாவில் உள்ள ஐஸ்லாந்து நாட்டில் பேசப்படும் மொழியும் இலங்கையில் பேசப்படும் மொழியும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகள்; அவை உறவுடைய மொழிகள் என்றார் மக்ஸ்முல்லர். இவ்விதமாக சிங்களம் இந்தோ ஆரிய மொழிகளுடன் உறவுடையது என்று கூறி அதற்கும் சமஸ் கிருதத்திற்கும் உள்ள தொடர்பைக் கூறினார். 1856 இல் கால்டுவல் எழுதிய 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பீட்டு இலக்கணம்' என்ற நூல் வெளிவந்தது. கால்டுவல் 'திராவிட மொழிகளின் குடும்பம்' என்றே கூறினார். தமிழ், தெலுங்கு, மலையாளம் போன்ற மொழிகளை முன்னேறிய மொழிகளாகவும், வேறு ஆறு மொழிகளை திருந்தா மொழிகளாகவும் குறிப்பிட்ட கால்டுவல் திராவிடம் என்ற குடும்பத்தை அடையாளம் காட்டியதோடு, தமிழிற்கும் சிங்களத்திற்கும் நேரடித் தொடர்பு கிடையாது என்றார். இவ்விதமாக 'ஆரியம்' கருத்து 1852 இற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் பலம் பெற்றது.

6. 1866 இல் அல்விஸ் ஒரு ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதினார். சிங்களம் வட இந்திய மொழிகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையது என்றும், திராவிட மொழிகளான தென்னக மொழிகளில் இருந்து அது வேறுபட்டது என்றும் அக்கட்டுரையில் அவர் எடுத்துக் கூறினார். இலங்கைக்கு 'ஆரியர் வரவு' என்பது பற்றியும் விஜயன் பற்றிய புராணக் கதைகளுக்கு புது உருவம் கொடுப்பதற்கும் 1866 இல் அல்விஸ் கூறிய கருத்துக்கள் தூண்டுதலாக இருந்திருக்க வேண்டும். 1852 இற்கும் 1866க் இற்கும் இடையில் அல்விஸ் அவர்களின் கருத்துக்களைப் பாதித்த இரு முக்கியமான நூல்கள் வெளிவந்தன. மேலே குறிப்பிட்ட 'Lectures on the Science of Language', 'திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்' ஆகியவையே அவ்விரு நூல்களாகும். இவ்விரு நூல்களில் வெளிப்பட்ட கருத்துக்கள் அல்விஸ்சின் சிந்தனையைப் பாதித்தன என்பதில் ஐயமில்லை.

இலங்கையின் வரலாறு, சிங்கள மொழி என்பன பற்றிய எழுத்துக்களில் 'ஆரியம்' என்ற கருத்தின் தடயங்களை குணவர்த்தன

ஆரியர் கோட்பாடும் இலங்கை வரலாற்று எழுதியலும்			
நூலாசிரியர் பெயர்	நூல்	ஆண்டு	தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்து
பி.சி.கிளவ் (B.C Clough)	சிங்கள - ஆங்கில அகராதி	1821இல் ஒரு பகுதியும் 1830இல் மறுபகுதியும்	சிங்களம் சமஸ்கிருதத்தில் இருந்து கிளைத்த மொழி.
வில்லியம் நைற்றன் (William Knighton)	The History of Ceylon	1845	இலங்கையர் இந்திய உப கண்டத்தில் இருந்து குடியேறியவர்கள். இந்திய மக்களுக்கும் இலங்கையருக்கும் தொடர்பு உள்ளது.
கிறிஸ்டியன் லன்ஸன்	Indisches Alter Thumskunde	1847	சிங்களம் தென்கை மொழிகளுடன் தொடர்புடையது என்றார் லன்ஸன்.
சான்ஸ் பிரிதாம் (Charles Pridham)	An Historical & Political and Statistical Account of Ceylon and Its Inhabitants	1849	இந்தியாவில் இருந்தும் சீனா அல்லது தாய்லாந்தில் இருந்தும் இங்கு வந்து குடியேறியவர்கள் கலப்பால் உருவான மக்கள் இலங்கையர்.
ஜேம்ஸ் டி அல்விஸ்	சித்தச்சங்காவ பதிப்பு (முன்னுரைபட்டன்)	1852	சிங்களம் சமஸ்கிருதத்தோடு உறவுடைய மொழி. ஆனால் அது அதன் கிளைமொழி அன்று. தென்னகை மொழிகளைவிட வட இந்திய மொழிகளோடு சிங்களம் கொண்டுள்ள தொடர்பு கூடியது. அதனால் அது வட இந்திய மொழிகளின் உறவு மொழி என்றே கொள்ள வேண்டும்.
மக்ஸ் முல்லர் (ஜேர்மன் நாட்டவர்)	Lectures on Science of Language	1861	ஐஸ்லாந்து நாட்டு மொழியும் இலங்கையின் சிங்கள மொழியும் ஒற்றுமை உடையன. இவை ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகள்.
றொபேர்ட் கால்டுவல்	திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்	1856	திராவிட மொழிகள் தனிக் குடும்ப மொழிகள். தமிழ் அவற்றுள் ஒன்று. தமிழிற்கும் சிங்களத்திற்கும் நேரடித் தொடர்பு இல்லை.
ஜேம்ஸ் டி. அல்விஸ்	"On the Origin of the Sinhala Language" என்ற கட்டுரை	1865/66	சிங்களம் ஆரிய மொழி. வட இந்திய மொழிகளுடன் தொடர்புடையது. தென்னகை திராவிட மொழிகளில் இருந்து வேறானது.

அட்டவணைப்படுத்தியுள்ளார்.

ஜேம்ஸ் டி அல்விஸ் 1866 இல் தமது கட்டுரையை எழுதி வெளியிட்ட காலத்தில் ஆரியர் - திராவிடர் ஆகிய சொற்கள் வரலாற்று ஆய்வாளர்களாலும் மொழியியலாளராலும் உபயோகிக்கப்படும் சொற்களாக புழக்கத்திற்கு வந்துவிட்டன.

இக்காலத்தின் பின்னர் இலங்கையின் வரலாற்று எழுதியலில் ஆரியர் குடியேற்றம் என்னும் புனைவு படிப்படியாக உருவாக்கப்பட்டது. இது பற்றி கா. இந்திரபாலா அவர்கள் 2006 ஆம் ஆண்டில் எழுதிய நூலில் கூறியிருப்பதைக் கீழே

தருகின்றோம்:
 “ஆரியர் என்போர் இலங்கைக்கு வந்து குடியேறினர் என்ற கருத்துக்கு இடமே இல்லை. வெளியில் இருந்து பெருந்தொகையான மக்கள் குடியேறியதற்கோ, முன் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் அழிக்கப்பட்டமைக்கோ தொல்லியல் சான்றுகள் இல்லை.” (கா. இந்திரபாலாவின் நூல், பக். 142.)

‘ஆரியர் குடியேற்றம்’ என்ற புனைவை இருபதாம் நூற்றாண்டின் வரலாற்றாசிரியர் பலர் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதை இந்திரபாலா அவர்கள் சுட்டிக் காட்டியிருக்கின்றார். இந்தப் புனைவை உடைப்பதற்கு வழி வகுப்பது ஆர். எல். ஏ. எச். குணவர்த்தனவின் ஆய்வுதான் என்பதையும் கா. இந்திரபாலா எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்.

1866 முதல், 1932 ஆம் ஆண்டில் பேராசிரியர் ஜி.சி.

மெண்டிஸ் எழுதிய ‘The Early History of Ceylon’ நூல் வரையான காலப்பகுதியில் ‘ஆரியர் கோட்பாடு’ பெற்ற வளர்ச்சியை நோக்குவோம். மொழியியலாளர்களின் கருத்துக்களை விபரித்த பின்னர் குணவர்த்தன அவர்கள் இனவரைவியலாளர்கள் கூறிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுகிறார். அவற்றைக் கண்டிப்பாக காண்போம்.

இனவரைவியலாளர்கள் (Ethnologists)

19 ஆம் நூற்றாண்டில் இனவரைவியல் (Ethnology) என்னும் துறை வளர்ச்சி பெற்றது.

பிற்காலத்தில் பௌதீக மானிடவியல் என அழைக்கப்பெற்ற துறை வளர்ச்சி பெறுவதற்கு முந்திய கட்டத்தில் இனவரைவியல் தொடர்பான ஆய்வுகள் முதன்மை பெற்றன. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இனவரைவியல் இனவாத ஆரியர் கோட்பாட்டின் செல்வாக்கையும் காணலாம். இலங்கையில் வாழ்ந்த சிங்களவர், தமிழர், வேடர் ஆகிய இனக் குழுமங்களின் பௌதீக உடலமைப்பியல் பற்றிய தகவல்களின் படி இனவரைவியலாளர்களின் கருத்துக்கள் வெளியிடப்பட்டன.

எம்.எம். குன்ட் (M.M. Kunte) என்பவர் 'Lecture on Ceylon' என்னும் உரையில் (1879) சிங்களவர்களை ஆரியர் என்று கூறினார். நெற்றி, கன்னம், தாடை, உதடுகள் போன்ற உடலுறுப்புக்களின் அமைப்பு, வடிவம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு தமிழர்களையும் சிங்களவர்களையும் வெவ்வேறு இனங்களாக (Race) பிரித்துப் பார்க்கும் முறைக்கு இவரது கூற்று சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும். இலங்கையில் ஆரியர்கள், தமிழர்கள் என்று இரு இனங்கள் இருப்பதாகவும் அவர் கூறினார். அவரது உரை 1880 இல் நூலாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டது. P.B. சரசின் மற்றும் C.F. சரசின் என்பவர்கள் இலங்கையில் சிங்களவர், தமிழர், வேடர் ஆகிய மூன்று இனங்கள் இருப்பதாகவும் வேடர்கள் தமிழர்களோடு கொண்டுள்ள உறவு சிங்களவர்களோடு கொண்டுள்ள உறவை விட அதிகம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். 'Outline of Two Years Scientific Research in Ceylon' (1886) என்பது இவர்களது கட்டுரைத் தலைப்பு. ஆர். விர்ச்சௌ (R Virchow) என்பவர் இலங்கையில் மூன்று இனங்கள் உள்ளன என்ற கருத்தை ஆதரித்தார். "Ethnological Studies on the Sinhalese Race" என்னும் இவரது கட்டுரை 1886 இல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாக வெளியிடப்பட்டது. இந்தியாவில் இருந்து வந்து குடியேறியவர்கள் வேடர்களுடன் கலப்புற்றதால் சிங்கள் இனம் உருவானது என்றார் விர்ச்சௌ. சிங்களவர்களின் முக அமைப்பு இந்தியாவின் ஆரியர் பிராந்தியத்தில் (Aryan Province) இருந்து இறக்குமதியான ஒன்றுதான் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை என்றும் விர்ச்சௌ கூறினார். இலங்கை வேத்தியல் கழகச் சஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்ட இக்கட்டுரையில் ஆரியர்களும் ஆதிக்குடிகளும் கலப்புற்றதால் உருவாகியவர்கள் சிங்களவர்கள் என்ற கருத்து வெளியிடப்பட்டது. அத்தோடு வேடர்கள், சிங்களவர்கள், தமிழர்கள்

ஆகிய மூன்று குழுக்களுக்கும் இடையிலான தொடர்பு பற்றியும் முரண்பட்ட கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்டன. இதுபற்றி குணவர்த்தன அவர்களின் கூற்று பின்வருமாறு:

"Thus, by the end of the nineteenth century linguistic groups were being given new definitions in terms of physical characteristics, which were supposed to be specific to those groups. The Sinhala and Tamil identities thereby acquired a racial dimension" (p. 74).

வெவ்வேறு மொழிகளைப் பேசும் சிங்களவர்களும் தமிழர்களும் பௌதீக உடல் இயல்புகளில்படி வரையறை செய்யப்படும் இன அடையாளங்களைப் பெற்றனர். இவ்விதமாக அவர்கள் வெவ்வேறு இனங்களாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டனர். மேற்குறித்த ஆங்கில மேற்கோளின் சாராம்சமாக இது அமைகிறது.

பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், பாடநூல்கள்

'ஆரியர் கோட்பாடு' பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், பாடநூல்கள் மூலமாக 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலும் 20 ஆம் நூற்றாண்டிலும் பரவத் தொடங்கியது. இது பிரபலமான ஒரு கோட்பாடாக ஏற்புடமை பெறத் தொடங்கியது. இருந்த போதும் ஏ.இ. பிளேஸ் (A.E. Blaze) எழுதிய 'A History of Ceylon for Schools' (1900) என்னும் நூலில் ஆரியர் என்ற கருத்து இருக்கவில்லை. இவ்விடயத்தில் பாடநூல்களை விட சஞ்சிகைகளே முந்திக் கொண்டன. 'பௌத்தர்' (Buddhist) என்னும் சஞ்சிகை மார்ச்சு 1897 இல் 'ஆரிய சிங்களவர்' என்னும் தலைப்பில் ஒரு கட்டுரையை வெளியிட்டது. 1899 இல் 'ஆரிய சிங்களப் பெயர்கள்' என்னும் தலைப்புடைய சிறு நூல் ஒன்று வெளிவந்தது. 'ஆரியன்' என்ற பெயரில் ஒரு சஞ்சிகையை ஏ.ஈ.ஆர். ரணவீர என்பவர் 1910 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்தார். ஆரம்பத்தில் ஆரியர் கோட்பாட்டை பாடநூல்களில் புகுத்துவதில் தயக்கம் இருந்திருக்கலாம். 1920 அளவில் பாடப் புத்தகங்களிலும் 'ஆரியர்' என்ற கருத்து புகுந்தது. சிங்கள இராச்சியத்தை நிறுவி மூதாதையர் ஆரிய இனத்தவர்கள் என்றே நம்பப்படுகின்றது (Believed to be of Aryan Race) என்று பிளேஸ் எழுதிய பாடநூல் (திருத்திய 6 ஆம் பதிப்பு 1931) கூறுகிறது. 1926 இல் எச்.

டபிள்யூ. கொட்றிங்டன் எழுதிய 'இலங்கையின் சுருக்க வரலாறு' (A Short History of Ceylon) வெளியிடப்பட்டது. இந்நூல் சிங்களவர்கள் ஆரிய இனத்தின் வழிவந்தோர் என்பதை ஏற்கிறது. இருந்த போதும் தொடக்க கால ஆரிய இரத்தம் பின்னர் கலப்பு மணத்தால் கலப்படைந்து போயிற்று என்றும் இந்நூல் குறிப்பிட்டது.

விஜயனின் தோழர்கள் பாண்டிய இளவரசிகளை மணந்தனர். அவர்களின் பின் வந்தோர் உள்ளூர்வர்களை மணந்தனர். விஜயன் கொண்டு வந்த மொழியும் இலங்கையில் புகுந்தது. பிற்காலத்தில் ஆரிய இரத்தம் மேன்மேலும் கலப்புற்றது. இதில் சந்தேகம் இல்லை. சிங்கள மொழி வட இந்தியாவில் இருந்து வந்ததே. சிங்களவர்களின் சமூக அமைப்பு முறை தெற்கிற்கு உரியது. (கொட்றிங்டன் நூல் - பக் 10)

'ஆரியர் கோட்பாடு' பற்றிய தமது சந்தேகங்களை சிலர் வெளியிட்டனர். அவர்களுள் பொன்னம்பலம் அருணாசலம் ஒருவர். ஆர்னல்ட்ஹெர் என்பவர் தொகுத்த நூலில் (Twentieth Century Impressions of Ceylon 1907 - p.333) அருணாசலத்தின் கட்டுரை வெளிவந்தது. 'சிங்கள மொழி ஆரிய மொழிக் கட்டமைப்புடையது; அதன் சொற்களஞ்சியமும் ஆரிய மொழியில் இருந்து பெறப்பட்டதே என்று ஒரு சாரார் கூறுகின்றனர். சிங்களமொழி திராவிட மொழிக் கட்டமைப்பை உடையது. இருந்த போதும் அதன் சொற்கள் பெரும்பான்மை ஆரியத்தில் இருந்து பெறப்பட்டவை என்று இன்னொரு சாரார் கூறுகின்றனர். மொழியியல் ஆராய்ச்சி மூலம் எதிர்காலத்தில் விடை கூறப்படவேண்டிய விடயம் இது' என்று அருணாசலம் எழுதினார். W.F. குணவர்த்தன அவர்கள் சிங்கள மொழிக்கும் திராவிடத்திற்கும் உள்ள அமைப்பியல் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தும் உரை ஒன்றை 1918 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பரில் நிகழ்த்தினார்.

கொழும்பு ஆனந்த கல்லூரியில் நிகழ்த்தப்பட்ட இந்த உரையில் சிங்கள மொழிச் சொற்கள் பெரும்பான்மை ஆரிய மொழியில் இருந்து பெறப்பட்டவை. ஆனால் அதன் இலக்கண அமைப்பு திராவிடத்தை ஒத்தது என குணவர்த்தன விளக்கினார். 'இந்தியாவும் ஆரியரும்' (Aryan Question in Relation to India) பற்றி 1921 இல் இவர் ஒரு கட்டுரையையும் எழுதினார். இக் கட்டுரையில் சிங்களவர் திராவிட இனத்தைச்

சேர்ந்தவர்கள். அவர்களில் மொங்கோலொய்ட், ஆரியர் என்ற இனங்களின் கலப்பும் ஏற்பட்டது என்று குணவர்த்தன கூறினார். இவர் சிங்களவரைத் திராவிட இனத்தில் சேர்த்தார். இருந்த போதும் 'ஆரிய இனம்', 'திராவிட இனம்' என்ற வகைமைகளை இவர் ஏற்றுக் கொண்டிருந்ததைக் காணலாம். இ.எ. விஜேசிங்க என்பவர் 1922 ஆம் ஆண்டு குணவர்த்தனவின் கட்டுரையில் தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்தை மறுத்துச் சிங்களவர் ஆரிய இனத்தவரே என எழுதினார்.

G.C. மென்டிஸ்

Image source - thuppahis.com

G.C. மென்டிஸ்

'இலங்கையின் முற்கால வரலாறு' (The Early History of Ceylon) என்னும் நூலை எழுதிய மென்டிஸ் பிறரில் இருந்து வித்தியாசமான கருத்தை 1932ம் ஆண்டிலேயே எடுத்துக் கூறினார். ஆரியர், திராவிடர் என்பன இனப்பிரிவுகள் அல்ல

என்றும் ஒரே மூலத்தை கொண்ட மொழிகள் பேசும் பெரும் தொகுதி மக்களைக் குறிப்பிடுவதற்கு உபயோகிக்கப்படும் சொற்களே என்றும் மென்டிஸ் கூறினார். இவர் கூறிய விளக்கத்தை ஒத்த கருத்துக்களை 1960 களின் பிற்பகுதியிலும் 1970 களிலும் ரொமிலா தாப்பர், ஹர்பான் மூக்கியா, பிபன் சந்திரா ஆகியோர் கூறியிருப்பதைக் காணலாம். ஜேர்மனியில் நாசிசம் எழுச்சி பெற்ற காலத்தில் இலங்கையில் இருந்து அங்கு சென்று மேற்படிப்பைத் தொடர்ந்தவர் G.C. மென்டிஸ், அவர் இனவாதக் கொள்கைக்கு மாறான கருத்தை கூறியிருப்பது கவனத்துதிற்குரியது. இருந்த போதும் G.C. மென்டிஸ் தமது நூலில் இக்கருத்தைத் தெளிவுபடக் கூறினார் என்று கொள்ள முடியாது. அவரது நூலில் 'சிங்கள இனம்' (Race), 'தமிழ் இரத்தம்' ஆகிய குழப்பம் தரும் சொற்தொடர்கள் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளன.

அடையாள உருவாக்கத்தில் பெளத்த சமயம்

20 ஆம் நூற்றாண்டில் 'சிங்கள பெளத்தர்' என்ற தொடரும் உபயோகத்திற்கு வரத் தொடங்கியது. அதற்கு முந்திய நூற்றாண்டுகளில் 'பௌத்தர்கள்' என்ற பொது அடையாளம் உருவாகியது. இப்

பொது அடையாளத்தினுள் பிற நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்களும் பிறமொழி பேசுவோர்களைச் சேர்ந்தவர்களுமான பௌத்த சமயிகளை இணைத்துப் பார்க்கும் சிந்தனை இலங்கையில் தோன்றியது. இந்நிலையில் 'சிங்கள பௌத்தர்' என்ற அடையாளம் இருவகைப்பட்ட வேறுபாடுகளுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கும் தொடராக அமைந்தது.

1. சிங்கள மொழி பேசுவோரான பிறமதத்தினரை இவ்வரையறை விலக்கியது.
2. பிறமொழி பேசுவோரான பௌத்தர்களையும் இவ்வடையாளம் விலக்கியது.

1906 ஆம் ஆண்டில் அந்காரிக தர்மபால 'சிங்கள பௌத்தய' என்ற பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். பிரித்தானியர் ஆட்சியின் கீழ் கிறிஸ்தவ மதத்திற்கு அரசாங்கச் சலுகை இருந்தது. குறிப்பாக அங்கிலிக்கன் கிறிஸ்தவர்கள் சலுகை பெற்றோராக இருந்தனர். தர்மபால சிங்கள பௌத்தர்களின் நியாயமான உரிமைகளுக்காக உழைக்கும் இயக்கம் ஒன்றை ஆரம்பித்தார். பிரித்தானிய ஆட்சியின் கீழ் ஏற்பட்ட சமூக பொருளாதார மாற்றங்கள் சிங்கள மொழி பேசுவோர் என்ற அடிப்படையிலான உணர்வை வளர்ப்பதற்கான புற நிலைமைகளை ஏற்படுத்தியிருந்தன. பிரதேசம், சாதி ஆகிய வேறுபாடுகளைக் கடந்த பொது உணர்வு சாத்தியமாயிற்று. இந்த உணர்வில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு அம்சம் ஒன்று உள்ளடங்கி இருந்தது. இருந்த போதும் இவ்வுணர்வு முரண்பட்ட நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. தர்மபால சிங்கள ஆரியர்களின் பழம்பெருமைகளை எடுத்துக் கூறினார். அவர்கள் 'ஒரு போதும் பிறரால் வெற்றி கொள்ளப்படவில்லை' என்று கூறினார். பிரித்தானிய ஆட்சியில் இருந்து விடுதலையை அவர் கேட்காமல் பிரித்தானியாவின் பாதுகாப்பின் கீழ் சுய ஆட்சி (Self Government) வேண்டும் என்றார். 'ஆரியன்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் ரணவீர வங்காளத்தின் பிரித்தானிய எதிர்ப்பாளர்களில் இருந்து இலங்கையின் சிங்கள ஆரியர்களை வேறுபடுத்திக் காட்டுவதில் கவனம் செலுத்தினார்.

“எம்மை ஆரிய இனத்தவர்களே இன்று ஆட்சி செய்கிறார்கள் என்பது திருப்தி தரும் விடயம்தான்” என்று ரணவீர குறிப்பிட்டார். இவரது இக்கூற்று 1910 ஆம் ஆண்டு (தொகுதி 1 இதழ் 2) 'ஆரியன்' பத்திரிகையில் வெளிவந்தது. ரணவீர போன்ற கருத்தியலாளரின் ஆரியர், சிங்களவர் என்ற உணர்வால் இலங்கையில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு வெளிப்படாமல் போனது. இருந்த போதும் இலங்கையில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு உணர்வு பலம் வாய்ந்த முறையில் வெளிப்படாததற்கு

ஆரிய சிங்களக் கருத்தியலை மட்டும் ஒரே ஒரு காரணமாக காட்டுவதும் தவறானது. இலங்கையில் எழுச்சி பெற்ற பூஷ்வா வர்க்கம் எல்லா மக்களையும் ஐக்கியப்படுத்தும் கருத்தியல் ஒன்றை முன் வைக்கவில்லை. ஆரிய சிங்கள இனத்தின் பெருமையை பண்டைய வரலாற்றில் இருந்து அது தேடியது. மேற்குலகின் சிந்தனையின் மனிதாய வாதம் (Humanism) என்ற வளமான பக்கம் மீது கருத்தைச் செலுத்தாமல் அங்கு தோன்றிய இனவாதக் கோட்பாடுகளில் இருந்து கருத்துக்களை உள்வாங்கிக் கொண்டது. பூஷ்வா வர்க்கத்தை இக் கருத்தியல் பிளவுபடுத்தியது. அத்தோடு தொழிலாளி வர்க்கத்தையும் பிளவுபடுத்தியது.

தொகுப்புரை

பத்தொன்பதாம் இருபதாம் நூற்றாண்டுகளில் கீழைத்தேய மொழிகள் பற்றிய கல்வியும் ஆராய்ச்சியும் 'ஆரியர்' என்ற கருத்தியலின் உருவாக்கத்திற்கு உதவியதை ஆர்.ஏ.எல்.எச். குணவர்த்தன ஆராய்ந்து எழுதியிருக்கிறார். இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் மேற்கு நாடுகளிலும் சமஸ்கிருதம், பாளி, பிராகிருதம் ஆகிய 'இறந்த மொழிகள்' பற்றிய கல்வியில் அக்கறை காட்டப்பட்டது, இவ் இறந்த மொழிகள் பற்றிய கல்வி 'தொலைவில் உள்ள பண்டைக்காலம்' பற்றிய ஆர்வத்தையும் கிளர்ந்தெழச் செய்தது. இறந்த மொழி பற்றிய கல்வியும் தொலைவிலுள்ள பண்டைக் காலம் பற்றிய வரலாற்றுக் கல்வியும் இன்றைய உணர்வு நிலையையும், சிந்தனையையும் கட்டமைக்க பயன்படுத்தப்பட்டன. குணவர்த்தனவின் ஆய்வு இதனை எடுத்துக் காட்டுகிறது. கல்வியும், ஆராய்ச்சியும் சமூக இயக்கத்துடன் எப்படிச் சம்பந்தமுறுகின்றன, அவற்றின் சமூகத் தாக்கம் எத்தகையது என்பதையும் அவரது ஆய்வு எடுத்துரைக்கிறது.

ஆர்.ஏ.எல்.எச். குணவர்த்தன

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் (பேராதனை) 1955-59 வரையான காலத்தில் வரலாற்றைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்று, முதல் வகுப்புச் சித்தி பெற்றவரான ஆர்.ஏ.எல்.எச். குணவர்த்தன, அப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியராகவும் உபவேந்தராகவும் பணியாற்றினார். இலங்கை வரலாறு குறித்த பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதிய மார்க்சிய வரலாற்று அறிஞரான இவர், இலங்கை மடாபய நிலப்பிரபுத்துவம் (Monastic Landlordism) என்னும் விடயம் பற்றி ஆராய்ந்து 'Robe and Plough' என்னும் வரலாற்று ஆய்வு நூலை எழுதி வெளியிட்டார்.

(தொடரும்)

இந்தியவம்சாவழி தொழிலாளர்களின் இலங்கை வருகை, அவர்களின் பிரஜாவுரிமை போன்ற பல விடயங்கள் தொடர்பேசப்பொருளாக அமைந்திருக்கின்றன. ஆனால் கோப்பி பயிர்செய்கைக்குப் பின்னரான இந்தியவம்சாவழித் தமிழின் வாழ்க்கை கழல் எவ்வாறு அமைந்ததென ஒரு சில ஆய்வுகளே வெளிவந்துள்ளன. "கண்டி சீமையிலே2 - சதிகளையும் கழ்ச்சிகளையும் கடந்த வரலாறு என்ற இந்த வரலாற்றுத்தொடர் அந்த இடைவெளியை நிரப்புவதாக அமைகின்றது. இலங்கையில் கோப்பிப்பயிர்செய்கை முடிவற்று தேயிலை பயிர்செய்கைக்கான ஆரம்பத்தினை எடுத்துக்கூறுகின்றது. இந்தியாவில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் தேயிலை தோட்டங்களில் பட்ட இன்னல்களையும் இடர்களையும் எடுத்துரைப்பதாக அமைகின்றது. கண்டி சீமைக்கு அழைத்துவரப்பட்ட தொழிலாளர்களின் உண்மை நிலையினை வரலாற்றுப் பார்வையினூடாக ஆதாரங்களுடன் எடுத்தியம்புகின்றது. இது வெறுமனே மக்களின் வாழ்வியல் பிரச்சினைசார் விடயங்களை மாத்திரம் தெளிவுப்படுத்தாமல், தொழில்சார், அரசியல், பொருளாதார, சமூகம் சார்ந்த பல்பரிமாண அம்சங்களினை வெளிகொணர்வதாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இரா.சடகோபன்

இரா. சடகோபன் என்று எழுத்து உலகில் அறியப்பட்ட இராமையா சடகோபன் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் புவியியல் சிறப்பு பட்டதாரி ஆவார். அதன்பின் ஒரு சட்டத்தரணியாக தன்னை உயர்த்திக் கொண்ட இவர் இதுவரை பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றில் மூன்று நூல்களுக்குத் தேசிய சாகித்திய விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

விஜய் சிறுவர் பத்திரிகையின் ஸ்தாபக ஆசிரியரான இவர், 'சுகவாழ்வு' சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியரும் ஆவார். இதனைத் தவிர மலையக மக்கள் மேம்பாடு தொடர்பாகப் பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு நூல்களையும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் எழுதியுள்ளார். சடகோபன் ஊடகத்துறையில் ஆற்றிய பணிக்காகச் சிறந்த ஊடகவியலாளருக்கான ஜனாதிபதி விருதையும் பெற்றுள்ளார்

ஜே.வி.பி

விதைத்த விஷக் கருத்துக்கள்

இந்த நாட்டை தொடர்ச்சியாக ஆட்சி செய்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, இவர்களுடன் கூட்டு அரசாங்கத்தில் ஈடுபட்ட பிரதான இடதுசாரிக் கட்சிகள்; இவைகள் அனைத்துமே இனவாதத்தைக் கக்கித்தான் இந்த நாட்டை ஆட்சி செய்தன. இவற்றுக்கு மேலதிகமாக அதிதீவிர இடதுசாரித்தத்துவம் என்று கூறிக்கொண்ட, மார்க்சிய லெனினியமாவோவியசேகுவேராக் கொள்கைகளை துல்லியமாகக் கடைப்பிடிக்கிறோம் என்று

கூவிக்கொண்டு செங்கொடியை தூக்கிப்பிடித்துக் கொண்டுவந்த ஜே. வி. பி என்றழைக்கப்பட்ட மக்கள் விடுதலை முன்னணி, இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்களை இந்தியாவின் கைக்கூலிகள் என்றுகூறி அவர்களை முற்றிலும் இந்தியாவுக்கே துரத்தி அடித்துவிட வேண்டும் என்ற கொள்கையைப் பரப்பியது. 1971 ஆம் ஆண்டு ஜே.வி.பி இந்நாட்டு அப்பாவி இளைஞர்களை ஒன்றுதிரட்டி ஏப்ரல் இளைஞர் கிளர்ச்சி என்ற ஒன்றை ஏற்படுத்தி இந்த நாட்டின் ஆட்சியை கைப்பற்ற

ஜே. வி. பி பேரணி

Image source - www.mediastorehouse.com

எத்தனித்த போதும் அது
படுதோல்வியில் முடிந்ததுடன்
ஆயிரக்கணக்கான
இளைஞர்களைப்
பலி கொடுக்கவும்
வேண்டியேற்பட்டது. அதன்
தொடர்ச்சியாக 1988,
1989 ஆண்டுகளில் அதே
விதமான ஆயுதக் கிளர்ச்சி
ஒன்றை முன்னெடுத்தபோதும்
அதனையும் கூட
அப்போதிருந்த பிரேமதாசவை
ஜனாதிபதியாகக் கொண்ட
ஐக்கிய தேசியக் கட்சி
அரசாங்கம், மிகக்
கொடுரமான முறையில்
ஒடுக்கியது.

ரோகண விஜயவீர

Image source - www.namathumalayagam.com

இந்திய வம்சாவழித் தமிழ்
தொழிலாளர்கள் தொடர்பாக
என்னவிதமான கொள்கையை இந்த ஜே.வி.
பி இனர் கடைப்பிடித்தார்கள் என்று சற்றே
உன்னித்துப் பார்க்கவேண்டியது இந்த
கட்டுரைத் தொடருக்கு மிக அவசியமானதாகும்.
ஏனென்றால் இவர்கள் இந்திய வம்சாவழித்
தமிழ் மக்கள் தொடர்பாக அன்றைய இளைஞர்
மத்தியில் விதைத்த இனவாதமும் துவேஷமும்
கொண்ட கருத்துக்கள் இன்றும் கூட இந்த
மக்களுக்கு எதிராக சிங்கள மக்கள் மத்தியில்
செயற்பட்டு வருவதைக் காணக்கூடியதாக
உள்ளது. இந்த மக்களின் பிரச்சினைகள்
தொடர்பாக ஒரு அரசியல் தீர்வொன்றை
எட்டமுடியாமல் இருப்பதற்கும் இது இப்போதும்
முட்டுக்கடையாக இருந்து வருகிறது.

இந்தக் காரணியை மேலும் உக்கிரம் ஆக்குவதற்கு
தூண்டுகோலாக இருந்த வரலாற்றில்
நிகழ்ந்துள்ள சில நிகழ்வுகளையும் நாம்
சேர்த்துப் பார்க்கவேண்டும். இவர்கள் தங்களை
இடதுசாரிகள் என்று அழைத்துக் கொண்டாலும்
அவர்களது ஒட்டுமொத்தமான கொள்கை,
சிங்கள பெளத்த அதிதீவிர தேசியவாதமாகவே
இருந்தது. அவர்கள் இலங்கையில் வசித்து
வரும் இந்திய வம்சாவழித் தொழிலாளர்களைக்
காரணமாக வைத்து இந்தியா தனது
ஆக்கிரமிப்பை இலங்கையில் விஸ்தரிக்கின்றது
(Indian Expansionism) என்று பெரும்
குற்றச்சாட்டை இந்தியா மீது சுமத்தியதோடு
இலங்கையில் வசிக்கின்ற சகல இந்திய வம்சாவழி

மக்களையும் இந்தியாவுக்கே
துரத்திவிட வேண்டுமென்பதை
தமது கொள்கைகளில் ஒன்றாகக்
கொண்டிருந்தனர். இந்தியர்களை
இலங்கையில் விட்டுவைப்பது
இலங்கையின் சுதந்திரத்துக்கு
எப்போதும் தடையாக
இருந்துகொண்டே இருக்கும்
என்று அவர்கள் கருதினர்.
அவர்கள் தமது கொள்கைப்
பிரகடனத்தில் பின்வருமாறு
தெரிவித்திருந்தனர்:

“பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தால்
இலங்கைக்கு அழைத்து
வரப்பட்ட இந்திய வம்சாவழித்
தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்தும்
இந்திய ஏகாதிபத்தியத்துக்கே
சேவை ஆற்றுகின்றனர்.

அவர்கள் இலங்கையின்

மிகவும் செழிப்பான பிரதேசமான மத்திய
மலைநாட்டின் உயர் மலைப்பிரதேசங்களில்
வசிக்க இடமளிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களுக்கு
இலவசமாக வசிப்பிடங்கள், கல்வி கற்றல்
வசதிகள், சுகாதார வசதிகள் என்பவையெல்லாம்
போதுமான அளவுக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.
அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் சிங்களப்
பிரதேசத்தில் சேனைப் பயிற்செய்கை
செய்து ஓலைக்குடிசைகளில் வாழ்கின்ற
சாதாரண சிங்கள மக்களைவிட மிக உயர்ந்த
தரத்தில் உள்ளது. அவர்கள் இப்போதுகூட
தமது தாய் நாடான இந்தியாவுடன் உறவை
ஏற்படுத்திக்கொண்டு கலை, கலாசார, சமூக
உறவுகளைப் பேணி வருவதுடன் இந்தியாவுக்கே
விசுவாசமானவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். “

1960 களை அடுத்து வந்த ஆண்டுகளில்
ஜே. வி . பி, தமது கட்சிக்கான இளைஞர்
படையைக் கட்டியமைக்கும் பணியில்
ஈடுபட்டிருந்தபோது, ஜே. வி. பி இன் தலைவர்
ரோகண விஜயவீர தனது தெரிந்தெடுத்த
அரசியல் போராட்டக்காரர்களுக்கு காடுகளில்
வைத்து அரசியல்பாடம் கற்பிக்கும் முயற்சியில்
ஈடுபட்டிருந்தார். அவரது ஐந்து பாடங்கள் (Five
Lessons) என்ற விரிவுரைவரிசை அந்தக்கட்சியின்
அரசியல் கொள்கையை அடிப்படையாகக்
கொண்டதாகும். அத்தகைய விரிவுரை
ஒன்றின்போது அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்
என்று ஆய்வாளர் கலாநிதி ஜயதேவ உயங்கொட

தனது குறிப்பு ஒன்றில் தெரிவித்துள்ளார்:

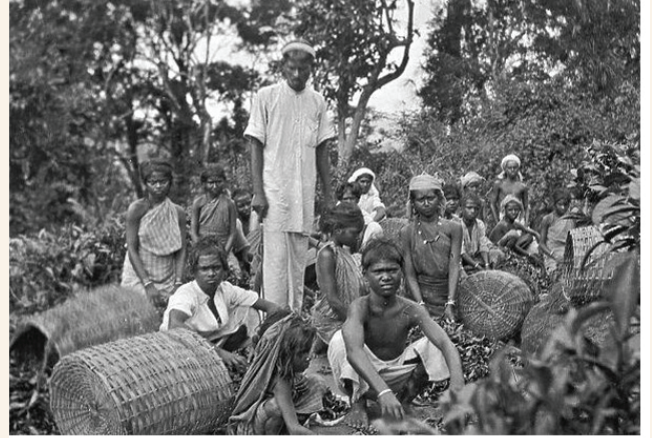
“தேயிலைப் பயிர்ச் செய்கையானது நெற் பயிர்களைக் கொண்டு குவித்து அழித்துவிட்டு அதன் இடத்தை தான் பிடித்துக்கொண்டது. அதே போல் றப்பர் பயிர்ச்செய்கையானது குரக்கன் பயிர்ச்செய்கையை கொண்டு குவித்து அழித்துவிட்டு, அதன் இடத்தை தான் பிடித்துக் கொண்டது. அதன் காரணமாக தேயிலைத் தொழில்துறையை முற்றாக அழித்துவிட்டு அது இருந்த இடத்தில் சுயதேவைப்பூர்த்தி பொருளாதாரமுறை ஒன்றைக் கட்டியெழுப்ப வேண்டும்.”

இவ்விதம் ரோகண விஜயவீர குறிப்பிட்டபோது அது தொடர்பான கேள்வி நேரத்தில் ஒரு சிலர் “தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள்கூட பாட்டாளி வர்க்கத்தினர் என்ற வகைப்பாட்டுக்குள் அடங்கும் குழுவினரே. அப்படி இருக்கும்போது அவர்களை எப்படி விரட்டி அடிப்பது?” என்று கேள்வி எழுப்பினர். அதற்குப் பதிலளித்த விஜயவீர “அவர்கள் வேண்டுமென்றால் பாட்டாளி வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் நமது நாட்டைச் சேர்ந்த பாட்டாளி வர்க்கத்தினர் அல்லர். அவர்கள் தமிழ்நாட்டில் உள்ள எம். ஜி. ஆர் (எம். ஜி. இராமச்சந்திரன், தமிழ்நாட்டின் பிரபல நடிகரும், பின்னர் முதலமைச்சராக பதவி வகித்தவரும் ஆவார்.) போன்ற தலைவர்களையே தமது தலைவர்களாகக் கருதுகிறார்கள். அவர்கள் உண்மையான பாட்டாளி வர்க்கத்தினராக இருந்தால் தமிழ்நாட்டுக்குச் சென்று அங்கேயுள்ள முதலாளித்துவத்துக்கு எதிராக அவர்கள் போராட வேண்டும்” என்று கூறி அவ்விதம் கேள்வி கேட்டவர்களின் வாயை அடக்கிவிட்டார்.

இது தொடர்பில் கருத்து வெளியிட்டிருந்த ஜனதா விழுக்கி பெரமுன கட்சியின் சார்பு பத்திரிகையான ஜனதா சங்கமய, “அவர்கள் (மலையக மக்கள்) இந்தநாட்டில் புரட்சி ஒன்றை ஏற்படுத்தி இந்த நாட்டில் சோஷலிச அரசாங்கம் ஒன்றை அமைப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. அவர்கள் அப்படியே இந்த நாட்டின் அரசாங்கத்தை கைப்பற்றினால் கூட அவர்கள் அதனை இந்தியாவிடம் ஒப்படைத்து விடுவார்கள். அவர்கள் அதைத்தான் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பது அவர்களது நடவடிக்கைகளில் இருந்து தெளிவாகிறது. அல்லது அவர்கள் இந்த நாட்டை எம்.ஜி.ஆர்

இடமோ அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திடமோ ஒப்படைத்துவிடுவார்கள். அதன்பின் இந்த நாடு எம்.ஜி.ஆர் இன் ஆட்சியின்கீழ் வந்துவிடும். ஆதலால் அவர்களை இந்த நாட்டில் வைத்திருப்பதா, இல்லையா? என்பது பற்றி ஒரு தெளிவான முடிவுக்கு நாம் வரவேண்டும். அவர்கள் இந்த நாட்டில் சட்டபூர்வமற்ற முறையில் நுழைந்து பெருந்தோட்டத்துறைத் தொழிலாளர்கள் என்ற பெயரில் இந்த நாட்டை ஆக்கிரமித்தவர்கள்.” என்று குறிப்பிடுகிறது.

ஜே.வி.பி கட்சியினர் இக்காலப் பகுதியில் பெருந்தொகையான இளைஞர்கள் மத்தியில் சிங்களபௌத்த அதிதீவிர தேசியவாதக் கருத்துக்களை பரப்பி, தமிழ்நாட்டின் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் போன்ற கட்சிகள் என்பன

தேயிலைத்தோட்டத் தொழிலாளர்

Image source - www.mediastorehouse.com

தமிழ்நாட்டில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதுடன் அவை இலங்கை வாழ் இந்தியவம்சாவழித் தமிழர்களின் உதவியைப் பெற்றுக் கொண்டு இலங்கை நாட்டையும் ஆக்கிரமிக்கக்கூடும் என்று எச்சரிக்கை செய்தனர். அவர்கள் இந்த நாட்டின் சிங்கள இளைஞர்களுக்கு கற்பித்த பாடங்களில் இரண்டாவது பாடம், இந்திய விஸ்தரிப்பு வாதம் என்ற தலைப்பின் கீழ் போதிக்கப்பட்டது. அந்தக் கொள்கை, பின்னர் அந்தக் கட்சியால் கைவிடப்பட்டபோதும் அவர்கள் விதைத்துவிட்ட அந்த நச்சுக் கருத்துக்கள் இப்போதும் கூட இந்த மக்களின் வாழ்க்கையில் எந்தவித உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் பெற்றுவிடாதபடி முட்டுக்கட்டை போட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றன.

எம்.ஜி.ஆர் குறித்த ரோகண விஜேவீரவின் அச்சம்

சு

தந்திர இலங்கையின் நாடாளுமன்றத்தில் அங்கம் வகித்த எந்த ஒரு பெரும்பான்மையின நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும் மலையகத் தமிழ் மக்கள் அனுபவிக்கும் துன்ப துயரங்கள் பற்றியோ, அவர்களது உரிமை மறுக்கப்படுவது தொடர்பிலோ, அவர்களுக்கும் ஒரு துண்டு நிலம் சொந்தமாக வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது தொடர்பிலோ ஒருபோதும் குரல் குரல் கொடுத்ததாக வரலாற்றுப் பதிவுகள் இல்லை. இறுதியாக அவர்கள் நிகழ்த்திய 1000 ரூபா நாட்சம்பளப் போராட்டத்தின் போது மாத்திரம் அதற்குச் சாதகமாக முற்போக்குச் சிந்தனை கொண்ட சிங்கள அரசியல்வாதிகள், ஊடகங்கள் என்பவற்றிலிருந்து அடக்கி வாசிக்கப்பட்ட சிலகுரல்கள் ஒலித்தன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் அவை அழுத்தங்களைக் கொண்டுவரும் அளவிற்கு சக்தி வாய்ந்தவைகளாக இருக்கவில்லை.

இப்போது இயங்கிவரும் 'ஜே.வி.பி.' கட்சியிலும் அதன் தலைமைப்பீடத்திலும் இனவாதப் போக்கினை காண முடியவில்லை என்று கூறப்பட்ட போதும் அதனை நிரூபிப்பதற்கான போதுமான சாட்சிகள் இல்லை. இலங்கையின் இடதுசாரிக் கட்சிகளின் கொள்கைகளைப் பொறுத்தவரையில் அவை இடதுசாரிக் கட்சிகளா, இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் உரைகல்லை 'அவர்கள் சிறுபான்மை மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்றுக் கொள்கின்றனரா,

பெரியாருடன் எம்.ஜி.ஆர்

Image source - nhstella.blogspot.com

இல்லையா' என்பதை வைத்து தீர்மானிக்கலாம். ஏனென்றால் இலங்கை இடதுசாரிகளின் வரலாற்றில் சிறுபான்மை மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்ததாலேயே அவர்கள் போலி இடதுசாரிகள் என்று அம்பலப்பட்டு போனார்கள்.

மறுபுறத்தில் இலங்கையில் சுதந்திரப் போராட்ட முன்னெடுப்புக்கள் கூட இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட நிகழ்வுகளுக்கு சமாந்தரமானதாகவே இடம்பெற்றன. மகாத்மா காந்தியின் அகிம்சைப் போராட்டத்திற்கு இலங்கையிலும் ஆதரவு இருந்தது. அதற்கு அமைவாகவே மலையகத் தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத் தலைவர்களான மகாத்மா காந்தி, ஜவஹர்லால் நேரு, சுபாஷ் சந்திர போஸ் போன்றவர்களைக் கௌரவிக்கும் முகமாக அவர்களது புகைப்படங்களை தத்தமது வீடுகளில்

சட்டகமிட்டு சுவர்களில் மாட்டி இருந்தனர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் போராட்டங்கள், ஈ. வே. ரா. பெரியாரின் பகுத்தறிவுவாத இயக்கம் போன்றவற்றை மலைநாட்டிலும் கிளைகள் அமைத்து பரப்பி வந்தனர். உற்சவங்களின் போதும் போராட்டங்களின் போதும் மகாத்மா காந்தியின் கதர் ஆடை அணிவதை இலங்கையில் உள்ள மக்கள் தலைவர்களும் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். காலம் காலமாக இந்தியாவிலிருந்து அரசியல் பிரமுகர்களும் மதத்தலைவர்களும் கலை கலாசாரத் துறைகளில் முன்னணி வகித்த கலைஞர்களும் இலங்கை வந்து பல்வேறு நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். இதனாலெல்லாம் இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்கள் இந்தியாவுக்கு விசுவாசிகளாக இருந்தனர் என்று கூற முடியுமா என்பது அப்படிக்கூறியவர்களுக்குத்தான் வெளிச்சம்.

ஜே.வி.பி. தலைவர் ரோகண விஜேவீர மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகத் தெரிவித்த கருத்துக்கள் சிங்கள இளைஞர்களை இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகத் திசை திருப்புவதற்காகவே அன்றி அவற்றில் உண்மைகள் இருந்ததற்கு எந்தவிதமான ஆதாரங்களும் இல்லை. அவர் தனது புகழ்பெற்ற 'கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஐந்து பாடங்கள்' என்ற விரிவுரைகளில் பின்வரும் விஷக்கருத்துக்களை சிங்கள இளைஞர்கள் மனதில் மிக ஆழமாகப் பதித்தார்.

1. தென்னிந்தியாவின் 'திராவிட முன்னேற்ற கழகமும்' 'நாம் தமிழர் இயக்கமும்' தென்னிந்தியாவை தமிழர்களின் தாய்நாடு எனக்கொண்டு தமிழ்நாட்டை கைப்பற்றுவார்களாயின் அவர்கள் உள்ளூர் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்களின் உதவியைக் கொண்டு இலங்கையையும் கைப்பற்றுவார்கள் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை.

2. ஆரம்பத்தில் இருந்து இலங்கையின் சினிமாப் படத் தயாரிப்பில் இந்தியத் தயாரிப்பாளர்களும் இயக்குநர்களும் ஈடுபட்டு வந்திருப்பதுடன் இவர்கள் அந்தப் படங்களில் சிங்கள கலாசாரத்தை மூடிமறைத்து தமிழ்

ரோகண விஜேவீர

Image source - www.bbc.com

கலாசாரத்தையும் கொச்சையான மொழி நடையையும் பயன்படுத்தி வந்தனர். அத்துடன் சிங்களவர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட பல சினிமாப் படத் தயாரிப்புகளையும் மறைமுகமாகத் தடுத்தனர். இலங்கையின் அனேகமான சினிமா தியேட்டர்கள் தமிழ் முதலாளிகளுக்கே சொந்தமாக இருந்தன. அவற்றிலெல்லாம் சிங்களப் படங்கள் ஓடுவதற்கு பதிலாக 'எம்.ஜி.ஆர்' நடத்த சினிமாப் படங்களே ஓடின. அவை இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளில் மட்டுமல்லாது இலங்கையின் எல்லாக் கிராமங்களிலும், பட்டி தொட்டிகளிலும், எட்டுத் திக்குகளிலும் ஓடி சிங்கள இளைஞர்களின் மனதைக் கெடுத்தன. மறுபுறத்தில் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளில் 'யுத்த களங்கள்' நிறைந்த சினிமாக்கள் காட்டப்பட்டு, அவர்களை வன்மம் நிறைந்த போராளிகளாக ஆக்க முனைந்ததுடன், சிங்களப் பிரதேசங்களில் காதல் காட்சிகள் நிறைந்த சினிமாக்கள் வக்கிரத்தனமான உள்நோக்கத்துடன் காட்டப்பட்டு, சிங்கள இளைஞர்களின் மனதை பலவீனமானதாக்கும் முயற்சி நடந்துள்ளது. குறிப்பாக எம்.ஜி.ஆர் நடத்து இலங்கையில் பிரபலமாக ஓடிய 'அரசகட்டளை' மற்றும் 'அடிமைப்பெண்' போன்ற படங்களை குறிப்பிடலாம். அரசகட்டளை என்ற சினிமாப் படத்தில், இலங்கை போன்ற ஒரு நாட்டை எம்.ஜி.ஆர். வெற்றி கொண்டு வாகை குடுவது போலவும், அடிமைப் பெண் என்ற படத்தில் ஒரு தீவு நாடு, பெண் ஒருத்தியால் ஆளப்படுகின்றது என்பது போலவும் அவளை அடிமைப்படுத்தி, நாட்டை எம்.ஜி.ஆர். கைப்பற்றுவது போலவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஜே.வி.பி. தலைவர் ரோகண விஜேவீர மலையகத் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகத் தெரிவித்த கருத்துக்கள் சிங்கள இளைஞர்களை இந்திய வம்சாவளித் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகத் தீசை தீருப்புவதற்காகவே அன்றி அவற்றில் உண்மைகள் இருந்ததற்கு எந்தவிதமான ஆதாரங்களும் இல்லை.

அடிமைப்பெண் திரைப்பட விளம்பரம்
Image source - m.imdb.com

3.1969 ஆம் ஆண்டு தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு விஜயம் செய்த இந்துமதப் பிரசங்கியான குன்றக்குடி அடிகளார் உரை நிகழ்த்தும் போது “ஒரு காலத்தில் இலங்கை நாடு தமிழ் மன்னர்கள் ஆட்சி செலுத்திய ஒரு தீவாகவே இருந்தது. அந்தநிலை எதிர்காலத்திலும் அப்படியே திரும்பி வரவேண்டும். இந்த நாடு மீண்டும் தமிழர்களால் வெல்லப்பட வேண்டும்” என்று பேசினார்.

4.எம்.ஜி.ஆர் என்ற மிக பிரபல்யம் வாய்ந்த நடிகர், தான் இலங்கை மீது படையெடுத்து வந்து, இங்குள்ள ஒரு ராஜகுமாரியை மணந்து கொண்டு, அவளை ஒரு வெள்ளைக் குதிரை மீது ஏற்றி வைத்து, கொழும்பு நகரமெங்கும் வீதிகளில் சுற்றி வலம்வர வேண்டுமென்றும், அது தனக்கு அடிக்கடி வரும் ஒரு கனவு என்றும், அது நிறைவேறாவிட்டால் தனக்கு தூக்கம் வராது என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எம்.ஜி.ஆர்
Image source - www.dailyo.in

5.இந்த விதத்தில் அவர்கள் சினிமா என்ற ஊடகத்தைப் பயன்படுத்தி அவர்களின் ஏகாதிபத்திய இலட்சியங்களை அடைவதற்காக சிங்களம் மக்களின் மனதைச் சலவை செய்து தயார்படுத்தினார்கள். இந்த நோக்கங்களுக்காகவே தமிழ்நாட்டிலிருந்து அவர்கள் தமிழ்ப் படங்களை இறக்குமதி செய்தார்கள். எம்.ஜி.ஆர். நடத்த அனேகமான தமிழ்ப் படங்களில் இறுதியில் வெற்றிகொள்வது அவராகத்தான் இருக்கும். இந்த விதத்திலேயே அவர் தமிழ் மக்களின் மனதை வென்றார். அது

மாத்திரமல்லாமல் இலங்கையின் கிராமப்பகுதியில் உள்ள இளைஞர்களும் எம். ஜி.ஆர் படம் பார்க்கப் பழக்கப்பட்டிருந்தார்கள். அவர்கள் எம்.ஜி.ஆர் படங்களின் பரம ரசிகர்களாகி, எம்.ஜி.ஆர்

திரையில் தோன்றும் போதெல்லாம் கைகொட்டி ஆரவாரம் செய்து, விசில் அடித்தார்கள். அந்தளவிற்கு எங்களது தேசியத் தலைவர்களான டி. எஸ்.சேனாநாயக்க, எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்கா போன்றதலைவர்களை விட எம்.ஜி.ஆர் பிரபல்யம் பெற்றிருந்தார்.

இவ்விதம் இந்த நாட்டுக்கே தம் உழைப்பையும் வியர்வையையும் சதையையும் எலும்பையும் அர்ப்பணித்த இந்திய வம்சாவழி மலையகத் தமிழர்களை, இந்த நாட்டை சுரண்டி பிழைக்க வந்த அந்நியர்களாகச் சித்தரித்துக் காட்டி, இன்று வரை அம் மக்களை, தம் வாழ்க்கையை அவலம் நிறைந்த வாழ்க்கையாகவே வாழ நிர்ப்பந்தித்தார்கள்.

மலையகத் தமிழரும்

அரசியல் நகர்வும்

இ

லங்கை நாட்டில் சுமார் இருநூறு வருடங்களாக வசித்து வரும் இந்திய வம்சாவழி மலையகத் தமிழர்கள் தம்மை 'இந்திய தமிழர்கள்' என்று அழைத்துக் கொள்ள வேண்டுமா, அல்லது 'மலையகத் தமிழர்கள்' என்று இனம் காண வேண்டுமா என்ற விவாதம் நீண்ட காலமாகவே இம்மக்கள் மத்தியில் இருந்து வருகிறது. இந்த மக்கள் மத்தியில், இந்தியாவில் ஒருகாலும் இலங்கையில் ஒரு காலும் வைத்துக்கொண்டு, சில சொச்ச நன்மைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக அடிக்கடி இந்தியாவுக்குச் சென்று, தம் உறவுகளை புதுப்பித்துக் கொண்டு, இந்திய உறவுகளைப் பேணி வரும் ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையைக் கொண்ட மேட்டுக்குடி மக்கள் மாத்திரமே, தம்மை இந்தியராக அடையாளப்படுத்துவதன் வழியே, தாம் இந்த நாட்டுக்கு அந்நியர்கள் என்ற மனோபாவத்தை சுமந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்வதன் மூலம் இந்த ஒட்டுமொத்த மலையகச் சமூகத்தினதும் எதிர்கால நலனை அவர்கள் கேள்விக்கு உட்படுத்தி இருக்கிறார்கள் என்பதுடன் இந்த மக்களைத் தொடர்ந்தும் தேசிய நீரோட்டத்தில் கலந்து விடாமல் இருப்பதற்காக பெரும் தடையாகவும் இருந்து வருகிறார்கள்.

மறுபுறத்தில், இந்த நாட்டில் வடக்கு-கிழக்கு பிரதேசத்தில் வாழ்கின்ற இலங்கைத் தமிழ் மக்கள், தமிழ் மொழியைப் பேசுகிறார்கள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக மலையக மக்களும் தமிழ் சமூகமே என்று ஏற்றுக்கொண்ட போதும், அவர்கள் ஒருபோதும் இந்தச் சமூகத்தினரை தமக்குச் சமமான சமூகமாகக் கருதியதில்லை. அதற்கு முக்கியமான காரணமாக அமைந்தது

இந்த மக்கள் முற்றிலும் ஒரு தொழிலாளர் படையைச் சேர்ந்த வர்க்கத்தினராக இருந்ததும், தங்களுடைய மேட்டுக்குடிச் சாதி அமைப்புகளுடன் பொருந்தாதவர்களாக இருந்ததும் ஆகும். அத்துடன் இந்த நாட்டின் பாரம்பரியக் குடிகள் என்றும் அவர்கள் தம்மை

எஸ். திருச்செந்தூரன்

Image source - www.namathumalayagam.com

பெருமையுடன் கூறிக்கொண்டனர். மேலும் இந்த இரண்டு சமூக இனக்குழுவினரும் பலவிதங்களில் வேறுபாடுகளையும் முரண்பாடுகளையும் கொண்டிருந்தனர். இவர்களுக்கிடையில் கலை, கலாசார, சமூக, பொருளாதார, மொழி, பேச்சுவழக்கு, எதிர் நோக்கிய அரசியல் பிரச்சனைகள் என்பவற்றிலும் பாரிய வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. இதன் காரணமாக 'இலங்கையின் தமிழர்கள்' என்ற பொது எண்ணக் கோட்பாட்டுக்குள் இன்னொரு ஒடுக்கப்பட்ட, சுரண்டப்பட்ட,

இரண்டாந்தரச் சமூகமாக இவர்கள் இதுவரை காலம் வாழ்ந்து வந்தார்கள். ஆனால் அந்த எண்ணக் கோட்பாடு அண்மைக் காலமாக மாறி வந்ததுடன் அவர்கள் தம்மை சகல அம்சங்களிலும் பூரணமான ஒரு தனியான தேசிய இனமாக இந்த நாட்டுக்குள் உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளனர் என்பது நிதர்சனமாகும்.

இலங்கை நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பதாக இருந்தே இந்திய வம்சாவழி மலையக தமிழர் மீது இனவாத சாயம் பூசப்பட்டு அவர்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைகள் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருந்த போதும் சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் பல மடங்காக இனவாத தாக்குதல்கள் தீவிரமடைந்து, 1983 ஆம் ஆண்டு ஜூலை இனக் கலவரமாக அதி உச்ச நிலையை

கட்சிகளும் உருவாகின. அத்தகைய சங்கங்களிலும் அமைப்புகளிலும் பின்வருவன குறிப்பிடத்தக்கவை.

மலையக இளைஞர் முன்னணி
மலையக இளைஞர் பேரவை
மலையக மக்கள் இயக்கம்
மலையக வெகுசன இயக்கம்
மலையக இளைஞர் முன்னணி
மலையக மக்கள் முன்னணி

இந்த சங்கங்களும் இதில் அங்கம் வகித்தவர்களும் அன்றைய இளைஞர்களுக்கு மத்தியில் புதிய சிந்தனைகளையும் கருத்துக்களையும் பதித்தனர். அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க முக்கியமானதொரு சிந்தனை மலையக மக்கள் கல்வியில் அதிக முக்கியத்துவம் செலுத்த வேண்டும்

இலங்கை நாடு சுதந்திரம் அடைவதற்கு முன்பதாக இருந்தே இந்திய வம்சாவழி மலையக தமிழர் மீது இனவாத சாயம் பூசப்பட்டு அவர்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைகள் தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருந்த போதும் சுதந்திரத்துக்குப் பின்னர் பல மடங்காக இனவாத தாக்குதல்கள் தீவிரமடைந்து, 1983 ஆம் ஆண்டு ஜூலை இனக் கலவரமாக அதி உச்ச நிலையை அடைந்தது.

அடைந்தது. எனினும் 1960 களில் இருந்தே இந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்த புத்திஜீவிகள் இந்திய வம்சாவழி தமிழர்கள் என்ற அடையாளத்தை புறந்தள்ளி 'மலையக தமிழர்கள்' என்ற அடையாளத்தை முன்னெடுத்து தாம் தொடர்ந்தும் இந்திய நாட்டுக்கு விசுவாசமானவர்கள் அல்ல என்று தம்மை நிரூபிக்க முற்பட்டார்கள். அதன் விளைவாக இந்தியத் தமிழர் என்ற அடைமொழியைப் போடுவதற்கு பதிலாக மலையகத் தமிழர் என்ற அடைமொழியைப் போட்டுக் கொண்டனர். இளைஞர் குழுக்கள் மத்தியில் இவ்வித எண்ணக் கருத்து விரைவில் பற்றிக்கொண்டது.

இதன் விளைவாக மலைநாட்டில் 'மலையகம்' என்ற அடைமொழியை தம் பெயருக்கு முன்னால் போட்டுக்கொண்ட பல வாலிபர் சங்கங்களும் இயக்கங்களும்

என்பதாகும். அன்று அத்தகைய சங்கங்களுக்கு மத்தியில் இருந்து எழுச்சி பெற்று வந்த ஒரு அமைப்பான மலையக மக்கள் முன்னணி பின்னர் அரசியல் கட்சியாக பிரபலம் பெற்று இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் இருந்த இடத்தை தனதாக்கிக் கொண்டது. அந்தக் கட்சியால் முழுதாக மலையக மக்களின் அபிலாசைகளை வென்றெடுக்க முடியவில்லை. ஆயினும் மலையக மக்கள் மத்தியில் ஒரு புதிய அலையையும் எழுச்சியையும் ஏற்படுத்துவதற்கு அது பின் நிற்கவில்லை. அவ்விதம் அத்தகைய ஒரு புதிய சிந்தனை எழுச்சியைத் தோற்றுவித்தவர்களில் இர. சிவலிங்கம், எஸ். திருச்செந்தூரன், பதுளை பாரதி ராமசாமி போன்றவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

என்னதான் இவர்கள் தம்மை வடக்கு - கிழக்கு தமிழர்களில் இருந்து வேறுபட்டவர்கள்

என்று குறிப்பிட்ட போதும் தமக்கும் மேற்படி 30 ஆண்டு காலமாக இலங்கையில் இடம்பெற்ற உள்நாட்டு யுத்தத்திற்கும் சம்பந்தம் இருக்கவில்லை என்று பறைசாற்றிக் கொண்ட போதும் அந்த யுத்தம் ஏற்படுத்திய பாதிப்பில் இருந்து இவர்களால் கொஞ்சமும் விடுபட முடியவில்லை. அரசியல் உரிமைகளை பொறுத்தவரையில் இந்தியத் தமிழர்களை வேறுபடுத்திப் பார்த்து அவர்களை இந்தியாவுக்கே அனுப்பி விடவேண்டும் என்று கருதிய சிங்கள ஆட்சியாளர்கள், அந்த 30 ஆண்டு கால யுத்தத்தின் போது இந்த மக்களுக்கும் யுத்தத்திற்கும் சம்பந்தமில்லை என்று பிரித்துப் பார்க்கவில்லை. இவர்களுக்கும் தனிநாட்டுக் கோரிக்கைக்கும் சம்பந்தமில்லை என்று தெரிந்திருந்தும், இவர்களும் யுத்தத்தின் பங்காளிகள் தான் என்று சத்தம் போட்டு கூறி இம் மக்களையும் சேர்த்தே ஒடுக்கினார்கள். வடக்கு கிழக்கு மக்களும் கூட அவர்களின் மக்கள் தலைவர்களும் கூட 'இந்த யுத்தத்துக்கும் மலையக தமிழ் மக்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை. அவர்களை அடிப்பதை விட்டுவிடுங்கள்.' என்று ஒருபோதும் கூறியதில்லை. அவர்கள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ மௌனமாகவே இந்த மக்களையும் தமது யுத்தத்தின் பங்காளிகளாக ஆக்கிக் கொண்டனர். முடிவில் அந்த மக்களுக்கும் தீர்வு கிடைக்கவில்லை. யுத்தத்தில் பங்கு பற்றாத இந்த மக்களுக்கும் எந்தவித பரிகாரங்களும் கிடைக்கவில்லை. மத்தளத்துக்கு இரண்டு பக்கமும் அடி என்ற கதையாக ஆகிப்போய்விட்டது.

இருந்தபோதும் யுத்தம் ஒரு பாடத்தை இவர்களுக்கு கற்றுக் கொடுத்தது. போர் முடிந்து போய்விட்டாலும், போர் ஒன்று எழுந்ததற்கான காரணிகள் அதன் பின்னரும் தீர்க்கப்படாமலேயே இருக்கின்றது. ஆட்சிக்கு வரும் அரசாங்கங்கள் அதற்கான தீர்வு ஒன்றை வழங்காமல் விட்டதால் அது புகைந்துகொண்டு இருக்கும் எரிமலையாகவே தொடர்ந்தும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது வெள்ளிடைமலை. இந்த நாடு எதிர்நோக்கியிருக்கும் இந்தப் பாரிய பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு தேசிய இனப்பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதனையும் ஒரு காரணமாக கொள்ளலாம். இந்த நாட்டின் மூன்று தேசிய இனங்களான இலங்கை தமிழ் தேசிய இனம், முஸ்லிம்

சிறுபான்மை தேசிய இனம், மலையகத் தமிழ்த் தேசிய இனம் ஆகிய மூன்று இனங்களும் இந்த நாட்டின் தேசிய அரசியலில் பங்கு பற்ற முடியாமல் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளன என்பதையும் இதனோடு இணைத்து புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

நான் மேலே குறிப்பிட்டது போல் புகைந்து கொண்டிருக்கும் எரிமலை எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் வெடித்துச் சிதறலாம் என்று எதிர்பார்க்க வேண்டியதன் தேவை இந்த நாட்டில் பதவிக்கு வரும் ஒவ்வொரு அரசாங்கத்திற்கும் இருந்து கொண்டே இருக்கும். அதனை உணரும் பதவிக்கு வரும் எந்தவொரு அரசாங்கமும் அதனைத் தீர்க்க முற்படும்போது, மேற்படி மூன்று தேசிய இனங்களினதும் பிரச்சினைகளையும் சேர்த்தே தீர்க்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் இருந்துகொண்டே இருக்கும். அவ்விதம் ஒரு சந்தர்ப்பம் வருமாயின் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தின் போது மலையகத் தமிழ் மக்களும் தமக்கு இருக்கும் பிரச்சனைகளை முன்வைத்து அதற்கான சரியான தீர்வுகளை பெற்றுக்கொள்ள பின் நிற்கக்கூடாது என்பது இவ்விடத்தில் அடிக்கோடிட்டு காட்டப்படுகிறது.

(தொடரும்.)

இர. சிவலிங்கம்

Image source -tamil.wiki

இலங்கையில் பண்பாட்டுத் தனித்துவம் கொண்ட பல்வேறு நிலப்பரப்புகளுள் கிழக்கு மாகாணத்தின் கீழைக்கரை எனும் நிலப்பரப்பும் ஒன்றாகும். இந்நிலப்பரப்பு ஒரு நெடிய பாரம்பரியத்தையும், ஆதிவேரான பழங்குடிகளின் தொல்மரபையும் கொண்டமைந்துள்ளது. அவ் வரலாற்றை சிங்கள வரலாற்றாதாரங்களுடன் ஒப்பிட்டு, நவீன ஆய்வுப்பார்வையில் எழுதும் முயற்சியே 'ஈழத்துக் கீழைக்கரை: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' என்ற இத்தொடராகும். இதன்படி, இலங்கையின் கிழக்கு மாகாணம் எனும் அரசியல் நிர்வாக அலகின் பெரும்பகுதியையும் அப்பகுதியைத் தாயகமாகக் கொண்ட மக்களின் பண்பாட்டையும் வரலாற்று ரீதியில் இது ஆராய்கிறது. கிழக்கிலங்கையின் புவியியல் ரீதியான பண்பாட்டு வளர்ச்சியையும், அங்கு தோன்றி நிலைத்திருக்கும் தமிழர், சோனகர், சிங்களவர், ஏனைய குடிகள் போன்றோரின் வரலாற்றையும், இன்றுவரை கிடைத்துள்ள சான்றுகளை வைத்துத் தொகுத்துக் கூறும் தொடராக இது அமைகிறது.

விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன்

விவேகானந்தராஜா துலாஞ்சனன் அவர்கள் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் விஞ்ஞான பீடத்தில் மூலக்கூற்று உயிரியலும் உயிர் இரசாயனவியலும் கற்கைநெறியில் இளமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். அதே பல்கலைக்கழகத்தின் பட்டக்கற்கைகள் பீடத்தில் பொது நிர்வாகமும் முகாமைத்துவமும் துறையில் முதுமாணிக் கற்கையைத் தொடர்கிறார்.

இலங்கை நிர்வாக சேவை அதிகாரியாகக் கடமையாற்றும் இவர் தற்போது மட்டக்களப்பு போரதீவப்பற்று வெல்லாவெளி பிரதேச செயலகத்தில் உதவிப் பிரதேச செயலாளராகப் பணி புரிகிறார்.

இலங்கை சைவநெறிக்கழக வெளியீடான 'அலகிலா ஆடல்: சைவத்தின் கதை' எனும் சைவ வரலாற்று நூலையும் (2018), தனது திருமண சிறப்புமலராக 'மட்டக்களப்பு எட்டுப் பகுதி' நூலையும் (2021) வெளியிட்டுள்ளார்.

கீழைக்கரைக்கான வேறு தொன்மச் சான்றுகள் I

களுதாவளைப் பிள்ளையார் கோவில்

Image source - mattakalappu.com

கீ

ழைக்கரைக்கான வரலாற்றுச் சான்றுகளில், உள்ளூர்க் குடிகளிடையே நீடித்து வரும் தொன்மங்கள் முக்கியமானவை. சமகாலத்தில் எழுத்தாதாரங்களுக்கு மேலதிகமாக தொன்மங்கள், வாய்மொழிக்கதைகள், நாட்டார் பாடல்களை சரித்திர ஆதாரமாகக் கருதவேண்டிய தேவை

வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. பொறிப்புச் சான்றுகளோ எழுத்துச் சான்றுகளோ இல்லாத சமூகங்களுக்கிடையே நீடித்து வரும் கர்ண பரம்பரைக் கதைகளை நன்கு ஆராய்ந்து அவற்றுக்கான வரலாற்றுச்சான்றாக முன்வைக்கமுடியும் என்பதே நவீன வரலாற்றுவரைவியல்.

அந்தவகையில் கீழைக்கரைக்கான தொன்மச் சான்றுகளாக ஊர்சார் வரலாறுகள், சமூகங்கள் சார் தொன்மங்கள், வழிபாட்டுப் பாடல்கள் என்பவற்றைக் கொள்ளமுடியும். இந்த அத்தியாயத்தில் ஊர்சார் தொன்மங்கள், சமூகங்கள் சார் தொன்மங்களைப் பார்க்கலாம்.

1. ஊர் சார் தொன்மங்கள்

கீழைக்கரையின் தொன்மைவாய்ந்த ஊர்களிலெல்லாம் அவற்றின் தோற்றம், குடியேற்றம் பற்றிய பல்வேறு கர்ணபரம்பரைக் கதைகள் நிலவுகின்றன. ஏராளமான ஊர்கள் இதுவரை தங்கள் ஊர் வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தவில்லை என்பது வருத்தத்துக்குரிய விடயம். அக்கரைப்பற்று (சலீம், 1990), கொக்கட்டிச்சோலை (திருநாவுக்கரசு, 1998), தம்பிலுவில் (நவநாயகமூர்த்தி 1999, துலாஞ்சனன், 2020), ஆரையம்பதி (ஆரையம்பதி கந்தசுவாமி கோவில் பரிபாலனசபை 1999: 59 - 97), கல்முனை (காதிர், 2001), மருதமுனை (சரீபுத்தீன 2009), கல்குடா (சுனைதீன், 2009), வெல்லாவெளி (கோபால், 2012), இறக்காமம் (சுலைமான், 2015) முதலிய ஊர்கள் தமக்கே உரிய நிறைகுறைகளுடன் தமது ஊர்சார் தொன்மங்களை பெருமளவு ஆவணப்படுத்தியுள்ளன. அவற்றை முறையாக ஆய்வுக்குட்படுத்தும் போது ஏராளமான வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

ஊர்சார் தொன்மங்களில் களுதாவளை ஊரின் தோற்றத்தைச் சொல்லும் களுதேவாலயக் கல்வெட்டு மட்டும் வேறுபட்டது. மட்டுக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரத்தின் பின்னணியில், இன்று கிடைக்கும் ஊர்சார் கல்வெட்டு இலக்கியம் அது ஒன்றே. எனவே அதை மட்டும் சற்று விரிவாக இந்த அத்தியாயத்தில் பார்க்கலாம்.

களுதேவாலயக் கல்வெட்டு:

இது மட்டக்களப்பின் களுதாவளை ஊரையும் அங்குள்ள களுதாவளைப் பிள்ளையார் கோவிலின் தோற்றத்தையும் பாடும் நூல். கையெழுத்துப் பிரதியாகக் கிடைத்த இந்நூல், பேரா.சி.பத்மநாதனால் அச்சில் பதிக்கப்பட்டது (பத்மநாதன், 1994: 166 - 184). ஆனால் இதன் தோற்றம் தெரியவில்லை. வசனநடை கலந்த செய்யுளாக எழுதப்பட்டுள்ள இந்நூல் முற்றிலும் செய்யுள் யாப்பிலக்கணங்களுக்கமைய எழுதப்படவில்லை. செல்லரித்ததாலோ எழுதியவரின் பயிற்சிக்குறைவாலோ ஆங்காங்கே பொருளற்ற சொற்கள் இப்பதிப்பில் கிடைத்தாலும், நூலின்

காலத்தைக் கண்டறியத்தக்க மொழிநடையோ வட்டாரவழக்குச் சொற்களோ அங்கு இடம்பெறவில்லை.

களுதேவாலயக் கல்வெட்டு இரண்டு வடிவங்களில் அங்கு பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் வடிவத்திலுள்ள எல்லா வரிகளும் இரண்டாவது வடிவத்திலும் இடம்பெறும் போது, இரண்டாவது வடிவத்தில் வேறு சில விடயங்கள் மேலதிகமாக இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்நூல் கோணேசர் கல்வெட்டின் காப்புச் செய்யுளோடு தொடங்குவதால், களுதேவாலயக் கல்வெட்டு, அந்நூலை மாதிரியாகக் கொண்டே பிற்காலத்தில் எழுந்திருக்கவேண்டும் என்பார் பேரா.சி.பத்மநாதன். மக்கட்பெயராக இந்நூலில் வரும் றம் வண்டா, லாத்து வண்டா முதலியவை சிங்கள அல்லது வேடமொழிப் பெயர்கள். லாத்து என்பது போர்த்துக்கேயர் காலத்துக்குப் பின் இலங்கைக்கு அறிமுகமான “லூர்து” (Lourdes) என்ற ஆட்பெயரை ஒத்தவாறு தென்படுகின்றது. எனவே இக்காரணிகளையும் மொழிநடையின் நவீனத்தன்மையையும் வைத்து தோராயமாக இந்நூல் 1700 - 1900 ஆம் ஆண்டுகளுக்கிடையே தோன்றியது என்று கொள்ளலாம்.

கொக்கட்டிச்சோலையிலிருந்து கதிர்காம யாத்திரை சென்ற சங்கமக்குருக்களும் பண்டாரப்பிள்ளை ஒருவரும் களுவை என்ற இடத்தில் வெற்றிலைச் சடங்கு இடம்பெறுவதையும் அருகில் அவரை மரத்தடியில் நாகப்புற்றொன்று இருப்பதையும் கண்டு அந்த இடத்தில் இரவு தங்குகிறார்கள். மறுநாள் காலை வழக்கப்படி தங்கள் இலிங்கபூசை செய்த அவர்கள் தவறுதலாக இலிங்கத்தை தரையில் வைத்ததால் அது பூவோடு மறைந்துபோயிற்று.

அது காணாமல் போயிற்று என்று வருந்திய அவர்கள் யாத்திரையைத் தொடரும் போது கல்லாறு கரையாவெளி கூண்டிப் பிள்ளையாரிடம் முறையிட்டுச் செல்கிறார்கள். யாத்திரையை முடிந்து திரும்பிவரும் போது பூவும் இலிங்கமும் அவர்கள் கண்ணுக்குப் புலப்படுகிறது. இங்கு இனி சிவன் பிள்ளையாராக அருள்பாலிப்பார் என்று நினைந்து வணங்கி இருவரும் கொக்கட்டிச்சோலை திரும்புகிறார்கள். அப்போது களுவையில் வசித்த றம் வண்டா, லாத்து வண்டா, பழகமைக் களுவாஞ்சி, என்போர் அங்கு வாழ்ந்த வேளாளர், முக்குவர், சலவைத்தொழிலர், வள்ளுவர் ஆகிய சமூகங்களுடன் இணைந்து கோவில் அமைக்கிறார்கள். தொடர்ந்து வேளாளரின் பூர்விகம் கந்தபாணத்துறை (திருக்கோவில்) என்பதும்,

அவர்களதும் முக்குவர்களதும் சமூக உட்பிரிவுகளான குடிகள், வம்சங்கள் பற்றியும் கூறப்படுகிறது. இந்த சமூகங்களுக்கு மேலதிகமாக வலைகட்டி வேடுவர்கள், சங்கமக்குருக்கள், சோழிய வேளாளர், பண்டாரப்பிள்ளை, செட்டிகள் முதலிய சமூகங்களும் களுதாவளை மற்றும் அதன் அயலூர்களான களுவாஞ்சிக்குடி, செட்டிபாளையம் என்பவற்றில் வசித்ததும், அவர்கள் நெற்செய்கை செய்த வயற்பகுதிகள், சிவன் கோவிலை சுண்ணாம்பு பூசித் திருத்தியமை, களுதாவளையில் கொம்புமுறி விளையாட்டை விளையாடியமை என்பன பற்றியும் விவரிக்கப்படுகின்றது.

இரண்டாவது கல்வெட்டில் உள்ள மேலதிக வரிகளில், சாயந்தமருது, சேனைக்குடி, நாகமுனை, எருவில், மகிழர் ஊர்களிலிருந்து “சூகன் மரபார்” வந்ததும் அவர்கள் தனித்தனிச் சமூகங்களாக வசித்ததும், போரதீவு நாதனைப் பகுதிகளிலிருந்து வந்த வேடர்கள் குடியேறியதும் சொல்லப்படுகிறது. கிரான்குளத்தைச் சேர்ந்த அனுமார் என்பவர் கண்டன்குடி வேளாளருடன் சேர்ந்து செட்டிபாளையத்தில் ஏழு ஊர்களுக்குப் [1] பொதுவாக கண்ணகிக்கு ஆலயம் அமைத்ததும் களுவை இட்டலிங்கத்தை வணங்கிய சித்திர பூபால வன்னிமை அதைப் பிள்ளையாராக வழிபடுமாறு கூறியதும், கோவில் கடமைக்கென கலிங்க குல அதிபதி பல சமூகங்களை நியமித்ததும், மண்டபத்தடியில் சடங்குகளைச் செய்தல் பற்றியும் விளக்கப்படுகின்றது.

வெற்றிலைச் சடங்கு என்பது காடுகளில் அலையும் குழுமாடுகளைப் பிடித்து வளர்ப்புமாடுகளாக மாற்றுவோர் செய்யும் “வில்லைகட்டி” எனும் சடங்கு. அதில் வேடர்களின் பங்கும் இருந்தது. கோவிலுக்கு வடக்கே வலைகட்டி வேடுவர்கள் [2] வசிப்பது சொல்லப்படுவதாலும், வில்லைகட்டிச் சடங்குக்குப் புகழ்பெற்ற நாதனையிலிருந்து (இன்றைய வெல்லாவெளி) வேடுவர்கள் இங்கு குடியேறியமை சொல்லப்படுவதாலும் வில்லைகட்டிச் சடங்கில் வழிபடப்படும் “வதனன்” என்ற தெய்வப்பெயர் இந்நூலின் பிற்பாகத்தில் ஆட்பெயராக வருவதாலும் இதை உறுதிப்படுத்த முடிகின்றது. நம் வண்டா, லாத்து வண்டா முதலிய ஆட்பெயர்களை சிங்களம் அல்ல; வேடப்பெயர்களே என்று கொண்டால் இவ்வகம் மேலும் உறுதிசெய்யப்படுகிறது. அவ்விடத்துக்கு வேடுவர்கள் தமது மொழியில் இட்ட “களுதேவாலே” (களு - கருத்த; கருநிறத் தெய்வத்தின் தேவாலயம்) என்ற பெயரே பின்னாளில் களுதாவளை ஆகியிருக்கலாம்.

களுதாவளையில் ஆரம்பத்தில் வெற்றிலைச் சடங்கு செய்யப்பட்டு வந்த இடத்தில் பின்னாளில் சங்கமக்குருமார் மற்றும் பண்டாரப்பிள்ளை என்போரின் தலையீட்டில் சிவாலயம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதாக இக்கல்வெட்டு சொல்லும் “இட்டலிங்கம் மறைந்த” தொன்மத்தை வாசிக்கமுடியும். சங்கமக்குருக்கள் கீழைக்கரையின் பண்டைய நெறியான வீரசைவத்தின் குருமார் ஆவர். “ஐயர் என்பது சோழிய வேளாளரில் இச்சுலிங்கதாரிகள்” என்ற கல்வெட்டு வாசகமும் நம் கவனத்தை ஈர்க்கிறது. கழுத்தில் இலிங்கத்தை அணிந்துகொள்வதும், பூசைநேரங்களில் அதைக் கையில் ஏந்தி “இட்டலிங்க பூசை” செய்துவிட்டு மீண்டும் கழுத்தில் அணிந்துகொள்வது வீரசைவ வழக்கம். இட்டலிங்கத்தை தரையில் வைப்பது ஆகாது என்ற நம்பிக்கையின் வழியே இலிங்கம் பூவோடு மறைந்த கதை தோன்றியிருக்கலாம்.

களுதாவளையில் குடிசனமும் வழிபாடும் பெருகி களுதாவளைச் சிவன் கோவில் மேல்நிலையாக்கப்பட்டு ஆகமவிதிக்குள் உள்ளீர்க்கப்பட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டபோது, அதை விரும்பாத சிலரின் எதிர்ப்பால் இக்கோவில் பிள்ளையார் கோவிலாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது என்று ஊகிக்கமுடிகின்றது. வன்னிமையே இட்டலிங்கத்தை வந்து பார்த்து “பிள்ளையார் கோவிலிது அதுவாக சிவபிரானைப் பணியும்” படி கூறினார் என்று கல்வெட்டு கூறுவதன் மூலமும், அதைத் தொடர்ந்து உடனடியாக சைவ மேல்நிலையாக்கம் சார்ந்து இயங்கக்கூடிய குருவும் ஐயரும் (முறையே வீரசைவ சங்கமக்குருக்கள், சோழிய வேளாளர்) அவர்களது மேலாதிக்கத்தை எதிர்த்திருக்கக்கூடிய ஏனைய வேளாளர், முக்குவர், வேடர் சமூகங்களும் கோவில் கடமைகளில் சமரசமாக இயங்குமாறு கோரும் வரிகள் வருவதாலும் [3], சிவாகம விதிகளுக்கு அப்பாற்பட்ட “மண்டபத்தடி சடங்கு நடாத்திவரும் நேரம் தவறாதீர்கள்” என்று கல்வெட்டு வலியுறுத்துவதாலும் இதை ஊகிக்க முடிகின்றது. அல்லது அருகிலேயே தேசத்துக் கோவிலான கொக்கட்டிச்சோலை தான்தோன்றிச்சரம் அமைந்திருக்கையில் பக்கத்தில் புதிதாக இன்னொரு சிவாலயம் அமையத் தேவையில்லை என்றும் அவர்கள் நினைத்திருக்கலாம்.

பிற்கால நூலாகத் தோன்றினாலும் கீழைக்கரையில் தெற்கே பாணமை முதல் கொக்கட்டிச்சோலை வரையான ஊர்களுக்குிடையே இருந்த இடையறாத் தொடர்பு களுதேவாலயக் கல்வெட்டில் பதிவாகியுள்ளது. கந்தபாணத்துறை

சீர்பாதர் குல தொன்மத்துடன் தொடர்புடைய சிந்துயாத்திரைப் பிள்ளையார் கோவில், வீரமுனை.

Image source - நடராசா பிரதீபன்

(திருக்கோவில்), சாய்ந்தமருது, நாதனை, பாணமை முதலிய ஊர்களின் சமூகவியல் முக்கியத்துவமும் இக்கல்வெட்டில் பதிவாகிறது. சாதியம் புரையோடிப்போன தமிழ் மரபுக்கு மாறின்றி சமூகங்களை இணைத்து தேசத்துக்கோவில்கள் உருவாகிக் கொண்டிருந்த கீழைக்கரை வரலாற்றில், அடுத்தகட்டமாக ஊர்களை இணைத்து செட்டிபாளையம் கோவிலை உருவாக்க முயன்ற சமூக முன்னகர்வு பதிவாகியுள்ள முதல் நூல் களுதேவாலயக் கல்வெட்டு தான். அந்த வகையில் சமூகவியல் ஆய்வுகளுக்கு மேலும் பயன்படக்கூடிய அரிய நூலாக இந்நூலை அடையாளப்படுத்தமுடியும்.

2.சமூகங்கள் சார் தொன்மங்கள்

கீழைக்கரையில் முக்குவர், வேளாளர், கரையார், சீர்பாதர், விசுவப்பிரமகுலத்தார், பண்டாரப்பிள்ளை, செங்குந்தர், சலவைத்தொழிலர், நாவிதர், வள்ளுவர் முதலானோர் பிரதானமான சமூகங்கள். இந்தச் சமூகங்களிடையே தமது வருகை, குடியேற்றம், பரம்பல் பற்றிய பல்வேறு செவிவழிக்கதைகள் நீடித்துவருகின்றன. இலங்கையின் முப்பெரும் இனங்களுள் ஒன்றாக அடையாளப்படுத்தப்படும் சோனகரும் [4] தமது சமூகம் சார்ந்து பல்வேறு தொன்மங்களை பாடல்களாகவும் கதைகளாகவும் சேமித்து வைத்திருக்கின்றனர். இவை அத்தனையும் முறைப்படி ஆவணப்படுத்தப்படவில்லை. எனவே

நூலுருப்பெற்றுள்ள முக்குவர், சீர்பாதர், சோனகர் ஆகிய மூன்று சமூகங்களின் தொன்மங்களை மாத்திரம் இங்கு சுருக்கமாகப் பார்க்கலாம்:

முக்குவர் தொன்மங்கள்:

மட்டக்களப்புப் பூர்வ சரித்திரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள பெரும்பாலான கல்வெட்டுப்பாடல்களும் உரைநடைகளும் மட்டக்களப்பு முக்குவர் சமூகத்தின் மேலாதிக்கத்தைக் கூறுகின்றன. அவற்றையும் மீறியே அந்நூல் தொன்மங்களின் தொகுப்பாக கீழைக்கரை வரலாற்றில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுக்கொள்கின்றது. பூர்வ சரித்திரத்தில் இடம்பெறாத முக்குவர் தொடர்பான கல்வெட்டுகள் இன்னும் அச்சுவாகனம் ஏறாமல் பல கிடைக்கின்றன. அவற்றில் சில, 2000 ஆம் ஆண்டு ஞா.சிவசண்முகம் அவர்கள் வெளியிட்ட நூலில் பதிக்கப்பட்டுள்ளன. சிவசண்முகத்தால் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுப் பாடல்களில் குகன்முறை அகவல், திருக்கோவில் பாடல், வள்ளுவர் சுடலைப்பாடல் என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை. குகன்முறை அகவலில் திருமாலின் வம்சத்திலுதித்த முக்குகர்கள் பலநாடுகளை ஆண்டு இலங்கைக்கு வந்து பட்டாணிகளின் துணையுடன் குடியமர்ந்ததும் திமிலரை எதிர்த்து வென்றதும், திருக்கோவில் - கொக்கட்டிச்சோலை ஆகிய பதிகளை வணங்கியதும் கண்டி அரசனால்

வன்னிமைப்பட்டம் வழங்கப்பட்டதும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (சிவசண்முகம் 2000, 02,03).

தம்பிலுவில் ஆறுமுகதேசிகர் என்பவர் நூலாசிரியருக்கு வழங்கிய திருக்கோவில் பாடலில் மட்டக்களப்பில் வந்திறங்கிய ஏழு முக்குவர், திமிலரை வென்று நாடுநகரம் உண்டாக்கி, “இந்தியா” எனும் நகருக்குச் சென்று, ஊரூராய்ச் சென்று குடிகளை அழைத்து வந்ததாகவும், மாளுவர் கலிங்கர் நாட்டு மல்லிகார்ச்சுனக் குருக்களை அழைத்து வந்து ஆலயக்கடமைகளை முறைசெய்து செப்பேட்டில் பதிந்து வைத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது (சிவசண்முகம், 2000:05). பூர்வ சரித்திரத்தில் இடம்பெற்ற வேறுசில கல்வெட்டுப் பாடல்களிலும் “இந்தியா” என்ற பிற்காலப் பெயர் இடம்பெற்றுள்ளதை ஒப்பிட்டு இந்தப் பாடலும் அந்தக் கல்வெட்டுகளின் காலத்துக்குச் சமனானது (பெரும்பாலும் 19ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்) எனலாம். எனினும் இக்கல்வெட்டு கூறும் முக்குவரின் குடியேற்ற இடங்கள், திமிலரோடான முரண் என்பன கவனிக்கத்தக்கவை.

வள்ளுவர் சுடலைப் பாடல், இறந்த முக்குவர் சமூகத்தவர் ஒருவரின் சடலம் புதைக்கப்படமுன்னர் சுடலையில் வள்ளுவர் சமூகத் தலைவரால் பாடப்படுவதாகும். இதில் தொண்டைமண்டல வரிசைப்படி சோழன் முன்னிலையில் நன்மை தீமை வரிசைகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட காராளர் முதலான பதினெண் குடிகளில் சிலர் பெயர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றன (சிவசண்முகம், 2000:134 35).

இவை தவிர, ஏட்டுப்பிரதியாக்க கிடைத்த “குடிமக்கள் வரவு” எனும் ஏட்டுச்சுவடியில் முக்குவர் வரலாறு தொடர்பான பல தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. மேலே குறிப்பிட்ட “சுகன்முறை அகவல்” பாடலும் அதே சுவடியில் கிடைத்திருக்கின்றது. குவரோ`ச், பால்டிய`ச் (Queiroz, Baldaeus) முதலிய ஐரோப்பிய வரலாற்றாசிரியர்களும் முக்குவர் சார்ந்த அக்காலத் தொன்மங்கள் சிலவற்றை எழுத்தில் பதிவுசெய்திருக்கிறார்கள்.

சீர்பாதர் தொன்மங்கள்:

மட்டக்களப்பில் தனித்துவமாக வாழும் சமூகங்களில் சீர்பாதர் குறிப்பிடத்தக்கோர். சீர்பாததேவி எனும் சோழ இளவரசி வழி வந்தவர்களாகச் சொல்லிக்கொள்ளும் இச்சமூகத்தவர்கள் பற்றிய தொன்மங்கள்

சில அருள் செல்வநாயகம் அவர்களின் 1982 வெளியான நூலில் பதிவாகியுள்ளது. இதில் துறைநீலாவணைச் செப்பேடு, வீரமுனைச் செப்பேடு, திருக்கோணமலைச் செப்பேடு, திருக்கோவிற்செப்பேடு, கொக்கட்டிச்சோலைச் செப்பேடு, என்பன பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன.

கல்லில் வெட்டாத போதும், சில பாடல்கள் “கல்வெட்டு” என்று அழைக்கப்பட்டது போலவே, நூலாசிரியர் செப்பேடு என்ற பதத்தையும் பயன்படுத்துகிறார் என்று கொள்ளவேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் பாடல்கள் குறித்த ஊர்களில் செப்பேட்டில் எழுதி வைக்கப்பட்டிருந்தன என்று சொல்லப்பட்டாலும் அவை உண்மையில் செப்பேடுகளாகக் கிடைத்ததாகத் தகவலில்லை. இவற்றில் துறைநீலாவணைச் செப்பேடு ஏற்கனவே எம்.டி.ராகவன் அவர்களால் 1953 இல் ஆங்கில மொழியாக்கத்துடன் அச்சில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது (Raghavan, 1953: 187 - 193).

கண்டி மாநகர் ஆளும் உக்கிரசிங்கன் - மாருதப்புரவிகவல்லியின் மகனான வாலசிங்கன், குமாராங்குசச் சோழனின் மகனான சீர்பாத தேவியை மணந்தபின்னர், திருவொற்றியூர், பெருந்துறை, காட்டுமாவடி ஊர்களைச் சேர்ந்த சோழப் பரிவாரங்களுடன் சிந்து யாத்திரை (கடல் பயணம்) மேற்கொள்ளும் போது, திருக்கோணைச்சரமருகே கப்பல் நகராமல் நின்றுவிடுகிறது. வாலசிங்கன் கட்டளைப்படி கடலில் சுழியோடி ஆராய்ந்தபோது, அங்கு பிள்ளையார் சிலையொன்று கிடைக்கிறது. “கப்பல் கரைதட்டும் இடத்தில் இவருக்கோர் கோவில் அமைப்பேன்” என்று சீர்பாத தேவி வேண்ட, கப்பல் ஓடி மட்டக்களப்பு வாவிடும் நுழைந்து வீரமுனையில் தரைத்துகிறது. அங்கு சிந்து யாத்திரையில் கிடைத்த பிள்ளையார் “சிந்தாத்திரைப் பிள்ளையார்” என்ற பெயரில் கோவில் கொள்கிறார். சீர்பாத தேவியுடன் வந்த பல்வேறு சமூகங்கள் அதன் பின்னர், “சீர்பாத குலம்” எனும் ஒரே பெயரைப் பெறுகிறார்கள். இதுவே வீரமுனை மற்றும் திருக்கோவில் செப்பேடுகளில் கூறப்படும் வரலாற்றின் சுருக்கம்.

திருக்கோணமலைச் செப்பேடு, கட்டுமாவடி, பெருந்துறை, திருவெற்றியூர் என்ற இடங்களைச் சேர்ந்த பலர் அரசியின் பெயர் பெற்று சீர்பாத குலமானார்கள் என்கின்றது. கொக்கட்டிச்சோலைச் செப்பேட்டில் சீர்பாத குலத்தவரின் உட்பிரிவுகளான குடிகளின் பெயர்கள் சொல்லப்படுகிறது.

இந்தச் செப்பேட்டுப் பாடல்கள் எக்காலத்தில் எழுதப்பட்டன, யார் மூலமாகப் பெறப்பட்டன என்ற தகவலை அருள் செல்வநாயகம் தன் நூலில் குறிப்பிடவில்லை. துறைநீலாவணைச் செப்பேட்டில் இந்தியா, கண்டி நகர் ஆகிய சொற்கள் இடம்பெறுகின்றன. ஏனைய செப்பேடுகளில் வாலசிங்கள் கண்டியின் அரசன் என்றே சொல்லப்பட, கண்டி என்பது யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த “கதிரைநகர் அரசு” என்கிறார் அருள் செல்வநாயகம். எனவே இவற்றின் காலத்தையும் 18, 19ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கொள்ளலாம்.

ஆனால், சீர்பாத தேவி வீரமுனையில் குடியேறிய தொன்மத்தில் சில வரலாற்றம்சங்கள் காணப்படுவதை மறுக்கமுடியவில்லை. சீர்பாத குலத்தாரின் குடியேற்றம் பழைய மட்டுக்களப்பு நகரான சம்மாந்துறைக்கு அண்மையில் வீரமுனையில் இடம்பெற்றதையும், கோணைச்சரத்தில் கிடைத்த பிள்ளையார் சிலையை அங்கு நிறுவி அவர்கள் ஆலயம் அமைத்ததையும் உண்மையான சரித்திரத் தகவல்களாகக் கொள்ளலாம். சீர்பாதரின் பூர்விகமாகச் சொல்லப்படும் திருவொற்றியூர் (சென்னை), பெருந்துறை (கடலூர்), கட்டுமாவடி (நாகப்பட்டினம்) என்பன கடற்கரையை அண்டிய சோழமண்டல ஊர்கள் என்பதால் அங்கிருந்து கப்பலில் வந்த மக்களே வீரமுனையில் குடியேறினர் என்ற தகவல் உண்மையானதாக இருக்கக்கூடும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. ஏழார்களும் பெயர் சொல்வேன் கிரான்குளம் குருக்களமடம் செட்டிபாளையம் மான்காடு தேற்றாத்தீவு குடியிருப்பு கருதாவனை பழகாமம் என்கின்றது கல்வெட்டு. இதில் கூறப்படுவது உண்மையில் எட்டு ஊர்களாகும். தேற்றாத்தீவு, தேற்றாத்தீவுக் குடியிருப்பு ஆகிய இரு ஊர்களும் ஒரு ஊராகக் கருதப்பட்டதா என்பது தெரியவில்லை. கோவில் மரபுகளின் படி, ஒன்பதாவதாக அம்பிளாந்துறை ஊருக்கும் செட்டிபாளையம் கண்ணகி கோவிலில் முன்பு சடங்கு உரிமை இருந்திருக்கிறது. இன்று அம்பிளாந்துறை, பழகாமம் ஊர்கள் இக்கோவிலில் சடங்கு செய்யும் வழமை இல்லை என்பதால், ஏழாள் என்ற எண்ணிக்கை சரியாகப் பொருந்துகிறது.
2. வலைகட்டி வேடுவர்கள் வேட்டைக்கும் மேலதிகமாக மீன்பிடித்து வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால் இந்த வலைகட்டி என்ற பெயர் “வில்லைகட்டி என்ற சொல்லை ஒத்துவருவது தற்செயல் என்று எண்ணமுடியவில்லை.
3. இத்தகைமை ஆலயத்தில் குருமாரர்கள் [.] லிங்கத் தவறிநின்ற குருமாரும் சோழிய வேளாளரான பெரியபிள்ளை பண்டாரம் இன்னோரால் பூசை முன்னம் நடத்தவேண்டும் இல்லத்தான் தகராறு

[.] இனம்பிரிய [..] இயம்பினனே. பூசைமுறை பெத்தாக்கிமுவி என இட்ட பெயர்கொண்ட கண்டன் குடி சருகுபிலி குடி வலைக்கட்டு வேடர் சட்டி குடி நால்வருமாய் நடாத்தி வரும் வேளையிலே.. - பத்மநாதன், 1994:182.

4. இத்தொடரில் முன்பே குறிப்பிடப்பட்டதன்படி, அரசு ஆவணங்களில் இலங்கைச்சோனகர் (ஈஈ லங்கன் மூர்ஸ், Sri Lankan Moors) என்று குறிப்பிடப்படும் தேசிய இனத்தவர்கள், தமது மத அடையாளத்தை முன்னிலைப்படுத்தி இச்சலாமியர் என்று தம்மை அடையாளப்படுத்துவதையே இன்று அதிகம் விரும்புகின்றனர். இன்று அவர்களிடையே அருகிவருகின்ற பாரம்பரிய நடைமுறைகள் - வழக்காறுகள் அன்றாடத்தில் இச்சலாமிய சமய வரையறைக்கும் வெளியே செல்வதால், “இலங்கைச் சோனகர் என்ற உத்தியோகபூர்வ இன அடையாளமே இத்தொடர் முழுவதும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது.

உசாத்துணை

1. அருள் செல்வநாயகம், (1982). சீர்பாத குல வரலாறு, திருவருள் வெளியீடு.
2. ஆரையம்பதி கந்தசுவாமி கோவில் பரிபாலனசபை, (1999), ஆரையர்க்கந்தன்.
3. காதிரி, எம்.எச்.ஏ. (2001). கல்முனை வரலாறு, கல்முனை : ஃகாசி மீரா முகைதீன் பதிப்பகம்.
4. கோபால், வெ. (2012) வெல்லாவெளி வரலாறும் பண்பாடும், வெல்லாவெளி: வெல்லாவெளி கலைமகள் ம.வி பழைய மாணவர் ஒன்றியம்.
5. சலீம், ஏ.ஆர்.எம். (1990). அக்கரைப்பற்று வரலாறு. அக்கரைப்பற்று: ஃகிரா பப்ளிகேசன் ஃசீ.
6. சிவசண்முகம், ஞா. (2000). மட்டக்களப்பு குகன்குல முற்குகர் வரலாறும் மரபுகளும். மட்டக்களப்பு : விபலம் வெளியீடு.
7. சுவைமான், வ. (2015). இறக்காமம் வரலாறு சமூகம் வாழ்வியல். இறக்காமம்: அனைத்துப் பள்ளிவாசல்களின் சம்மேளனம்.
8. திருநாவுக்கரசு, அ. (பதிப்பு). (1998). தேரோட்டம். கொக்கட்டிச்சோலை : தான்தோன்றிச்சாரர் ஆலய பரிபாலன சபை.
9. துலாஞ்சனன், வி. (2020). ”கோவேந்த வியாசம்: அமரர் திரு. நோர்மன் அன்ரன் கோவேந்தன் நினைவுமலர்.
10. நவநாயகமூர்த்தி, நா. (1999). தம்பிலுவில் கண்ணகி வழிபாடு, பணங்காடு : வானதி வெளியீட்டகம்.
11. பத்மநாதன், சி. (1994). இலங்கை இந்துக்கோவில்கள், கொழும்பு: இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம்.
12. ஈஈபுத்தீன், ஆ.மு. (2009). மருதமுனையின் வரலாறு. மருதமுனை : அன்னை வெளியீட்டகம்
13. ஈசுனதீன், அ.அ.லெ. (2009). கல்குடா முச்சலிம்கள் : ஒரு பூர்வீக வரலாற்றுக் குறிப்பு, இ.இ. : ஈஃகா வெளியீட்டகம்.
14. Nevill, H. (1887). "Nadukadu Record. Taprobane (October 1887), pp. 137141.
15. Raghavan. M.D., (1953). "Ethnological Survey Of Ceylon No.7. A Kalvetu Of The Seerpadam Of The Eastern Province, Spolia Zeylanica, Vol. 27, No. 1, pp.187 193.

(தொடரும்.)

பேராசிரியர். சி. அரசரத்தினம் அவர்கள் 'வட இலங்கைத் தமிழர் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைகள்' எனும் நூலை எழுதினார். இச் சிறுநூல் 1982 ஆம் ஆண்டில் 'தந்தை செல்வா நினைவு' இரு நாள் நிகழ்வரங்கில் இவர் நிகழ்த்திய பேருரைகளின் தொகுப்பாகும். முதல் நாள் விரிவுரையில் 17 ஆம் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வட இலங்கைத் தமிழர் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி நிலையை விரிவாக எடுத்துக் கூறினார். இதன் மொழிபெயர்ப்பு எழுநாவில் முன்னர் பிரசுரமாகியது. இம்முறை இரண்டாவது நாள் விரிவுரையாக அமைந்த பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலம் 19 ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வட இலங்கைத் தமிழர் பொருளாதாரம் - ஏற்பட்ட வளர்ச்சியைக் கூறும் பகுதியினை தருகிறோம். இரண்டாவது நாள் விரிவுரையின் தொடக்கத்தில் பேராசிரியர் முதலாவது விரிவுரையில் தான் கூறியவற்றின் அடிப்படையில் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பகத்தில் பொருளாதாரத்தின் பலம் - பலவீனம் எனும் இரு விடயங்களையும் சுருக்கமாகக் கூறியிருந்தார். இதனை அடிக்குறிப்பாகத் தந்திருக்கிறோம்.

கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மாணிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

பகுதி 1

பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தின் பொருளாதாரம்: 19 ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகள்

பேராசிரியர் சின்னப்பா அரசரத்தினம்
Image Source : en.wikipedia.org

அறிமுகம்

பேராசிரியர். சி. அரசரத்தினம் அவர்கள் 'வட இலங்கைத் தமிழர் பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைகள்' எனும் நூலை எழுதினார். இச் சிறுநூல் 1982 ஆம் ஆண்டில் 'தந்தை செல்வா நினைவு' இரு நாள் நிகழ்வரங்கில் இவர் நிகழ்த்திய பேருரைகளின் தொகுப்பாகும். முதல் நாள் விரிவுரையில் 17 ஆம் 18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வட இலங்கைத் தமிழர் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி நிலையை விரிவாக எடுத்துக் கூறினார். இதன் மொழிபெயர்ப்பு எழுநாவில் முன்னர் பிரசுரமாகியது. இம்முறை இரண்டாவது நாள் விரிவுரையாக அமைந்த பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலம் 19 ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வட இலங்கைத் தமிழர் பொருளாதாரம் - ஏற்பட்ட வளர்ச்சியைக் கூறும் பகுதியினை

தருகிறோம். இரண்டாவது நாள் விரிவுரையின் தொடக்கத்தில் பேராசிரியர் முதலாவது விரிவுரையில் தான் கூறியவற்றின் அடிப்படையில் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பகத்தில் பொருளாதாரத்தின் பலம் - பலவீனம்

எனும் இரு விடயங்களையும் சுருக்கமாகக் கூறியிருந்தார். இதனை அடிக்குறிப்பாகத் தந்திருக்கிறோம்.

அதிக வருவாய் ஈட்டித்தந்த யாழ் தீபகற்பம்

18 ஆம் நூற்றாண்டில் இலங்கைத் தீவின் பிற பகுதிகளில் மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமை மோசமடைந்தமைக்குச் சான்றுகள் பல உள்ளன. ஆயினும் யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பம் ஒப்பீட்டளவில் உறுதியுடையதாய் இருந்தது. ஹோபார்ட் பிரபு (Lond Hobart) தனது குறிப்பில் பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்.

” யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தின் வருவாய் பற்றி நுணுக்கமாகப் பரிசீலித்தல் பயனுடையது. டச்சுக் கம்பனியின் உத்தியோகத்தர்கள் இலங்கையின் பிற பகுதிகளை விட இங்கேயே அதிகளவு வருவாயை ஈட்டினர்; செல்வத்தை விரைந்து அவர்கள் திரட்டினர். இது பிரசித்தமான உண்மை. “

டச்சுக்காரரிடமிருந்து நிர்வாகத்தைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட ஆங்கிலேய அரசாங்கமும் வருவாயை உச்ச அளவில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து திரட்டிக் கொள்வதிலேயே குறியாக இருந்தது என்பது வெளிப்படை.

சனத்தொகை வளர்ச்சி

யாழ்ப்பாண நிர்வாக மாவட்டத்தின் சனத்தொகை வளர்ச்சியில் ஏற்ற இறக்கங்கள் காணப்பட்டன. இப்பகுதியின் பொருளாதாரத்தின் இயல்புகளை நன்கு புரிந்துகொள்வதற்கு அதன் சனத்தொகையினை பற்றி நுனித்து ஆராய்தல் பயன் தருவது. 1827 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்தின் சனத்தொகை 123188 எனக் கணக்கிடப்பட்டிருந்தது. இது குறைத்துக் கணிப்பிடப்பட்ட தொகை எனக் கருத வேண்டியுள்ளது. 1827 இற்கு முந்திய கணிப்பீடுகளும் அதற்குப் பிந்திய ஆண்டுகளின் கணிப்பீடுகளும் இம் முடிவை அடைவதற்குச் சான்றுகளாக உள்ளன. 1871 ஆம் ஆண்டில் நிகழ்த்தப்பட்ட சனத்தொகை மதிப்பீட்டின் பின், பத்து ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மதிப்பீடு நடத்தப்பட்ட காரணத்தால் அவ்வாண்டுக்குப்

பிந்திய காலத்தின் சனத்தொகை வளர்ச்சிப் போக்கினை நன்கு விளங்கிக்கொள்ள முடிகிறது. முதற் தடவையாக நன்கு திட்டமிட்ட முறையில் 1871 இல் நடத்தப்பட்ட சனத்தொகை மதிப்பீட்டின்படி யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் சனத்தொகை 276063 ஆகக் காணப்பட்டது. இவ்வாண்டில் இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகை 2400380 ஆகும். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் சனத்தொகை அடர்த்தி சதுரமைல் ஒன்றிற்கு 200 ஆகவிருந்தது. யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்துடன் பூநகரி, துணுக்காய் ஆகிய வெளியே உள்ள பகுதிகளையும் சேர்த்து இச்சனத்தொகை அடர்த்தி வீதம் கணிப்பிடப்பட்டதை நாம் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். தீபகற்பகத்திற்கு வெளியே இருந்த பகுதிகளில் சனத்தொகை அடர்த்தி குறைந்ததாக சதுரமைல் ஒன்றிற்குப் 15 பேர் ஆகவிருந்தது. இப்பகுதியைத் தவிர்ந்துவிட்டு யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்தைத் தனித்த பிராந்தியமாகக் கொண்டால் 1871 ஆம் ஆண்டில் சதுரமைல் ஒன்றிற்கு 700 பேர் வாழ்ந்தனர் என்ற உண்மை வெளிப்படும். பயிரிடப்பட்ட நிலத்தின் விகிதமாகக் கூறின் அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு சதுரமைல் நிலப்பரப்பில் 1616 பேர் சீவித்தனர். இது முழு இலங்கையிலும் ஆகக்கூடிய அடர்த்தி கொண்ட பகுதியாக யாழ்ப்பாணம் விளங்கியது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

1881 ஆம் ஆண்டில் அடுத்த தடவை சனத்தொகை மதிப்பீட்டை நடத்தியபோது 295583 ஆக யாழ்ப்பாணத்தின் சனத்தொகை உயர்ந்து காணப்பட்டது. முன்னரை விட 19520 ஆல் சனத்தொகை அதிகரித்திருந்தது. இது 7.9% அதிகரிப்பு ஆகும். இலங்கையின் மொத்த சனத்தொகை இப்பத்தாண்டு காலத்தில் 15% அதிகரித்தது. யாழ்ப்பாணத்தோடு ஒப்பிடும் பொழுது முழு இலங்கையினதும் சனத்தொகை வளர்ச்சி கூடிய வீதத்தில் இருந்தமைக்குரிய பிரதான காரணம் இக் காலத்தில் இந்தியாவில் இருந்து குடிவரவு ஏற்பட்டமையே ஆகும். ஆயின் யாழ்ப்பாணம் இந்தியர் குடிவரவால் பாதிக்கப்படாத பகுதியாக இருந்தது. அடுத்த பத்தாண்டு காலத்தில் (1881-1891) சனத்தொகை வளர்ச்சி வேகம் முன்னரைவிடக் குறைவாக இருந்தது. 1881 இல் இருந்ததை விட 1891 இல் 13701 ஆல் சனத்தொகை அதிகரித்திருந்தது. முன்னைய 7.9% அதிகரிப்புடன் ஒப்பிட இது குறைந்ததாகவும் 5.1% ஆகவும் இருந்தது. முழு

இலங்கையின் சனத்தொகை அதிகரிப்பின் வீதமும் 1881-1891 காலத்தில் முந்திய பத்தாண்டைவிடக் குறைவாக இருந்தது. முன்னர் 15% ஆக இருந்த வீதாசாரம் இக் காலத்தில் 9% ஆக வீழ்ச்சியுற்றது. அடுத்த பத்தாண்டுகளில் (1891-1901) யாழ்ப்பாணத்தின் சனத்தொகை 21567 ஆல் கூடியது. இது 7.7% அதிகரிப்பாகும். இக் காலத்தில் முழு இலங்கையின் சனத்தொகை 18.6% ஆல் அதிகரித்தது. ஒப்பீட்டளவில் உள்ள வேற்றுமைக்குக் காரணம் தென்னிலங்கைக்கு இந்தியாவில் இருந்து பெருந்தொகையில் மக்களின் இடப்பெயர்வு நிகழ்ந்தமையேயாகும். அடுத்த பத்தாண்டுக் காலமான 1901-1911 காலப் பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தின் சனத்தொகை 25861 ஆல் கூடியது. இது 8.58% அதிகரிப்பாகும். இக்காலப்பகுதியில் முழு இலங்கையினதும் அதிகரிப்பு 15.2% ஆக இருந்தது.

பத்தாண்டுக்கொருமுறை சனத்தொகை மதிப்பீடு தொடங்கப்பட்டபின் 1901-1911 காலத்தில் ஏற்பட்ட 8.5% அதிகரிப்பு யாழ்ப்பாண சனத்தொகை வளர்ச்சியின் உச்சமாக அமைந்தது. முழு இலங்கையினதும் வளர்ச்சி வீதம் இப்பத்தாண்டுகளில் 15.2% ஆக இருந்தது. மேற்குறிப்பிட்டவாறு வளர்ச்சி வீதம் உயர்ந்து சென்றபின் 1921 இன் சனத்தொகை மதிப்பீட்டின் போது 1.1% ஆக சடுதியாக வீழ்ச்சியுற்றது. 1911-1921 பத்தாண்டு காலத்தில் சனத்தொகை 3829 ஆல் மட்டுமே அதிகரித்தது. முழு இலங்கையினதும் வளர்ச்சி வீதம் இக்காலத்தில் 9.6% ஆக இருந்தது. 1931 இல் அடுத்த சனத்தொகை மதிப்பீடு செய்யப்பட்டபோது வளர்ச்சி வீதம் முன்னைய நிலைக்கு உயர்ந்தது. 24884 ஆல் அதிகரித்த சனத் தொகை 7.5% உயர்ச்சியை எட்டியது. முழு இலங்கையின் சனத்தொகை அதிகரிப்பு 18% ஆக இருந்தது. இரண்டாம் உலகயுத்தம் நடைபெற்ற காலமானதால் 1941 இல் சனத்தொகை மதிப்பீடு நடத்தப்படவில்லை. யுத்தத்தின் பின்னர் 1946 இல் மதிப்பீடு நடத்தப்பட்டபோது யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின்

“

முழு இலங்கையினதும் சனத்தொகை இக்காலத்தில் (1931-1946) 25.4% ஆக அதிகரித்தது. யாழ்ப்பாணம் முழு இலங்கையின் அதிகரிப்பு வீதத்திற்குக் கிட்டியதாக இக் காலத்தில் உயர்ச்சி பெற்றதையும் அவதானிக்கலாம். 1953 ஆம் ஆண்டில் அடுத்த சனத்தொகை மதிப்பீடு நடத்தப்பட்டது.

சனத்தொகை 67052 ஆல் அதிகரித்திருந்ததைக் காணமுடிந்தது. இது முன்னரை விட 19.5% அதிகரிப்பாக இருந்தது. 15 ஆண்டு காலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்குச் சராசரி 1.3 வீதத்தினால் யாழ்ப்பாணத்தின் சனத்தொகை அதிகரித்தது. முழு இலங்கையினதும் சனத்தொகை இக்காலத்தில் (1931-1946) 25.4% ஆக அதிகரித்தது. யாழ்ப்பாணம் முழு இலங்கையின் அதிகரிப்பு வீதத்திற்குக் கிட்டியதாக இக் காலத்தில் உயர்ச்சி பெற்றதையும் அவதானிக்கலாம். 1953

ஆம் ஆண்டில் அடுத்த சனத்தொகை மதிப்பீடு நடத்தப்பட்டது. அப்போது சனத்தொகை 76,052 ஆல் உயர்ந்திருந்தது. இது 17.5% அதிகரிப்பாகும். ஆண்டுச் சராசரி வளர்ச்சி வீதம் 2.2% ஆகும். இதுவே யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் சனத்தொகை வரலாற்றில் அதிஉயர் வளர்ச்சி வீதமாக அமைந்தது.

முழு இலங்கையின் சனத்தொகை வளர்ச்சியையும், யாழ்ப்பாணத்தின் சனத்தொகையையும் ஒப்பிடும்போது யாழ்ப்பாணம் சனத்தொகை வளர்ச்சியில் பின்னடைந்திருந்தமைக்கு பல காரணங்கள் இருந்தன. அவற்றுள் முக்கியமானதான குடிவரவு பற்றியும் அது யாழ்ப்பாணத்திலும் கூடிய வேகத்தில் இலங்கையின் பிறபகுதிகளில் சனத்தொகை வளர்ச்சி பெற்றதையும் முன்னர் குறிப்பிட்டேன். வடபகுதியின் பொருளாதாரம், காலநிலை என்பனவும் அங்கு தோன்றிய சுகாதாரப் பிரச்சினையும் சனத் தொகை வளர்ச்சியை நிர்ணயிப்பதாய் இருந்தமையைக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலிருந்து யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு பிற இடங்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் மக்கள் குடிபெயரவும் தொடங்கினர். 1880 களில் சனத்தொகை வளர்ச்சி வீதம் குறைந்தமைக்குச் சில காரணங்கள் இருந்தன. அடுத்தடுத்து பயிர்ச் செய்கையில் நட்டம் ஏற்பட்டமையும், மழையின்மையும், மக்களை நோய்கள் வாட்டியமையும் சனத்தொகை வீழ்ச்சிக்குக்

காரணங்களாயின.
1911-1921 காலத்தில்
நிலைமை மேலும்
மோசமாகியதை
அக்காலத்தில்
சனத்தொகையின்
சராசரி வளர்ச்சி வீதம்
ஆண்டுக்கு 0.1% ஆக
இருந்ததைக் கொண்டு
தெரிந்து கொள்ளலாம்.
தொற்றுநோய்கள்,
பயிரழிவுகள், என்பனவும்
உலக யுத்தத்தின்
காரணமாக உணவுப்
பற்றாக்குறையும்
தட்டுப்பாடும்
இக்காலத்தில்
ஏற்பட்டன. இக்காலத்திலேயே தமிழர்கள்
இலங்கையின் தென்பகுதிக்கும் பிரித்தானியர்
ஆட்சியின் கீழ் இருந்த மலாயாவிிற்கும்
தொடுகடல்பகுதிகளுக்கும் இடம்பெயர்ந்தனர்.

20 ஆம் நூற்றாண்டில் 1946 வரை இந்நிலை
தொடர்ந்தது. அவ்வாண்டில் தான்
முதன்முதலாக யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தை விட்டு
வெளிச்செல்கையை விட, கூடிய உள்வரவு
ஏற்பட்டது. உலக யுத்தம் காரணமாக மக்கள்
யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கு மீண்டும்
வந்தமையே இதற்கான காரணமாகும். 1953
சனத்தொகை மதிப்பீடு யாழ்ப்பாணத்திற்குள்
உள்வருவோரை விட அதனைவிட்டு வெளிச்
செல்வோர் தொகை மீண்டும் அதிகரிப்பதை
எடுத்துக் காட்டுகிறது. 1930க்குப் பின்னர்
யாழ்ப்பாணத்தின் சனத்தொகை வளர்ச்சி வீதம்
உயர்ந்து சென்றமைக்கு கிராமங்களிலும் சுற்றுச்
சூழலிலும் சுகாதார நிலை மேம்பட்டமை ஒரு
காரணமாகும். அத்தோடு யாழ்ப்பாணத்திற்கு
வெளியே சென்று தொழில்புரிந்தவர்கள்
பணத்தை அனுப்பியதால் குடா நாட்டுக்குள்
பணப்புழக்கம் அதிகரித்து வாழ்க்கை நிலை
மேம்பட்டமையும் இன்னோர் காரணமாகும்.
1946 வரையான சனத்தொகைப் பெருக்கத்தினை
குடாநாட்டின் பழைய குடியிருப்புப் பகுதிகள்
உள்ளீர்த்துக் கொண்டன. வடமராட்சி,
வலிகாமம் மேற்கு, வலிகாமம் வடக்கு
போன்ற பழைய குடியிருப்புப் பகுதிகளில் சன
அடர்த்தி சதுர மைலுக்கு 1000-2000 வரை
உயர்ந்தது. யாழ்ப்பாண நகரமும் அதனை
அண்டிய பகுதிகளிலும் வளவாய்ப்புக்கள்

குறைந்த பகுதிகளில் மக்கள் குடியேறினர்.
1946 இல் யாழ்ப்பாண நகரப் பகுதியில்
சதுரமைல் ஒன்றிற்கு 4000 ஆகச் சன அடர்த்தி
உயர்ந்திருந்தது. வலிகாமம் கிழக்கு 500-1000
வரையான சன அடர்த்தியையும், தென்மராட்சி
400-500 வரையான சன அடர்த்தியையும்
கொண்டிருந்தன. பூநகரிப் பகுதியில்
சதுரமைலுக்கான அடர்த்தி 50 ஆக இருந்தது.
ஆயினும் 1946 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் பனை,
பச்சிலைப்பள்ளி ஆகிய பகுதிகளின் சனத்தொகை
குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு உயர்ந்தது.
மக்களை மீள்குடியமர்த்துதல், உவர் நிலத்தை
மீட்டெடுத்தல், குடியேற்றத் திட்டங்களைச்
செயற்படுத்துதல் ஆகியன இப் பகுதிகளில்
சனத்தொகை அதிகரிப்புக்கு உதவின. ஆயினும்
பொருளாதார மந்தம், பருவப் பெயர்ச்சி மழை
பொய்த்துப்போய் பயிர்ச்செய்கை பாழாதல்,
நோய்கள், தொற்று நோய்கள் பரவுதல்,
போசாக்கின்மை ஆகியவற்றினால் அதிகளவு
பாதிப்புக்குள்ளான பகுதிகளாக இவ்வெல்லை
நிலப் பகுதிகள் (பச்சிலைப்பள்ளி, கரைச்சி)
விளங்கின. இதனால் இப்பகுதிகளை விட்டு
மக்கள் வெளியேறிச் செல்வதும் இக்காலத்தில்
இடம்பெற்றது. இதே போன்ற நிலை
தீவுப்பகுதிகளிலும் காணப்பட்டது.

பிரித்தானியர் ஆட்சியில் வரி அறிவிடு

பிரித்தானியர் ஆட்சியின் முதற் பத்தாண்டு
காலத்தில் டச்சு ஆட்சியின் போது
கடைப்பிடிக்கப்பட்ட கொள்கைகளும்
பொருளாதார இலக்குகளும் தொடர்ந்தன.
யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் இருந்தும், அப்பகுதி

மக்களிடமிருந்தும் வரிகளை அறவிட்டு வருவாயை உச்ச அளவில் திரட்டுவதே ஆட்சியாளர்களின் நோக்கமாக இருந்தது. ஒவ்வொரு வருடமும் புதுப்புது வரிகள் விதிக்கப்பட்டு வருவாய் அதிகரிக்கப்பட்டது. முன்னர் இருந்து வந்த வர்த்தகத் தடைகள் சில நீக்கப்பட்டதும், சனத்தொகையின் அதிகரிப்பும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்குத் தூண்டுதலாக அமைந்தன. வரி அறவிடுதல் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் பிரித்தானிய ஆட்சியின் தொடக்க ஆண்டுகளில் உயர்ந்து சென்றமை பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சிக்குச் சான்றாகும். 1796/97 ஆம் ஆண்டில் முந்திய ஆண்டை விட ரூ.225000 வரி கூடுதலாக அறவிடப்பட்டது. இது டச்சு ஆட்சியின் போது அறவிட்ட வரியையும் விடக் கூடியதாகவும் இருந்ததைக் காணலாம்.” பிரித்தானியர் இறக்குமதிகள் மீதும் ஏற்றுமதிகள் மீதும் முன்னர் விதிக்கப்பட்ட வரிகள் பலவற்றை நீக்கினர். ஆனால் புகையிலை மீதான வரியை பிரித்தானியர் நீக்கவில்லை. பிறவரிகள் நீக்கப்பட்டதால் வர்த்தம் ஓரளவு விருத்தியுற்றது. ஆயினும் வேறு பல காரணிகளால் வர்த்தக விருத்தி தடைப்பட்டே இருந்தது.

பிரித்தானியர் படிப்படியாகப் பல மாற்றங்களைப் புகுத்தினர். நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, வரியறவிடும் முறைகள், பொருளாதாரக் கொள்கைகள் என்பனவற்றில் மாற்றங்கள் புகுத்தப்பட்டன. வரியறவிடுதலை அதிகாரிகள் மூலம் அறவிடும் முறையை சீரமைத்தனர். இவ்வரிச் சீர்திருத்தங்கள் கோல்புறாக் கமரென் சிபாரிசுகளின் படி முழுமை பெற்றன. மக்களிடம் அறவிட்ட வரியில் ஒரு பகுதியைத் தாம் பிடித்துக் கொண்டு அரசுக்குரிய பங்கைச் செலுத்தும் முறை (Tax Farming) ஒழிக்கப்பட்டது. அரசாங்கத்திற்கு நேரடியாக வரியைச் செலுத்தும் முறை நடைமுறைக்கு வந்தது. இதன் பயனாக வரியை அறவிடுவதற்கான நிர்வாக ஒழுங்கு முறை புகுத்தப்பட்டது. அரசு உத்தியோகத்தார் பலர் இதற்கென நியமிக்கப்பட்டனர். நிர்வாக இயந்திரம் ஒன்று செயற்படத் தொடங்கியது. செல்வாக்கு மிக்க குடும்பங்களில் இருந்து தோன்றியவர்கள் முன்னர் வரி அறவிடுவோராக இருந்தனர். புதிய முறையின்படி அவர்கள் ஐரோப்பிய சிவில் சேவை உத்தியோகத்தார்களின் கீழ் பணி புரியும் குடியியல் சேவகர்களாகவும் வரியை அறவிடும் உத்தியோகத்தார்களாகவும்

மாறினர். முன்னர் வரி அறவிடும் வேலையில் செட்டிகளும், முஸ்லிம்களும் ஈடுபட்டனர். இந்திய மூலத்தை உடைய இப்பிரிவினர் நீக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்தின் நில உடைமையாளர்களின் குடும்பத்தவர்களிடம் வரி அறவிடும் அதிகாரம் கையளிக்கப்பட்டது.

விவசாய உற்பத்தி

மரபு வழிப்பட்ட நில உடைமை முறையிலும் பயிர்ச்செய்கை முறையிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. சனத்தொகையில் விரைவான அதிகரிப்பும், அதனால் ஏற்பட்ட நிலப் பற்றாக்குறையும் இம் மாற்றங்களுக்கு முக்கிய தூண்டுதலாக இருந்தன. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முதற் பகுதியில் பச்சிலைப்பள்ளி, தென்மராட்சி ஆகிய பகுதிகளில் நிலத்தின் வளம் குறைந்து சென்றதால், அப்பகுதிகளின் விவசாய உற்பத்தியில் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. இப் பகுயின் விவசாயிகள் விளிம்பு நிலை உற்பத்தியாளராக இருந்தனர். மக்கள் இப்பகுதிகளில் செறிவற்ற முறையில் பரவியிருந்தனர். அவர்களைப் போஷிக்கக் கூடிய சக்தியற்றனவாக இப்பகுதிகள் விளங்கின. இதனால் அவர்கள் குடாநாட்டின் பழமையான குடியிருப்புப் பகுதிகளை நோக்கி இடம்பெயரவும் தொடங்கினர். இதனால் பழைய குடியிருப்புப் பகுதிகளின் சனத்தொகை அடர்த்தி உயர்ச்சியடைந்தது. முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் சில கைத்தொழில்கள் வளர்ச்சியுற்றிருந்தன. அக்கைத்தொழில்களும் நலிவடைந்து போனதால் மக்கள் மீண்டும் நிலத்தில் இருந்து கிடைக்கும் விளைவை நம்பியே சீவிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

19 ஆம் நூற்றாண்டின் முதலிரு பத்தாண்டுகள் வரை (1820 வரை) நன்நிலையில் இருந்த கைத்தொழில்களில் நெசவுத் தொழில் ஒன்றாகும். நெசவுத் தொழிலைச் செய்து சில ஆயிரம் மக்கள் வரை சீவியம் நடத்தி வந்தனர். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் நிலத்தின் மீதான சனத்தொகையின் சுமையும் அழுத்தமும் கூடியது. தனியாளர்க்கான நிலத்தின் அளவு சுருங்கிக் கொண்டு சென்றது. நெற்செய்கையைக் கைவிட்டு இலாபம் தரும் பணப் பயிர்களைச் செய்வதற்கான ஊக்கமும் உண்டானது. இவ்வாறு பணப் பயிர்ச் செய்கையில் ஈடுபடும் ஆர்வம் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்டது. இந்து சமுத்திரப்பகுதியின் வர்த்தகத்துடன் யாழ்ப்பாணம் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னரே

இணைக்கப்பட்டிருந்தது.

இக்காரணத்தால்

அப்பகுதியில்

பணப் பயிர்ச்

செய்கை

வளர்ச்சியுறல்

ஆயிற்று. 19 ஆம்

நூற்றாண்டில் பணப்

பயிர்களில் புகையிலை

முதன்மை பெற்றது.

அதன் பயிரிடும் நிலப்

பரப்பும் அதிகரித்திருந்தது.

மரக்கறிகளுக்கும், பழங்களுக்கும்

கேள்வி அதிகரித்தமையால்

அவற்றைச் சந்தைக்காக மக்கள் உற்பத்தி

செய்தனர். இந்தியாவில் இருந்தும்

பர்மாவில் இருந்தும் மலிவு விலையில்

அரிசி இறக்குமதி செய்யப்பட்டதால் நெற்

செய்கைக்கான தூண்டுதல் இருக்கவில்லை.

பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்கள் உணவுப்

பொருள் விலையைக் குறைந்த அளவில்

வைத்திருப்பதன் மூலம் உழைப்பாளர்களின்

கூலி உயர்வடையாதிருப்பதை உறுதி செய்தனர்.

இது பிரித்தானிய முதலீடுகளும் தொழில்

முயற்சிகளும் வளர்ச்சி பெற உதவும் எனவும்

கருதினர்.

நெல் உற்பத்தியும் புகையிலை உற்பத்தியும்

19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில்

வடமாகாணத்தின் யாழ்ப்பாணம், மன்னார்,

வவுனியா மாவட்டங்களில் 1100000

முதல் 1200000 வரையான புசல் அரிசி

நுகரப்பட்டது எனப் புள்ளி விபரங்கள் எடுத்துக்

காட்டுகின்றன. இதனைவிட 275,000 புசல்

(28 கொத்து = 1 புசல்) உலர் தானியங்களும்

நுகர்வுத் தேவைக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டன.

இவ்விதம் நுகர்வு செய்யப்பட்ட தானிய

உணவில் 650000 புசல் அரிசி உள்ளூரிலேயே

உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது. ஆயினும்

இத்தொகை உற்பத்தியை அறுவடை உயர்வாக

இருந்த ஆண்டுகளில்தான் பெறமுடிந்தது.

பெரும்பாலும் அறுவடை பொய்த்துப் போவதே

வழமையாகும். 1893 ஆம் ஆண்டில் அரிசி

உற்பத்தி 155000 புசல்களாக வீழ்ச்சியுற்றது.

ஆகையால் சராசரி ஆண்டுக்கு 400000 புசல்

நெல் உற்பத்தியாயிற்று என்று கொள்வதே

பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்கள் உணவுப் பொருள்
விலையைக் குறைந்த அளவில் வைத்திருப்பதன்
மூலம் உழைப்பாளர்களின் கூலி
உயர்வடையாதிருப்பதை உறுதி
செய்தனர். இது பிரித்தானிய முதலீடு
களும் தொழில் முயற்சிகளும் வளர்ச்சி
பெற உதவும் எனவும்
கருதினர்.

பொருத்தமானது.

275000 புசல் உலர்

தானியங்களும்

நுகரப்பட்டன.

ஆகையால் அறுவடை

திருப்தியாக இருந்த

ஆண்டுகளில் 600000

புசல் அரிசியும்

அறுவடை பொய்த்துப்

போன ஆண்டுகளில்

900000 புசல் அரிசியும்

இறக்குமதி செய்யப்பட்டது.

வடமாகாணத்தின் அரிசித்

தேவையின் 50% முதல் 80%

வரை இறக்குமதி மூலமே பூர்த்திசெய்யப்

பட்டதென்பதை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

அரிசியின் நுகர்வுக்காக இறக்குமதியை

நம்பியிருக்கும் நிலை 20 ஆம் நூற்றாண்டிலும்

தொடர்ந்தது. சனத்தொகைப் பெருக்கம்

நிலத்தின் மீது சமையை அதிகரித்தது.

நெல்லை விடுத்து வேறு பல பயிர்களையும்

பயிரிடும் பல்வேறாக்கமும் அதிகரித்தது.

வடமாகாணத்தின் அரிசியின் நுகர்வுத்

தேவை 1500000 புசல்களாக அதிகரித்தது.

அதேவேளை அரிசியின் உள்ளூர் உற்பத்தி

250000 புசல்களாக வீழ்ச்சியுற்றது. இதன்

விளைவாக அரிசியின் இறக்குமதி முன்னைய

அளவை விட 50% அதிகரித்தது. 1200000

புசல்களாக இது உயர்ந்தது. உள்ளூரில் அரிசி

உற்பத்தி வீழ்ச்சியுற்றதற்கும் பல காரணங்கள்

உள்ளன. நெல் உற்பத்திக்காக ஒதுக்கப்படும்

நிலத்தின் சராசரி அளவு குறைந்து சென்றது.

நெற்செய்கை நிலங்கள் சனத்தொகைப்

பெருக்கம் காரணமாகக் குடியிருப்பு நிலங்களாக

மாற்றப்பட்டமை ஒரு காரணமாகும். பிற

பயிர்களைச் செய்வதற்கு நெற் செய்கைக்

காணிகளை உபயோகித்தலும் அதிகரித்தது.

1880 களிலும் 1990 களிலும் புகையிலைச்

செய்கை மிக வேகமாகப் பரவியதைக்

காணலாம். நிலத்தின் மீது சனத்தொகையின்

பளு அதிகரித்ததால் நிலங்கள் துண்டாடப்படும்

போக்கும் ஏற்பட்டது. பயிரிடும் காணியின்

அளவு சுருங்கியதால் விவசாயிகளால் தமது

தொழிலை வருவாய் தரும் தொழிலாகச் செய்ய

முடியவில்லை.

1911-1921 கால இடைவெளியில் நெற்செய்கை

காணிகளின் அளவு சுருங்கிச் செல்லும் போக்கை

மேற்படி ஆண்டுகளின்

“

பிரித்தானியர் படிப்படியாகப் பல மாற்றங்களைப் புகுத்தினர். நிர்வாகக் கட்டமைப்பு, வரியறவிடும் முறைகள், பொருளாதாரக் கொள்கைகள் என்பனவற்றில் மாற்றங்கள் புகுத்தப்பட்டன. வரியறவிடுதலை அதிகாரிகள் மூலம் அறவிடும் முறையை சீரமைத்தனர். இவ்வரிச் சீர்திருத்தங்கள் கோல்புறாக் கமரென் சிபாரிசுகளின் படி முழுமை பெற்றன. மக்களிடம் அறவிட்ட வரியில் ஒரு பகுதியைத் தாம் பிடித்துக் கொண்டு அரசுக்குரிய பங்கைச் செலுத்தும் முறை (Tax Farming) ஒழிக்கப்பட்டது.

சனத்தொகை மதிப்பீட்டுப் புள்ளிவிபரங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. 1911 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைத் தமிழர்களில் சனத்தொகையின் 3.75 வீதத்தினர் நெற்காணி உடைமையாளர்களாய் இருந்தனர். இத்தொகை 1921 இல் சனத்தொகையின் 1.02% ஆகக் குறைந்தது. நிலமற்ற நெல் உற்பத்தியாளர்கள் தொகை 1911 இல் 2.1% ஆக இருந்தது. 1921 இல் இத்தொகை 4.57% ஆக அதிகரித்தது. விவசாயக் கூலிகள் 1911 இல் 1.41% ஆக இருந்தனர். இவர்கள் 1921 இல் 0.73% ஆகக் குறைந்து காணப்பட்டனர். விவசாயக் கூலிகளின் எண்ணிக்கையின் வீழ்ச்சியும் நெற்செய்கையின் வீழ்ச்சியின் குறியீடாகும். இக்காலப் பகுதியில் புகையிலைச் செய்கை ஓரளவு அதிகரித்ததையும் புள்ளிவிபரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

1911 இல் 1.17% ஆகவிருந்த புகையிலைச் செய்கையாளர்கள் 1921 இல் சனத்தொகையின் 1.35% ஆக அதிகரித்திருந்தனர். புகையிலைச் செய்கைக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட விவசாயக்கூலிகள் 1911 இல் 3.46% ஆகும். இது 1921 இல் 4.82% ஆக உயர்ந்தது. கூலியாளர்களில் 'பொது' என வகைப்படுத்தப்பட்டோரின் தொகையும் இக்காலத்தில் அதிகரித்தது. 1911 இல் 3.16% ஆக இருந்த இவ்வகையினர் 1921இல் 5.06% ஆக அதிகரித்திருந்தனர். இவையாவும் யாழ்ப்பாணக் குடா நாட்டில் நெற் செய்கையில் இருந்து பிற விவசாய தொழில் நடவடிக்கைகளுக்கு மக்கள் மாறிக் கொண்டிருந்ததையும் அதன் விளைவால் பணப்புழக்கம் அதிகரித்ததையும், மக்களின் நுகர்வுப் பழக்கங்களிலும் போக்கிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

அடிக்குறிப்பு

யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பகத்தின் பொருளாதார அடிப்படையின் இயல்புகள் 18 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே உருவாக்கம்

பெற்றதென்பது முதலாவது விரிவுரையில் விளக்கிக் கூறப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பகத்தின் பொருளாதாரத்தின் பலம் - பலவீனம் என்ற இரு விடயங்கள் சுட்டிக்காட்டப்பட்டன. அதன் பலங்கள் :

1. சிற்றுடமை விவசாய முறை நன்கு வளர்ச்சியுற்றிருந்தது.
2. அது பணப் பயிர்களை சந்தைக்காக உற்பத்தி செய்வதாகவும், பன்முகப்பட்டதாகவும் மாறிக் கொண்டிருந்தது.
3. தொழிற்சாலைகள் உள்ளவர்களும், தொழிற்சாலைகள் உடையவர்களும் உழைப்பாளர் படை உருவாகியது. உழைப்பாளர்களுக்கு கவர்ச்சி தரும் பணக் கூலி முறை வளர்ச்சி அடைந்திருந்தது.
4. தீபகற்பகத்தின் சில துறைமுகங்களுடாக வர்த்தக நடவடிக்கைகள் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன.
5. பல்வேறு சமூகக் குழுக்களிலும் இருந்து தோன்றிய முயற்சியாளர் குழுமங்கள் வளர்ச்சி பெற்றிருந்தன. போட்டியும், ஒத்துழைப்பும் உடையனவாய் இம் முயற்சியாளர் குழுமங்கள் செயற்பட்டன.

இப்பொருளாதாரத்தின் பலவீனங்கள் பின்வருவன:

1. வர்த்தக வாதக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்த காலனிய அரசாங்கம் சுதந்திர வர்த்தகத்தின் மீது கட்டுப்பாடுகளை விதித்தது.
2. நெல் விவசாயத்துறை வளர்ச்சியின்றி தொய்வுற்ற நிலையில் இருந்தது.
3. தீபகற்பகத்தின் மக்கள் உணவுத் தேவைகளுக்காக இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரசியில் தங்கியிருந்தனர்.
4. பணப் பயிர்களின் ஏற்றுமதிச் சந்தையில் தங்கியிருந்தமையும், நிலத்தின் அளவு மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாய் உள்ள யாழ்ப்பாணத்தில் சனத்தொகை பெருகியதும் பொருளாதாரத்தின் முக்கிய பலவீனமாக இருந்தது.

ஷிலிங் நாணயம்

Image source - www.ajw-coins.com

பகுதி
2

அத்தோடு சில வேளை உணவும் வழங்கப்படும், சிலவேளை உணவு வழங்கப்படுவதில்லை. ஒரு நேர உணவின் பெறுமதி 1 பணம் அல்லது 6 1/2 சதம் என மதிப்பிடப்பட்டது.

முஸ்லிம் கூலித் தொழிலாளருக்கு 3 பணம் அல்லது 19 சதம் கூலியாக வழங்கப்பட்டது. அவ்வாறு உயர் கூலி வழங்கப்படுவதால் உணவு

கொடுக்கப்படுவதில்லை. 18 ஆம் நூற்றாண்டின் கூலி வீதங்களைப் பார்க்கும் போது மெய்க்கூலி குறைந்து சென்றதையும், உணவு, மற்றும் அத்தியாவசிய பண்டங்களின் விலை உயர்ச்சிக்கு ஏற்றதாகக் கூலி உயர்ந்து செல்லவில்லை என்பதையும் காணமுடிகிறது. விவசாயக் கூலித் தொழிலாளர்கள் ஏறக்குறையப் பட்டினி நிலையிலேயே வாழ்ந்தனர். உழைப்புக்கான கேள்வி பருவகாலத்திற்கு ஏற்ப மாறுவதாலும் அவர்கள் வாழ்க்கை கஷ்டமானதாக இருந்தது.

1894 ஆம் ஆண்டுக்கான விவசாயக் கூலிகள் பற்றிய விபரமான புள்ளிவிபரங்கள் உள்ளன. இவற்றைக் கொண்டு கூலி விகிதங்களின் போக்கைக் கணிப்பிட முடிகிறது. மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்தில் இடத்துக்கிடம் கூலியின் அளவிலும், கூலி வழங்கும் முறையிலும் மாற்றங்கள் இருந்ததை அவதானிக்க முடிகிறது. யாழ்ப்பாண நகரிலும் அதனை அண்மித்த கிராமங்களிலும் கூலிக்கான கேள்வி உயர்வாக இருந்ததால் உயர் கூலி அவ்விடங்களில் வழங்கப்பட்டது. பளை, பச்சிலைப்பள்ளி, பூநகரி ஆகிய இடங்களிலும் கூலியாட்கள் போதியளவு இன்மையால் உயர் கூலி வழங்கப்பட்டது. ஒரு நாளுக்கான சராசரிக் கூலி இவ்விடங்களில் 18 சதம் முதல் 42 சதம் ஆக இருந்தது. யாழ்ப்பாண நகரில் 35 சதம் பணக் கூலியாகவும் 6 சதம் பெறுமதியுள்ள ஒரு நேர உணவும் வழங்கப்பட்டது. ஏனைய பகுதிகளில் கூலி குறைவாக இருந்தது. வலிகாமம் கிழக்கில் 18 சதம் முதல் 24 சதமாகவும், வலிகாமம் மேற்கில் 24-31 ஆகவும் இருந்தது. கூலியை நெல்லாக வழங்கிய

கூலிகள்

19 ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கூலியின் போக்கு எவ்வாறு அமைந்தது என்பதை அறிந்து கொள்வதும், அதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவினரதும் வாழ்க்கைத் தரம் எப்படி இருந்தது என்பதை ஊகித்து அறிவதும் சுவாரசியமானதொரு விடயமாகும். 1835 இல் ஒரு கூலித் தொழிலாளியின் நாட் கூலி 3 துட்டு அல்லது 12.3 சதமாக இருந்தது. கைவினைத் தொழிலாளி ஒருவன் 1 ஷிலிங் அல்லது 50 சதத்தை தன் உழைப்புக்கான கூலியாகப் பெற்றான். 1841 இல் நாட்கூலி 4 1/2 துட்டு அல்லது 18 1/2 சதமாக உயர்ந்திருந்தது. 1842 இல் யாழ்ப்பாணத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் விவசாயக் கூலிகள் எவ்வளவு கூலியைப் பெற்றார்கள் என்ற விபரங்கள் கிடைக்கின்றன. இடத்துக்கிடம் கூலியின் அளவு வேறுபட்டதுடன், கூலி வழங்கப்படும் முறையிலும் வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன. கூலி முழுவதையும் காசாகக் கொடுத்தல், ஒரு நேர உணவும் காசு ஒரு பகுதியும் வழங்குதல், இருநேர உணவும் காசும் வழங்குதல், கூலியாக நெல்லை வழங்குதல், நெல்லும் உணவும் வழங்குதல் எனப் பல முறைகள் இருந்தன. வடமராட்சி, தென்மராட்சி, தீவுப்பகுதிகள் ஆகியவற்றில் கூலியை நெல்லாகவும் உணவாகவும் வழங்குதல் பெருவழக்காக இருந்தது. ஆனால் யாழ்ப்பாண நகரப் பகுதிகளில் கூலியைக் காசாக வழங்கும் வழக்கம் இருந்தது. வலிகாமம் மேற்கிலும் கிழக்கிலும் காசும் உணவும் வழங்கப்படும் வழமை இருந்தது. 2 பணம் அல்லது 12 1/2 சதம் கூலியாக வழங்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணம் - மலபார்

Image source - www.communityheritagemaps.com

போது கூலியின் பெறுமதி நாள் ஒன்றுக்கு 42 சதம் வரை உயர்வாக இருந்தது. 50 ஆண்டு கால எல்லைக்குள் விவசாயக் கூலிகள் 2 1/2 மடங்கு உயர்ந்திருந்ததை மேற்குறித்த புள்ளிவிபரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலைகள் பற்றிய புள்ளிவிபரங்கள் இன்மையால் கூலியின் உயர்வை பொருட்களின் விலை உயர்வோடு ஒப்பிட்டுக் கருத்துரைக்க முடியவில்லை. 1842 இல் ஒரு கொத்து நெல்லின் விலை 4 சதமாக இருந்தது. இது 1894 இல் 7 சதமாக உயர்ந்திருந்தது. கூலிகள் நெல்லின் விலையை விட வேகமாக உயர்ந்து சென்றதை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது. வாழ்க்கை செலவைக் கணிப்பதில் அரிசியின் விலை ஓர் அம்சம் மட்டுமே ஆகும். ஏனைய பல அத்தியாவசியப்

பொருட்களான உடுபுடவை, வாடகை, மரக்கறி வகைகள், உணவில் சேர்ப்பதற்கான எண்ணெய் ஆகிய வற்றின் விலைகளும் இக்கணிப்பில் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

அரிசியின் விலை

யாழ்ப்பாண மக்கள் தமது உணவுத் தேவைக்கான அரிசியின் பெரும் பகுதியை இறக்குமதி மூலமே பெற்றுக் கொண்டனர். இதனால் அரிசியின் நிரம்பலுக்கு ஏற்ப அதன் விலையில் ஏற்ற இறக்கங்கள் ஏற்பட்டன. இக்காரணத்தால் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முதற்பத்தாண்டு காலத்தில் அரிசியின் விலை சில வார எல்லைக்குள் ஒரு புசல் ரூ 2.50 இல் (ஒரு கொத்து 8 சதம்) இருந்து ரூ 6.00 வரை (ஒரு

கொத்து 19 சதம்) ஏறி இறங்குவதாக இருந்தது. இந்த ஏற்ற இறக்கங்கள் மக்களுக்கு மிகுந்த இன்னல் விளைவிப்பனவாய் இருந்தன. குறிப்பாக நாட்கூலி பெறுவோர் மிகுந்த கஷ்டப்பட்டனர். யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த செட்டி வியாபாரிகள் சிலரது கையில் அரிசி வர்த்தகம் இருந்து வந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் அரிசிப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டாலோ அல்லது இந்தியாவில் விளைச்சல் குறைவு ஏற்பட்டாலோ விலை திடீரென உயரும். இறக்குமதியைத் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த இவ்வர்த்தகர்கள் விலைகளைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியுடையவர்களாய் இருந்தனர். விலைகள் கட்டுமீறி உயரும் போது குடிமக்கள் கலகம் செய்வர் என்ற பயம் இருந்ததால் அரசாங்க அதிபர் இவ்விடயத்தில் தலையிடும் தேவை ஏற்படும். நிலைமை நன்றாக அமைந்து விலைகள் குறைவடைந்தால் அரிசியின் நுகர்வு அதிகரிக்கும். உள்ளூரில் உற்பத்தி வீழ்ச்சியடைந்து அரிசியின் விலை ஏறும்போது மக்கள் உலர் தானியங்களையும் பனம் பொருட்களையும் உணவுத் தேவைக்காக கூடியளவில் பயன்படுத்துவர்.

புகையிலை உற்பத்தியும் ஏற்றுமதி வர்த்தகமும்

குடா நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் பெரும் பங்கினை வகித்த புகையிலைப் பயிரின் முக்கியத்துவம் பற்றி மேற்குறித்த பின்னணியில் புரிந்து கொள்ளலாம். 18 ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியச் சந்தையில் யாழ்ப்பாணத்தின் புகையிலை முக்கிய இடத்தை பெற்றுக் கொண்டது. யாழ்ப்பாணப் புகையிலை மதுரை, தஞ்சாவூர் ஆகிய இடங்களுக்கும், கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதிகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டதாயினும் அதன் பெரும் பங்கு மலபார் பகுதிக்கே ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு அங்கு பதப்படுத்தப்பட்ட புகையிலை மலையாளத்தில் உள்ளவர்களின் சுவையுணர்வுக்கு ஏற்றதாக இருந்தது. அதனால் அப்பகுதி மக்கள் அதனை விரும்பி உபயோகித்தார்கள். மலபார் பகுதிக்குள் யாழ்ப்பாணப் புகையிலையை இறக்குமதி செய்து விற்பனை செய்யும் தனியுரிமை தனக்கே உரியதென திருவிதாங்கூர் அரசர் பிரகடனப் படுத்தியிருந்தார். அது அவருக்கு மிகுந்த இலாபம் தரும் வர்த்தகமாக இருந்தது. இதனால் மலபார் அரசுக்கும் யாழ்ப்பாண உற்பத்தியாளர்களுக்குமிடையில்

ஓர் அந்நியோன்னியமான உறவு வளர்ச்சி பெற்றிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தின் புகையிலை உற்பத்தியாளர்கள் மலபார் சந்தையை நம்பியிருந்தனர். வருடா வருடம் உயர்ந்து சென்ற கேள்விக்கு அமைய தமது உற்பத்தியை மலபார் சந்தைக்கு அவர்கள் அனுப்பி வைத்தனர்.

புகையிலை ஏற்றுமதி வரியும், வர்த்தக விரிவாக்கமும்

பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்கள் ஆரம்ப முதலே வடமாகாணத்தின் பொருளாதாரத்தில் புகையிலையின் முக்கியத்துவம் குறித்து நன்கு உணர்ந்து செயற்பட்டனர். தமது வருமானத்தை உயர்த்திக் கொள்வதற்கு புகையிலை மீது விதிக்கப்படும் வரி தமது வருமானத்தை அதிகரிக்கும் ஒரு வழியாக உள்ளதை அவர்கள் கண்டனர். 1798 ஆம் ஆண்டில் புகையிலையின் ஏற்றுமதி வரியினால் ரூ 232200 அரசுக்கு வருமானமாகக் கிடைத்தது. டச்சு ஆட்சியில் ஒரு ஆண்டுக்கான புகையிலை ஏற்றுமதி வரி ரூ 80,000 ஐ தாண்டவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பிரித்தானியர் ஆட்சியின் முதற்பத்தாண்டு காலத்தில் புகையிலையின் ஏற்றுமதி வரி 25% ஆக இருந்தது. தென்னிந்தியாவில் பிரித்தானியர் அமைதியை ஏற்படுத்திய பின் புகையிலையின் கேள்வி உயர்ந்ததால் வர்த்தகமும் விரிவடைந்தது. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து ஆண்டுக்கு 2 1/2 மில்லியன் இறாத்தல் புகையிலை ஏற்றுமதியாயிற்று எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. இத்தொகையில் 68% மலபாருக்குச் சென்றது. ஏறக்குறைய 30% தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்கும், மிகுதி தென்னிலங்கைக்கும் ஏற்றுமதியாயிற்று. 18 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து திருவிதாங்கூர் சந்தைக்கும் புகையிலை ஏற்றுமதியாயிற்று. காலப்போக்கில் தென்கிழக்காசியச் சந்தைக்கும் ஏற்றுமதி விரிவாக்கம் பெற்றது. அசே (Aceh), பினாங்கு ஆகிய இடங்களிற்கும் புகையிலை அனுப்பப்பட்டது. தென் கிழக்காசியாவின் வர்த்தகத்தில் தென்னிந்தியாவின் நாகூர், கடலூர் ஆகிய இடங்களைச் சேர்ந்த முஸ்லிம் வணிகர்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர். இவர்களோடு பங்காளிகளாகச் சேர்ந்து செட்டிகள் சிலரும் இவ்வர்த்தகத்தை நடத்தினர். பிரித்தானியரின் அரசியல் அதிகாரம் தென்னிந்தியக் கரையோரப் பகுதிகளிலும், இலங்கையிலும் வலுப்பெற்ற

பின்னர் முஸ்லிம் வர்த்தகர்களும், செட்டிகளும் சென்ற டேவிட் கோட்டையில் இருந்த ஆங்கில நாட்டு வணிகர்களுடன் இணைந்து வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டனர்.

புகையிலை வர்த்தகத்தின் அரசியல்

இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் பிரித்தானியர் ஆட்சி அதிகாரம் வலுமிக்கதாக இருந்தபடியால் புகையிலை வர்த்தகம் பலமான அத்திவாரத்தில் அமைந்ததாய் தொடர்ந்து முன்னேற்றம் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்று ஊக்கிக்கலாம். ஆயினும் உண்மையோ இதற்கு நேர் எதிர் மாறானது. புகையிலை விலைகள் சடுதியாக வீழ்ச்சியடைவதும் ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு உள்ளாவதும் வழக்கமாக இருந்தது. இதனால் உற்பத்தியாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். இடைத்தரகர்களதும் அரசாங்கத்தினதும் வருமானம் ஏற்ற இறக்கங்களுக்கு உள்ளானது. இந்நிலை பிரித்தானிய அரசின் விநோதமான கொள்கையின் பிரதிபலன் என்றே கூற வேண்டும். பிரித்தானியாவின் பெரிய காலனியான இந்தியாவுடன் இலங்கை இறுகப் பிணைக்கப்பட்டு இருந்ததாயினும் பிரித்தானியர் இந்தியாவையும் இலங்கையையும் தனித்தனி அரசியல் அலகுகளாகவே வைத்திருந்தனர். திருவிதாங்கூர் சுயாட்சியுடைய அரசாகப் பிரித்தானியாவின் மேலாளுகைக்கு உட்பட்டு இருந்த காரணத்தாலும் நிலைமை மேலும் சிக்கலடைந்தது. திருவிதாங்கூர் அரசர் புகையிலை வர்த்தகத்தை தனது ஏகபோக உரிமையாக வைத்திருந்தபடியினால் விலைகளையும் இறக்குமதி அளவையும் அவரே தீர்மானித்தார். புகையிலை வர்த்தகத்தைத் தடையற்ற சுதந்திர வர்த்தகமாக வைத்திருக்க யாழ்ப்பாணம் விரும்பிய போதும் அரசர் அதற்கு இணங்கி வரவில்லை. இலங்கை அரசாங்கம் 1812 ஆம் ஆண்டில் புகையிலையின் கொள்வனவையும் மலபாருக்கு அதனை ஏற்றுமதி செய்வதையும் அரசாங்கத்தின் தனியுரிமையாக்கியது. அத்தோடு புகையிலையின் ஏற்றுமதி வரியை 50% ஆக உயர்த்தியது. இவ்வரி பின்னர் 60% ஆக உயர்த்தப்பட்டது. அசே (Aceh) பகுதிக்கு ஏற்றுமதி செய்வது இதனால் முற்றாகத் தடைப்பட்டது. வரி அதிகரிப்பின் பயனாக அச் சந்தையை முற்றாக

இழந்ததோடு அசேயுடனான வர்த்தகம் மீளத் தொடங்கப்பட முடியாததாகியது. மலபார் அல்லாத பிற இடங்களுக்கான வரியின் ஒரு பகுதியை அரசாங்கம் மீளக் கொடுக்க முன் வந்ததேயாயினும் ஆசியாவின் சந்தையை மீளக் கைப்பற்ற முடிய வில்லை. 1826 இற்கும், 1833 இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் புகையிலை ஏற்றுமதியும் உற்பத்தியும் பாதிக்கப்பட்டது. பல வர்த்தக இடைத்தரகர்கள் தம் வியாபாரத்தை மூடும் நிலை ஏற்பட்டது.

ஏற்றுமதியில் ஏற்பட்ட பாதிப்பினால் யாழ்ப்பாணத்தின் நிதிமுறைமை சீர்குலைந்தது. இந்திய வர்த்தகர்கள் ஆண்டுதோறும் 125000 முதல் 140000 பகோடாஸ் (ரூ.500000 முதல் 600000) பெறுமதியுடைய பணத்தை இறக்குமதிக்காகச் செலவிட்டனர். இப்பணம் குடாநாட்டுக்குள் பரிவர்த்தனைக்குரிய பணமாகச் சுழற்சி பெற்றது. இத்தங்க நாணயத்தைக் கொடுத்து அரிசி, துணிவகைகள் என்பன கொள்வனவு செய்யப்பட்டன. ஏற்றுமதிகள் குறைவடைந்தமை ஒருபுறமிருக்க, அரசாங்கமே புகையிலையின் கொள்வனவைத் தனது ஏகபோக உரிமையாகக் கொண்டிருந்தது. உற்பத்தியாளர்கள் அரசினால் அச்சிடப்பட்ட பணத்தாள்களை பெற்றனர். இக்காகிதப் பணம் நாட்டுக்கு வெளியே செலாவணி மதிப்பு அற்றதாக இருந்தது. இதனை அந்நிய வர்த்தகர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தனர். இதனால் குடா நாட்டின் அந்நிய வர்த்தகம் பாதிப்புற்றது. இறக்குமதிகளின் அளவு குறைந்தது.

புகையிலை உற்பத்தியில் நெருக்கடி

புகையிலை தொடர்பான அரசாங்கக் கொள்கையில் இவ்விதமாக ஏற்பட்ட ஏற்ற இறக்கங்களால் அதன் உற்பத்தி பாதிக்கப்பட்டது. புகையிலை உற்பத்தியாளர்களும் பாதிப்புற்றனர். 1820 களில் 3 1/2 மில்லியன் இறாத்தல் புகையிலை ஏற்றுமதியாயிற்று. 1830 களில் இத்தொகை 750000 இறாத்தல்களாகக் குறைந்தது. இந்திய அரசாங்கம், திருவிதாங்கூர் சமஸ்தான அரசாங்கம், இலங்கை அரசாங்கம் என்ற மூன்று அரசாங்கங்களும் புகையிலை வர்த்தகத்தால் தமது ஆதாயத்தை எவ்வாறு பெருக்கிக் கொள்ளலாம் என்று போட்டியிட்டன. புகையிலையின் விலைகள்

உயர்ந்தன. வரியின் அளவும் உயர்ந்தது; குடா நாட்டு உற்பத்தியாளர்களின் சந்தை பறிபோயிற்று. உற்பத்தியாளர்கள் செய்வதறியாது கலங்கி நின்றனர்.

கோல்புறாக் ஆணைக்குழு வரிச் சீர்திருத்தங்களைச் சிபாரிசு செய்தது. இதன்படி புகையிலையின் ஏற்றுமதி வரி 2% ஆகக் குறைக்கப்பட்டது. இதன் பயனாக ஏற்றுமதிகள் உடனடியாகவே உயர்ந்தன. ஆயினும் திருவிதாங்கூர், கொச்சின் அரசுகள் புகையிலையின் இறக்குமதியையும் விற்பனையையும் தமது ஏகபோகமாக வைத்திருந்ததால் புகையிலையின் சந்தை விலையைச் செயற்கையான முறையில் உயர்த்தி வைத்திருக்க முடிந்தது. மிக உயர் விலையைக் கொடுத்து நுகர்வாளர்கள் கொள்வனவு செய்ய வேண்டியிருந்ததால் யாழ்ப்பாணப் புகையிலையின் கேள்வி குறைந்தது. இந்திய அரசாங்கம் திருவிதாங்கூர் அரசின் தனியுரிமைக் கொள்கையைக் கைவிடும்படி கேட்க விருப்பம் கொள்ளவில்லை. திருவிதாங்கூர்க்கான ஏற்றுமதியிலேயே யாழ்ப்பாணப் புகையிலை உற்பத்தியாளர்கள் தங்கியிருந்தனர். இவ்வாறான நிலையில் இருந்து தப்பிக்க வழியில்லாத நிலையில் மலபாரின் ஏனைய பகுதிகளிலும் சென்னை மாகாணத்திலும் தரங்குறைந்ததும் மலிவானதுமான புகையிலை வகைகள் சந்தையைப் பிடித்துக் கொண்டன. இதனால் இந்திய ஏற்றுமதிச் சந்தையை யாழ்ப்பாணம் இழந்தது.

புகையிலை உச்சக்கட்ட உற்பத்தி 1880-1900

19 ஆம் நூற்றாண்டின் பின்னரைப் பகுதியில் திருவிதாங்கூர் அரசின் தனியுரிமைக் கொள்கை கைவிடப்பட்டதால் புகையிலை ஏற்றுமதி அதிகரித்து உற்பத்தியிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. திருவிதாங்கூர் அரசு புகையிலை மீது இறக்குமதி வரியை மட்டும் அறவிட்டது. 1880-1900 காலப்பகுதி யாழ்ப்பாணத்தில் புகையிலை உற்பத்தியின் உச்சக்கட்டமாக அமைந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் புகையிலைச் செய்கையின் கீழ் இருந்த நிலப்பரப்பின் அளவு அதிகரித்தது. இக்காலத்தின் ஏற்றுமதி பற்றிய புள்ளிவிபரங்கள் புகையிலை உற்பத்தியின் முன்னேற்றத்தை எடுத்துக் கூறுகின்றன. இக்காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த உச்ச நிலையை 20 ஆம் நூற்றாண்டில் எட்ட முடியவில்லை. 1896 ஆம் ஆண்டில் 10244752 இறாத்தல் புகையிலை ஏற்றுமதியாயிற்று. இதுவே எந்தவொரு ஆண்டிலும் எட்டப்படாத உயர் அளவாக இருந்தது. இவ்வாண்டின் தொகைக்குக் கிட்டிய உயர் ஏற்றுமதி 1875 இல் அடையப்

பெற்றிருந்தது. அவ்வாண்டில் 10188528 இறாத்தல் புகையிலை ஏற்றுமதியாயிற்று. 1896 ஆம் ஆண்டின் புகையிலை ஏற்றுமதி வருமானம் ரூபா 1918950 ஆகும். 1880-1900 ஆண்டு காலத்தில் ஆண்டு ஒன்றுக்குரிய ஏற்றுமதி 74 மில்லியன் இறாத்தலுக்கு மேற்பட்டதாகவே இருந்தது. ஏற்றுமதி வருமானமும் ஆண்டுக்கு ரூ.1400000 முதல் ரூ. 1900000 வரையில் உயர் நிலையில் இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தின் புகையிலை உற்பத்தி யாளர்களான விவசாயிகளின் கொள்வனவு சக்தி இக்காலத்தில் அதிகரித்தது.

புகையிலை வர்த்தகத் தளம்பல் நிலை

யாழ்ப்பாணத்தில் புகையிலை உற்பத்தியின் அதிகரிப்புடன் இணைந்த பல பிரச்சினைகள் இருந்தன. யாழ்ப்பாணப் புகையிலையின் மணமும் குணமும் மலையாள நுகர்வோருக்கு மிகவும் பிடித்திருந்தது. யாழ்ப்பாண உற்பத்தியாளர்களும் தம் சந்தையை மலபார் என எல்லைப்படுத்தியது மட்டுமன்றி அச்சந்தைக்கு ஏற்ற புகையிலையைப் பயிரிடுவதில் சிறப்புத் தேர்ச்சியையும் பெற்றனர். உற்பத்தி முழுவதையும் இச்சந்தைக்கு அனுப்பி வைக்கக் கூடியதாய் இருந்த போது உற்பத்தியும் வர்த்தகமும் சுறுசுறுப்பாக நடைபெற்றன. ஆயினும் 1890 களில் சந்தைக் கேள்வியை விட நிரம்பல் அதிகரித்ததால் வர்த்தகம் தேக்கமடைந்தது. விலைகள் வீழ்ச்சியடைந்தன. யாழ்ப்பாணத்தின் பொருளாதாரத்தின் மீது இதன் எதிர்விளைவுகள் மோசமாக இருந்ததால் அரசாங்கம் இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஏற்றுமதிகளைப் பரவலாக்கும் அவசியம் உணரப்பட்டது.

இந்த இலக்கை அடைவதாயின் மலையாளப் பகுதியில் விருப்புக்குரியதாக இருந்த வகையைவிட வேறு வகைப் புகையிலைகளைப் பயிரிட வேண்டும் என உணரப்பட்டது. 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாணத்தின் புகையிலையின் சந்தை திருவிதாங்கூரில் வீழ்ச்சியுற்றதால் ஏற்றுமதியும் வீழ்ச்சியுற்றது. 1901 ஆம் ஆண்டில் புகையிலை ஏற்றுமதி 5736000 இறாத்தலாகக் குறைந்தது. அவ்வாண்டில் ஏற்றுமதி வருமானம் 573600 ரூபாவாகும். 1902 இல் ஏற்றுமதியின் அளவு 3870000 இறாத்தலாக மேலும் வீழ்ச்சியுற்றது. அவ்வாண்டின் ஏற்றுமதி வருமானமும் ரூ.454967 ஆகக் குறைந்திருந்தது. உற்பத்தியின் வீழ்ச்சியும், விலைகளின் சடுதியான வீழ்ச்சியும் ஏற்றுமதி வருவாயின் வீழ்ச்சிக்குக் காரணமாயின.

20 ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட விலை வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்தது. பழைய நிலைக்கு மீளவோ, விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் தேடவோ முடிய வில்லை. விவசாய நிபுணர்கள் சிகரட் புகையிலையின் உற்பத்தியை யாழ்ப்பாணத்தில் அறிமுகம் செய்தனர். திருவிதாங்கூர் சந்தையிலும் சாதகமான நிலை மீண்டும் தோன்றிய போதிலும் முன்னைய நிலைக்கு அது முன்னேற முடியவில்லை. 1920 களில் யாழ்ப்பாணத்தின் புகையிலை ஏற்றுமதி 21/2 மில்லியன் இறாத்தல் முதல் 4 மில்லியன் இறாத்தல் வரையிலானதாக இருந்தது. இவ்வாறான ஏற்ற இறக்கங்கள் இருந்த போதும் புகையிலை உற்பத்தி மூலம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு குறிப்பிடத்தக்க அளவு வருமானம் கிடைத்தது. பல விவசாயிகள் நெற்செய்கைக்குப் பதிலாக வருமானம் தரும் பயிரான புகையிலைச் செய்கையில் ஈடுபட்டு நன்மை பெற்றனர். 1910 களில் ஏற்பட்ட விலை வீழ்ச்சியின் காரணமாக விவசாயிகளுக்குக் கிடைத்த வருமானம் குறைவாகவே இருந்தது. புகையிலையின் உற்பத்திச் செலவு உயர்வாக இருந்தது. ஆனால் விவசாயிகள் தாம் உற்பத்தி செய்த புகையிலைக்கு பெற்றுக் கொண்ட விலை உயர்வாக இருக்கவில்லை. ஆயினும் புகையிலையினால் யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கிடைத்த பணவருவாய் பலருக்கு தொழில் வாய்ப்பை வழங்கியது. விவசாயக் கூலியாட்கள், புகையிலையைப் பதப்படுத்துவோர், ஏற்றியிறக்கல் தொழிலில் ஈடுபட்டோர், இடைத்தரகர்கள், கப்பல் தொழிலாளர்கள் எனப் பலதரப்பட்டவர்கள் நன்மை பெற்றனர். 1921 இல் புகையிலைத் தோட்டங்களில் 25000 கூலியாட்கள் வேலை செய்தனர். புகையிலை பயிரிடும் பகுதிகளில் நெற்செய்கையைச் செய்து வந்த பகுதிகளை விட ஒப்பீட்டளவில் செழிப்பு நிலை காணப்பட்டது.

பனம்பொருள் உற்பத்தி

பனை உற்பத்திப் பொருட்கள் யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்க்கைக்கு உதவும் பொருளாதார

துணைப் பண்டங்களாக இருந்து வந்தன. பனை மரங்களின் சிலாகைகள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. இவ்வேற்றுமதி கடுமையான கட்டுப்பாடுகளை உடையதாய் இருந்தது. பனைவளம் அழிந்துவிடாமல் பாதுகாக்கும் நோக்குடன் இக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. நெல் உற்பத்தி போதியளவு இல்லாத இடங்களிலும், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அரிசியை கொள்வனவு செய்வதற்கு போதியளவு பணம் இல்லாத பகுதிகளிலும் பணம் பொருட்களை மக்கள் பதில் உணவாகக் கொண்டனர். 1890 களில் யாழ்ப்பாணம், தீவுப் பகுதிகள், வன்னி ஆகிய இடங்களில் இருந்து சேகரிக்கப்பட்ட பனந்தும்பு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. 'Vavasour and Co' என்னும் கம்பனி யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள முகவர் ஒருவர் மூலம் ஏற்றுமதி வர்த்தகத்தை நடத்தியது. இதன் மூலம் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்களவு வருமானம் யாழ்ப்பாணத்திற்குக் கிடைத்தது; பனங்காணிகளின் சிற்றுடமையாளர்களும் பனந்தும்பைச் சேகரித்த வறியவர்களான தொழிலாளர்களும், இடைத்தரகர்களும் இதனால் பயன் பெற்றனர். தொடக்கம் முதலே பெருந்தொகைப் பனந்தும்பு ஏற்றுமதியாயிற்று. 1891 இல் 9028 அந்தர், 1892 இல் 12177 அந்தர், 1893 இல் 8743 அந்தர் என்ற அளவுகளில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. மேற்படி மூன்று ஆண்டுகளிலும் முறையே ரூ.122559, ரூ.156672, ரூ.115665 என ஏற்றுமதி வருமானம் கிடைத்தது. ஒரு இறாத்தல் தும்பிற்கு ரூ 9/= விலையாகக் கிடைத்தது. தூரக் கிராமங்களுக்குப் பயணம் செய்து முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள் தும்பினை மலிவு விலையில் சேகரித்தனர். இலாபம் தரும் இம்முயற்சியில் எல்லோரும் ஆர்வம் காட்டினர். தும்பைச் சேகரிப்பதற்காக ஆயிரக்கணக்கில் இளம் பனை மரங்கள் தறிக்கப்பட்டன. கள்ளர் கூட்டம் இரவு வேளைகளில் பிறரது பனங்கூட்களுக்குள் புகுந்து களவெடுத்தனர். இத்தகைய அழிவு வேலைகள் பற்றி அரசாங்கத்திற்கும் பலமுறைப்பாடுகள் அனுப்பப்பட்டன. கிராமத் தலைமை அதிகாரிகளும் இவ்வழிவினைத் தடுப்பது பற்றியும், பனைமரங்கள் அழிந்து போய்விடும் என்பது பற்றியும் மேலிடத்திற்கு எடுத்துக் கூறினர். இதன் பயனாக பனந்தும்பு சேகரிப்பதில் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன. ஆண்டொன்றுக்கு 4000 தொன்னாக ஏற்றுமதியின் அளவும் குறைக்கப்பட்டது.

பனஞ்சீனி உற்பத்தித் தொழிற்சாலை

1916 ஆம் ஆண்டில் பதநீரில் இருந்து சீனி உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை வல்வெட்டித்துறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. 'சிலோன் சுகர் ரிபைனரிஸ் கம்பனி' என்ற பெயருடைய நிறுவனம் இத்தொழிற்சாலையை இயக்கியது. இத்தொழிற்சாலை அயலில் இருந்த மக்கள் பலருக்கு வேலை வாய்ப்பை வழங்கியது. பதநீரின் விலையும் அதிகரித்தது. கள்ளிறக்கும் தொழிலாளர் குடும்பங்கள் நன்மை பெற்றன. நாட்டின் தென்பகுதிக்கும் இந்தியாவிற்கும் பணை உற்பத்திப் பொருட்களின் ஏற்றுமதி 19 ஆம் நூற்றாண்டில் படிப்படியாக உயர்ந்து சென்றது. சனத்தொகை அதிகரிப்பால் நுகர்வின் அளவு உயர்ந்து சென்றமையும், பனங்காணிகளின் அளவு குறைந்து கொண்டு சென்றமையும் காரணமாகப் பனம் பொருள் ஏற்றுமதி 20 ஆம் நூற்றாண்டில் வீழ்ச்சியுற்றது. 1850 இல் தென்னிந்தியாவின் கடற்கரைப் பகுதிகளுக்கு 10,000 அந்தர் பனங்கட்டி யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து ஏற்றுமதியாயிற்று. பருத்தித்துறையில் இருந்து கொழும்புக்குப் பனங்கிழங்கும், ஓடியலும் பெருந்தொகையில் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. பனம் பொருட்களின் ஏற்றுமதி ஒப்பீட்டளவில் சிறிய அளவு ஆயினும் இவற்றைச் சேகரித்தல், பதப்படுத்தி விற்பனைக்குத் தயார் செய்தல் ஆகிய தொழில்களில் ஈடுபட்ட வறிய மக்களின் வருமானத்தை உயர்த்துவதற்கு இது உதவியது. யாழ்ப்பாணத்தில் பணை உற்பத்திகளை உணவாக உட்கொள்ளும் அளவின் ஏற்றமும் இறக்கமும் அதன் பொருளாதார நிலையினை அறிந்து கொள்வதற்கான குறியீடாக இருந்தது. நெல் விளைச்சல் நன்றாக அமைந்த காலங்களில் அரிசியின் விலை குறைவாக இருந்தது. பணப்புழக்கமும் சுழற்சியும் இக்காலத்தில் மிகுதியாகவும் இருந்தது. இவ்வாறாக செழிப்பான காலங்களில் பனம் பொருட்களை உணவாக மக்கள் விரும்பி உண்பதில்லை. பஞ்ச காலத்தில் உணவுப் பொருட்களின் விலைகள் உயரும். நாட்டில் வேலையின்மையும் அதிகரிக்கும். இக்காலத்தில்

பெருந்தொகையான மக்கள் பனம்பழம், பனங்கிழங்கு, ஓடியல் ஆகிய உணவுகளைப் பிரதான உணவாகக் கொள்வர்.

தென்னந்தோட்டங்கள்

1840 களில் யாழ்ப்பாணத்தில் தென்னையை வர்த்தக முறையில் பயிரிடும் முயற்சி ஆரம்பமானது. இதனை ஆங்கிலேயர்களே முதலில் ஆரம்பித்து வைத்தனர். இந்தியாவில் ஆங்கிலேய கிழக்கிந்தியக் கம்பனி அதிகாரிகளாக வேலை செய்த ஆங்கிலேயர், குறிப்பாக வங்காளத்தில் பணிபுரிந்தோர், காணிகளைத் துப்புரவு செய்து தென்னந்தோட்டங்களை ஆரம்பிப்பதில் முதலிட்டனர். பச்சிலைப் பள்ளி, தென்மராட்சி ஆகிய பகுதிகள் தென்னைப் பயிர்ச்செய்கைக்கு

- 1840 களில் யாழ்ப்பாணத்தில் தென்னையை வர்த்தக முறையில் பயிரிடும் முயற்சி ஆரம்பமானது.
- 1916 ஆம் ஆண்டில் பதநீரில் இருந்து சீனி உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்சாலை வல்வெட்டித்துறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.
- 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வடமாகாணத்தின் யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியா மாவட்டங்களில் 1100000 முதல் 1200000 வரையான புசல் அரிசி நுகரப்பட்டது எனப் புள்ளி விபரங்கள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

ஏற்றனவாகக் காணப்பட்டன. அத்தோடு இப்பகுதிகளிலேயே அரசு காணிகள் சலுகை முறையில் விற்பனை செய்யப்பட்டன. தென்னைப் பயிர்ச்செய்கையால் நல்ல வருவாய் கிடைக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்போடு தோட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப் பட்டன. பத்து வருடகால எல்லைக்குள் 10,000 ஏக்கர் அரசு காணி கொள்வனவு செய்யப்பட்டு தென்னங்கன்றுகள் நாட்டப்பட்டுத் தோட்டங்கள் உருவாகின. 50 தோட்டங்கள் வரை இப்பகுதியில் ஏற்படுத்தப்பட்டன. ஆயினும் இலங்கையின் தென்பகுதியில் நடைபெற்றது போல் தென்னந்தோட்டங்கள் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தில் காணியின் அளவு மட்டுப்பட்டதாக இருந்ததும், காலநிலையில் ஏற்பட்ட ஏற்ற இறக்கங்களும் விஸ்தரிப்புக்குத் தடையாக இருந்தன. குடாநாட்டில் ஐரோப்பியரே தென்னை வளர்ப்புக்கு ஆரம்பத்தில் முதலிட்டனர். 19 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆங்கிலேய முதலீட்டாளர்களின் தோட்டங்களைத் தமிழர்கள் கொள்வனவு செய்தனர். இவ்வாறு கொள்வனவு செய்தவர்கள் இலங்கையின் தென்பகுதியில் தொழில் முயற்சிகளை ஆரம்பித்து தம்மைப் பலப்படுத்திக் கொண்ட தமிழ்த் தொழில் முயற்சியாளர்கள் ஆவர். பொருளாதாரப் பின்னடைவுடைய பச்சிலைப்பள்ளி தென்மராட்சிப் பகுதிகளில் தென்னைத் தோட்டங்கள் தொழில் வாய்ப்புக்களை ஓரளவு வழங்கின. இது மக்களுக்கு ஆறுதல் அளித்தது. குறைவிடைவுடைய காணிகளில் நெல் ஏனைய தானியங்கள் என்பனவற்றைப் பயிரிடுவதை விடத் தென்னையைப் பயிரிடுவது இலாபமானதால் இவ் வகைக் காணிகளிலும் தென்னை பயிரிடப்பட்டது.

தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை

19 ஆம் 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வளர்ச்சி பெற்ற இன்னொரு தொழிற்சாலை தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையாகும். சனத்தொகை அதிகரிப்பால் தோட்டப் பயிர்ச் செய்கை விரிவடைந்தது. யாழ்ப்பாணத்துக் குடியான் விவசாயிகளின் பசுமையான தோட்டங்கள், தம் நாட்டின் ஃபுல்ஹாம், செல்சியா பகுதிகளின் தோட்டங்களை ஒத்தனவாய் காட்சியளித்ததாக ரெனன்ற் (Tennent) குறிப்பிட்டுள்ளார். உற்பத்தியின் கணிசமான பங்கு அக்காலத்தில் தென்பகுதிக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. முக்கியமாக வெங்காயம், மிளகாய் போன்ற உடன் பழுதடையாத உற்பத்திப் பொருட்கள் ஏற்றுமதியாயின. இவ்வேற்றுமதிகள் காரணமாக பருத்தித்துறைத் துறைமுகத்தில் ஏற்றியிறக்கல் நடவடிக்கைகள் சுறுசுறுப்பாக நடந்தன. டச்சுக்காரர் ஆட்சியில் யாழ்ப்பாணத் துறைமுகம் ஊடாக ஏற்றுமதிகள் செய்யப்பட்டதால் முக்கியத்துவம் குறைந்திருந்த பருத்தித்துறையில்

பிரித்தானியர் இலங்கையில் ஆரம்பித்த பெரிய கைத்தொழில் என்றால் அது கல்வி என்ற கைத்தொழில் என்று கூறப்படுவதுண்டு. கிறிஸ்தவ மிசனரிகளாலும், இந்து அமைப்புக்களாலும், அரசாங்கத்தாலும் யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் கல்வித்துறையில் ஒரு செழிப்பு நிலையை உருவாக்கியது.

மீண்டும் ஏற்றுமதி நடவடிக்கைகள் கலகலப்புடன் நடைபெற்றன.

கடலுணவு உற்பத்தி

மீன்பிடித்தொழிலும், கடலுணவு உற்பத்தியும் பண்டைக்காலம் முதல் தமிழர் வாழ்விலும் பொருளாதாரத்திலும் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றிருந்தது. மீன், கடலுணவுப் பொருட்கள் என்பனவற்றின் விலைகள் குறித்துப் போதிய புள்ளிவிபரங்கள் இன்மையால் மீன் உற்பத்தி பற்றிச் சரியான மதிப்பீட்டைச் செய்ய முடியாதுள்ளது. 19 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மீன் சந்தைக் குத்தகை, இலாபம் தரும் தொழில் முயற்சியாகக் கருதப்பட்டதையும், செல்வந்தரான பல முயற்சியாளர்கள் இக் குத்தகை வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டதையும் அறிய முடிகிறது. மீனின் விலையிலும் 19

ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்தில் உயர்ச்சி ஏற்பட்டதையும் அதனால் மீன்பிடித்தொழில் செய்தவர்கள் நன்மை பெற்றனர் என்பதையும் அறிய முடிகிறது. இயந்திரப் படகுகளும், குளிர் சாதன வசதிகளும் இல்லாத காலத்தில் மீன் பிடித்தொழிலில் தொடர்ச்சியான முன்னேற்றம் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. ஆயினும் சனத்தொகை விருத்தியும், மக்களின் அன்றாட உணவில் மீன் முக்கிய ஓர் உணவுப் பொருளாகக் கருதப்பட்டதும் கடந்தொழிலின் வளர்ச்சிக்குக் காரணமாயின. மேலும் யாழ்ப்பாணத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளும் கடலுக்குக் கிட்டிய தூரத்தில் அமைந்திருந்ததால் மீன் இலகுவில் நுகர்வோரைச் சென்றடைந்தது. இதனால் மீன்பிடித் தொழிலில் விருத்தி ஏற்பட்டு அத் தொழிலில் ஈடுபடுவோர் தொகையும் அதிகரித்தது. 1921 ஆம் ஆண்டின் சனத்தொகை மதிப்பீட்டின்படி 10,130 பேர் மீன்பிடித் தொழில் மூலம் வாழ்க்கையைக் கொண்டு செல்வதாக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

இத்தொழில் மூலம் சில முயற்சியாளர்களும், முதலாளிகளும் வெவ்வேறு இடங்களில் தோன்றினர். ஆயினும், தென்பகுதியில் ஏற்பட்ட மீன்பிடித் தொழில் வளர்ச்சியுடன் யாழ்ப்பாணத்தை ஒப்பிடுதல் இயலாது.

குடியான் விவசாயம் போன்று மீன்பிடியும் சிற்றுடமையாளர் முயற்சியாகவும் வருமானம் குறைந்த தொழிலாகவும் இருந்து வந்தது. பொதுவாக மீன்பிடிக்கிராமங்கள் வறியனவாகவும், சன அடர்த்தியுடையனவாயும் விளங்கின. இதற்கு விதிவிலக்கான கிராமங்கள் மிகச் சிலவே.

பொதுச் சுகாதாரம்

மக்களின் சுகாதார நல வசதிகளும் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வளர்ச்சியடைந்திருக்கவில்லை. அடுத்தடுத்து தொற்று நோய்கள் பரவுதலும், போஷாக்கின்மையும் தொடர்ந்து நிலவியது. 1930 களிலேயே நிலைமையில் ஓரளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. சுகாதார நிலை 19 ஆம் நூற்றாண்டில் தொடர்ந்து மோசமடைந்து வந்ததென்றோ அல்லது அதற்கு முந்திய காலத்திலும் சுகாதாரக்கேடும் நோயும் இருந்து வந்ததென்றோ உறுதியாகக் கூறுவதற்குச் சான்றுகள் இல்லை. இவை பற்றிய பதிவுகள் எவையும் இல்லை. காய்ச்சல், வயிற்றோட்டம் என்பன மக்களை வாட்டிய பரவலான நோய்களாகும். காலரா, சின்னம்மை முதலிய தொற்று நோய்கள் இடைக்கிடை ஏற்பட்டன. மோசமான காலநிலை, பொருளாதார மந்தநிலை, பொதுச்சுகாதார வசதிகள் சீர்கெடுதல் என்பன ஒன்றோடொன்று தொடர்புற்றனவாய் நோய்கள் பெருகுவதற்குக் காரணமாயின. புயல் காற்றினால் ஏற்படும் சேதம், வரட்சியாலும் வெள்ளப் பெருக்காலும் ஏற்படும் பயிரழிவு என்பனவற்றால் மக்கள் பாதிப்புற்றனர். மக்களின் வறுமை காரணமாக போஷாக்கின்மை காணப்பட்டது. இதனால் தொற்று நோய்களுக்கு ஆளாயினர். 1880 களில் மக்கள் வாழ்க்கை நோய்களினால் பாதிப்புற்றது. 1884 ஆம் ஆண்டின் புயல் பெருஞ்சேதத்தை விளைவித்தது. அதனை அடுத்த நான்கு ஆண்டுகளில் காலரா நோயும், சின்னம்மையும் பரவியதால் மக்கள் அவதியுற்றனர். 1910 களில் பொருளாதார நிலை மோசமாகி மக்கள் கஷ்டப்பட்டனர். இறப்பு வீதம் அதிகரித்தது. பல கிராமங்களில் சனத்தொகை வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. குறிப்பாக தென்மராட்சிப் பகுதி வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டது.

கல்வி என்னும் கைத்தொழில்

பிரித்தானியர் இலங்கையில் ஆரம்பித்த பெரிய கைத்தொழில் என்றால் அது கல்வி என்ற கைத்தொழில் என்று கூறப்படுவதுண்டு.

கிறிஸ்தவ மிசனரிகளாலும், இந்து அமைப்புக்களாலும், அரசாங்கத்தாலும் யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் கல்வித்துறையில் ஒரு செழிப்பு நிலையை உருவாக்கியது. கல்வி தமிழர்களின் பொருளாதாரத்திற்கு பெரும் பங்களிப்புச் செய்தது. வட இலங்கைத் தமிழரின் பொருளாதாரத்தில் கல்வியின் பங்களிப்புப் பல பரிமாணங்களைக் கொண்டது. முதலாவதாக, வடக்கில் தோன்றிய கல்வி நிறுவனங்கள் பலவற்றால் தொழில் வாய்ப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இரண்டாவதாக, இக்கல்வி நிறுவனங்களில் கற்று வெளியேறியோர் அரசாங்கத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும் அலுவலக உத்தியோகப் பதவிகளைப் பெற்று இலங்கையின் பல பகுதிகளிலும் வேலை செய்தனர். 1921 ஆம் ஆண்டில் பொது நிர்வாகத்திலும், சட்டத்துறை மற்றும் மருத்துவம் போன்ற சுதந்திரமான தொழில்களிலும் 10,185 தமிழர்கள் பணிபுரிந்தனர். மூன்றாவதாக, பிரித்தானியாவின் பிற காலனிகளுக்குச் சென்று தொழில் வாய்ப்புக்களை இக்கல்வி மூலம் பெற முடிந்தது. குறிப்பாக பிரித்தானிய மலாயாவிற்கும் தொடுகடல் குடியேற்றங்களிற்கும் (Straits Settlements) தமிழர்கள் சென்றனர். யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் பெற்ற கல்வி அவர்களை அவர்களது நிலத்தில் இருந்து பிரித்தது. இது ஒருவகையில் நன்மையாகவும் அமைந்தது. ஏனெனில், யாழ்ப்பாணம் காணித் தட்டுப்பாடுள்ள இடமாகும். இன்று பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது கல்வி தீங்கான பின்விளைவையும் உருவாக்கியிருப்பதைக் காணலாம். கல்வியின் இத்தீங்கான அம்சம் பிரித்தானியர் காலனிகள் யாவற்றினதும் கல்வியின் பொதுவான பண்புக் கூறும் ஆகும். எழுதுவினைஞர்கள் சமூகமாக யாழ்ப்பாணம் உருவாகியது. இதன் தீங்கு அப்போது உணரப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் அக்காலத்தில் பிரித்தானியர் காலனிகள் எங்கும் எழுதுவினைஞர்களுக்கான தேவையிருந்தது. அலுவலக மேசையில் இருந்து எழுதும் பணி மீதான நாட்டம் தமிழர்களிடம் தொழிற்கல்வி, விவசாயக் கல்வி என்பன மீது அக்கறையின்மையை ஏற்படுத்தியது. பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழிருந்த எல்லா குடியேற்ற நாடுகளிலும் இவ்வாறான போக்குக் காணப்பட்டது. இக்குறை பற்றித் தமிழர்கள் பின்னர் வருந்த வேண்டியதாயிற்று. நிலத்தின்

பயன்பாடு பற்றிய பொருத்தமான தொழில்நுட்ப அறிவு, பயனுள்ள பயிர்கள் பற்றிய பயிற்சி செய்கைத் தொழில்நுட்பம், இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்தல் பற்றிய அறிவு என்பனவற்றைத் தமிழர்கள் பெற்றுக் கொள்வதில் அக்கறை செலுத்தவில்லை. சனத்தொகை அதிகரிப்பும், அதற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத வகையில் உணவு உற்பத்தி தேக்கமுற்றும் இருந்த பின்னணியில் தமிழர்களுக்கு மேற்குறித்த விடயங்கள் தொடர்பான கல்வி அவர்களின் வாழ்க்கையில் பெரும் திருப்பத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கும். பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெரியதொரு மாற்றத்தை அடைந்து கொண்டிருந்த ஒரு நாட்டில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்தில் வந்து பணிபுரிந்தவர்களால் நிறுவப்பட்ட யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி தொழிற்கல்வியில்

நீர்ப்பாசன முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியதால் வன்னியின் சனத்தொகை அதிகரித்தது. இத்தகைய அபிவிருத்திகள் ஏற்பட்டபோதும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கம் வரையாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து மக்கள் தெற்கு நோக்கி வன்னிக்கு இடம்பெயரவில்லை. அதுவரை தேக்கமுற்றிருந்த வன்னியின் சனத்தொகை வளர்ச்சி இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இருந்து யாழ்ப்பாணத்தை விட வேகமாக வளர்ச்சி பெற்றது. இந்தியத் தொழிலாளர்கள் குடியேற்றத்திட்டங்களிற்கு இடம்பெயர்ந்தமையும் வன்னியின் சனத்தொகை வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகும். கொழும்புக்கும், தென்பகுதியினதும், மத்திய பகுதியினதும் நகரங்களுக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து கணிசமான தொகையினர் இடம்பெயர்ந்தனர்.

தமிழர்களின் பொருளாதார வரலாற்றின் முக்கியமான ஒரு கட்டமாக உத்தியோகம் தேடி வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதும், இலங்கையின் தென் பகுதிக்குச் செல்வதும் நடைமுறையாக இருந்தது. அதன் வழி அவர்களின் பொருளாதார எதிர்காலம் அமையலாயிற்று. 17 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தே யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் குடாநாட்டுக்கு வெளியே நெல்வயல்களில் வேலை செய்வதற்காக பருவகால முறையில் இடம்பெயர்ந்து செல்லும் வழக்கம் இருந்து வந்தது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வயல் வேலைகளுக்காக வன்னியின் தென்பகுதிகளுக்குச் செல்வோர் தொகை மேலும் அதிகரித்தது. பிரித்தானியர் சிறிய குளங்களையும், பெரிய குளங்களையும் திருத்திப் புனரமைத்து

முன்மாதிரியாகச் செயற்பட்டது. அமெரிக்க மிசனரிகளின் தொலைநோக்குடைய செயற்பாடுகளுக்கு யாழ்ப்பாணத்தவர்களிடம் வரவேற்பு இருக்கவில்லை. அதனால் அவர்களின் முயற்சியும் பயன்தரவில்லை.

தொழில் தேடிய இடப்பெயர்வு

தமிழர்களின் பொருளாதார வரலாற்றின் முக்கியமான ஒரு கட்டமாக உத்தியோகம் தேடி வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதும், இலங்கையின் தென் பகுதிக்குச் செல்வதும் நடைமுறையாக இருந்தது. அதன் வழி அவர்களின் பொருளாதார எதிர்காலம் அமையலாயிற்று. 17 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்தே யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் குடாநாட்டுக்கு வெளியே நெல்வயல்களில் வேலை செய்வதற்காக பருவகால முறையில் இடம்பெயர்ந்து செல்லும் வழக்கம் இருந்து வந்தது. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வயல் வேலைகளுக்காக வன்னியின் தென்பகுதிகளுக்குச் செல்வோர் தொகை மேலும் அதிகரித்தது. பிரித்தானியர் சிறிய குளங்களையும், பெரிய குளங்களையும் திருத்திப் புனரமைத்து

இப்பகுதிகளில் முன்பு தமிழர்களின் பிரசன்னம் இருக்கவில்லை. இவ்விடப் பெயர்வையும் துல்லியமாக மதிப்பிடுதல் கடினமாகும். இதனைவிட பர்மாவுக்கும், மலாயாவுக்கும், தொடுகடல் நாடுகளுக்கும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர்கள் இடம்பெயர்ந்து சென்றனர். இவ்விடப்பெயர்வும் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியிலேயே ஏற்பட்டதென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழர்களின் சனத்தொகையில் மேற்குறிப்பிட்ட இடப்பெயர்வுகள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவில்லை. ஆயினும், இவ்விடப் பெயர்வுகள் மிகுந்த பொருளாதார முக்கியத்துவம் உடையன. இலங்கையின் தென்பகுதியில் இருந்தும் தென்கிழக்கு ஆசியாவில் இருந்தும் பணம் யாழ்ப்பாணத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. இது அச்சமூகத் தின் வாழ்க்கை மேம்பாட்டிற்குப் பெரிதும் துணையாயிற்று. மலாயாவிலும் அதனைச் சார்ந்த தொடுகடல் பகுதியிலும் வேலை செய்த யாழ்ப்பாணத்தவர்களுக்கு அங்கு சம்பளமாகக் கிடைத்த தொகை ஒப்பீட்டளவில் மிகவும் அதிகமாக இருந்ததால் தாம் சேமித்த பணத்தை இலங்கை ரூபாவிற்கு மாற்றியபோது

பிரித்தானியர் இலங்கையில் ஆரம்பித்த பெரிய கைத்தொழில் என்றால் அது கல்வி என்ற கைத்தொழில் என்று கூறப்படுவதுண்டு. கிறிஸ்தவ மிசனரிகளாலும், இந்து அமைப்புக்களாலும், அரசாங்கத்தாலும் யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகள் கல்வித்துறையில் ஒரு செழிப்பு நிலையை உருவாக்கியது. கல்வி தமிழர்களின் பொருளாதாரத்திற்கு பெரும் பங்களிப்புச் செய்தது.

தம் கையில் பெருந்தொகை செல்வம் சேமிப்பாகச் சேர்ந்திருந்ததை அவர்கள் கண்டனர். பொதுவாக இப்பணத்தை நிலம், வீடு என்பனவற்றில் முதலீடு செய்தனர். இதனால் மலாயா ஓய்வூதியக்காரர்கள் என்னும் பணம் படைத்த உயர் வகுப்பு எல்லாக் கிராமங்களிலும் தோன்றியது. மலாயாவில் இருந்து அனுப்பப்பட்ட பணமாற்றுதல்கள் பற்றிய புள்ளிவிபரங்கள் சில உள்ளன. 1910 ஆம் ஆண்டில் ரூ.6,02,878 அங்கிருந்து அனுப்பப்பட்டது. 1920 இல் இது ரூ 21,20,000 ஆக உயர்ந்தது. 1929 இல் உலகப் பொருளாதார மந்தம் ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக வேலைவாய்ப்புகள் குறைந்தன. பணம் அனுப்புதல்களும் குறைந்தன. 1935 இல் மீண்டும் பொருளாதார மலர்ச்சி ஏற்பட்டதும் மலாயாவில் இருந்து பணம் அனுப்புதல் மீண்டும் ஆரம்பமாயிற்று. இறுதியில் 1942 இல் மலாயா மீது யப்பானியர் தாக்குதலைத் தொடுத்தபோது இத்தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டது.

தொகுப்புரை

வட இலங்கைத் தமிழர்களின் பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சியைப் புரிந்து கொள்வதற்கான ஒரு வரைசட்டகம் இங்கு தரப்பட்டுள்ளது. பொருளாதார வரலாற்றில் ஒரு தொடர்ச்சியையும், அத் தொடர்ச்சியினூடே மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து வந்ததையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தின் சமூக அமைப்பை மரபுவழிச் சமூகம் என்றே குறிப்பிடலாம். இம்மரபுவழிச் சமூகத்தில் வெளித்தூண்டல்களுக்கு உள்ளாக மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஆயினும் இவ்வள்ளக மாற்றங்கள் அதன் மரபுவழிக் கட்டமைப்பைக் குலைக்கவில்லை. மக்கள் தொகையும், நிலவளத்தின் அளவு என்ற விகிதாசாரம் யாழ்ப்பாணத்தில் பாதகமானதாகவே இருந்தது. நிலம் வளமற்றதாக இருந்தது. நிலத்தின் வளத்தை பேணுதலும், மேம்படுத்தலும் கடினமானதாக

இருந்தது. காலநிலை சீரற்றது. மழை வீழ்ச்சியை நம்பிப் பயிர் செய்ய முடியாது. மக்களின் உழைப்புச் சக்திதான் யாழ்ப்பாணத்தின் பிரதான வளம். கடினமான இயற்கைச் சூழல், திடமும் கடின உழைப்பும், சிக்கனமான வாழ்க்கை முறையையும் கொண்ட மக்களாக யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் உருவாகினர். அம்மண்ணில் இருந்து கிடைக்கக்கூடிய உற்பத்தியினால் மக்கள் அடையக்கூடிய வாழ்க்கையின் தரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவே இருந்தது. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளின் ஆட்சியின் அதிகாரம் உச்ச நிலைக்குச் சென்ற கட்டத்திலும் கூட அவ்வரசில் ஆடம்பரமும், பகட்டும் இருந்தது கிடையாது. ஏனெனில் ஆடம்பரமான செழிப்புமிக்க நாகரிகமாக யாழ்ப்பாண இராச்சியம் இருப்பதற்கு வேண்டிய உற்பத்தியின் மேன்மிகை அங்கு இருக்கவில்லை.

நிலத்தின் உற்பத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்ட மேன்மிகை போதியதாக இல்லாத காரணத்தால் யாழ்ப்பாண சமூகம் தென்னாசியாவின் பிற சமூகங்களில் இருந்து ஓர் அம்சத்தில் வித்தியாசமாக இருந்தது. பொருளாதார நிலை காரணமாக எழும் ஏற்றத்தாழ்வுகளின் தீவிரம் காரணமான சமூக அடுக்கமைவு அங்கு உருவாகவில்லை. இது சாதகமான ஒரு விளைவு ஆகும். தென்னிந்தியாவில் இருந்து தமிழர்கள் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளை இங்கு கொண்டுவந்ததோடு அவற்றைத் தொடர்ந்தனரேனும், பொருளாதார சமத்துவமின்மை தீவிரமானதாக இருக்கவில்லை. பெருநிலப்பரப்பை உடைமையாகக் கொண்டிருத்தல் பரவலாக இருக்கவில்லை. சமூகக் குழுக்களுக்கிடையிலான இடைத் தொடர்புகள் தீவிர சுரண்டல் இயல்புடையதாக இருக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணம் இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளை விட விரைவாகப் பணப் பொருளாதாரமாக மாறியது. அத்தோடு ஏனைய பகுதிகளை விட மக்களிடையேயான

பொருளாதார உறவுகள் சந்தை உறவுகளாக அமைந்திருந்தன. ஆயினும் யாழ்ப்பாணத்தில் பொருளாதாரத்தின் ஏதேனும் ஒரு துறையிலாவது மூலதனம் திரளுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணத்தில் முதலாளித்துவ முயற்சியாளர்களின் வளர்ச்சி விரைவானதாக இருக்கவில்லை. அங்கு ஒருவர் முதலாளித்துவ முயற்சியாளராக உருவானதும் தெற்கு நோக்கி இடம்பெயர்பவராகவே இருந்தார்.

சனத்தொகையின் பெரும்பங்கினர் நிலத்தை நம்பி வாழ்பவராகவும், குறை வருமானம் உடையவர்களாகவும் இருந்தனர். இந்நிலையில் உற்பத்தி விளைவு குறைவானதான வளம் குறைந்த பகுதிகளில் பொருளாதார நிலை மோசமாக இருந்தது. மக்களின் தேவைகள் மிகச் சிலவே; ஆடம்பரப் பொருட்களின் நுகர்வு இருக்கவில்லை. இவ்வாறான பொருளாதார அமைப்புக்கும் வெளியில் இருந்து மூலதனம் உட்புகும் போதும், பொருளாதார நடவடிக்கைகள் தூண்டப்படும் போதும் வாழ்க்கைத்தரத்தில் மேம்பாடும் விரைவான முன்னேற்றமும் வெளிப்படையாகத் தெரியத் தொடங்கும். யானைகளின் ஏற்றுமதி, புகையிலை வர்த்தகம், வெளிநாடுகளிற்குச் சென்று தொழில்புரிவோர் பணம் அனுப்புதல் என்பனவும் இப்போது வெங்காயம், மிளகாய் என்பனவற்றின் விற்பனை மூலம் யாழ்ப்பாணத்தவர்களுக்குக் கிடைக்கும் பணவருவாயும் வெளியில் இருந்து உட்புகுத்தப்படும் பணத்திற்கு உதாரணங்கள் ஆகும். இவ்வாறு சிறிதளவு பணம் உட்புகுந்தபோது யாழ்ப்பாணத்தில் பொருளாதாரச் செழிப்பு மலர்ச்சியும் வெளிப்பட்டது.

அடிக்குறிப்புகள்

- 1.Proceedings of a committee to investigate the state of revenue in Ceylon 4 August 1797. Mackenzie Collection General 63.
- 2.Census of Ceylon 1871 (Colombo 1873)
- 3.Census of Ceylon 1881 (Colombo 1882)
- 4.Census of Ceylon 1891 (Colombo 1892) Vol. I
- 5.Census of Ceylon 1891 (Colombo 1902) Vol. I
- 6.Census of Ceylon 1911 (Colombo 1912)
- 7.Report of the Census of Ceylon 1921 (Colombo 192324) Vol. I, Part 1 and 2
- 8.Report of the Census of Ceylon 1931 (Colombo 1931) Vol. I
- 9.Census of Ceylon 1946, Vol. I Pt. I General Report (Colombo 1950)
- 10.Census of Ceylon 1953, Vol. I General Report (Colombo 1956)
- 11.Proceeding of Investigation, pp. 299307

- 12.C.R.de Silva, Ceylon under the British Occupation, Vol. II (Colombo 1942),pp 52225
- 13.Based on Ceylon, Administration Report for relevant years
- 14.Ceylon, Administration Report 1893 (Colombo).
- 15.Report of the Census of Ceylon 1921 Vol. I, Pt. 2
- 16.Ceylon, Administration Report 1893, (Colombo) quoting evidence available in Jaffna Kachcheri.
- 17.Ibid.
- 18.Ibid.
- 19.Ceylon, Administration Report 1894 (Colombo).
- 20.Ceylon, Administration Report 1918 (Colombo).
- 21.Ibid.
- 22.Committee of Investigation. 22 August 1798.
- 23.B. Bastiampillai 'British power in India and Ceylonese trade in the early 19th Century International Conference of Indian Ocean Studies, Perth 1979. Selection III.
- 24.Ibid.
- 25.Based on Ceylon, Administration Report for relevant years
- 26.Ceylon, Administration Report 1901, 1902
- 27.Report of the Census of Ceylon 1921 Vol.I.
- 28.Ceylon, Administration Report for relevant years 29.
- 29.Ceylon, Administration Report 1893
- 30.Ceylon, Administration Report 1916
- 31.Tennent, Ceylon Tennent, Ceylon. I p. 531.
- 32.Tennent, Ceylon Tennent, Ceylon . 1p. 531.
- 33.Tennent, Ceylon Tennent, Ceylon . 1p. 532.
- 34.Tennent, Ceylon Tennent, Ceylon . 1p. 532.
- 35.Report of the Census of Ceylon 1921 Vol. I
- 36.Ceylon, Administration Report 1889
- 37.Report of the Census of Ceylon 1921 Vol. I
- 38.Ibid.
- 39.Report of the Census of Ceylon 1921 Vol.I

இக்கட்டுரையில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ள சில முக்கிய டச்சு ஆவணங்களும் நூல்களும் பின்வருவன :

- 1.அந்தனி பவிலியோயின் நினைவுக் குறிப்புகள் இதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பை சோபியா பிரஸ் கொழும்பு 1908 இல் வெளியிட்டது.
- 2.யாழ்ப்பாணப் பட்டணத்தின் கொமாண்டரான ஹொன்றிக் சுவார்ட் குறான் நினைவுக் குறிப்புகள் 1697 (கொழும்பு 1908).
- 3.அந்தனி மூயாட் நினைவுக்குறிப்புகள், இதனை சோபியா பிரஸ் கொழும்பு 1910 இல் ஆங்கிலத்தில் பிரசுரித்தது.
- 4.பால்தியெ எழுதிய நூல் 1672 இல் டச்சு மொழியில் பிரசுரிக்கப்பட்டது.
- 5.வெ.வலன்டைன் எழுதிய நூல் டச்சு மொழியில் 1726 இல் பிரசுரிக்கப்பட்டது.
- 6.வன்டர் கிறாவ் நினைவுக் குறிப்புகள் 1764 இல் பிரசுரிக்கப்பட்டது. (கட்டுரையாசிரியர் முதற்பகுதியில் 48 அடிக்குறிப்புகளையும் இரண்டாம் பகுதியில் 39 அடிக்குறிப்புகளையும் தந்துள்ளார்; அவற்றை ஆங்கிலத்திலேயே தந்துள்ளோம்.)

“யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் நூலகப் பாரம்பரியம் என்ற இத்தொடரானது, யாழ்ப்பாணத்தில் புராதன நூலக வரலாறு முதல் நவீன தனியார் நூலக வளர்ச்சி, பொது நூலக வளர்ச்சி, நூலகவியல் கல்வியின் அறிமுகம், நூலகத்துறையில் ஈழத்தமிழர்களின் முன்னோடி முயற்சிகளாக யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த நூலகவியல்சார் நூல் வெளியீடுகள், நூலகவியல் துறைசார் சஞ்சிகைகளின் வெளியீடுகள், யாழ்ப்பாண கல்வியியல் வரலாற்றில் தடம் பதித்த நூலகங்களின் வரலாறு என்பவை உள்ளிட்ட விடயங்களை பற்றி பேசவிழைகின்றது.

நடராஜா செல்வராஜா

நடராஜா செல்வராஜா, யாழ்ப்பாணம். இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியில் நூலகராகவும், யாழ்ப்பாண, சர்வோதய சிரமதான சங்கத்தின் யாழ்ப்பாண நூலகப் பொறுப்பாளராகவும், இலங்கை உள்ளூராட்சி அமைச்சின் நூலகராகவும், இந்தோனேசியா, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கிராமிய பொது நூலக அபிவிருத்திப் பிரதிநிதியாகவும், ஈவ்லின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் ஆய்வு நூலகத்தின் பொறுப்பாளராகவும், கொழும்பு இனத்துவக் கல்விக்கான சர்வதேச நிலைய ஆய்வு நூலகப் பொறுப்பாளராகவும் பதவி வகித்துள்ளார்.

அயோத்தி நூலக சேவையின் ஸ்தாபகரும், நூலகவியல் காலாண்டுச் சஞ்சிகையின் தாபக ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டார். ஊடகத்துறையிலும் பணியாற்றிவிட்டு, தற்போது ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வசிக்கும் இவர், ரோயல் மெயில் தபால் நிறுவனத்தின் அந்நிய நாணயப்பிரிவில் அதிகாரியாக தற்போது பணியாற்றுகின்றார். இவர் நூலகவியல் பற்றி தொடர் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருவதுடன், நூலகவியல் பற்றியும் பல வெளியீடுகளை செய்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான சில ஆரம்பகால நூலகங்கள்

க.மு.செல்லப்பாவின் யாழ்ப்பாண மத்திய இலவச தமிழ் நூற் கழகம்

நகுலேஸ்வரா படிப்பகம் திறக்கப்பட்ட காலகட்டத்தின் பின்னரும் சரி அதற்கு முன்னரும் சரி,

குடாநாட்டு பல்வேறு அறிஞர்களின் வீடுகளில் குடும்ப நூலகங்கள் இருந்துள்ளன என்பதை பல்வேறு வகையிலும் அறியமுடிகின்றது. இன்றும் பிரித்தானிய நூலகத்தில், எமது மூதாதையர் பலரின் தனிப்பட்ட சேகரிப்புகள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்த சேர். முத்து குமாரசுவாமி (Muttu Coomaraswamy, 23.01.1833 - 04.05.1879) பிரித்தானிய இலங்கையின் முதலாவது சட்டவாக்கப் பேரவையில் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதியாகப் பதவி வகித்துச் சேவை புரிந்தவர். இவரின் தந்தை கேட் முதலியார் ஆறுமுகம்பிள்ளை குமாரசுவாமி சட்டவாக்கப் பேரவையின் முதலாவது தமிழ்ப் பிரதிநிதியாக இருந்தவர். ஆசியாவில் பிறந்து முதன் முதல் “சேர்” பட்டம் பெற்றவர் என்ற பெருமைக்குரியவர்

முத்துக்குமாரசுவாமி. சேர் முத்துக் குமாரசுவாமியின் புதல்வர் கலாயோகி ஆனந்த குமாரசுவாமி ஆவார். இவர்கள் இருவரினதும் தனிப்பட்ட சேகரிப்புகள் பிரித்தானிய நூலகத்திற்கு வழங்கப்பட்டு, இன்றும் எம்மால்

சேர். முத்து குமாரசுவாமி

லண்டனில் உள்ள பிரித்தானிய நூலகத்தில் பார்வையிட முடிகின்றது.

பிரித்தானிய நூலகம் போன்ற பிரபல நூலகங்களிடம் சேர்ப்பிக்கும் வழி அறியாதவர்களும், அதற்கான சக்தியற்றவர்களும், தமது சேகரங்கள் வெளிநாடுகளைச்

சென்றடைவதில் விருப்பமற்றவர்களும் தமது குடும்ப சேகரிப்புகளை முன்னீடாக வைத்து வாசிகசாலைகளை உள்ளூரிலேயே ஆங்காங்கே ஆரம்பிக்கத் தலைப்பட்டனர். பல்லாண்டுகளாக சேகரிக்கப்பட்டுத் தமது மூதாதையரினால் அடுத்த தலைமுறைக்கு பெட்டகங்களிலும், பிற வழிவகைகளிலும் கடத்தித் தரப்பட்டு தத்தம் இல்லங்களில் போற்றிப் பாதுகாக்கப்பட்டுவந்த ஏடுகளையும், நூல் தேட்டங்களையும் திரட்டி, சாதாரண பொதுமக்களும் படிக்கக்கூடிய நூலகங்கள் ஆங்காங்கே திறக்கப்பட வேண்டும் என்ற வேண்டி படித்த மக்களிடையே அக்காலகட்டத்தில் வெளிக்கிளம்பியிருந்தது.

பிரித்தானியர் காலத்தில் நீதித்துறைச் சூழலிலும், கிறிஸ்துவ மிஷனரிச் சூழலிலும் இத்தகைய ஐரோப்பிய பாரம்பரிய நூலக கட்டமைப்புகள் கருக்கொண்டு செயற்படுத்தத் தொடங்கிய 19 ஆம் நூற்றாண்டுக்காலப் பகுதியில் தான் அச்சுவேலியைச் சேர்ந்த க.மு.செல்லப்பா என்ற தமிழ் அறிஞர் தம்மிடமிருந்த ஏராளமான நூல்களைக் கொண்டு ஒரு நூலகம் நிறுவ முன்வந்தார். யாழ்ப்பாண மாவட்ட நீதி மன்றத்தின் சக்கடத்தார் என்னும் காரியதரிசிப் பதவியிலிருந்தவர். இவரும் நீதிமன்றச் சூழலில் இருந்து வெளிவந்தவரே. அவர் கந்தர்மடத்துச் சந்திக்கு மேற்கில் உள்ள குத்தகைக்காரன் வளவு என்னும் வாடகை மனையில் வாழ்ந்து வந்தார்.

தனிப்பட்டவர்களின் இல்லங்களில் அதுவரை சேகரிக்கப்பட்டு வந்த நூல்களை அங்கு வாழும் பிற மக்களின் அறிவைப் பரப்பும் நோக்கத்துடன் எல்லோரும் படிப்பதற்குரிய பொது இடத்திலே வைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் மக்களிடையே படிப்படியாக இக்கால கட்டத்தில் வளரத் தொடங்கியது. இதனால் குறிப்பிட்ட சில நூல் நிலையங்களுக்கு அதனைக் கொடுத்துவினார்கள். அதில் க.மு.செல்லப்பாவின் நூலகமும் பயன்பெற்றது.

'யாழ்ப்பாண நூல் நிலையம் ஓர் ஆவணம்' என்ற பெயரில் அமரர் க.சி.குலரத்தினம் எழுதிய கட்டுரைத் தொடர் ஈழநாடு தினசரியில் 20.7.1982 முதல் 18.8.1982 வரை 29 வாரங்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தது. இத்தொடர் சடுதியாக ஈழநாடு நிர்வாகத்தினால் 'இனித் தொடராதது' என்ற குறிப்புடன் நிறுத்தப்பட்டது. 1967 ஆம் ஆண்டுவரை ஆவணப்படுத்தப்பட்ட யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் வரலாறு கூறிய அந்த ஒரே ஆவணத்தினைத் தொடர்ந்திருந்தால் அது 1981 இல்

எரியும் வரையிலான விரிவான வரலாற்றுப்பதிவாக எமக்குக் கிட்டியிருக்கும். அக்கட்டுரையின் மகிமை அறிந்திராத ஈழநாடு நிர்வாகம் அத்தொடரை ஒரு மாதத்திலேயே இடைநடுவில் நிறுத்தியமை ஒரு வரலாற்றுத் தவறாகும்.

அமரர் க.சி.குலரத்தினம் அவர்கள் "யாழ்ப்பாணத்துப் பொதுசன நூல் நிலையம் 11.11.1933 இல் உதயமாகி ஒரு கொட்டிலில் தவழ்ந்து, ஒரு கடையில் எடுத்தடி வைத்து, இன்னொரு கடையில் சிறு நடை நடந்து, ஒரு வீட்டின் மாடியில் ஓடியாடித் திரிந்து, ஓர் அழகிய மாடிக் கட்டிடத்தில் ஒளிவீசி உலகப் புகழ் பெற்றது." என்று தனது கட்டுரையை தொடங்குகின்றார்.

அக்காலத்தில், கந்தர்மடத்தில், முன்னேற்றத்து முதல் நூற்றுவர் கழகம் (The Progressive hundred) என்ற பெயரில் வாசகர் அமைப்பொன்று இயங்கிவந்தது. நூற்றுவர் கழகத்து இளைஞர்களுக்கு வாசிக்கும் பழக்கத்தைப் பழக்கியவர் பெரியார் க.மு. செல்லப்பா அவர்களே. பின்னாளில் யாழ்ப்பாணம் நீதி மன்றத்துக்கு அண்மையிலேயே 'லங்கா ஹோம்' என்னும் மனையில் அவர் வசிக்கத் தொடங்கினார். அங்கிருந்து அவர் 11.12.1933 ஆம் நாளில், தமிழர் தேசிய அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிட்ட விண்ணப்பப் பத்திரங்கள் யாழ்ப்பாண மக்கள் மத்தியில் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் உலவிவந்தன. 'யாழ்ப்பாணத்துக்கு ஒரு மத்திய இலவச தமிழ் வாசிகசாலையும் நூற்கழகமும்' (A Central Free Tamil Library in Jaffna) என்பதே அத்துண்டுப் பிரசுரத்தின் தலைப்பு. செல்லப்பா அவர்கள் வாசிப்பின் முக்கியத்துவத்தை விளக்கி பொது மக்களிடம் நிதி சேர்ப்பதற்கு விண்ணப்பித்த படிவங்களில் தமது விடுதி விலாசத்தையும், உத்தியோக விலாசத்தையும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டுத் துலாம்பரமாகத் தமது கையொப்பத்தையும் கறுப்பு மையால் இட்டிருந்தார். செல்லப்பா அவர்கள் விடுத்த விண்ணப்பத்தின் முன்னோடியாக அவர் 'இந்து சாதனம்' என்னும் பத்திரிகையிலும், 'சிலோன் பிறீ பிறெஸ்' என்னும் பத்திரிகையிலும் விளம்பர வடிவில் விண்ணப்பித்துமிருந்தார்.

செல்லப்பா அவர்கள், யாழ்ப்பாண மத்திய இலவச தமிழ் நூற்கழகம் சம்பந்தமாக விடுத்த விளம்பரத்தின்படி 09.06.1934 இல் யாழ். மத்திய கல்லூரியில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் முக்கிய நிகழ்ச்சிகளாக நூலகச் சபை ஆரம்பித்தலும் உத்தியோகத்தார் தேர்வும், அமைப்பாளர் செல்லப்பா அவர்கள் அறிக்கை படித்தலும், பெரியவர் பேச்சும் இடம் பெற்றன.

உத்தியோகத்தர் தெரிவு
கண்ணியமாகவும் பரந்த
அடிப்படையிலும்
நடைபெற்றது. தலைவராக
அன்றைய மாவட்ட
நீதவான் சி. குமாரசுவாமி
அவர்கள், உப தலைவராக
வணக்கத்துக்குரிய கலாநிதி
தம்பையா அவர்கள், இணைச்
செயலாளராக அப்புக்காத்தர்
சி. பொன்னம்பலம்
அவர்களும் சக்கடத்தார் க.
மு. செல்லப்பா அவர்களும்
தெரியப் பெற்றார்கள்.
தனாதிகாரிகளாக சிறாப்பர்
முதலியார் வேலுப்பிள்ளை
அவர்களும் தபாலதிபர்
முத்தையா அவர்களும் தெரியப் பெற்றார்கள்.
நிர்வாக சபையினராக வட மாநிலக்
கல்வியதிகாரி அருணாந்தி, வணக்கத்துக்குரிய
மிடில்ரன் லீவர், நெவினஸ் செல்லத்துரை,
முடிக்குரிய புரொக்ரர் கனகசபை, மேலதிக
நீதவான் சின்னத்தம்பி, புரொக்ரர் ஆர். ஆர்.
நல்லையா, இந்து போட் இராசரத்தினம்,
அப்புக்காத்தர் நைல்ஸ், வணக்கத்துக்குரிய
ஞானப்பிரகாசர், பரமேஸ்வராக் கல்லூரி அதிபர்
நடேசபிள்ளை, தெல்லிப்பளை புரொக்டர்
வி.குமாரசுவாமி, மானிப்பாய் இந்து கல்லூரி
அதிபர் ப. வீரசிங்கம், வட்டுக்கோட்டை உப
அதிபர் கே. வி. செல்லையா, மத்திய கல்லூரி
அருட்பிரகாசம், சென். யோன்ஸ் கல்லூரி
ஏ.எம்.கே. குமாரசுவாமி, புலோலி சைவப்
பெரியார் சிவபாதசுந்தரம், முதலியார் வை.
சுப்பிரமணியம், புரொக்ரர் ப. முருகேசபிள்ளை,
ஜனாப் அபூபக்கர், புரொக்ரர் ப. இராமலிங்கம்,
புரொக்ரர் ப. நாகலிங்கம் ஆகியோர் தெரியப்
பெற்றனர். கணக்குப் பரிசோதகர்களாகக்
கச்சேரி உத்தியோகத்தர் ஏ. முத்துத்தம்பி,
எஸ். தம்பி ஆகியோர் தெரியப் பெற்றனர்.
கூட்டத்தில் தலைவர் அவர்களும், கல்வியதிகாரி
அருணாந்தி அவர்களும், வெஸ்லியன் மிஷன்
தலைவர் வணக்கத்துக்குரிய மிடில்ரன் லீவர்
அவர்களும், ஏ. மகாதேவன் அவர்களும்,
முடிக்குரிய புரொக்ரர் கனகசபை அவர்களும்,
அப்புக்காத்தர் சி.பொன்னம்பலம் அவர்களும்
நூலகத்தின் இன்றியமையாமை பற்றியும்
அமைப்பு முறை பற்றியும் ஆராய்ந்து
பேசினார்கள்.

க. சி. குரலத்தினம்

Image source - ta.wikipedia.org

முடிக்குரிய புரொக்ரர்
கனகசபை அவர்கள்
முக்கியமாகப்
பலவிடயங்களைக்
குறிப்பிட்டு, வாசிகசாலை
உருவாவதைப் பிரேரணை
ஒன்றின் மூலம் முன்
மொழிந்தார். "That a Central
free Tamil Library Association
be formed with the Original
Subscribers and others who are
present at this Meeting as Original
Members of the Association."
இப்பிரேரணை, கல்வியதிகாரி
அருணாந்தி அவர்கள்
வழிமொழிய ஏகமனதாக
ஏற்றுக் கொள்ளப்பெற்றது.
(யாழ்ப்பாண நுல்நிலையம்
ஓர்ஆவணம், க.சி.குரலத்தினம், 1997).

அன்றைய தினத்தில் ஏட்டுச் சுவடிகளை
வாங்கிப் பாதுகாப்பது என்ற தீர்மானமும்
அங்கு நிறைவேற்றப்பட்டது. 01.08.1934 முதல்
யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரி வீதியிலுள்ள ஒரு
சிறிய வாடகை வீட்டில் படிப்பகமும் நூலகமும்
செயற்படத் தொடங்கின. அடுத்த ஆண்டு
ஜனவரியில் க.மு.செல்லப்பாவின் நூலகம்
பிரதான வீதிக்கு இடம் மாறியது. 1936 ஆம்
ஆண்டு யாழ்ப்பாண நகரசபைக் கட்டடம்
நிறுவப்பட்ட போது, ஏராளமான நூல்கள்,
ஆவணங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்த
க.மு.செல்லப்பாவின் இந்த நூலகமும் நகர
சபையின் சூழலில் இயங்க ஆரம்பித்தது.
இந்நிலைமை ஓரிரவில் உருவாகவில்லை. க.மு.
செல்லப்பா அவர்கள் முன்னைய நாளில்
நிகழ்ந்த கூட்டத்தையொட்டி ஒரு அறிக்கையை
ஆங்கிலத்தில் எழுதி வாசித்திருந்தார்.
அவ்வறிக்கை எமக்கு அன்றைய காலகட்டத்தின்
சூழலை ஓரளவு காலப்பயணத்தில் பின்நோக்கிச்
சென்று உய்த்துணர வைக்கின்றது.

ஆசிரியர்களுக்கும் மாணாக்கர்களுக்கும்
தமிழார்வமுள்ள பொதுமக்களுக்கும் உதவும்
வகையில் இத்தகைய நூலகம் ஒன்றை
உருவாக்குதல் வேண்டும் என அவர் உணர்ந்து,
பொறுப்பு வாய்ந்த பெரியவர்கள் பலருடன்
கலந்தாலோசித்துப் புத்திரிகைகள் மூலம் பணம்
திரட்டுவதற்கு முயற்சி செய்துள்ளார். தமிழிலும்
சமஸ்கிருதத்திலும் வெளியான

எல்லா நூல்களையும் விலைக்கு வாங்குவதோடு முக்கியமான ஆங்கில நூல்களையும் வாங்குதல் வேண்டும் என்பதும் அவரது விருப்பமாகவிருந்தது. இந்நூலகம் பரந்த அளவில் உசாத்துணை (Reference) நூலகமாகவும் பயன்தர வேண்டும் என்ற நோக்கில், பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளையும் தேடிச் சேகரிக்க முயற்சி செய்துள்ளார்.

இந்நூலகத்தை நல்ல முறையில் அமைப்பதற்கு நண்பர்களின் ஆலோசனைகளுக்கிணங்கக் குடாநாடெங்கும் நிதிதிரட்டுவதற்கான ஒழுங்கைச் செய்ததுடன், இலங்கையின் ஏனைய பாகங்களிலும், மலேசியாவிலும் அன்பர்களிடம் இருந்து நிதி சேகரிக்க ஒழுங்கு செய்துள்ளார். அவ்வகையில் தன்னிடம் ரூபா 1184.22 சேர்ந்துள்ளதாக அறிக்கையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதில் பூர்வாங்கச் செலவாக ரூபா 181.81 போக மிகுதி ரூபா 1002.41 ஐ, இலங்கைத் தேசிய வங்கியில் முதலீடு செய்துள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார். தனது நண்பர்களும் பெரியவர்களும் இந்நூலகத்தை உள்ளூராட்சி மன்றத்திடம் அல்லது அரசாங்கத் திணைக்களத்திடம் ஒப்புவிக்கலாம் என்று ஆலோசனை கூறியதாகவும் தெரிவித்துள்ளார்.

“தனிப்பட்ட ஒருவர் தம் பணத்தை இதில் செலவிடுதல் முறையாகாது. எங்கள் தமிழினத்தார் எமக்குப் போதியளவு உதவி செய்வதாகக் கூறியுள்ளார்கள். நூல்நிலையம் நல்ல முறையில் உருவாகும். ஊர்கள் தோறும் வாசிகசாலைகள், நூல்நிலையங்கள் உருவாதல் வேண்டும். அவையாவும் மத்திய நூலகம் ஒன்றோடு ஒருங்கிணைந்து சேவை செய்தல் வேண்டும். கிராம சபைகள் நிறுவப்பெற்று பதினான்கு ஆண்டுகள் கழிந்தும், இன்றுவரை ஒரு கிராம சபையாவது எங்காவது இலவச வாசிகசாலை ஒன்றை நிறுவுவதற்கு முயற்சி எடுக்கவில்லை. ஊர் மக்கள் தங்கள் பிரதிநிதிகளிடம் இலவச வாசிகசாலைநூலகத்தைப் பற்றி வற்புறுத்தல் வேண்டும். யாழ்ப்பாண நகரிலேயே எங்கள் நகரசபை இதுவரை நகர மாந்தர் படிப்பதற்கான வாசிகசாலை அல்லது நூலகம் ஒன்றை ஆரம்பிக்கவில்லை. இதனை நகரசபைத் தலைவருக்கு நான் சுட்டிக்காட்டிய பின் அவர் இதற்காவன செய்வதற்கு உபகுழுவை அண்மையில்

நியமித்துள்ளார்.”

“நான் கௌரவ கல்வி மந்திரியாருக்கு நிதியுதவி கோரி விண்ணப்பித்துள்ளேன். அவர் என் வேண்டுகோளைப் பரிசீலனை செய்து வருகிறார். நான் உள்ளூராட்சி மன்றங்களிடையேயும் உதவி நிதிகோரி விண்ணப்பித்துள்ளேன். ஆங்கிலம் பயில்வதற்குப் பலவித வசதிகளோடு கூடிய பெரிய கல்லூரிகள் நிலவுகின்ற அளவுக்குச் செந்தமிழ் பயில்வதற்கு பெரிய தமிழ்க் கல்லூரிகள் எங்கள் நாட்டில் இல்லாமை வேதனைக்கு உரியதாகும். இன்று வடமாகாணத்தில் ஏறக்குறைய 300 தமிழ்ப் பாடசாலைகள் V.S.I.C. என்னும் வகுப்போடு கல்வித் தரத்தை நிறைவு செய்கின்றன. மாணாக்கர் தங்கள் V.S.I.C. பரீட்சைக்கு விதிக்கப் பெற்ற பாடநூல்களைத் தவிர வேறு நூல்களை மனங்கொண்டு படிப்பதாகத் தெரியவில்லை. இன்று V.S.I.C. சித்தியடைந்து ஆசிரியப் பயிற்சி பெற்றுக் கல்வி கற்பிப்போர், ஏறக்குறைய 1500 பேர் வடமாகாணத்தில் வாழ்கின்றார்கள். இவர்கள் தம்முட் கலந்து இதுவரை ஒரு நூல் நிலையத்தையாவது உருவாக்கவில்லை. இவ்வாறான காரணங்களைக் கொண்டு நாம் எங்கள் நகரில் ஒரு நூல் நிலையத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டியது அவசியம் எனக் கருதினோம். எமக்கு வேண்டிய மூலநிதியை நாம் இலகுவாகப் பொதுமக்களிடையே திரட்டிக் கொள்ளலாம். பூநகரி மக்கள் தாராள மனத்தோடு 40 ரூபா திரட்டி அனுப்பியுள்ளார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள ஒவ்வொரு ஊரும், ஒவ்வொரு பாடசாலையும், ஒவ்வொரு கிராம சபையும், ஒவ்வொரு சமூக நிறுவனமும், தனிப்பட்டவரும் தங்களால் இயன்றளவு நிதி திரட்டி உதவினால் சிறுதுளி பெருவெள்ளமாகும் வகையில் பெருநிதி சேரும். நான் இதுவரை பொதுமக்களிடம் நூல் நிலையத்துக்காகத் திரட்டிய பணவிபரம், செலவு விபரம், மிகுதிப் பணம் என்பனவற்றை உங்களிடம் சமர்ப்பிக்கின்றேன்” என்று க. மு. செல்லப்பா அவர்கள் 09.06.1934 அன்று ஆங்கிலத்தில் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் விரிவாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

க.மு. செல்ல்பா

Image source - treasurehouseofjaffna.com

அவரது விடாமுயற்சியினால் உருவான நூல் நிலையச் சபையின் பெயர் ‘மத்திய இலவச தமிழ் வாசிகசாலைச் சங்கம், யாழ்ப்பாணம்’ என்பதாகும்.

இச்சங்கத்தின் நோக்கங்கள் அவர் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டவாறு ஆறு படிமுறைகளைக் கொண்டிருந்தது.

1. தமிழ்க் கல்வியை மறுமலர்ச்சி செய்து ஊக்கப்படுத்தி வளர்த்தல்.
2. பொது மக்களிடையே வாசிக்கும் பழக்கத்தை ஊக்கப்படுத்தல்.
3. பழைய ஓலைச் சுவடிகளான ஏடுகளை விலை கொடுத்து வாங்கிப் பக்குவப்படுத்திப் பயன் செய்தல்.
4. தமிழ்மொழி சம்பந்தமான ஆராய்ச்சி முயற்சிகளை வழக்கப்படுத்தி, அதற்கான வசதி வாய்ப்பினை நல்குதல்.
5. தமிழ் மொழியிலுள்ள நூல்களை வேறு மொழிகளில் மொழிபெயர்த்து எழுதியும், வேறு மொழிகளில் உள்ள நூல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தும் எழுதியும் பயன் செய்தல்.
6. யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு மத்திய இலவச தமிழ் நூலகத்தையும் வாசிகசாலையையும் அமைத்து நடத்துதல், நூலகம் உடனுதவும் தன்மையில் பிரதானமாகத் தமிழ் நூல்களைக் கொண்டதாகவும், ஓரளவுக்கு ஆங்கிலம், சிங்களம், சமஸ்கிருதம், பாளி நூல்களைக் கொண்டதாகவும் இயங்குதல். இருபத்தொரு வயதுக்கு மேற்பட்ட சகல ஆண் பெண் இருபாலாரும் மாதம் இருபத்தைந்து சதம் செலுத்தி அங்கத்தவராயிருந்து பயன்பெறலாம். தலைவர், உபதலைவர்கள் இருவர். இணைச் செயலாளர், தனாதிக்காரிகள், இன்னும் பன்னிரு தெரியப்பெற்ற சபையினர் நூலக வாசிகசாலை முகாமையாளராயிருப்பர்.

இவ்வாறமைந்த பிரமாணங்களோடு இன்னும் பல உபவிதிகள் அமைந்த இறுக்கமான யாப்பு நூலக வாசிகசாலைப் பரிபாலனத்துக்குத் தொகுக்கப் பெற்றுப் படித்து நிறைவேற்றப் பெற்றது. காரிய நிர்வாக சபையினர் அனுமதியின் படி அதில் 100 பிரதிகள் அச்சடிக்கப்பெற்றன.

நேர்மையும் நிர்வாகத் திறமையும், கனிவான பேச்சும், நல்ல பண்பாடும் உள்ள க.மு.செல்லப்பா அவர்களின் வேண்டுகோளை மக்கள் வெகுவாக விரும்பினர். பலர் தங்கள் வீட்டில் தமக்குப் பயன்படாது கிடந்த பழைய புராணஇதிகாசப் பெருநூல்களை நூலகத்துக்கு அன்பளிப்புச் செய்தனர். அன்பளிப்புச் செய்த முன்னோடிகளுள் நல்லூர் வித்தியாதரிசி கந்தையா, நாயன்மார்க்கட்டு வைத்தியர் இராமநாதன், வணக்கத்துக்குரிய ஐசாக் தம்பையா என்போர் முதலில் உதவினர். இவர்களைத் தொடர்ந்து உதவியோர் கல்வி மந்திரி சி. டபிள்யூ. டபிள்யூ கன்னங்கரா, வண. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், மாண்ப்பாய் ஆசிரியர் ஏ.வி. சோமசுந்தரம், இந்து சாதனம் ஆசிரியர் ம.வே.திருஞானசம்பந்தர், ஈழகேசரி நா.பொன்னையா, நவாலி ந.சி.கந்தையா, புறொக்ரர் ரி. என். சுப்பையா ஆகியோராவர். இன்னும், சங்கைக்குரிய யாழ்ப்பாணத்து அதிமேற்றிராணியார், கிறிஸ்தவ சேவா சங்கத்தார், சென்னை பைபிள்

சி. டபிள்யூ. டபிள்யூ கன்னங்கரா

Image source - island.lk

சங்கத்தார், கொழும்பு முஸ்லிம் சங்கத்தார், யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலன சபை ஆகியனவும் நூல்களை அன்பளிப்புச் செய்தன.

நல்ல மனம் படைத்த பெரியவர்களின் வீடுகள் தோறும் சென்று ஒரு புத்தகமாவது பெற்று வருவதற்கு அக்காலத்தில் இளைஞராய் அத்தியடி இ.கேதீஸ்வர நாதன், வைமன்வீதி செ.கனகசபை, குமாரசுவாமி வீதி அ.சண்முகநாதன், அம்மன் வீதி க.சி.குலரத்தினம் முதலானோர் உழைத்தார்கள். நூலகப்பயிற்சி நெறியறியாத இளைஞர் ஒருவர் தமிழ் ஆங்கிலம் நன்றாகப் படித்தவர், அன்ன சத்திர ஒழுங்கையில் வாழ்ந்த சி.எஸ். இராசரத்தினம் என்பவர் நூலகத்துக்கு வந்து குவிந்த நூல்களைத் தூசுதட்டித் துடைத்து உறையிட்டுச் செம்மைப்படுத்திப் பட்டியல் தயாரித்துப் பக்குவப்படுத்தி வைத்து வந்தார்.

மத்திய இலவச தமிழ் நூல் நிலையச் சங்கத்தின் காரிய நிர்வாகசபைக் கூட்டம் ஒன்று நீதவான் சி. குமாரசாமி அவர்கள் தலைமையில், நீதிமன்றத்து அயலில் இருந்த சட்டத்தரணிகளின் வாசிகசாலை அறையில் (Law Library Room 28.7.1934) இடம்பெற்றிருந்தது. இக்கூட்டத்தில் சில முக்கிய அலுவல்கள் தீர்மானிக்கப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன. ஆஸ்பத்திரி வீதியில் மின்சார நிலையத்துக்குத் தென்பகுதியில் ஒரு கடையை வருடாந்தம் முந்நூறு ரூபா வாடகைக்கு எடுத்து 01.08.34 அன்று முதல், அதை நூலகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்று தீர்மானிக்கப் பெற்றது.

நூலகர் ஒருவரைக் கௌரவ சேவையிலோ சம்பள அடிப்படையிலோ நியமித்தல் வேண்டும். அவருக்கு மாதாந்தம் இருபது ரூபா வேதனம் கொடுக்கலாம். தளபாடங்களுக்காக ரூபா 160 (நூற்று அறுபது) செலவிடலாம். நூல்கள் வாங்குவதற்கு நூற்றி எழுபத்தைந்து ரூபா செலவிடலாம். இவ்வாறாக ரூபா ஆயிரம் முதல் ஒதுக்கீடாக ஒதுக்கப் பெற்றது. காரிய நிர்வாக சபைக் கூட்டத்தில் தலைமை தாங்கிய நீதவான் குமாரசுவாமி அவர்கள் அன்று அருமையான பிரேரணை ஒன்றை முன்மொழிந்தார்.

பாடசாலைகள், அலுவலகங்கள், மன்றங்கள் தோறும் ஆண்டுக்கொரு முறை நூலகவாரம் கொண்டாடி நிதிதிரட்டுதல் வேண்டும் என்றார். குமாரசுவாமி அவர்கள் முன்மொழிந்த மற்றொரு பிரேரணை, கல்வி மந்திரியிடம் விண்ணப்பித்து ஆண்டுதோறும் நிதியுதவி பெறும் வாய்ப்பினைப் பயன்படுத்தல் என்பதாகும்.

அடுத்து யாழ்ப்பாண நகரசபையிடமும், யாழ் மாவட்டத்தில் கிராம சங்கங்களிடையேயும் ஆண்டுதோறும் ஏதாவது நிதி உதவிகோரவும், 'ஸ்ரீ சந்திரசேகர நிதி' எனப் புகழ் பெற்ற தரும சாதனத்தில் நிதி உதவி கோரவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

காரிய நிர்வாக சபையில் செயலாளர் க.மு. செல்லப்பா அவர்கள் கொண்டு வந்த மற்றொரு பிரேரணை பத்திரிகை பிரசுராலயங்கள் தோறும் இலவசப் பத்திரிகைகள் கேட்டுப் பெறுதல் தொடர்பானதாகும். சைவபரிபாலன சபையும், கிறிஸ்தவ சேவா சங்கமும் பத்திரிகையோடு நூல்களும் அன்பளிப்பு செய்வதாக வாக்களித்திருந்தனர். நூலக சங்கத்துக்கு நிதியுதவியையும், அங்கத்தவர்களைச் சேர்த்து உதவி புரிந்தவர்களுக்கு அவர்கள் சேர்க்கும் பணத்தில் பத்து சதவீதத் தொகையை அலவன்ஸ் உதவியாகக் கொடுத்து ஊக்கப்படுத்தலாம் என்று செல்லப்பா அவர்கள் கொண்டு வந்த பிரேரணையை அன்று ஏகமனதாக ஏற்றுக் கொண்டனர்.

செல்லப்பா அவர்களின் மற்றொரு பிரேரணை அக்காலத்தில் உயர்நீதிமன்றத்துப் பதிவாளராய் இருந்து ஓய்வு பெற்றிருந்த ஆர். சி. புரெக்ரர் அவர்களை நூலகத்தின் கௌரவ முகாமையாளராக நியமித்து அவரது ஆலோசனையையும் சேவையையும் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும். இவ்வாறாக நூலகத்தின் ஆக்கம், நிலைபேறு வளர்ச்சி கருதி பயன்மிக்கனவான பத்துப் பிரேரணைகள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

மத்திய இலவச தமிழ் நூல்நிலைய சங்கத்தார் தங்கள் நூலகத்தை ஆஸ்பத்திரி வீதியில் உள்ள அகன்ற பெரிய கடையொன்றில் 01.08.1934 இல் ஆரம்பித்த பின்னர், 15.08.1934 இல் மற்றொரு நிர்வாக சபைக் கூட்டத்தை நீதிமன்ற நூல்நிலைய அறையில் தலைவர் தலைமையிற் கூட்டினர்.

அந்த நிர்வாக சபைக் கூட்டத்தில் மூன்று பிரேரணைகள் ஏகமனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றன. அவற்றுள் முக்கியமான பிரேரணை காரியதரிசி அவர்கள் 1934 - 1935 ஆண்டுக்கான புதிய செலவுத் தொகை சம்பந்தமானதாகும்.

1. உதவி நூலகரும் பணந்திரட்டுவருமான அலுவலருக்கு மாதம் இருபது ரூபா வீதம் இருநூறு ரூபா ஒதுக்கீடு.
2. நூலக அறையின் மாதாந்த வாடகையாக இருபத்தைந்து ரூபா வீதம் இருநூற்றைம்பது ரூபா ஒதுக்கீடு.
3. நூலக தளபாடங்கள் புதிதாக வாங்குவதற்கான தொகை ரூபா இருநூற்றைம்பது ஒதுக்கீடு.
4. செய்தித்தாள்கள் வாங்குவதற்கான செலவுத் தொகை ரூபா நூற்றைம்பது ஒதுக்கீடு.
5. புத்தகங்கள் புதிதாக வாங்குவதற்கான செலவுத் தொகை ரூபா இருநூற்றைம்பது ஒதுக்கீடு.
6. நானாவித செலவுக்காக முன்கூட்டியே ஒதுக்கிய ரூபா நூற்றி எழுபத்தைந்து ஒதுக்கீடு.

இவ்வாறு ஏற்பட்ட செலவுத்தொகை ரூபா 1275 ஒரு வருடத்துக்கானதாகும். இதைக் காரியதரிசி செல்லப்பா அவர்கள் முன்மொழிய, தலைவர் அவர்கள் வழிமொழியப் பிரேரணை ஏகமனதாக நிறைவேறியது.

முந்தைய நிர்வாக சபைக் கூட்டத்தின்பின் நான்கு மாதங்கள் கழித்து மற்றொரு நிர்வாக சபைக் கூட்டம் நீதிமன்ற நூலக அறையில் உபதலைவர் தலைமையில் 14.12.1934 வெள்ளிக்கிழமை மாலை கூடியது. இக்கூட்டத்தில் கொழும்பிலிருந்து வந்த கடிதங்கள் படிக்கப் பெற்றன. கல்வி மந்திரியார், உள்ளூராட்சி மந்திரியார், பிரதம காரியதரிசி ஆகிய முப்பெரும் பிரமுகர்கள் எழுதியவை சங்கத்தாருக்கு மிகுந்த உற்சாக மூட்டின. பிரதம காரியதரிசி என்பவர் தேசாதிபதிக்கு அடுத்த படியில் உள்ள பரிபாலன அலுவலராவார்.

பொதுநல நோக்கினை மாத்திரம் இலக்காகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த மத்திய இலவச தமிழ் நூல்நிலைய சங்கத்தாரின் பணிகளின் ஊடாக நூலகம் வளர்ப்பிறைபோல் நாளும் வளர்ந்து வந்தது. இவ்வாறு வளர்ந்து வந்த நூலகத்தை யாழ்ப்பாண நகரசபையினரே பொறுப்பேற்று நடத்துவதற்கான பூர்வாங்க ஏற்பாடுகள் இரவு பகலாக நடைபெற்று வந்தன. அக்காலத்தில் பொறுப்பு வாய்ந்த சட்டத்தரணிகள் பலர், நகரசபை அங்கத்தவராயிருந்தனர்.

நூலகத்தைப் பொறுப்பேற்பதற்கு நகரசபையார் (Urban District Council - U.D.C.) தீர்மானித்தமையின் பெறுபேறாக நூல்நிலையம் 01.01.1935 முதல் நகரசபையாரின் பரிபாலனத்தில் விடுவதற்கு நாள் குறிக்கப்பட்டது. சங்கத்தாரிடம் கையிருப்பில் உள்ள மிகுதிப் பணத்தை முதலியார் கி. இராசநாயகம், முகாமையாளர் ஆர். சி.புரொக்கர், காரியதரிசி திரு. க. மு. செல்லப்பா ஆகிய மூவரிடமும் ஒப்படைக்க வேண்டும். இவர்கள் பணத்துக்குத் தக்கதாக நல்ல நூல்களை வாங்கி நூலகத்துக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் என்றும் முடிவுசெய்யப்பட்டது.

(தொடரும்)

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழர்களின் தொன்மையான வரலாறு இன்னும் மகாவம்ச இருளால் மூடப்பட்டிருக்கும் சூழலில், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அண்மைக்காலத்தில் இடம்பெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகள் இலங்கையில் பூர்வீகமாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் இருப்பியல் தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன. அந்தவகையில் 'இலங்கையின் அண்மைக்கால தொல்லியல் ஆய்வுகள்' என்ற இத்தொடர் சமகாலத்தில் இலங்கையில் குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் இடம்பெற்றுவரும் தொடர் அகழாய்வுகளில் கண்டறியப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடம் நிலவிய நாகரிகம், அவர்களின் கலாச்சார பண்பாட்டு அம்சங்கள், பொருளாதார சமூக நிலவரங்கள், வெளிநாட்டு உறவுகள், உறவுநிலைகள், சமய நடவடிக்கைகள் போன்ற அம்சங்களை ஆதாரபூர்வமாக வெளிக்கொணர்வதாக அமைகின்றது.

பரமு புஷ்பரடணம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட பேராசிரியரான பரமு புஷ்பரடணம் அவர்கள், தனது இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இவர் எழுதிய பதினைந்து நூல்களில் நான்கு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும், மூன்று நூல்கள் மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றன. இவர் 82இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய, சர்வதேச ரீதியிலான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதடன், இதுவரை 55 சர்வதேச மற்றும் தேசிய கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றியுள்ளார்.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் 18 இடங்களில் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் மூன்று அகழ்வாய்வுகள் தொடர்பான விடயங்கள் நூல்வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

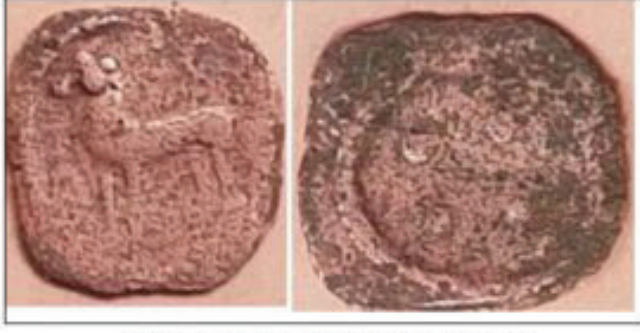
அநுராதபுர இராசதானி காலத்தில் எல்லாள் மன்னன் வெளியிட்ட தமிழ் நாணயம்

எல்லாள் வெளியிட்ட நாணயம்

இலங்கையின் பூர்வீக மக்கள், அவர்களது பண்பாடு தொடர்பாகக் கூறப்பட்டு வந்த நீண்ட பாரம்பரிய வரலாற்று நம்பிக்கைகள் சமீபகாலத் தொல்லியல் ஆய்வுகளால் மீள்வாசிப்பிற்கு உட்படுத்தப்பட்டு வருவதைக் காணலாம். விஜயன் வருகைக்கு முன்னரே இலங்கையில் நாகரிகயுகம் தோன்றிவிட்டதாகக் கூறும் இலங்கையின் மூத்த தொல்லியல் அறிஞர்களில் ஒருவரான பேராசிரியர் சேனகபண்டாரநாயக இலங்கை

மக்களின் வரலாற்றையும் பண்பாட்டையும் விஜயன் வருகைக்கு முந்திய பண்பாடுகளில் இருந்து ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் எனக் கூறுகின்றார். இதற்கு, விஜயன் தலைமையில் வடஇந்தியக் குடியேற்றம் நடந்ததாகக் கூறப்படும் கி.மு. 6 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே இலங்கையில் நாடோடிகளாக வாழ்ந்த கற்காலப் பண்பாட்டு மக்களும், நாகரிக உருவாக்கத்திற்கு காரணமான பெருங்கற்கால மக்களும் வாழ்ந்து வந்ததை நம்பகமான தொல்லியற்

சீங்கள மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயம்

சான்றுகள் உறுதிப்படுத்தி உள்ளதே காரணமாகும்.

இந்நிலையில் இலங்கையில் புழக்கத்தில் இருந்த தொன்மையான மொழிகளை அடையாளப்படுத்தும் முக்கியமான சான்றான எழுத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி பற்றி ஆராய்ந்த பேராசிரியர் சத்தமங்கல கருணாரட்னா (1962), பெர்ணாந்தோ (1969), ஆரிய அபயசிங்க (1975) போன்ற அறிஞர்கள் வடஇந்தியாவிருந்து பெளத்த மதத்துடன் வடஇந்தியப் பிராமி என்ற எழுத்து வடிவம் இலங்கையில் அறிமுகமாவதற்கு முன்னரே தமிழ் மொழிக்குரிய தமிழ்ப் பிராமி என்ற எழுத்து வடிவம் புழக்கத்தில் இருந்ததாகக் கூறுகின்றனர். இந்தத் தமிழ்ப் பிராமி எழுத்தின் பயன்பாடு இற்றைக்கு 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே இலங்கையில் பயன்பாட்டிலிருந்து வந்ததைப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு மையங்களில் இருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மட்பாண்டச் சாசனங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. இவ்வாதாரங்கள் இலங்கைத் தமிழரின் பூர்வீக வரலாற்றை மட்டுமன்றி அவர்களிடையே தோன்றியிருக்கக் கூடிய அரச மரபு பற்றிய பாரம்பரிய நம்பிக்கைகளையும் மீளாய்வு செய்யவேண்டும் என்பதைக் கோடிட்டுக்காட்டுகின்றன. இதற்கு இலங்கையில் புழக்கத்தில் இருந்த தொன்மையான தமிழ் நாணயங்களை முக்கியமான சான்றாகக் காட்டலாம்.

நாணயங்கள், இலக்கியங்கள் கல்வெட்டுக்களைப் போல் விரிவான வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தரக்கூடியவை அல்ல. ஆயினும் ஆட்சில் இருந்த ஒரு

அரச வம்சத்தால் அல்லது ஒரு மன்னனால் வெளியிடப்படும் நாணயங்கள் அவர்களின் சமகாலத்திற்குரியதால், அவை நம்பகமான சான்றுகளாகப் பார்க்கப்படுகின்றது. இதற்குப் பண்டைய இந்திய இலக்கியங்களில், கல்வெட்டுக்களில் சொல்லப்படாத சில அரச வம்சங்களை, மன்னர்களை, சிற்றரசர்களை நாணயங்கள் வெளிச்சத்திற்கு கொண்டுவந்ததை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். இந்த நோக்கில் இலங்கையில் புழக்கத்தில் இருந்த பண்டைய தமிழ் நாணயங்கள் இதுவரை ஆராய்ந்து பார்க்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

எல்லாள் வெளியிட்ட நாணயம்?

வரலாற்றுத் தொடக்க காலத்தில் இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்ட நாணயங்கள் தமிழகத்தில் சங்ககால மூவேந்தர் வெளியிட்ட சதுரவடிவ நாணய மரபை ஒத்ததாகக் காணப்படுகின்றன. சதுரவடிவில் நாணயங்களை வெளியிடும் மரபு சங்ககாலத்திற்குரிய தனிச் சிறப்பம்சமாகக் கூறப்படுகின்றது. இதனால் இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்ட சதுர வடிவிலமைந்த நாணயங்கள் தமிழக மரபைப் பின்பற்றி வெளியிடப்பட்டவை எனக் கூறலாம். இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்ட இந்நாணயத்தின் முன்பக்கத்தில் கோட்டுருவில் அமைந்த சதுரமான பெட்டிக்குள் நிற்கும் நிலையில் காளை உருவமும், அதன் தலைப்பகுதிக்கு கீழே பலபீடம் போன்ற உருவமும் காணப்படுகின்றது. நாணயத்தின் பின்பக்கத்தில் சதுரமான கோட்டுக்குள் வட்டமும், அவ்வட்டத்திற்குள் சிலவற்றில் மூன்றும், வேறுசிலநாணயங்களில் நான்கு புள்ளிகளும் காணப்படுகின்றன. இந்நாணயங்கள் பற்றி ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் பலரும் நாணயத்தின் வடிவமைப்பு சமகாலத்தில் சங்ககால மூவேந்தர்கள் வெளியிட்ட நாணய வடிவமைப்பை ஒத்திருப்பதால் இவை தமிழகத்துடன் கொண்டிருந்த அரசியல், வாணிபத் தொடர்பால் இலங்கைக்கு வந்ததாகக் கூறுகின்றனர். அவ்வாறு கூறியமைக்கு யாழ்ப்பாண அரசு தோன்றுவதற்கு முன்னர் இலங்கைத் தமிழரிடையே அரசு உருவாக்கம் தோன்றவில்லை என்ற நம்பிக்கையும் முக்கியமான காரணமாகும்.

ஆயினும், தமிழகத்தில் சங்ககால மூவேந்தர் வெளியிட்ட நாணயங்களின் பின்பக்கத்தில் பாண்டியருக்கு மீனும், சோழருக்குப் புலியும், சேரருக்கு அம்பும் வில்லும், அதியமான் போன்ற குறுநில அரசுக்கு ஆற்றுச் சின்னமும் அரசு இலச்சினைகளாகப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளமை இவ்விடத்தில் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய முக்கியமான அம்சம். இலங்கையில் பயன்பாட்டிலிருந்த சதுர நாணயங்களின் பின்பக்கத்தில் இச்சின்னங்களைக் காணமுடியவில்லை. மாறாக நாணயத்தின் பின்பக்கத்தில் சதுரமான கோட்டுக்குள் வட்டமும், அவ்வட்டத்திற்குள் நான்கும், சில நாணயங்களில் மூன்று புள்ளிகளும் காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தில் சங்க காலம் தொட்டு வெளியிடப்பட்ட நாணயங்கள் சமகாலத்தில் இலங்கையில் உபயோகத்தில் இருந்ததற்குப் பல ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன.

அல்லது அரசு சின்னமாக பயன்படுத்தியுள்ளனர் எனக் கூறலாம். நாணயங்களின் பின்பக்கத்தில் இரு மன்னர்களும் ஒரேவகையான சின்னங்களைப் பயன்படுத்தியமைக்கு இவை அநுராதபுர அரசை அல்லது நாட்டைக் குறிப்பதற்காக இருக்கலாம்.

சிங்கள மன்னர்கள் சிங்கத்தை தமது குலமரபாகவும், அரசு சின்னமாகவும் கருதும் மரபு விஜயன் வருகை பற்றிய கதையுடன் இணைந்த ஒன்று. இந்தச்சின்னத்தைப் பிற்கால சிங்கள மன்னர்களும் நாணயங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் காணாத அரசு சின்னமாகவோ, புனித சின்னமாகவோ பயன்படுத்தியமைக்கு ஆதாரங்கள் காணப்படவில்லை. மாறாக அந்தச்சின்னத்தை பௌத்த சிங்களப் பண்பாட்டில் ஒரு கலைவடிவாகவே பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதற்கு உதாரணமாக பௌத்த ஆலயங்களில் வாசல்

வரலாற்றுத் தொடக்க காலத்தில் இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்ட நாணயங்கள் தமிழகத்தில் சங்ககால மூவேந்தர் வெளியிட்ட சதுர வடிவ நாணய மரபை ஒத்ததாகக் காணப்படுகின்றன. சதுரவடிவில் நாணயங்களை வெளியிடும் மரபு சங்ககாலத்திற்குரிய தனிச் சிறப்பம்சமாகக் கூறப்படுகின்றது.

ஆனால் இலங்கையில் பயன்படுத்தப்பட்ட மேற்குறித்த நாணயம் ஒன்றுதானும் தமிழகத்தில் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. உண்மையில் இந்நாணயம் சங்ககால மன்னர்களால் வெளியிடப்பட்டிருந்தால் இலங்கையைக் காட்டிலும் தமிழகத்திலேயே அதிக எண்ணிக்கையில் கிடைத்திருக்க வேண்டும். இந்நாணயத்தில் காணக்கூடிய இன்னொரு அம்சம், பிற்பட்டகாலத்தில் அநுராதபுர ஆட்சியாளராக இருந்த சில சிங்கள மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் முன்பக்கத்தில் சிங்கமும் பின்பக்கத்தில், காளை உருவம் பொறித்த நாணயத்தின் பின்பக்கத்தில் காணப்படுவதை ஒத்த சின்னங்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் இருந்து அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி செய்த தமிழ் மன்னர்கள் காளை உருவத்தையும், சிங்கள மன்னர் சிங்க உருவத்தையும் தமது குலச் சின்னமாக

பகுதியில் காணப்படும் சந்திரவட்டக்கல்லில் மலர்கள், பறவைகள், மிருகங்கள் முதலான சின்னங்களுடன் காளையும் ஒரு சின்னமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளதைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் தமிழர் பண்பாட்டில் காளையைப் புனிதச் சின்னமாகக் கருதும் மரபு நீண்டகாலமாக இருந்து வருகின்றது. இதற்கு யாழ்ப்பாண அரசு காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நாணயங்களில் காளை (நந்தி) ஒரு புனித சின்னமாகவும், அரசு இலச்சினையாகவும் பயன்படுத்தி உள்ளதை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

இந்நிலையில் அநுராதபுர அரசில் ஆட்சிபுரிந்த தமிழ் மன்னர்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் காளை உருவம் பொறிக்கப்பட்டிருப்பது யாழ்ப்பாண இராசதானிக்கு முன்னரே அம்மரபு இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்த தமிழ்

மன்னர்களால் பயன்படுத்தி வந்துள்ளதைக் கோடிட்டுக்காட்டுவதாக உள்ளது.

அநுராதபுர இராசதானியில் முதல் 200 ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஆட்சியிலிருந்த பத்து தமிழ் மன்னர்கள் என்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆட்சி புரிந்துள்ளனர். அவர்களுள் எல்லாள் மன்னன் 44 ஆண்டுகள் (கி.மு 205161) நீதி தவறாது ஆட்சி புரிந்தவன் எனப் பாளி இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. இவனே இலங்கையில் நீண்ட காலம் ஆட்சிபுரிந்த முதல் மன்னனாவான். ஆயினும் தேரவாத பௌத்த மதத்தை முதன்மைப்படுத்திக் கூறும் பாளி இலக்கியங்கள் தமது மதத்திற்குப் பணி செய்த மன்னர்களின் வரலாற்றையே முதன்மைப்படுத்திக் கூறுகின்றன. உதாரணமாக 26 ஆண்டுகள் மட்டும் ஆட்சி செய்த துட்டகாமினி மன்னனின் வரலாற்றை 821 செய்யுளில் கூறும் மகாவம்வம் 44 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த எல்லாள் மன்னனின் வரலாற்றை வெறும் 21 செய்யுளில் மட்டுமே கூறுகின்றது. இதனால் பாளி இலக்கியங்களில் இருந்து எல்லாள்மன்னின் வரலாற்றையும், அவனது வரலாற்றுப் பணிகளையும் குறைந்தளவுதானும் அறியமுடியவில்லை. ஆயினும் அவனது நீண்டகால ஆட்சிக்கு பலதரப்பட்ட மக்களின் ஆதரவு கிடைத்தமைக்கு அவன் மக்களுக்கு ஆற்றிய பணிகளே காரணமாக இருந்துள்ளது எனக் கூறலாம். இதுவே எல்லாள்மன்னன் வெற்றி கொண்ட துட்டகாமினி அவன் இறந்த இடத்தில் சமாதி எழுப்பி அந்தச்சமாதியை மக்கள் வழிபடவேண்டும் என ஆணை பிறப்பிக்க காரணமாகும்.

அண்மையில் தென்னிலங்கையில் அக்குறுகொட என்ற இடத்தில் 2200 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழ்ப் பிராமியில் எழுதப்பட்ட சில நாணயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒரு நாணயத்தில் திஸபுரம் என்ற இடத்தில் ஆட்சி செய்த சடநாகராசன் என்ற வாசகம் காணப்படுகின்றது. இவற்றில் இருந்து தென்னிலங்கையில் தமிழ்ச் சிற்றரசர்களின் ஆட்சி இருந்தமையும், அவர்கள் நாணயங்கள் வெளியிட்டமையும் தெரியவந்துள்ளன. மகாவம்சம் கூட, எல்லாள் ஆட்சிக்கு சார்பாக தென்னிலங்கையில் 32 தமிழ்ச் சிற்றரசர்களின் ஆட்சி இருந்தது பற்றிக் கூறுகின்றது. தென்னிலங்கையில் சிற்றரசர்களாக இருந்த சிலரே பின்னர் அநுராதபுர மன்னர்களாக ஆட்சியைக்

அக்குறுகொட என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட 2200 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழ்ப் பிராமியில் எழுதப்பட்ட நாணயம்

நாணயங்கள், இலக்கியங்கள் கல்வெட்டுக்களைப் போல் விரிவான வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தரக்கூடியவை அல்ல. ஆயினும் ஆட்சில் இருந்த ஒரு அரச வம்சத்தால் அல்லது ஒரு மன்னனால் வெளியிடப்படும் நாணயங்கள் அவர்களின் சமகாலத்திற்குரியதால், அவை நம்பகரமான சான்றுகளாகப் பார்க்கப்படுகின்றது.

கைப்பற்றியதற்கு மகாவம்சத்தில் பல ஆதாரங்கள் காணப்படுகின்றன. இங்கே எல்லாள் மன்னன் அநுராதபுரத்தில் ஆட்சியிலிருந்த காலமும் காளை உருவம் பொறித்த நாணயம் பயன்பாட்டிலிருந்த காலமும் ஏறத்தாழ ஒரே காலமாகக் காணப்படுகின்றது. இதனால் இந்நாணயத்தை எல்லாள் மன்னன் அநுராதபுர மன்னனாக இருந்து வெளியிட்ட நாணயமாகக் கொள்வதே பொருத்தமாகும்.

(தொடரும்)

ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணம் தனக்கென சிறப்பான உணவுப் பழக்கவழக்கங்களையும் மருத்துவத்தில் சில விசேட முறைகளையும் கொண்டிருந்தது. ஆயினும் அந்நியர் ஆட்சி, புகோளமயமாதல், வர்த்த நோக்கிலான வாழ்வியல், நாகரிகமோகம் என்பன அந்த உணவுப்பழக்கவழக்கத்தைக் குலைத்துப்போட்டது. அதன் விளைவாக, ஆரோக்கியக் குறைபாடுகள், தொற்று நோய்கள் என பலவீனமான சமுதாயம் ஒன்று நம்மிடையே உருவெடுத்துள்ளது. இந்த நிலையை மாற்றியமைத்து, மீண்டும் ஆரோக்கியமான சமுதாயத்தைக் கட்டியெழுப்ப எமது பாரம்பரிய உணவுமுறைமையை மீட்டெடுக்க வேண்டும். ஈழத்தமிழர்களின் உணவுப்பழக்க வழக்கங்கள், உணவுகள் என்பன தொடர்பாக சித்தமருத்துவம், தற்கால உணவு விஞ்ஞான ஆய்வு என்பவற்றின் நோக்குநிலையில் விளக்குகின்றது 'மாறுபாடில்லா உணவு' என்ற இந்தக்கட்டுரைத்தொடர்.

தியாகராஜா சுதர்மன்

தியாகராஜா சுதர்மன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தின் சித்தமருத்துவ பட்டதாரியும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் உணவு விஞ்ஞானத்தில் பட்டப்பின் டிப்ளோமா பட்டதாரியும், தேசிய சமூக அபிவிருத்தி நிறுவனத்தின் உளவளத்துணை டிப்ளோமா பட்டதாரியும் ஆவார். அரசு சித்த மருத்துவ உத்தியோகத்தராகப் பணிபுரியும் இவர் ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளருமாவார். இவர் 'ஆகாரமே ஆதாரம்' எனும் நூலையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்து பழங்களும்

பனைசார் உணவுகளும்

உணவில் யாழ்ப்பாணத்து பழங்கள்

எ மது நாட்டு தட்பவெப்பநிலைக்கு பழவகைகள் இன்றியமையாததாக இருக்கின்றன. குறிப்பாக பல்வேறு பருவ காலநிலைகளைக் கொண்ட எமது நாட்டில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் காலநிலைக்கும், காலநிலை மாறுபாட்டால் ஏற்படக்கூடிய உபாதைகளுக்கும் ஏற்ப பழவகைகள் பருவ காலங்களில் இயற்கையாகவும் விவசாயத்தின் மூலமாகவும் கிடைக்கின்றன.

கூடுதலாக வெப்பகாலங்களில் பழங்கள் அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன.

மாம்பழம், பலாப்பழம், விளாம்பழம், அன்னமுன்னாப்பழம், சீதாப்பழம், ஈச்சம்பழம், வத்தகப்பழம், வெள்ளரிப்பழம், இலந்தைப்பழம், வில்வம்பழம், நாவற்பழம், பனம்பழம், நாரைத்தோடை, கொய்யாப்பழம், முந்திரிகைப்பழம் எனப் பல்வேறு உள்ளூர்ப் பழவகைகள் காணப்படுகின்றன. வாழைப்பழம், பப்பாசிப்பழம் போன்ற பழவகைகள் ஆண்டு முழுவதும் கிடைக்கக் கூடியனவாக இருக்கின்றன.

பழங்கள் அதிகளவில் இனிப்பான மாப்பொருளையும், உயிர்ச்சத்துக்களையும், கனிமங்களையும் மற்றும் நார்ச்சத்தையும் இவற்றுடன் அதிகளவிலான தாவர இரசாயனங்களையும் கொண்டவை. இதனால் பழங்கள் உடல் ஆரோக்கியத்துக்கும், வளர்சிதை மற்றங்களைத் தடுப்பதிலும், உடலைக் குளிர்ச்சியாக வைத்திருப்பதற்கும் இன்றியமையாதனவாகக் காணப்படுகின்றன. அத்துடன் பழங்களை அதிகம் உட்கொள்ளும்போது எமது நாளாந்த நீர்த்தேவையையும் பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றது.

சில பழவகைகள் எமது வழக்கில் “கிரந்தி” என்ற வகைப்பாட்டுக்குள் அடக்கப்படுகின்றன. இவை சில ஒவ்வாமைகளை ஏற்படுத்தக்கூடியன. எனினும் எல்லோருக்கும் இவை ஒவ்வாமையை ஏற்படுத்துபவனவாக அமையாது. அத்துடன் உட்கொள்ளும் அளவு, உட்கொள்ளும் கால அளவு என்பவற்றிலும் இது தங்கியுள்ளது. எனவே அவற்றை உட்கொண்டு பார்த்து அதன் பிற்பாடு விலக்குதல் நன்று. இவ்விடயத்தில் ஆஸ்துமா, தோல் நோய்கள் உள்ளவர்கள், கர்ப்பிணிகள், பாலூட்டும் தாய்மார்கள் கூடுதல் கவனமெடுத்தல் அல்லது தவிர்த்தல் நன்று.

இன்றைய காலகட்டத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் தொற்றா நோய்களால் அவதிப்படுபவர்களாகக் காணப்படுகின்றார்கள். குறிப்பாக நீரிழிவு, அதிஉடற்பருமன் போன்ற நோய்நிலைகளில் பழவகைகள் உண்ணலாமா? என்ற சந்தேகம் உள்ளது.

பெரும்பாலானவர்கள் மேற்படி நோய் நிலைகளில் பழங்கள் உண்ணலாமா, வேண்டாமா, என்று சிந்திக்கின்றார்களே அன்றி எவ்வளவு சாப்பிட வேண்டும் என்பது பற்றி அலட்டிக்கொள்வதில்லை. பழங்களில் நார்ச்சத்து, உயிர்ச்சத்துக்கள், கனியுப்புக்கள் அதிகமாக காணப்பட்டாலும் சுக்குரோசு (Sucrose) என்கின்ற மாச்சத்து அதிகமாகவே காணப்படுகின்றது. சுக்குரோசின் அடிப்படையிலான அலகுகளாக குளுக்கோசும் (Glucose), புறக்ரோசும் (Fructose) காணப்படுகின்றன. எந்தளவுக்கு இனிப்பு அதிகமாக இருக்கின்றதோ அந்த அளவுக்கு சுக்குரோசு அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. நீரிழிவு, அதிஉடற்பருமன், கொலஸ்திரோல் நோயுள்ளவர்களுக்கு அதிகளவு இனிப்புள்ள பழங்கள் ஆகாது. கர்ப்பப்பைக் கட்டிகள் உள்ளவர்களுக்கும் அதிகளவில் ஆகாது.

பொதுவாக ஒருவருக்கு உடலின் நாளாந்த தேவைக்காக, பழங்கள் 100g - 250g வரை தேவையுள்ளது.. உலர் பழங்களாயின் 4 மேசைக்கரண்டி தேவையுள்ளது.

எனவே தேவைக்கு அதிகளவான மாச்சத்து உட்கொள்ளப்படும் பொழுது ஈரல் அதிகம் தொழிற்பட வேண்டியிருக்கின்றது. ஈரலானது மேலதிகமான மாப்பொருளை கொழுப்பாக மாற்றிச் சேகரித்தல், அவற்றைச் சேமிக்கும் (தோலுக்குக்கீழ்) இடத்துக்கு கொண்டுசெல்ல கொலஸ்திரோலை (கெட்டகொலஸ்திரோல் - LDL) உருவாக்கல் போன்ற செயற்பாடுகளில்

ஈடுபடுகின்றது. ஈரலைச்சுற்றியும் கொழுப்பு படிவடைகின்றது. இதற்கும் மதுவகைகளால் ஏற்படும் கொழுப்புப்படிவுக்கும் தொடர்பில்லை. இரண்டு நிலைகளும் சேரும்போது கொழுப்பு படிவு விரைவாக இடம்பெறும். பாதிப்பு அதிகமாகும்.

பழங்களை பழச்சாறாகப் பருகும்போது இவ்விதமான பாதிப்புக்கள் இன்னும் அதிகமாகும். ஏனெனில் பழச்சாறுகளில் நார்ச்சத்து வடிகட்டப்படுவதாலும், பழச்சாறுக்கு மேலதிகமாக சீனியும் சேர்க்கப்படுவதாலும் இரத்தத்தில் குளுக்கோசின் அளவு சட்டென்று அதிகரித்துவிடுகின்றது.

வளரும் சிறுவர்கள், உடல் நலிந்தவர்கள் பழங்களை அதிகம் உள்ளெடுத்தல் வேண்டும். ஏனையவர்கள் அவரவர் உடல்நிலைக்கு ஏற்ப அளவோடு பழங்களை உண்ணுதல் வேண்டும். இயற்கையாக உள்ளூர்களில் கிடைக்கும் பழங்களை உண்ணுதல் விரும்பத்தக்கது. மலச்சிக்கல், மூல நோய், புற்றுநோய் உள்ளவர்கள் அதிகம் பழங்களை உண்ணவேண்டும். பழங்களை உண்ணும்போது ஒரேவகையான பழங்களை உண்ணாது வகைவகையான வேறுபட்ட பழங்களை உண்ணுதல் நன்று. குறைந்தது ஒருநாளைக்கு இரண்டு வேறுபட்ட பழங்களை உண்ணுதல் வேண்டும்.

பழங்கள் உண்பதால் ஏற்படும் நன்மைகள்

1. அதிகளவு நீரைக் கொண்டுள்ளது. உடலைக் குளிர்ச்சியாக வைத்திருக்கக் கூடியது.
2. தேவையான குளுக்கோசைக் கொண்டிருப்பதால் தேவையான சக்தியைத் தரக்கூடியது.
3. அதிகளவு நார்ச்சத்தைக் கொண்டது. சமிபாட்டுத் தொகுதி சிறப்பாக தொழிற்பட உதவும். கொலஸ்திரோல் அகத்துறிஞ்சலைக் குறைக்கும், உடலில் நச்சுக்கள் சேர்வதைக் குறைக்கும்.
4. உயிர்ச்சத்துக்கள் கனியுப்புக்களுக்கான சிறந்த மூலங்கள். முக்கியமாக பொற்றாசியத்தை அதிகளவில் கொண்டுள்ளன.
5. அதிகளவு கற்ப இரசாயனங்களையும் (Antioxidants), தாவர இரசாயனங்களையும் (Phytochemicals) அதிகம் கொண்டவை. இதனால் ஆரோக்கியமாக இருக்க உதவுவதுடன் நோயணுகாது இருக்க உதவுகின்றன.

வத்தகப்பழம் - கெக்கரிப்பழம்

“வத்தகப் பழங்கு எரிச்சி மன்னிடும் பைத்தி யம்போம் சத்திபோம் பித்தந் தீருந் தவறிலாக் கொடியீ தல்லால் ஒத்தகக் கரியும் வெம்மை யொழித்துச்சீ தளமுண்டாக்கம் ...”

- பக்.70, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

வத்தகப்பழம்

Image credit - tamil.boldsky.com

வத்தகப்பழமானது உடலுக்குத் குளிர்ச்சியை தரும், பித்தம் தணியும், சத்தி நிற்கும். கெக்கரிப்பழம் உடற்கூட்டினைக் குறைத்து உடலுக்கு குளிர்ச்சியை உண்டாக்கும். இவை இரண்டும் அதிக வெப்பமான காலங்களில் எமது பிரதேசங்களில் கிடைக்கக் கூடியன. அதிக வெப்பத்தினால் ஏற்படக்கூடிய உடல் உபாதைகளில் இருந்து பாதுகாக்கக் கூடியன.

வத்தகப்பழமானது தனது நிறையில் 91% நீரினைக் கொண்டிருப்பதுடன் குறைந்தளவு கலோரிகளையும் கொண்டது. அத்துடன் இதன் தோற்பகுதியுடன் சேர்ந்த வெள்ளைநிற தசைப்பகுதியானது குறிப்பிடத்தக்களவு தாவர இரசாயனமான Arginine கொண்டுள்ளது. இது உடலில் ஏற்படும் இன்சலின் எதிர்ப்பு நிலையைக் (Insulin resistance) குறைக்கக்கூடியது. இதனால் நீரிழிவு உள்ளவர்கள் அளவுடன் உண்ணலாம்.

வெள்ளரிவிதை - காய் - பழம் - பிஞ்சு

“வித்துத்தான் சலவ டைப்பை விலக்குங்காய் வாத மாக்கும் மெத்திய பழத்தாற் பித்தம் வீடிந் நீரும் போகும் உத்தம மான பிஞ்சா லோங்கிடுஞ் சிறுநீர் போகும் வைத்திழிக் குணங்க டாமே வளரும்வெள் எரியின் றன்மை”

பக். 70, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

வெள்ளரி வித்தானது சல அடைப்பு போன்ற சிறுநீர் ரோகங்களைக் குறைக்கும். வெள்ளரிக்காய் வாதத்தைப் பெருக்கும். வெள்ளரிப்பழம் பித்ததோசத்தை சீராக்கி உடற்கூட்டைத் தணித்திடும். சிறுநீர் இலகுவாகப் போக உதவிடும். வெள்ளரிப்பிஞ்சுக்கு சிறுநீர் பெருகிடும்.

வாழைப்பழம்

யாழ்ப்பாணப் பாரம்பரியத்துடன் வாழைப்பழம் அல்லது வாழை பின்னிப்பிணைந்து காணப்படும் ஒன்றாகும். மங்கல, அமங்கல பாரம்பரிய நிகழ்வுகள், பாரம்பரிய உணவாக ஆண்டு முழுவதும் கிடைக்கக்கூடிய ஊட்டச்சத்துள்ள பல உப வகைகளைக் கொண்டுள்ள ஒரு பழ வர்க்கமாகும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றி உலகம் முழுவதும் பயன்படுவதும் விரும்பி உண்ணக்கூடிய பழமாகவும் காணப்படுகின்றது. நன்றாக பழுத்த வாழைப்பழம் ஒன்றில் 22% மாப்பொருள் காணப்படுகின்றது. அதிகளவில் நார்ச்சத்து, பொற்றாசியம், மங்கனீஸ், உயிர்ச்சத்துக்கள் B6, C ஊட்டச்சத்துக்களைக் கொண்டது.

வாழைக்கிழங்கு - பழம் - கப்பற்பழம்

“மருவிய கிழங்கு வெட்டை மேகத்தை மாற்று மென்ப பெருகிய களியே வாதம் பித்தமே சேட மோடு சருவிய கரப்பன் சேர்க்குஞ் சார்க்கப்பற் களிதாம் மந்தம் மருவிடும் வாத மாதி மதுரமு மாகு மன்றே”

பக்.76, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

வாழையின் கிழங்கு சமையலுக்கு நமது பாரம்பரியத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டதொன்று.

இன்று அரிதாகவே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. வாழைக்கிழங்கானது உடற்கூடு, நீரிழிவு போன்றவற்றைக் குறைக்கக்கூடியது. நன்கு கனிந்த வாழைப்பழம் (பொதுவாக) வாதம், பித்தம், கபம் ஆகிய உயிர்த்தாதுக்களை அதிகரிப்பதோடு தோல் நோய்களையும் கூட்டும். கப்பல் வாழைப்பழம் மந்தம், சோம்பல், மலக்கட்டை ஏற்படுத்தி தொடர்ந்து வாதத்தை ஏற்படுத்தும் மதுரச்சுவையாகும்.

கதலிப்பழம், இதரைப்பழம் - பூ

“கதலியின் கனியே விக்கல் கக்கலுந் தீர்க்கு மென்ப சிதைவிலா விதரை வாழைச் செழுங்கனி யெழு பித்தம் உதரத்தில் வாயு வோட்டுக் காய்ச்சலு மொழிக்கு மிப்பூ மதிநிகர் முகமின் னார்க்கு வளர்த்திடுங் கருப்பந் தன்னை”

பக்.76, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

“இதரை வாழைப் பழத்தி லெழுபித்தத் துதர வாயுவுட் காய்ச்ச லொழிக்கும்பூச் சிதையு நீருணக் கெர்ப்பந் தரித்திடும் கதலி விக்கலுங் கக்கலுந் தீர்க்குமால்”

பக்.06, சொக்கநாதர் தன்வந்திரியம்

வாழைக்கிழங்கு

Image credit - dinasuvadu.com

யாழ்ப்பாணத்து நூல்களான பதார்த்த சூடாமணி மற்றும் சொக்கநாதர் தன்வந்திரியம் போன்ற நூல்களில் கதலி மற்றும் இதரை வாழைப்பழங்கள் மற்றும் வாழைப்பூ தொடர்பில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளன. கதலி வாழைப்பழமானது விக்கல், வாந்தி என்பனவற்றைத் தீர்க்கும். இதரை

வாழைப்பழமானது அதிகரித்த பித்தம் இதனால் ஏற்படும் உடல் எரிவு, மூலம், வயிற்றுப்புண், வயிற்றில் வாயு சேரல் இவற்றோடு உட்காய்ச்சல் என்பனவற்றைப் போக்கும். இதரை வாழைப்பூ கர்ப்பச்சிதைவு ஏற்படாது கர்ப்பத்தினை வளர்த்திடும். அதேபோல் வாழைப்பூச்சாறு ஆனது முறைப்படி உட்கொள்ள கர்ப்பம் தரித்திட உதவும்.

மாதுளம் பழம் (ஊர் மாதுளம் பழம்)

“... மாதுளம் பழத்தால் தோன்றிய பித்தமூலஞ் சொல்கபம் வரட்சி மேகம் ஆன்றிடு மெரிவு தாக மறை கிறு கிறுப்பும் போமே”

பக் 7677, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

மாதுளம்பழத்துக்கு பித்தத்தினால் ஏற்படும் மூலம், சளி, உடல் வரட்சி, மேகரோகங்களால் ஏற்படும் எரிவு, தாகம், தலைச்சுற்று என்பன குறையும். அதிகளவிலான நார்ச்சத்து, உயிர்ச்சத்துக்களான B9 (Folate), C, K ஊட்டச்சத்துக்களைக் கொண்டது.

நாரத்தம் பழம் - தமரத்தம் பழம் (விளிம்பிப்பழம்)

“ஆகுநா ரத்தை தன்னி னருங்கனி யிரத்த பித்தம் பாகமார் சேர்ப பித்தம் பரிவுறு மென்பர் மேலோர் தாகமே வாந்தி பித்தந் தமரத்தைக் கனியே யுண்ணப் போகுமென் றிசைப்ப ரம்மா பொருவிலா முளிவர் தாமே”

பக்.76, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

நாரத்தம்பழம் உடலில் இருந்து குருதி வெளியேறும் நிலைகளை (உதாரணமாக மூலம், பெண்களில் மாதாந்தம் ஏற்படும் பெரும்போக்கு போன்ற நிலைகளில்) இரத்தம் வெளியேறுவதைக் கட்டுப்படுத்தும். அதிகரித்த கபம், பித்தம் தோசங்கள் குறையும். தாகம், வாந்தி, அதிகரித்த பித்தம் என்பன தமரத்தம்பழம் உண்ணக் குறைவடையும்.

முந்திரிகைப் பழம்

“... முயர்ந்தமுந் திரிகை மேவும் தீதிலாக் கனிவ ரட்சி சேர்கய மேகம் பித்தம் வாழையாந் தாக மோட்டு மலகத்தி தானு மாக்கும்”

பக்.77, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

முந்திரிகைப் பழமானது நீரிழிவினால் ஏற்படும் உடல் வரட்சியுடன் உடல்மெலிவு, பித்த நோய்கள், தாகம் என்பவற்றைப் போக்குவதுடன் மலத்தினையும் இலகுவாக போக்கும்.

பொதுவாகப் பழங்கள் இனிப்புத்தன்மை அதிகமாக இருக்கும். நீரிழிவு நோயாளிகள் அதிகளவில் உள்ளெடுக்க முடியாது. ஆனால் முந்திரிகைப்பழமானது நீரிழிவில் மட்டுமன்றி அதி இரத்த அழுத்தம், கொலஸ்திரோல் போன்றவற்றிலும் பயன்தருகின்றது. இதற்கு முந்திரிகைப்பழத்தில் உள்ள தாவர இரசாயனங்களே காரணமாகின்றன. முக்கியமாக Resveratrol எனும் இரசாயனம் நீரிழிவினைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது. முந்திரிகைப்பழத்தின் Glycemic Index, Glycemic load என்பன குறைந்த அளவினைக் கொண்டது. இதனால் முந்திரிகைப்பழம் உண்ணும்போது குருதியில் குளுக்கோசின் அளவு அதிகரிக்காது. ஒருவர் ஒருநாளைக்கு ஒரு 120 கிராம் முந்திரிகைப்பழம் உண்ணலாம். அத்துடன் முந்திரிகைப்பழத்தில் உள்ள தாவர இரசாயனங்கள் மூன்று விதங்களில் நீரிழிவினைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன.

1. குருதியில் குளுக்கோசின் அளவினைக் குறைத்தல்
2. இன்சலின் சுரப்பினை கூட்டுதல்.
3. இன்சலின் சுரக்கும் கலங்களைப் சிதைவடைவதில் இருந்து பாதுகாத்தல்.

இவற்றைவிட முந்திரிகைப்பழமானது கண்கள், இதயத்தின் ஆரோக்கியத்துக்கு சிறந்தது. உடற்கலங்கள் சிதைவடைதலை அல்லது மூப்படைவதைத் தடுக்கின்றது. முந்திரிகைப்பழத்தில் உயிர்ச்சத்துக்களான B6, B2, C, K என்பனவும் மங்களிஸ், பொற்றாசியம், செப்பு போன்ற கனிமங்களும் அதிகளவில் காணப்படுகின்றன. முந்திரிகைப்பழம் உண்ணும்போது கவனிக்கவேண்டியவிடயம், அதற்கு பயன்படுத்தும் பூச்சிகொல்லிகளே. எனவே முந்திரிகைப்பழத்தினை வாங்கிய பின்னர் ஓடும் நீரில் நன்கு கழுவி, முடிந்தால் அடுத்தநாளோ அல்லது அதற்கும் பிந்தியோ உண்பது சிறந்தது.

எலுமிச்சம் பழம் - பலாப்பழம்

“வயமாஞ்சம் பீர மேவும் வண்பழம் பித்தம் போக்கும் கயமான விழிக்கு நன்றாங் கருதியில் விலைபுண் ணுக்காம் நயமான பலாப் பழங்காய் நண்ணுமை வாத பித்தம் பயமான கரப்பன் றானும் பகர்வித்து வாதம் வாயு”

பக்.76, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

எலுமிச்சம் பழத்துக்கு அதிகரித்த பித்த தோசமானது குறைவடையும் இதனால் உடல் குளிர்ச்சி பெறும். குறைவடையும் கண்பார்வை சீராகும். இதன் இலை புண்ணினை இலகுவாக ஆற்றும். இதில் அதிகளவு உயிர்ச்சத்து C உள்ளது.

அதிகளவில் தொடர்ச்சியாக உண்ணும்போது பலாப்பழம், பலாக்காய் என்பன மந்தத்தை ஏற்படுத்தி வாதம், பித்தம், கபம் ஆகிய மூன்று தோசங்களும், ஒன்றினை ஒன்று கேடடையச்செய்து நோயினை உண்டாக்கும். கரப்பன் போன்ற தோல் நோய்களையும் தோற்றுவிக்கின்றன. பலா வித்து ஆனது வாத தோசத்தினை அதிகரிப்பதுடன் உடலில் வாயுவையும் அதிகரித்துக் கொள்ளும்.

பேர்ச்சம்பழம் - நெல்லி

“... செவ்வையர் பேர்ஞ்சுள்ள செழுங்கனி வரட்சி தாகம் கவ்வையர் பித்தம் போக்குங் களங்கமி னெல்லலிக் காயே எவ்வமா ருழலை சேட ம்ளஞ்செய் வரட்சி யின்று”

பக்.77, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

பேர்ச்சம்பழமானது அதிகரித்த பித்த தோசத்தினை தன்னிலைக்கு கொண்டு வருகும் அதன் மூலம் பித்த அதிகரிப்பினால் ஏற்பட்ட உடல் வரட்சி, தாகம் என்பன குறையும். பித்த தோசத்தினால் ஏற்படும் உபத்திரவங்களை நெல்லிக்காய் போக்கும். இது அதிகளவில் உயிர்ச்சத்து C ஐக் கொண்டுள்ளது. இதனால் கற்பமாக (Antioxidant) தொழிற்பட்டு உடலில் ஏற்படும் வளர்சிதை மாற்றங்களைத் தடுத்து ஆயுளை நீடிக்கும்.

“பேரிந் தெனுங்கனிக்குப் பித்தமத மூர்ச்சை சுரம் நீரார்ந்த ஐயம் நெடுந்தாகம் - பேரா இரத்தபித்த நீரிழிவி லைப்பறும் அரோசி உரத்தமலக் கட்டுமறும் ஓது”

பக். 88, குணபாடம் மூலிகை வகுப்பு

பேர்ச்சம்பழமானது பித்த தோச அதிகரிப்பால் ஏற்படும் செருக்குநோய், மயக்கம், காய்ச்சல், நீர்க்கோவை (ஒருவகைச் சளி), அடித்தாகம், உடலில் இருந்து குருதி வெளியேறும் நிலைகள், நீரிழிவு, பசியின்மை, மலக்கட்டு என்பனவற்றுக்கு உகந்தது. இது ஏனைய பழங்களைவிட சிறப்பானது. ஏனெனில் அதிகளவு நார்ச்சத்து (100g இல் 7g நார்ச்சத்து உள்ளது)

பொற்றாசியம், அதிகளவு கற்ப இரசாயனங்கள் (Antioxidants) என்பவற்றைக் கொண்டது. அத்துடன் செலனியம், மக்னீசியம், மங்கனீஸ் செப்பு, இரும்பு போன்ற கனிமங்களையும் உயிர்ச்சத்துக்களான B6, C, D என்பவற்றையும் குறிப்பிடத்தக்களவு கொண்டது. இதனால் பல்வேறுபட்ட நன்மைகளை உடலுக்குத் தருகின்றது.

இதிலிருந்து கிடைக்கும் சக்தியானது (100 கிராமில் 314 கலோரிகள்) புரக்ரோசு மற்றும் குளுக்கோசில் இருந்து கிடைக்கின்றது. அத்துடன் போதுமான அளவு நார்ச்சத்தைக் கொண்டிருப்பதால் இதிலிருந்து கிடைக்கும் குளுக்கோசின் அளவு மட்டுப்படுத்தப்படுகின்றது (low glycemic food). நீரிழிவு நோயாளிகள் ஒரு நாளைக்கு 2 - 3 பேரிச்சம்பழங்களை உண்பதன் மூலம் தேவையான சக்தியைப் பாதுகாப்பாகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இதன் மூலம் கொழுப்புச் சத்தில் இருந்து பெறப்படும் சக்தியின் தேவைப்பாடு குறைக்கப்படுகின்றது.

போதுமான அளவு நார்ச்சத்து இருப்பதனால் மலக்கட்டு ஏற்படுவதைத் தடுக்கின்றது. ஏனைய பழங்களுடன் ஒப்பிடும்போழுது Carotenoids, Flavonoids, Phenolic acid போன்ற கற்ப இரசாயனங்களைக் (Antioxidants) கொண்டிருப்பதனால் உடற்கலங்கள் சிதைவடையாமல், அழிவடையாமல் பாதுகாப்பதன் மூலம் நரை, திரை, மூப்பு ஏற்படுவதைத் தடுக்கின்றது. ஞாபகசக்தி மற்றும் மூளையின் செயற்பாட்டுக்கு சிறப்பாக உதவுகின்றது.

மாம்பழம்

“வாகுள மாவின் பிஞ்சு வாதமை பித்த மாற்றும் பாகமாங் கனிக ரப்பன் பக் வாதம் பித்தந் தானும் ஆகுங்காய் கிரந்தி வாத மாம்பழவித் திறகு மந்தம் ஆகமர்கிராணி வாயு வத்சாரஞ் சலரோ கம்போம்”

பக். 78, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

மாவின் பிஞ்சானது உடலில் அதிகரித்த முத்தோசங்களினை சமநிலைக்கு கொண்டுவருவதன் மூலம் உடல் ஆரோக்கியத்தின் சமநிலையைப் பேணும். மாம்பழமானது கரப்பன் போன்ற தோல் நோய்கள், வாதம், பித்தம் சார்ந்த நோய்கள் என்பவற்றை தோற்றுவிக்கும். மாங்காய், கிரந்தி

மற்றும் வாதத்தை அதிகரிக்கும். மாம்பூ, வித்து ஏற்பவற்றுக்கு மந்தம், கிராணி எனப்படும் வயிற்றுக் கழிச்சல், வாயு, சலரோகம் என்பன குறையும்.

மாம்பழத்தில் உயிர்ச்சத்துக்கள் A, B6, B9, C, E என்பன அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. அதேபோல் கனிமங்களில் செப்புச்சத்து அதிகமாக காணப்படுகின்றது. 165 கிராம் மாம்பழத்துண்டுகளில் இருந்து மேற்கூறப்பட்ட ஊட்டச்சத்துக்கள் ஒருவருடைய நாளாந்தத் தேவையில் குறைந்தது 10% ஐ நிறைவு செய்கின்றன.

விளாம்பழம்

“தீவிலா விளாம்பழத்தாற் நீராத வரட்சி தாகம் ஓதிடுங் கிறுகி றுப்போ டோங்கிய சோகங் காய்ச்சல் வாதசெய் மலமும் போகும் வந்திடுங் குளிர்மை யென்ப கோதிலாக் காய்வ யிற்றி னுளைவிற்குக் கொள்ளலாமே”

பக்.78, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

தீராத உடல் வரட்சி, தாகம், தலைச்சுற்றல் இதனால் ஏற்படும் மனக்கவலை, காய்ச்சல், மலச்சிக்கல் என்பன குறைந்திடும். உடல் குளிர்ச்சியடையும். விளாங்காய்க்கு மலம் கட்டும்.

இலந்தைப்பழம்

“இலந்தையின் கனிக்ஞ்சு சேட மென்பது மிதனி னோடே கலந்திடும் வாதந் தானுங் காய்ச்சலிற் சீதம் வாயு மலஞ்சல மறிப்பு மந்தம் வாதத்தி லுவாந்தி யும்போம்.....”

பக்.78, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

இலந்தைப் பழத்துக்கு, அதிகரித்த கபத்துடன் மூச்சுக்கஷ்டம் மற்றும் வாதம் அதிகரித்து ஏற்படும் குளிர்காய்ச்சல், வாயு, மலஞ்சலம் அடைத்தல், மந்தம், வாந்தி என்பன குறைந்திடும்.

கொய்யாப்பழம்

“பொருமன்மந் தங்க ரப்பன் புகல்கொய்யாப் பழத்திற் காகும் ...”

- பக்.78, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த கூடாமணி

வயிற்றுப் பொருமல், மந்தம், தோல் நோய்கள் என்பன கொய்யாப்பழம் உண்பதால் ஏற்படும். ஒவ்வாமை இருப்பவர்கள், ஏற்கனவே தோல் நோய்கள் இருப்பவர்கள், ஒவ்வாமை இருப்பவர்கள், கர்ப்பிணித் தாய்மார்கள், பாலூட்டும் தாய்மார்கள், வயிற்று உபாதைகள் உள்ளவர்கள் கொய்யாப்பழம் உண்ணும்போது கவனமெடுத்தல் வேண்டும்.

எமக்கு ஒரு நாளைக்குத் தேவையான உயிர்ச்சத்து C ஐ விட 80g கொய்யாப்பழத் துண்டுகள் இரண்டுமடங்கு அதிகமான உயிர்ச்சத்து C ஐக் கொண்டுள்ளன. அதேபோல் நார்ச்சத்து, மற்றும் உயிர்ச்சத்து A குறிப்பிடத்தக்களவு கொண்டது. குறைந்த குளுக்கோஸ் அடைவுச்சுட்டி (Glycemic Index - 12 - 24) மற்றும் மிகக் குறைந்த குளுக்கோஸ் சேரல் அளவுச்சுட்டியைக் (Glycemic load - 1.3 - 5) கொண்டிருப்பதனாலும், 100g கொய்யாப்பழத்தில் இருந்து அண்ணளவாக 68 கலோரிகளே கிடைப்பதினாலும் நீரிழிவு நோயாளர்கள் அளவுடன் உண்ணலாம்.

நாவல் பழம்

“...நாவற்பூ மலத்தைக் கட்டு நவிறகு புகைச்சல் காய்ச்சல் மேவுந் ரழிவைப் போக்கு மிளிர்பட்டை சலரோ கத்தைத் தாவவொட் டாதா மீதிற் சார்ந்திடு களிக்கு ணங்கேள்”

பக்.80, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த கூடாமணி

நாவற் பூ மலத்தை கட்டும். கண்புகைச்சல், காய்ச்சல், நீரிழிவினை நாவற்பட்டை குறைத்திடும். நாவற்பழம் நீரிழிவினை அதிகரிக்காது கட்டுக்குள் வைத்திருக்க உதவும். அனுசேபத் தொழிற்பாடுகளில் ஏற்படும் குறைபாடுகளை நிவர்த்திக்கக்கூடியது. இதன்மூலம் அதிஉடற்பருமன், நீரிழிவு, கொலஸ்திரோல் போன்ற பல்வேறு நோய்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வர நாவற்பழத்தில் உள்ள Anthocyanins, Ellagic acid, Glucoside, Isoquercetin, Kaempferol and Myricetin போன்ற தாவர இரசாயனங்கள் உதவுகின்றன. துவர்ப்புச் சுவையை உடையதால் மலத்தைக்கட்டக் கூடிய தன்மை நாவற்பழத்துக்கும் உண்டு. குறிப்பிடத்தக்களவு இரும்புச்சத்து, உயிர்ச்சத்து C இணைக் கொண்டுள்ளது.

பனைசார் உணவுகள்

யாழ்ப்பாணத்தின் அடையாளங்களுள் பனை முக்கியமானதொன்றாகும். நிலத்தடி நீரை பாதுகாப்பது, கட்டடப் பொருட்கள், உணவு, பதநீர், கள்ளு, சமையல் உபகரணங்கள் செய்தல் எனப் பல்வேறு வழிகளில் யாழ். மக்களுடன் பின்னிப்பிணைந்து கற்பகதருவாக காணப்படுகின்றது.

பனைசார்ந்த உணவுப்பொருட்கள் குறிப்பிட்ட பருவகாலத்தில் கிடைத்தாலும் அனைத்து பருவ காலங்களிலும் வெவ்வேறு வடிவங்களில் ஆரோக்கியமாக வாழ்வதற்கு வழிவகுக்கின்றன.

கரும்பநீர் - நூங்கு - பழம் - பூரான்

“செப்பிதன் பதநீர் வெம்மை தீர்த்திடு நூங்க ருந்தில் வெப்புநா வரட்சி பித்தம் விலகிடுங் குளிர்ச்சி யுண்டாம் உப்பிச முறும்பு மத்தை யுண்டிடி வுடல்க னக்கும் தப்பிலாக் கொட்டை யற்ற தகன்வாத மென்பர் மேலோர்”

பக்.82, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த கூடாமணி

பனையின் பதநீருக்கு உடலில் ஏற்பட்ட வெம்மை குறைந்து உடலில் குளிர்ச்சி ஏற்படும். நூங்கானது உடல் வெம்மை, நாவரட்சி, பித்த தோச அதிகரிப்பு என்பவற்றைப் போக்கி உடலுக்கு குளிர்ச்சியைத்தரும்.

நூங்கானது பொதுவாக வெப்பமான காலங்களிலேயே எமக்குக் கிடைக்கின்றது. இது இயற்கை எமக்கு அளித்த கொடை.

பனங்கூடல்

Image credit - www.financeguide.co.in

பெரும்பாலும் வெப்பகாலங்களில் அதிகம் ஏற்படக்கூடிய மூலம், தோல் நோய்கள், வியர்வைக்குரு, வயிற்றுப்புண், மலச்சிக்கல் என்பவற்றைப் போக்கக்கூடியது.

நுங்கானது அதிக புரதச் செறிவு கொண்டது. 100 கிராம் பாலில் 3.3 கிராம் புரதமே உள்ளது. ஆனால் 100 கிராம் நுங்கில் 10.8 கிராம் புரதம் உள்ளது. அண்ணளவாக பாலைவிட நுங்கில் மூன்று மடங்கு புரதம் உள்ளது. அதிகளவு நீர்ச்சத்தையும் புரதத்தையும் கொண்டு, குழந்தைகள், சிறுவர்களுக்கான சிறந்ததொரு உணவாகக் காணப்படுகின்றது. அதேபோல் பனம்பழத்திலும் புரதம், உயிர்ச்சத்து A இரும்பு, கல்சியம் என்பன குறிப்பிடத்தக்களவில் அதிகம் உள்ளன.

பனம்பழமானது வயிற்றுதலை ஏற்படுத்தும், மந்தத்தை ஏற்படுத்தும். எனவே தொடர்ச்சியாக உண்ணுதல் ஆகாது. பனாட்டும இக்குணங்களையே கொள்ளும் என்பதால் எம்முன்னோர்கள் இதனைத் தவிர்க்க

பாணிப்பனாட்டு செய்து கொள்வார்கள். பாணிப்பனாட்டின் பாணியானது பதநீர், மிளகு, நற்சீரகம், எள்ளு, என்பன சேர்த்து காய்ச்சி பதமாக எடுக்கப்படுகின்றது.

மேற்படி பாணியில் பனாட்டினை சிறுதுண்டுகளாக வெட்டி மூழ்கவிடப்படும். பாணிப்பனாட்டின் பாணிக்கான இச்சேர்வைகள் சில இடத்துக்கு இடம் மாறுபடலாம். பனங்கொட்டையினுள் இருக்கும் பூரான் (தகன்) வாததோசத்தை அதிகரிக்கும் தன்மையுடையது.

பனங்கிழங்கு - பிட்டு - கூழ் - பனங்கட்டி - கற்கண்டு

“கிழங்குநன் மதுர மாகுங் கெட்டியாய் மலத்தைப் போக்கும் களங்கமில் பிட்டு மறறே காமர்கூழ் மலத்தைப் போக்கும் பழந்திரள் மலங்குள் மம்போம் பனங்கட்டி யுண்டாற் கண்டு முழங்கிய சேடங் குன்ம முதிர்ந்திடா தடக்கு மன்றே”

பக்.83, அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி

பனங்கிழங்கு அறுசுவைகளில் இனிப்புச் சுவையுடையது. மலக்கட்டை நீக்கக்கூடியது. ஓடியல் பிட்டு, கூழ் என்பனவும் மலத்தைப்போக்கக் கூடியன. பனங்கட்டிக்கு நீண்டநாள் மலக்கட்டு, வயிற்றுப்புண் இல்லாதது போகும். பனங்கற்கண்டுக்கு சளி, வயிற்றுப்புண் என்பன அதிகரிக்காது குறைந்துபோகும்.

பனங்கிழங்கு என்பது உண்மையில் பனம்விதையின் முளையத்தின் பகுதி ஆகும். பனங்கிழங்கு அதிகளவு நார்ச்சத்தைக் கொண்டது. இதனால் நார்ச்சத்தினால் கிடைக்கக்கூடிய பயன்கள் பனங்கிழங்குசார் உணவுகளில் இருந்து கிடைக்கின்றன. செலுலோஸ் (Cellulose), லிக்னின் (Lignin) போன்ற நீரில் கரையாத நார்ச்சத்துக்கள் பனங்கிழங்கில் காணப்படுகின்றன. இதனால்,

1. குடலசைவுகள் சீராக இயக்கப்படுவதுடன் மலம் சீராக வெளியேற உதவுகின்றது.
2. வயிறு நிரம்பிய உணர்வைத் தருவதால் தேவைக்கு மேலதிகமாக உணவு உட்கொள்வது தடுக்கப்படுகின்றது. இதனால் அதிஉடற்பருமன், இரத்தத்தில் கொலஸ்திரோல், குளுக்கோசின் அளவு அதிகரித்தல் என்பன தவிர்க்கப்படுகின்றன.

இவற்றினால் இதயநோய்கள், புற்றுநோய்கள் என்பன வராது தடுக்கப்படுகின்றது. இவற்றினைவிட பனங்கிழங்கானது குறிப்பிடத்தக்களவு கல்சியம், இரும்பு, மக்னீசியம் கொண்டுள்ளது. பனங்கட்டி அதிகளவு இரும்புச்சத்தினைக் கொண்டது. ஓடியல் மாவில் இருந்து செய்யப்படும் ஓடியல்கூழ், ஓடியல்மா பிட்டு என்பன யாழ்ப்பாணத்து பாரம்பரிய உணவில் ஆரோக்கியமிக்கவையாகக் காணப்படுகின்றன.

இறுதியாக

“மாறுபாடில்லா உண்டி” என்னும் தலைப்பில், அமிர்தசாகரம் பதார்த்த சூடாமணி என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ள எமது பாரம்பரிய உணவு மூலப்பொருட்களின் உடல் ஆரோக்கியம் தொடர்பான நன்மை தீமைகளை ஏனைய நூல்கள், மற்றும் நவீன உணவு விஞ்ஞான ரீதியிலான கட்டுரைகள், நூல்கள் என்பவற்றின் துணைகொண்டு எனது அனுபவத்துடன் பல்வேறு தலையங்கங்களின் கீழ் கடந்த ஒருவருடத்துக்கு மேலாக மாதாந்தத் தொடர்களாக தந்துள்ளேன்.

இங்கு உணவு மூலப்பொருட்களின் மருத்துவ குணங்கள், ஊட்டச்சத்துக்களின் பெறுமானங்கள் அவற்றின் தனியான நிலைகளிலேயே தரப்பட்டுள்ளன.

இவை அவற்றின் மூலம் தயாரிக்கப்படும் உணவு வகை, உணவு தயாரிக்கும் முறை, அவற்றுடன் சேர்க்கும் பொருட்கள், அவ்வுணவுகளுடன் சேர்த்து உண்ணும் உணவுகள் மற்றும் உண்ணும் காலம், அளவுகள், தொடர்ச்சியான பாவனை என்பவற்றில் இவ்வுணவுப் பொருட்களின் மருத்துவ குணங்கள், ஊட்டச்சத்துக்களின் பெறுமானங்கள், ஒவ்வாமைத் தன்மைகள் என்பன மாறுபடலாம்.

எமது பாரம்பரிய உணவுப்பழக்கம் அல்லது பாரம்பரிய உணவு முறைமையானது நீண்டகால அவதானம், அதன்மூலம் பெறப்பட்ட அனுபவத்தின் மூலமும், சித்தர்கள், சித்த மருத்துவர்கள், நூலோர்கள் மூலம் பெற்றுக்கொண்ட அறிவு வாயிலாகவும் பெறப்பட்டவை. எமது பிரதேச பருவகாலங்களுக்கு ஏற்பவும் எமது தொழில்கள் மற்றும் வாழ்க்கை முறைக்கு ஏற்பவும், எமது பிரதேசங்களில் கிடைக்கும் உணவு மூலப்பொருட்களுக்கு ஏற்பவும் தொடர்மாற்றங்களுக்கூடாக உருவாகப் பெற்றவையே எமது பாரம்பரிய உணவுப்பழக்கங்கள்.

எனவே பாரம்பரிய உணவு முறைகள் ஆரோக்கியமானவையாகவே இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அதேபோல் சில உணவு முறைகள் இக்கால வாழ்க்கை முறைக்கு ஏற்ப மாறுபாடு அடைய வேண்டியது என்பதும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டியதாகும்.

முக்கியமாக அருகிவரும் அல்லது குறைந்து வரும் உடல் உழைப்புக்கு ஏற்ப உணவு முறையில் மாற்றம் இன்றியமையாததாகும். அதிகளவில் மாப்பொருளைக் கொண்ட தானியங்கள் எமது பாரம்பரிய உணவில் பிரதான இடத்தைக் கொண்டுள்ளன. இவற்றின் பயன்பாட்டு முறைமையும், அளவும் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதொன்றாகின்றது.

எனவே உணவுமுறைமைகளைக் கையாளும்போது உரிய மருத்துவர்களின் ஆலோசனைகளைப் பெறவேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

முதலாதையினரை ஆராய்ந்தால் அவர்கள் எனது ஊரான வடக்கின் முனையான பருத்தித்துறையிலிருந்து தெற்கில் காலி மற்றும் மாத்தறை வரை சென்று வியாபாரம் செய்து வளத்தை பெருக்கினார்கள்.

எமது நாட்டின் போரின் காரணத்தாலும், பொருளாதார சிக்கலாலும் கடந்த நாற்பது ஆண்டு காலமாக எமது ஈழத்தமிழ் மக்கள் உலகமெல்லாம் பரவி வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களில் பலர் மிக்க நன்றாக தொழில் செய்து கோடீஸ்வரர்களாக மாறி இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, இன்றைய சிங்கப்பூரின் ஜனாதிபதி தர்மன் சண்முகரத்தினம் ஓர் ஈழத்தமிழ் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் ஆவார்.

இன்னொரு உதாரணம், இந்தியாவின் மிகப்பெரிய திரைப்படமான பொன்னியின் செல்வன் படத்தைத் தயாரித்தவர் ஈழத்திலிருந்து ஐரோப்பாவுக்கு புலம்பெயர்ந்த தமிழ் தொழிலதிபர் சுபாஸ்கரன். அப்படி எத்தனையோ உதாரணங்களை முன்வைக்க முடியும். இவர்கள் போலவே நானும் எனது பயணத்தை, யாழ் குடாநாட்டின் ஓர் கிராமமான புலோலியில் பிறந்ததிலிருந்து ஆரம்பித்து, உள்நாட்டு போரின் போது ஆபிரிக்காவின் ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கு புலம்பெயர்ந்து, படித்து, அதன் பின் உலகப்பிரபலமான சிலிக்கன் பள்ளத்தாக்கில் ஓர் வெற்றிகரமான தொடர் தொழில் முயற்சியாளராக ஆகியிருக்கிறேன். ஆரம்ப வியாபார தொழில்களில் (Startups) வெற்றி பெற நிறைய அதிஸ்டம் தேவை. அதிஸ்டத்தை கொண்டுவர சில செயல்களை திட்டமிட்டுச் செய்ய வேண்டும். அவற்றில் நான்கு விடயங்களை இங்கு கூறுகிறேன்.

1. மக்கள்/குழு (People): ஓர் பிரமாண்டமான செயலையோ பொருளையோ உருவாக்குவதற்கு முதலாவது தேவையானது ஒரே மனப்பான்மை கொண்ட குழுவினர். முதலில் பிரதான குழு (Core Team) ஒன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும். அந்த குழுவில் வணிக நுட்பம் கொண்ட ஒருவரும், தொழில்நுட்பம் நன்றாக தெரிந்த ஒருவரும், அதற்குப் பின் வணிகத் தேவையையும் தொழில்நுட்ப அறிவையும் வைத்து வாடிக்கையாளர்கள் பணம் கொடுத்து வாங்கக் கூடிய பொருட்களை வடிவமைத்து உருவாக்க கூடியவர்களும் தேவை. பின்பு குழுவை மேலும் உறுதிப்படுத்த தொழில் அறிவும் மன அமைப்பும் கொண்ட உறுப்பினர்களை சேர்ப்பது மிகவும் முக்கியம்.

எனது அனுபவத்தில், எனது இரண்டு நிறுவனத்திலும் சிறந்த ஆரம்ப குழுவினரும், அதன் பின் வேலைக்குச் சேர்த்த பிரதான குழுவினரும் வெற்றிக்கு முக்கியமான காரணமாக

இருந்தார்கள். அவர்கள் பல வித்தியாசமான வாழ்க்கை பின்னணியிலிருந்து வந்ததால் அதை எங்களது வலிமையாகப் பாவித்தோம். இதைப்பற்றி நான் முன்னர் ஓர் கட்டுரையில் 'பன்முகத்தன்மை' என்று எழுதியிருக்கிறேன். அதற்கு உதாரணங்களாக பின்வருவனவற்றைச் சொல்லலாம். ஒருவர் வியட்னாம் போரின் போது ஐக்கிய அமெரிக்காவுக்கு அகதியாக வந்து பின் பெரிய பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல் படித்தவர். இன்னொருவர் தாய்வானிலிருந்து கனடாவுக்கு வந்து அமெரிக்காவுக்கு வந்தவர். மற்றவர் லெபனானிலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர். சிலரின் பெற்றோர் ஈழத்திலிருந்து பல நாடுகளுக்குப் போய் கடைசியாக அமெரிக்காவில் குடியேறியவர்கள். இவர்களது பன்முகத்தன்மையான ஆற்றல், பிரச்சனைகளுக்கு முடிவு கூறும் முறை எனக்கு மிகவும் உதவியாக இருந்தது.

2. கூட்டுவணிகம் (Partnership):

தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு ஆலோசனைகளோடு வருவது சுலபம். ஆனால் அப்படியான ஆலோசனைகளால் உருவாக்கப்படும் பொருட்களை பாவனையாளர்களும் வாடிக்கையாளர்களும் காசு கொடுத்து வாங்குவார்களா என்பதை ஆராய்ந்து தொழில் நிறுவனங்களை ஆரம்பிப்பது முக்கியம். வாடிக்கையாளர்களின் பிரச்சனைகளையும், அதனை தீர்க்கும் முறைகளையும் ஆரம்பத்திலேயே அறிந்து பல பிழைகளைத் தவிர்ப்பதற்கு கூட்டுவணிகம் உதவுகிறது. இப்படிச் கூடிச் செய்வதன் மூலம் வாடிக்கையாளருடன் தொடர்புகளை அதிகரிப்பது மட்டுமன்றி, அவர்களிடமிருந்து சூழல், சந்தை மாற்றங்களை ஆரம்பத்திலேயே அறிந்து அதற்கேற்ப பொருட்களை உருவாக்க முடியும்.

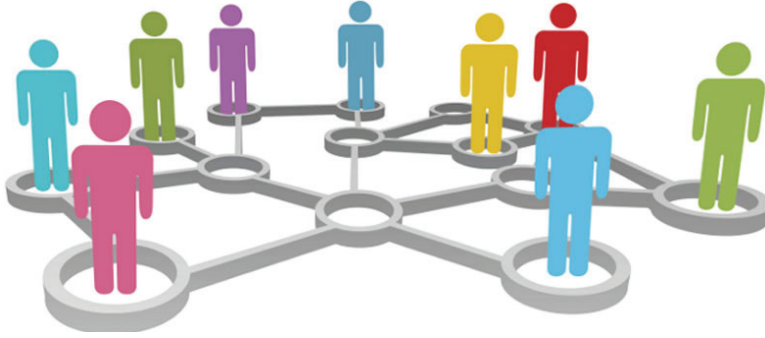
எனது இரண்டாவது நிறுவனத்தில் சில முக்கிய உலகளாவிய நிறுவனங்களிலிருந்து முதலீடுகளை எடுத்திருந்ததை இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். எமது நிறுவனத்தின் பொருட்கள் நன்றாக இருந்தாலும் அப்பொருளை அந்த நிறுவனத்தின் மற்றைய பொருட்களோடு சேர்த்து விற்க சில மாற்றங்கள் தேவைப்பட்டன. அவர்களுடன் பொருட்களை சேர்த்து உருவாக்கியதால் அவர்களுக்கும் அந்த பொருளின் வெற்றியில் பங்கிருந்தது. அதன்படி அனைவருக்கும் வெற்றி (WinWin) நிலைமை உருவாக்குவதன் மூலம் கூட்டாக எல்லோரும் வெற்றி பெற முடிந்தது.

3. உற்பத்தி (Product):

உற்பத்தியைச் செய்ய முக்கியமாக மூன்று விடயங்கள் நன்றாக அமைய வேண்டும். ஆக்கப்படும் உற்பத்திகள் பற்றிய அடிப்படை அறிவு, அதன் விளைவுகள் பற்றி

நன்றாகத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அதை கல்வியின் மூலமும், அதில் வேலை செய்த அனுபவத்தின் மூலமும் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அதன் பின் வாடிக்கையாளர்களுடன் பேசுவதன் மூலம் அவர்களது தேவையை அறிந்து கொள்ளலாம். ஆரம்பத்திலிருந்தே வாடிக்கையாளர்களுடன் உரையாடுவதன் மூலம் தேவையில்லாத பிழைகளை முன்கூட்டியே தவிர்க்க முடியும். கடைசியாக குழுவினர்களைச் சேர்க்கும் போது இப்படியான உற்பத்திகளை செய்யக்கூடிய ஆற்றலும், அனுபவமும், மனப்பான்மையும் உள்ளவர்களை அணியில் சேர்க்க வேண்டும்.

எனது ஓர் நிறுவனத்தில், ஆரம்பத்தில் உருவாக்கிய உற்பத்திகள் தேவையான நல்ல அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தபோதும் அதில் சில குறைகளும் இருந்தன. அக் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வது எமது உற்பத்திகளுக்கு அவசியமானதாக இல்லாவிட்டாலும், எமது வாடிக்கையாளர்களுக்கு அது அவசியமானதாக இருந்தது. ஆகவே, சில மாற்றங்களைச் செய்ததன் மூலம், அவர்களிடம் ஏற்கனவே இருந்த உற்பத்திகளுடன் எமது உற்பத்திகளையும் இணைத்து இலகுவாக வேலை செய்யக்கூடியதாக இருந்தது. அதனால் அவர்கள் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தார்கள். கோடிக்கணக்கான பணத்திற்கு அந்த உற்பத்திகளை விற்க உதவியும் செய்தார்கள்.

4. செயல்முறை (Process): ஆரம்ப

தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களை உருவாக்குவதற்கு சிறந்த குழு இருக்கலாம். பொருட்களை வாங்க வாடிக்கையாளர் இருக்கலாம். திறமையான நுணுக்கத்துடன் தொழில்நுட்பமும் இருக்கலாம். ஆனால் இறுதியில், திட்டமிட்டபடியே உரிய காலகட்டத்தில், வாடிக்கையாளர்களை திருப்திப்படுத்தும் உற்பத்திகளை கொடுப்பது தான் வியாபாரத்தை மேம்படுத்த வைக்கும். அப்படி, மேம்படுத்த தேவையானதுதான் செயல்முறை. செயல்முறை என்பது, ஆரம்பத்திலிருந்தே திட்டமிட்டு, பொருட்கள் ஒவ்வொரு நிலையிலும்

எவ்வாறு தேவைப்படும் என கவனித்து, அதற்கு தேவையான வளங்கள், கருவிகளை அணிக்குக் கொடுத்து, சொன்ன நேரத்திற்கு பணிகளை முடிப்பது ஆகும்.

எனது அனுபவத்தில் ஓர் வெற்றியான நிறுவனத்திற்கும் வெற்றி பெறாத நிறுவனத்திற்கும் உற்பத்தி செய்யும் வழிமுறைதான் பிரதான வித்தியாசம். செய்ய இருக்கும் பணிகளை சிறிய பங்குகளாகப் பிரித்து, அவற்றை செய்யும் காலங்களைக் கணித்து, அதற்கான முடிவுப் பெறுபேறுகளை தெளிவாகப் புரிந்து, தொடர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். இது, இடையில் வரும் சிக்கல்களை முன்னரே அறிந்து, அதற்கான திருத்தங்களைச் செய்து, தேவையில்லாத காலதாமதங்களை தவிர்க்க வழிசெய்கிறது. இதனால் வாடிக்கையாளர் திருப்தியடைவர். வருமானம் கிடைக்க தாமதமும் ஏற்படாது.

வணிகத்தை ஆரம்பிப்பதென்பது ஓர் சுலபமான வேலை இல்லை. அதன் பாதையில் செல்லத் தொடங்குவதற்கு, தகுந்த மனப்பாங்கும் மனவுறுதியும் தேவை. பின்னர், மேலே கூறியிருக்கும் நான்கு விடயங்களான குழு, கூட்டுவணிகம், உற்பத்தி, செயல்முறை என்பவற்றை திட்டமிட்டு அனுசரிப்பதன் மூலம் எதிர்பாராத இழப்புக்களைத் தவிர்க்கலாம். அதன் மூலம் வணிகத்தை வெற்றிகரமாகக் கட்டியெழுப்பலாம்.

நான் மேலே கூறியவாறு, எனது தாயின் தந்தையார் வடக்கிலிருந்து தெற்கிற்குச் சென்று கடை வைத்து, பல விவசாயப் பொருட்களை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தெற்கிற்கு அனுப்பினார். இப்படி ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் வர்த்தகர்கள் பணம் உழைத்தார்கள். அவர்கள் காலத்தையும், அதைச் சுற்றிய பிரச்சனைகளையும் ஆராய்ந்து வணிகத்தைச் செய்தார்கள்.

நான் அறிந்தபடி, அக்காலத்தில் கிராமத்தில் பலருடன் சேர்ந்து குழுவாக வணிகம் தொடங்குவார்கள். அதை வாங்கக்கூடிய வாடிக்கையாளர்களுடன் நட்பு வைத்திருப்பார்கள்; திட்டமிடுவார்கள். வாடிக்கையாளர்களுடைய தேவைகளை அறிந்து, உற்பத்திகளை விவசாயம் மூலமோ அல்லது சிறு கைத்தறி நிலையத்திலோ உருவாக்குவார்கள். கவனமாகச் சிந்தித்துப் பார்த்தால், நான் மேலே கூறிய நான்கு தூண்களையும் பின்பற்றியே இவர்கள் வணிகம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பது புலப்படும். அதையே நான் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும் பின்பற்றி வெற்றிபெற்றேன் என்பதில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

(தொடரும்.)

நாள்தோறும் நாம் உணவாகக் கொள்ளும் தானியங்கள், காய்கறிகள், சுவையூட்டிகள், பாலுணவுகள் என்பவற்றின் குணங்கள் மற்றும் பயன்பாடு பற்றிக் கூறும் நூல் பதார்த்தகுணம் என்று அறியப்படும். அகத்தியர், தேரையர் முதலானோரின் பெயர்களில் பதார்த்தகுணம், குணபடம் போன்ற தலைப்புகளில் பலநூல்கள் கிடைக்கின்றன. இவ்வகையில் இலங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் ஆக்கப்பெற்ற நூல்களுள் ஒன்றே இருபாலவைச்செட்டியார் என்று அறியப்படும் ஒரு மருத்துவரால் ஆக்கப்பெற்ற பதார்த்தகூடாமணியாகும். இற்றைக்கு ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் போர்த்துகேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோரின் இலங்கை வருகைக்குப் பின்னர் ஆக்கம் பெற்ற இந் நூலில் இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளுக்கு இவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பல்வேறு உணவு வகைகள் தொடர்பில் கூறப்பட்டுள்ளவற்றை 'பதார்த்த கூடாமணி' என்ற இத் தொடர் ஆராய்கின்றது.

பால. சிவகடாட்சம்

பால. சிவகடாட்சம் அவர்கள் இலங்கையின் பேராசனப் பல்கலைக்கழகத்தில் தாவரவியலை பிரதான பாடமாகக் கொண்டு உயிரியல் விஞ்ஞானத்துறையில் (B.Sc. Hons) சிறப்புப் பட்டம் பெற்றவர். இலண்டன் இம்பீரியல் கல்லூரியில் (London Imperial College) டிப்ளோமா சான்றிதழும், இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டமும் பெற்றுள்ளதன் ரொறொன்றோ பல்கலைக்கழகத்தில் B.Ed பட்டமும் பெற்றுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விவசாய உயிரியற் பீடத்தில் மூத்த விளிவுரையாளராகவும் அதன் தலைவராகவும் பதவி வகித்த இவர் பின்னர் கண்டாவில் உள்ள ரொறொன்றோ கல்விச்சபையின் நிர்வாகத்தின் கீழுள்ள மார்க் கார்டோ கல்லூரியில் விஞ்ஞான மற்றும் உயிரியற் பாட ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

இலங்கையிலிருந்து 1971 - 1973 காலப் பகுதியில் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவந்த 'ஊற்று' என்ற மாத சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராகவும், 1970-1971 காலப்பகுதியில் வெளிவந்த தமிழழகு இலக்கிய மாத இதழின் ஆசிரியர் குழுவின் உறுப்பினராகவும் பணியாற்றிய சிவகடாட்சம் (அவர்கள்) தொடர்ச்சியாக ஆய்வுக்கட்டுரைகளையும் இலக்கிய கட்டுரைகளையும் எழுதி வருகின்றார்.

பயன்பல கொடுக்கும் பப்பாளி மரம்

உலகில் அதிகளவில் பயிரிடப்படும் வெப்பமண்டலப் பயிர்களில்

மூன்றாவது இடத்தைப் பிடித்திருப்பது பப்பாளி ஆகும். வெப்பமண்டல அமெரிக்காவில் அதன் சரியான தோற்றம் தெரியவில்லை என்றாலும், அதன் தோற்றம் மற்றும் வளர்ப்பின் மையமாக மத்திய அமெரிக்கா அல்லது மெக்சிகோ இருக்கலாம் என அனுமானிக்கப்படுகிறது. ஐரோப்பியரால் முதன்முதலில் 16 ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் டொமினிக்கன் குடியரசு மற்றும் பனாமாவில் பப்பாளி கண்டறியப்பட்டது. மத்திய அமெரிக்காவிற்கு அப்பால் பப்பாளி பரவியதற்கு ஸ்பெயின் நாட்டவர்கள் தான் காரணம். பொது ஆண்டு 1535 இல் ஸ்பானியர்கள் பிலிப்பைன்ஸ்சிற்கு பப்பாளி விதைகளைக்

கொண்டு வந்தார்கள். இதனைத் தொடர்ந்து ஸ்பானியர்களும் போர்த்துகீசியர்களும் மலாய் தீபகற்பம் மற்றும் கிழக்கிந்தியத் தீவுகளில் பப்பாளிப் பயிர்ச்செய்கையை ஊக்குவித்தார்கள். பூக்கள் மற்றும் பழத்தின் அளவு ஆகியவற்றில் உள்ள இரண்டு முக்கியமான வேறுபாடுகள், காட்டு மற்றும் வளர்ப்பு பப்பாளி இனங்களை வேறுபடுத்துகின்றன. பப்பாளிகளில் ஆண், பெண், இருபால் என்று மூன்று

வகையான மரங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் பெண் பூக்கள் உள்ள மரங்களும் , இருபால் பூக்கள் உள்ளவையும் மட்டுமே பழங்களைத் தரக்கூடியன. பப்பாளியில் மகரந்தச் சேர்க்கை, அந்துப்பூச்சிகளால் செய்யப்படுகிறது. பறவைகள், வெளவால்கள் மற்றும் பழங்களை உட்கொள்ளும் சிறிய பாலூட்டிகளால் விதைபரவல் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

விட்டமின் ஏ, விட்டமின் சி, பொட்டாசியம், ஃபோலேட், நியாசின், தயாமின், ரைபோஃப்ளேவின், இரும்பு, கல்சியம் மற்றும் நார்ச்சத்து நிறைந்த பழங்களுள் பப்பாளி முன்னிலையில் உள்ளது. மேலும், பப்பாளியின் காய், பழம், தண்டு, இலை மற்றும் வேர் என்பன பரந்த அளவில் மருத்துவத்திலும் பாப்பைன் (papain) என்னும் நொதிய உற்பத்தியிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பப்பாளித் தண்டு மற்றும் காய்களில் பாப்பைன் மற்றும் சைமோபாப்பைன் எனப்படும் புரதத்தை ஜீரணிக்கும் நொதியங்கள் உள்ளன. காய் மற்றும் அதன் பாலில் இருந்து புரதப்பகுப்பு நொதியங்கள் வணிகப் பயன்பாட்டிற்காகப் பிரித்தெடுக்கப்படுகின்றன. பாப்பைன் நொதியம் வணிகரீதியாக புரதச்சமிபாட்டுக்கும், குறிப்பாக இறைச்சியை மென்மையாக்கவும், பியர் தயாரிப்பிலும் பயன்படுகிறது.

இறைச்சியை மென்மையாக்கும்பொருட்டு பப்பாளிக்காயுடன் இறைச்சியைத் தேய்ப்பது அல்லது சமைக்கும் போது இறைச்சியுடன் சேர்த்துக்கொள்வது வழக்கம். சில சமயங்களில், ஓர் இரவு முழுவதும் இறைச்சியை பப்பாளி இலைகளில் மூடி வைத்துவிட்டு மறுநாள் சமைப்பார்கள். இறைச்சிக் கூடம் (slaughter house) வைத்திருப்பவர்கள் இறைச்சியை வெட்டுவதற்கு முன், கால்நடைகளுக்கு வணிகரீதியான பாப்பைனை ஊசி மூலம் செலுத்துகின்றனர். இறைச்சியை மென்மையாக்க இது உதவுகின்றது. இது தவிர, பாப்பைன் பல்வேறு தொழில்களிலும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. தோல் பதனிடுபவர்கள், மதுபான உற்பத்தியாளர்கள் மற்றும் 'சூயிங்

பப்பாளித் தண்டு மற்றும் காய்களில் பாப்பைன் மற்றும் சைமோபாப்பைன் எனப்படும் புரதத்தை ஜீரணிக்கும் நொதியங்கள் உள்ளன. காய் மற்றும் அதன் பாலில் இருந்து புரதப்பகுப்பு நொதியங்கள் வணிகப் பயன்பாட்டிற்காகப் பிரித்தெடுக்கப்படுகின்றன. பாப்பைன் நொதியம் வணிகரீதியாக புரதச்சமிபாட்டுக்கும், குறிப்பாக இறைச்சியை மென்மையாக்கவும், பியர் தயாரிப்பிலும் பயன்படுகிறது.

கம்' உற்பத்தியாளர்கள் இவர்களுள் அடங்குவர். ஏழை நாடுகளில் வாழும் மக்கள் சோப்புக்கு மாற்றாக பப்பாளி இலைகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

பப்பாளிப் பழம் நீரிழிவுப் பிரச்சினை உள்ளவர்கள் உட்பட எல்லோரும் சாப்பிடக் கூடிய பழங்களுள் ஒன்று. பப்பாளி சிறுநீரச்செயற்பாடு குறைவாக உள்ளவர்களுக்கும் நலம் தரக்கூடிய உணவாகும்.

கனிந்த பப்பாளி பொதுவாக இனிப்புப் பழமாக அல்லது லெமன் சாற்றுடன் குளிர்ச்சியாக உண்ணப்படுகிறது. இருப்பினும், தென்கிழக்கு ஆசியாவின் உள்ளூர்க் கடைகள் மற்றும் சந்தைகளில்

படிகப்படுத்தப்பட்ட பப்பாளித் துண்டுகள் அல்லது வெயிலில் உலர்த்தப்பட்ட கீற்றுக்கள் விற்கப்படுகின்றன. ஓரளவு பழுத்த பப்பாளியை சர்க்கரை மற்றும் சிறிது இஞ்சி சேர்த்து பிசைந்து பப்பாளி ஜாம் செய்யலாம். மற்ற உணவுகளில் பப்பாளி சாறு, ப்யூரி, தயிர் மற்றும் குழந்தை உணவு ஆகியவை அடங்கும்.

தென் கிழக்கு ஆசியநாடுகளில் காய்கறிகளுள் ஒன்றாகப் பப்பாளிக்காய் பயன்படுகிறது. முதிர்ச்சியடையாத பழங்கள் வேக வைக்கப்பட்டு உண்ணப்படுகின்றன அல்லது ஊறுகாய்களாகப் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. கிழக்கிந்தியத் தீவுகளில் இளம் இலைகள் சில சமயங்களில் சமைக்கப்பட்டு பரிமாறப்படுகின்றன. ஆப்பிரிக்காவின் சில பகுதிகளில் பப்பாளித்தண்டு கறிகளுள் ஒன்றாக சமைத்து உண்ணப்படுகின்றது.

பெண்கள் கர்ப்பகாலத்தில் பப்பாளிக்காயை சாப்பிட வேண்டாம் என அறிவுறுத்தப்படுகின்றனர். உண்மையில், பழுக்காத பப்பாளியில் லேடெக்ஸ் (latex) மற்றும் பாப்பைன் நிறைந்துள்ளது. இது கடுமையான ஒவ்வாமை எதிர்விளைவுகளையும், கருப்பைச் சுருக்கத்தைத் தூண்டுவதன் மூலம் ஆரம்பகால பிரசவவலியையும் தூண்டும். மாதவிடாய்

காலங்களிலும் பழுக்காத பப்பாளி சாப்பிடும் போது கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்படுகிறது.

அதேசமயம் பப்பாளிப்பழம் பெண்களுக்கு மாதவிடாய் காலங்களில் ஆரோக்கியத்தை தரும். பப்பாளி கர்ப்பப்பை சதைகளுக்கு, இரத்த ஓட்டத்தை அதிகரிக்கும். பப்பாளி சாப்பிடுவதால் கர்ப்பப்பை விரிந்து, சுருங்கும் தன்மை அதிகரிக்கும். இதில் இருக்கும் கெரோட்டினி என்ற சத்து, ஈஸ்டோஜன் அளவை சீராக வைத்துக்கொள்ள உதவுகிறது. இதனால் மாதவிடாய் சரியான நேரத்தில் வரவும் மாதவிடாய் நாட்களில் ஏற்படும் வலியைக் குறைக்கவும் பப்பாளிப்பழம் உதவுகின்றது. இதில் இருக்கும் நார்ச்சத்து மற்றும் தண்ணீர்ச்சத்து வயிற்றுப் பிரச்சினைகளை தீர்த்து வைக்கிறது. இதனால் மாதவிடாய் காலங்களில் மலச்சிக்கல் ஏற்படாது.

பப்பாளிப்பழத்தை சாப்பிட்டதும் விதைகளைக் கீழே தூக்கி வீசத் தேவையில்லை. அவற்றை நன்கு கழுவி சுத்தம் செய்து, வெயிலில் உலர்த்தி எடுத்து வைத்துக் கொள்ளலாம். 100 கிராம் உலர்ந்த பப்பாளி விதைகளில் சுமார் 558 கலோரிகள் கிடைக்கும். அதில் புரதமும் நல்ல கொழுப்பு அமிலங்களும் அதிகம். மாதவிடாய் காலத்தில் ஏற்படும் வலியைக் குறைக்க, புற்றுநோய் ஏற்படாமல் தடுக்க, இதய ஆரோக்கியத்தை மேம்படுத்த எனப் பல்வேறு உடல் சார்ந்த பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க பப்பாளி விதை உதவுகிறது. தொடக்கத்திலேயே அதிக அளவில் பப்பாளி விதைகளைச் சாப்பிடுதல் கூடாது. படிப்படியாகவே அவற்றின் அளவைக் கூட்டவேண்டும். தினமும் கால் தேக்கரண்டி வீதம் சாப்பிட்டால் போதுமானது. பொறுப்பில்லாத சிலவியாபாரிகள் மிளகில் கலப்படம் செய்வதற்கு பப்பாளி விதைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதையும் அறியமுடிகின்றது. பப்பாளி விதைகளில் இருந்து எடுக்கப்படும் எண்ணெய் மிகவும் உயர்தரமானது; சாலட் டிரஸ்ஸிங்கிற்கு சிறந்தது. பப்பாளி விதையின் உள்ளடக்கம் இரத்தத்தில் உள்ள கிரியேட்டினின், யூரிக் அமிலம் மற்றும் யூரியா ஆகியவற்றின் செறிவுகளில் குறிப்பிடத்தக்க குறைவை ஏற்படுத்துவதாக ஆய்வுகள் சிலவற்றின் மூலம் அறியப்பட்டுள்ளது. பப்பாளியின் விதைகள் நாட்டுப்புற மருத்துவத்தில் புழு நீக்கியாக அல்லது கருக்கலைப்பைத் தூண்டுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

பப்பாளிப் பழம்

பப்பாளி எய்ட்ஸ் வைரலைக் குணப்படுத்தும் என்று சமீபத்திய ஆய்வுகள் காட்டுகின்றன. பப்பாளி சாப்பிடுவது நோயெதிர்ப்பு சக்தியை அதிகரிக்கவும், சில நோயாளிகளுக்கு எச்.ஐ.வி வைரஸ் சுமையைக் குறைக்கவும் உதவும் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் நம்புகின்றனர்.

பப்பாளி வேகமாக வளரும், குறுகிய கால, வெப்பமண்டல மரமாகும். அது பழங்களுக்காகவும் பப்பேன், பெக்டின் மற்றும் பக்டீரியா எதிர்ப்பு பொருட்களுக்காகவும் பயிரிடப்படுகிறது. அதன் விரைவான வளர்ச்சி, தொடர்ச்சியான அறுவடை மற்றும் பல பயன்பாடுகள் காரணமாக, வெப்பமண்டலப் பகுதிகளில் உள்ள வீட்டுத் தோட்டங்களில் பப்பாளி பரவலாக உள்ளது. தற்போது உலகம் முழுவதும் உள்ள வெப்பமண்டல மற்றும் மிதவெப்ப மண்டல தாழ்நிலப் பகுதிகளில் பப்பாளி பரவலாக வளர்க்கப்படுகிறது.

பிரேசில், இந்தியா என்பன பப்பாளியின் மிகப்பெரிய உற்பத்தி நாடுகளாக உள்ளன. இருப்பினும் மெக்சிகோ முக்கியமான ஏற்றுமதியாளராக உள்ளது. சாகுபடியின் கீழ் பப்பாளி மரங்கள், வேகமாக வளர்ந்து, நடவு செய்த 912 மாதங்களுக்குள் முதிர்ந்த பழங்களை உற்பத்தி செய்யும். வணிக ரீதியாக, ஒரு ஹெக்டேயருக்கு 1,500 - 2,500 மரங்களின் அடர்த்தியில், ஒரு ஹெக்டேயருக்கு 125,000 முதல் 300,000 பவுண்ட் வரை உற்பத்தி செய்யலாம். Papaya அல்லது papaw என்பது பப்பாளியின் ஆங்கிலப் பெயர். Carica papaya L. என்பது அதன் தாவரவியற் பெயர்.

(தொடரும்.)

ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியால் இலங்கைக்கு கிடைத்த சில பேறுகளில், மேலைத்தேச மருத்துவமுறையின் உள்நுழைவும் ஒன்றாகும். அதுவரை தனியே சதேச மருத்துவத்தையே நம்பியிருந்த இலங்கை மக்கள், மேலைத்தேச மருத்துவத்தின் அறிமுகத்தோடு தீர்க்கப்படமுடியாத பல நோய்களையும் குணப்படுத்த முடிந்தது. இறப்பு வீதம் பெருமளவுக்கு குறைந்தது. இவ்வாறான மேலைத்தேச மருத்துவத்துறையை இலங்கையில் குறிப்பாக வடபகுதியில் வளர்த்தெடுக்க, அமெரிக்க மருத்துவ மிஷனரிகள் மேற்கொண்ட பணிகள் அளப்பரியவை. அவ்வாறு மேலைத்தேச மருத்துவத்தை இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் வளர்த்தெடுக்க தம் வாழ்வையே அர்ப்பணித்த மருத்துவர்களையும், அவர்களது பணிகளின் தனித்துவத்தையும், இலங்கையின் வடபகுதியில் மேலைத்தேச மருத்துவத்துறை 1820 முதல் இப்போதுவரை வளர்ந்து வந்த முறைமைகளையும் தொகுத்து தருவதாக 'யாழ்ப்பாண மருத்துவ வரலாறு' என்ற இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் அமைகின்றது.

பாலசுப்ரமணியம் துவாரகன்

பாலசுப்ரமணியம் துவாரகன் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கணிதத்துறையில் விஞ்ஞானமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். 2005 2008 காலப்பகுதியில் சுகாதார அமைச்சில் கடமையாற்றியுள்ளார். இக்காலப்பகுதியில் 10 இற்கும் மேற்பட்ட பல்வேறு துறைசார் ஆளுமைகளை நேர்காணல் செய்து கனடாவிலிருந்து வெளிவரும் 'வைகறை' வாரப்பத்திரிகையிலும் 'காலம்' சஞ்சிகையிலும் பிரசுரித்துள்ளார். கலாநிதி. சிவத்திரு க. வைத்தீசுவர்க்குருக்கன் நூற்றாண்டு மலரின் பதிப்பாசிரியர்.

கடந்த 14 வருடங்களாக யாழ்ப்பாண மருத்துவமனையில் அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தராகப் பணியாற்றும் துவாரகன் 2018 இல் யாழ்ப்பாண மருத்துவமனையில் உருவாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண மருத்துவ அருங்காட்சியகத்தில் மேலைத்தேச மருத்துவ வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தியுள்ளார். இவர் மருத்துவ அருங்காட்சியகத்துக்குப் பொறுப்பு அலுவலராக விளங்குவதுடன் மருத்துவமனைப் பணிப்பாளர் மருத்துவர் த. சத்தியமூர்த்தி அவர்களது வழிகாட்டலில் யாழ்ப்பாணத்தில் தனித்துவமான மருத்துவ அருங்காட்சியகம் உருவாகக் காரணமானவர். இங்குள்ள தொலைமருத்துவப் பிரிவில் பன்னாட்டு மருத்துவ வல்லுநர்கள், ரோசிரியர்கள் வாரந்தோறும் கலந்துகொள்ளும் இணையவழி தொலைமருத்துவக் கருத்தமர்வுகளின் இணைப்பாளராகவும் செயற்படுகின்றார்.

1882 :

மானிப்பாய் மருத்துவக் கல்லூரியின் இறுதி நாள்கள்

மருத்துவர் கிறீன் 1848இல் மானிப்பாயில் ஆரம்பித்த இலங்கையின் முதலாவது மருத்துவக் கல்லூரி- மருத்துவமனை
Image Source: Jaffna Medical Museum, Teaching Hospital Jaffna

அ அமெரிக்க இலங்கை மிசனரியினர் (ACM) 1879 ஆம் ஆண்டின் காலாண்டுக் கூட்டத்தொடர் ஒன்றில் மானிப்பாய் மருத்துவக் கல்லூரி தொடர்பில் சில தீர்மானங்களை மேற்கொண்டனர். அதிலே மருத்துவக் கல்லூரிக்கு ஒரு வகுப்பில் ஆகக் கூடுதலாக 15 மாணவர்களையே அனுமதிப்பதென்றும் ஒவ்வொரு மாணவரிடமும் மாதாந்தம் 3

ரூபாவை பள்ளிக் கட்டணமாக அறவிடுவதென்றும் தீர்மானித்தனர். இதற்கமைய ஒவ்வொரு மாணவரும் வகுப்பில் அனுமதிக்கப்படும் போது முற்பணமாக 25 ரூபாவை கட்டணமாகச் செலுத்துமாறு கேட்கப்பட்டனர். இந்நிபந்தனைகளுக்கு அமைவாக கிறீனது மருத்துவக் கல்லூரியின் 11 ஆவது அணியில் பயில்வதற்கு 15

மிசனரிகளை யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்ப ஆர்வம் காண்பிக்கவில்லை. மருத்துவர் கிறீனது கிறிஸ்தவ ஊழியத்தில் அவர்கள் திருப்தியின்மையைக் கொண்டிருந்தமை காரணமாக இருக்கலாம். கிறீன் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகை தந்த ஆரம்பநாள்களில் கிறிஸ்தவ மறையைப் பரப்புவதில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தாலும் பின்னாளில் அவர் மேலைத்தேச மருத்துவத்தை பரப்புவதிலும் தமது மக்களிடையே பணிபுரியும் தமிழர்களை மேலைத்தேச மருத்துவர்களாக பயிற்றுவிப்பதிலுமே தனது வாழ்வை அர்ப்பணித்திருந்தார். கிறீன் நோய்வாய்ப்பட்டு அமெரிக்காவுக்குச் சென்ற பின்னரும் மானிப்பாயில் தமிழில் மருத்துவம் பயிலும் மாணவர்களுக்காக ஆங்கிலத்தில் வெளியான பிரபல்யமான மருத்துவ நூல்கள், மருத்துவ ஆய்வுக் கட்டுரைகளை மொழிபெயர்ப்பதிலும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அனுப்பப்படும் மொழிபெயர்ப்பைச் செவ்வை பார்ப்பதிலும் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டு வந்தார்.

இக்காலப் பகுதியில் அமெரிக்காவிலிருந்து மருத்துவர் ஒருவர் யாழ்ப்பாணம் சென்று மருத்துவக் கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்காவிடில் அதனை மூடவேண்டிய நிலை ஏற்படலாம் என்ற உணர்வு கிறீனுக்கு ஏற்பட்டிருந்தது! எனவே இதற்கு மாற்றீடாக அக்காலத்தில் மீளவும் புத்துயிர் பெற்றுவந்த யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியை பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியாக்கத் தரமுயர்த்துவதன் மூலம் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் மருத்துவப் பட்டப்படிப்பைத் தொடர்வது குறித்து கிறீன் தீவிரமாகச் சிந்தித்து வந்தார். இவ்விடயம் குறித்து அமெரிக்க மிசனரிகளுக்கு தொடர்ச்சியாகக் கடிதம் எழுதினார்; ஆலோசனைகளையும் வழங்கி வந்தார். மேலும் கிறீனது சகோதரியும் தந்தையார் நினைவாக 1000 அமெரிக்க டொலரை வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் மருத்துவப் பேராசிரியருக்குரிய பதவிநிலையை உருவாக்குவதற்காக வழங்கியிருந்தமை நினைவு கூரத்தக்கது. கிறீனுக்கு நோயினால் ஏற்பட்ட ஆரோக்கியக் குறைவு அவரை செயலற்றவராக்கியது. அன்றேல் யாழ்ப்பாணத்தில் - வட்டுக்கோட்டையில் மருத்துவக் கல்வியைப் புத்துயிர் பெறச்செய்வதற்காக உண்மையான கிறிஸ்தவனான வாழ்ந்த கிறீன் எந்தநிலைக்கும் சென்றிருப்பார்!

மானிப்பாய் மருத்துவக் கல்லூரியும் வேலூர் கிறிஸ்தவ மருத்துவக் கல்லூரியும்

யாழ்ப்பாணத்தில் மானிப்பாய் என்ற இடத்தில் அமெரிக்க மிசனரி மருத்துவர் சாமுவேல் பிஸ்க் கிறீன் அவர்கள் 1848 இல் ஒரு டிஸ்பென்சரியையும் பின்னர் மருத்துவக் கல்லூரியையும் ஆரம்பித்தது

போல் தமிழ்நாட்டில் வேலூரில் வண. மருத்துவர் ஜோன் ஸ்கடர் அவர்களின் பேர்த்தி ஐடா சோபியா ஸ்கடர் அம்மையார் அவர்கள் 1900 இல் ஒரே ஒரு படுக்கையுடன் மிசன் பங்களாவில் ஒரு மருத்துவமனையை நிறுவினார். இதன் விரிவாக்கமாக 1909 இல் பெண்களுக்கான முறைப்படியான தாதியப் பயிற்சி நெறியையும் 1918 இல் பெண்களுக்கான மருத்துவப் பட்டம் வழங்கும் ஆசியாவின் முதல் மருத்துவக் கல்லூரியையும் ஆரம்பித்தார்.

இன்று இந்தியாவில் முதல் தரமான மருத்துவக் கல்வியை வழங்கும் கல்விச்சாலைகளில் ஒன்றாக, 6 வளாகங்களைக் கொண்ட பல்கலைக்கழகமாகவும் சர்வதேச புகழ்பெற்ற மருத்துவமனையாகவும் மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிறுவனமாகவும் ஐடா ஸ்கடர் அம்மையார் நிறுவிய வேலூர் கிறிஸ்தவ மருத்துவக் கல்லூரி விளங்குகிறது. (ஐடா ஸ்கடரது மருத்துவப் பணி பற்றி இந்தத் தொடரின் ஆரம்பத்தில் இரு அத்தியாயங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.)

எப்.ஆர்.சி.எஸ் (FRCS) பட்டம் பெற்ற முதல் இலங்கையர் : மருத்துவர் சாமுவேல் செல்லையா போல்

மருத்துவர் உவில்லியம் தில்லையம்பலம் போல் (Dr. William Thillaiampalam Paul) அவர்களின் மகன் மருத்துவர் சாமுவேல் செல்லையா போல் அவர்களே இங்கிலாந்து நாட்டின் அரசாங்குரிய சத்திரசிகிச்சைக் கல்லூரியில் (FRCS) அங்கத்துவம் பெற்ற முதலாவது இலங்கையர் ஆவர். மருத்துவர் சாமுவேல் போல் 1901 ஆம் ஆண்டு இந்த சிறப்புரிமையப் பெற்றார்.

மருத்துவர் சாமுவேல் செல்லையா போல் அவர்களின் மகன் பேராசிரியர் மருத்துவர் மில்ரோய் ஆசிரப்பா போல் (Milroy Aserappa Paul) அவர்களே கொழும்பு மருத்துவப் பீடத்தின் சத்திரசிகிச்சைப் பிரிவின் முதல் பேராசிரியராக விளங்கியவர். மில்ரோய் போல் கொழும்பு மருத்துவப் பீடத்தின் சத்திரசிகிச்சைப் பிரிவின் சிற்பி அல்லது ஞானத்தந்தை என்று போற்றப்படுகின்றார். இங்கிலாந்தின் அரசாங்குரிய சத்திரசிகிச்சைக் கல்லூரியில் (Royal College of Surgeons) சத்திர சிகிச்சை மருத்துவத் துறை முன்னோடி ஜோன் ஹன்ரர் நினைவாக 1813 முதல் வருடந்தோறும் பேருரைகள் நிகழ்கின்றன. மருத்துவர் மில்ரோய் போல் அவர்களே இங்கு பேருரையாற்ற (Hunterian Oration) அழைக்கப்பட்ட முதல் இலங்கையர் ஆவர். மில்ரோய் போல், மூன்று தடவைகள் ஹன்ரேரியன் விரிவுரையாற்ற அழைக்கப்பட்டவர் என்ற சிறப்புக்குரியவர்.

(தொடரும்.)

எமது சுற்றாடல் உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்றவைகளால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இக் கூறுகளின் ஒருங்கிணைந்த மற்றும் ஒருங்கமைந்த செயற்பாடுகளே சுற்றாடலின் நிலைபேறான அபிவிருத்தியில் பங்காற்றும். மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியில் பெரும்பங்காற்றும் சுற்றாடல் பற்றி சரிவர அறிந்துகொள்ளப்படுதலும் சிறப்பான வழிமுறைகளில் பயன்படுத்தலும் இக்கூறுகளை பேணிப்பாதுகாத்தலும் முக்கியமானவைகள். அந்த வகையில் வடக்குகிழக்கு அபிவிருத்தியில் உயிர்ப்பல்வகைமையின் பங்களிப்பு பற்றிய பயனுள்ள கருத்துகளை 'வடக்கு-கிழக்கு பிராந்திய அபிவிருத்தியும் உயிர்ப்பல்வகைமையும்' எனும் இக் கட்டுரைத் தொடர் தாங்கிவருகின்றது.

சி. ஜேம்சன்
அரசகேசரி

விவசாய விஞ்ஞானியும் கும்பியலாளருமான கலாநிதி. சி.ஜேம்சன் அரசகேசரி அவர்கள் விவசாய ஆர்யாச்சி நிலையத்தின் முன்னாள் மேலதிக பணிப்பாளர் ஆவார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் விவசாயத்துறை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளரான இவர் விவசாயத்துறையில் மூன்று தசாப்தங்களாக பயனுள்ள பங்காற்றி வருவதுடன் மிளகாய், வெங்காயம், நிலக்கடலை, குரக்கன் மற்றும் மா போன்ற பயிர்களில் புதிய வகைகளைக் கண்டுபிடித்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட அநேக பிரச்சினைகளின் தீர்வுகளுக்கு வழிவகுத்துள்ள அரசகேசரி அவர்கள், மாகாண மற்றும் தேசிய மட்டங்களில் விவசாய மற்றும் சுற்றாடல் சம்பந்தப்பட்ட கருத்திடங்களுக்கு ஆலோசகராகவுள்ளதன் சமூக சேவையாளராகவும் திகழ்கிறார்.

வடக்கு - கிழக்கு உயிர்ப்பல்வகைமைஃ ஓர் அறிமுகம்

கிழக்குக்கரையின் அம்பாறை தொடங்கி வடமேற்குக் கரையின் புத்தளம் வரை கடற்கரையோரங்களை உள்ளடக்கிய நிலம், நீர்நிலைகள், காடு என்பன உள்ளடங்கலாக ஐவகை நிலங்களை உள்ளடக்கியதே வடக்கு - கிழக்குபிரதேசமாகும். பாரம்பரிய வரலாறுகள், நிகழ்வுகள், இடப்பெயர்வுகள், விவசாய அபிவிருத்திகள் என்பனவற்றை உள்ளடக்கி இலங்கையின் அபிவிருத்தியில் பெரும்பங்காற்றிவருகின்றது இந்தப் பிராந்தியம். பூகோள அமைப்பின்படி, கடலோரங்களையும் ஐவகை நிலங்களையும் கொண்ட

இப் பாரம்பரிய பிரதேசம் பலநூற்றாண்டுகாலமாக அழிவடையாமல் இருப்பது பெரும்பேறாகும். இயற்கை அனர்த்தங்கள், மனிதச் செயற்பாடுகள், காலநிலைமாற்றங்கள் போன்றனவற்றுக்கு தாங்கிப்பிடித்து தலைநிமிர்ந்து நிற்கிறது இப்பிரதேசம். குறிஞ்சி, முல்லை, நெய்தல், மருதம், பாலை என்பவற்றில் இயைபோடு வாழும் இப் பிரதேச உயிரினங்களில் சில அழிவுக்குட்பட்டிருந்தாலும், பல உயிரினங்கள் சூழலுடன் ஒன்றுபட்டுக் காணப்படுதலே இப்பிரதேசத்தின் தனித்துவம். வடக்கு - கிழக்கின் வடமாநிலப் பூவானது வெண்தாமரை

வெண்தாமரை

மருதமரம்

புளினி

பெரிய கொய்யா
நீல வண்ணத்துப்பூச்சி

கடல் நீரேரி - மட்டக்களப்பு

Image source - www.attractionsinsrilanka.com

(*Nymphaea lotus*) ஆகும். இப் பிரதேசத்திற்குரிய மரமானது மருதமரம் (*Terminalia elliptica*) ஆகும். பல்வகைப்பட்ட விலங்கு வகைகள் காணப்பட்டாலும் இப்பிரதேசத்துக்குரிய விலங்காக கண்டறியப்பட்டது புள்ளிமான் ஆகும். சுற்றாடலில் காணப்படும் அழகான குட்டிப் பறவையான புளிநியே (*Turdoides striatus*) இப் பிரதேசத்துக்குரிய பறவையாகும். இது ஆங்கிலத்தில் *Seven sisters* என அழைக்கப்படும். ஏனெனில் ஒரு கூட்டப் புளிநியில் 7 பறவைகளைக் காணமுடியும். எண்ணற்ற அழகான வண்ணத்துப்பூச்சிகள் எமது பிரதேசத்தில் காணப்பட்டாலும் பெரிய கொய்யா நீல வண்ணத்துப்பூச்சிகள் (*Virachola perse*) எமது பிரதேசத்துக்குரியவை. இவை தனித்துவமானவை ஆகும்.

மன்னார், வவுனியா, கிளிநொச்சி, யாழ்ப்பாணம், முல்லைத்தீவு, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மற்றும் அம்பாறையின் சில பகுதிகள் இவ் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ளடங்கும். பரந்துபட்ட இப்பிரதேசத்தில் கடற்றொழில், விவசாயம், காடுசார் தொழிற்றுறைகள், குளங்களை அண்டிய குடியேற்றங்கள், ஆறுகளையொட்டிய

அபிவிருத்தி என்பனவற்றில் பல்வகைத்தன்மையினைக் காணமுடியும். இம் மாவட்டங்களில் வாழ்ந்த, வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் மக்களிடையில் அநேக விடயங்களில் ஒற்றுமையுண்டு. இருப்பினும் தனித்துவமான வேறுபாடுகளும் உண்டு. உயிர்ப் பல்வகைமையில் மனித சமுதாயம் பெரும்பங்காற்றுகின்றது. இவ் வகையில் எம்மவர்க்கிடையே தனித்துவமான வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. மொழிவழக்கு, உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள், செயலாற்றும் திறன், அறிவாற்றல் போன்றனவற்றில் வேறுபாடுகள் தெளிவானவை. ஓரிடத்திலிருந்து பிரிந்துசென்று வாழ்ந்து, வெவ்வேறு இடங்களில்

குடியேறியிருப்பதாக வரலாறுகள் காட்டிநிற்பினும் அப் பிரதேசங்களுக்கான வேறுபாடுகளை மரபுரிதியாகப் பெற்றிருக்கமுடியும். மனித சமுதாயத்தின் இவ் வகை வேறுபாடுகளை உதாரணமாக்கி பல்வகைமைக்குள் உள்நுழைவோம்.

பல்வகைமை

உயிரற்ற, உயிருள்ள எல்லாவற்றினுடைய பல்வகைமையும் வடக்கு - கிழக்கு பிரதேசங்களில் அதிகளவிலேயே காணப்படுகிறது. உயிரற்றவைகளின் பல்வகைமையானது மண், கடல், நன்னீர், பாறைகள், கனிமங்கள், மற்றும் காற்றுப் போன்றனவற்றில் வேறுபடுகின்றன. சில ஆறுகளும் வடக்கு - கிழக்கில் அமைந்துள்ளதால் இவற்றோடு அண்டிய பல்வகைமைத் தன்மைகளும் காணப்படுகின்றன. முருகைக்கற்பாறை மற்றும் கல்சியப் பாறை என்பவற்றை உள்ளடக்கிய பல்வேறுவகைப்பட்ட வாழ்விடங்கள் இப் பல்வகைமைத்தன்மையில் பெரும் பங்காற்றுகின்றது. மேடு பள்ளமுள்ள தரை, பழைய கடற்கரை, ஆற்றோரத்தை அண்டிய

கடற்பாறைகள் - நெடுந்தீவு

Image source - www.timeout.com

மற்றும் சுண்ணக்கற்பாறைகள் என விரிந்துபட்டு செல்கின்றது இப்பல்வகைமை. இவ் உயிரற்ற பொருட்களின் அல்லது உயிரற்ற அமைப்புகளின் சார்பாகவே உயிர்ப்பல்வகைமைகள் வேறுபடுகின்றன. உதாரணமாக, இப்பாறைகளிலிருந்து வழிந்தோடி சேரும் நீர்நிலைகளின் தன்மை வேறுபடுவதால் இந் நீர்நிலைகளில் காணப்படும் உயிரினங்களின் வேறுபாடு கணிசமானதாகும்.

உயிரியல் பல்வகைமை என்பது மக்கள் இயற்கையோடு ஒட்டிய உயிரினங்கள் காடுசார் உயிரினங்கள், அரிதான காடுகள் என்பவற்றில் வாழும் பல்வேறு வகைப்பட்ட உயிரினங்களின் கூட்டுத்தொகையை குறித்து நிற்கும். சர்வதேச உயிரியல் மற்றும் உயிர்ப்பல்வகைமை சம்பந்தமான வரைவிலக்கணத்தின்படி, கடல் மற்றும் நன்னீர் சூழல் தொகுதிகளில் காணப்படும் சிறிய அங்கிகளிலிருந்து பெரிய அங்கிகள் வரை, பரந்துபட்ட வேறுபாடுகளைக்

காட்டும் சூழல் தொகுதிகளை உள்ளடக்கியதே உயிர்ப்பல்வகைமை எனப்படுகின்றது. பல்வேறுவகைப்பட்ட வரைவிலக்கணங்கள் உயிர்ப்பல்வகைமை தொடர்பில் உள்ளன. பரம்பரை அலகிலிருந்து இனம் மற்றும் சாகியம் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய உயிரியற் தொகுதி பரம்பரையியல் வேறுபாடானது, நிறமூர்த்தங்களின் அடிப்படையில் வேறுபடுகிறது. இனங்களின் வேறுபாடு எனும் போது குறித்த பிரதேசத்தில் வாழும் இனங்களுக்கிடையிலுள்ள வேறுபாட்டை சுட்டி நிற்கிறது. இவ்வினங்களின் எண்ணிக்கையின் தன்மையில் இப் பல்வகைமை அளக்கப்படுகிறது. இன்னொருவகையில் இப்பல்வகைமையின் வகையீட்டு வேறுபாடு மற்றும் அவற்றுக்கிடையிலான தொடர்புகள் என்பனவற்றையும் சுட்டிநிற்கிறது. இப் பல்வேறுவகைப்பட்ட வரைவிலக்கணங்களுக்குள் அடக்கப்படுபவை யாதெனில் உயிரற்ற சடப்பொருள்களுடன் தொடர்புபட்ட

உயிரினங்களின் வாழ்வியல் தொகுதிகளில்
 உண்டாக்கியிருக்கும் பரம்பரை
 அலகுகளிடமிருந்தும் இனங்களிடமிருந்தும்
 மற்றும் கணங்களிலிருந்தும் வேறுபட்டு நிற்கும்
 உயிரினங்கள் பொருள்களின் எண்ணிக்கை,
 தொடர்பு, சமநிலை என்பன ஆகும்.

இவ்வகையில் சுற்றாடலில் குறித்த
 வாழ்விடங்களில் காணப்படும் உயிரினங்களின்
 கூட்டுத்தொகை உயிர்ப்பல்வகைமை என்று
 கருதப்படுகிறது. பெருவிருட்சங்களிலிருந்து
 கண்ணுக்குத் தெரியாத தாவரங்கள் வரை,
 மிருகங்களிலிருந்து மிகச்சிறிய பூச்சிகள் வரை
 கண்ணுக்கெட்டா அளவில் சிறிதாக வாழும்
 நுண்ணுயிர்கள் உட்பட அனைத்தும் இவ்
 உயிர்த் தொகுதிக்குள் உள்வாங்கப்படுகின்றது.
 இப் பெரும் பரம்பலின் பரிணாமம்

பற்றிய முழுமையான அறிவை இன்னும்
 பூரணமாக அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை.
 மாறிக்கொண்டிருக்கும் இப்பரிணாம
 வளர்ச்சியில் உயிரினங்கள் அகப்படுவது
 உற்றுநோக்கப்பட வேண்டும். மிகப்பெரிய
 இரு பிரிவுகளாக இவ் உயிர்த் தொகுதி
 பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. தாவரங்கள், விலங்குகள்
 என இப்பிரிவுகள் அறியப்பட்டுள்ளன.
 பச்சையம் உள்ளவை தாவரங்களென்றும்
 பச்சையம் அற்றவை விலங்குகள் என்றும்
 ஒரு வகைப்படுத்தலுண்டு. இவை இரு
 பிரிவுக்கும் உட்படாத நுண்ணுயிர்கள்
 என இன்னொருவகை உண்டு.
 தாவரங்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும்
 உயிர்வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் உணர்வுள்ள
 அங்கிகளும் உண்டு. ஆக எம்மைச்சுற்றி
 உயிர்வாழும் எல்லா ஜந்துக்களும்

நெய்தல் நிலம் - முல்லைத்தீவு

Image source - www.dreambigtravelfarblog.com

உயிரற்ற, உயிருள்ள எல்லாவற்றினுடைய பல்வகைமையும் வடக்கு - கிழக்கு பிரதேசங்களில் அதிகளவிலேயே காணப்படுகிறது. உயிரற்றவைகளின் பல்வகைமையானது மண், கடல், நன்னீர், பாறைகள், கனிமங்கள், மற்றும் காற்றுப் போன்றனவற்றில் வேறுபடுகின்றன. சில ஆறுகளும் வடக்கு - கிழக்கில் அமைந்துள்ளதால் இவற்றோடு அண்டிய பல்வகைமைத் தன்மைகளும் காணப்படுகின்றன. முருகைக்கற்பாறை மற்றும் கல்சியப் பாறை என்பவற்றை உள்ளடக்கிய பல்வேறுவகைப்பட்ட வாழ்விடங்கள் இப் பல்வகைமைத்தன்மையில் பெரும் பங்காற்றுகின்றது.

ஏதோவொரு வகைப்படுத்தலுக்குள் உள்வாங்கப்படவேண்டும். இதுபற்றிய ஆய்வுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

தலைசிறந்த அதிக எண்ணிக்கையான உயிர்ப்பல்வகைமையை கொண்டிருக்கும் நாடுகளில் முதல் 25 நாடுகளில் இலங்கையும் உள்ளடங்குகின்றது. உயிர்ப்பல்வகைமை நிறைந்துள்ள இடங்களில் எமது வடக்குகிழக்கு பிரதேசம் இலங்கையில் முன்னிற்கின்றது. அதிகளவில் கடற்கரையோரங்களை ஒட்டிய வாழ்விடங்களை வடக்கு - கிழக்கு பிரதேசம் கொண்டிருப்பதால் இவ் உயிர்ப்பல்வகைமையின் நிலையற்றதன்மை குறித்துக்காட்டப்படவேண்டியது அவசியமாகும். உதாரணமாக வாடைக்காற்று, கொண்டல் காற்று மற்றும் சோளக்காற்று என்பன திசைமாறி வீசுவதால் அவற்றின் தாக்கங்களால் ஏற்படுத்தப்படும் மாற்றங்கள் முக்கியமானவை. நீர்நிலைகளில் ஏற்படும் மாற்றம், காலநிலைக்கு ஏற்ப நிலத்தடி

நீர் குறையும் தன்மை, பருவகாலங்களுக்கு ஏற்ப மாறுபடும் பயிர்களின் தன்மை, இப் பயிர் வளர்ச்சியோடு ஒட்டிய எதிர்ப்பு பூச்சிகள் என்பனவற்றின் பரம்பல் பெரிதும் வேறுபடுகின்றன. மனிதருடைய செயற்பாடுகள் இவ் உயிர்ப்ப் பரம்பலின் தன்மையை பெரிதும் பாதிக்கின்றன. ஏற்கனவே கூறப்பட்டதன் பிரகாரம் வடக்கு - கிழக்கு பிரதேசத்தில் பல்வேறுவகைப்பட்ட பூகோள தரைத்தோற்றங்கள் அவற்றோடு அண்டிய விவசாயம், கைத்தொழில், விலங்கு வேளாண்மை, மீன்பிடி, வர்த்தகம் போன்ற இன்னோரன்ன செயற்பாடுகளும் உய்தறியப்பட வேண்டியவை. இவற்றின் விளக்கங்களே பல்வகைத்தன்மையினால் ஏற்படுத்தப்படும் அபிவிருத்திப் போக்கை கண்டறிய உதவும். இவ்வாறிருக்க இப் பல்வகைமையை பயனுள்ள வகையில் பயன்படுத்தி அவற்றை அழிந்துவிடாமல் பாதுகாப்பதோடு உச்சப்பயன்பாட்டைப் பெறும் பொறிமுறை ஒன்று எய்தப்படவேண்டும். கைத்தொழில் அபிவிருத்தி, அதிகரித்துவரும் வீதி அபிவிருத்தி, மின்னியல் மற்றும் மின்சாரம் சார் தொழிற்பாடுகள், மண்ணகழ்வு, காடழித்தல் என்பன போன்ற மனித சமுதாயத்தின் அபிவிருத்தியில் இன்றியமையாத செயற்பாடுகள், பல்வகைத்தன்மையை பாதிக்கும் கூடியன. அவற்றை சரியான முறையில் ஒழுங்குபடுத்தி சுற்றாடல் சிநேகமுள்ள தொழிற்பாடுகளாய் மாற்றியமைத்தல் சவாலானவைகளே. பல்வகைமை பற்றிய அறிவு ஒருபுறம் இருக்க, அவற்றால் ஏற்படும் பயன்பாடுகள் தனித்து ஆய்ந்தறியப்படவேண்டியவை. பாதுகாப்பு பொறிமுறைகளும் முக்கியமானவை. இதனால் இக்கட்டுரைத் தொடரானது வட - கிழக்குப் பகுதியிலுள்ள கடலும் கடல்சார்ந்த உயிர்ப்பல்வகைமை, காடும் காடுசார் உயிர்ப்பல்வகைமை, நிலமும் நிலம்சார் உயிர்ப்பல்வகைமை, நன்னீர் நிலைகள்சார் உயிர்ப்பல்வகைமை, வரள்நில உயிர்ப்பல்வகைமை, கண்டல்நில உயிர்ப்பல்வகைமை, சுற்றாடல்சார் உயிர்ப்பல்வகைமை என்பனவற்றை ஆராயவுள்ளது.

(தொடரும்.)

ஆதிரை
வெளியீடு

ஆதிரை வெளியீடுகள்

கனலாவில் கிடைக்கின்றன.

தொடர்புகளுக்கு

+1 647 972 3619

SEND MONEY to SRI LANKA

FIRST TRANSFER FEE FREE *

Immediate Payment to Any Account

Cash Pickup at any

get **5%** Discount*
on Purchases

0207 341 7300
www.spoton.money

Authorised and regulated by the Financial Conduct Authority (FRN 510848)
SpotOn Money is a trading name of Monex International Limited, a company incorporated in England and Wales,
and registered as a money service business with HMRC (12161278)

* T & C Apply

RE/MAX COMMUNITY THE MOST TRUSTED REAL ESTATE AGENTS IN CANADA

- » We are building a family of elite agent, become a part of the family
- » We are voted as most trusted realtor by consumers
- » Our Services

Real Estate
Networking

Real Estate
Investment

Real Estate
Buying and Selling

remaxcommunity.ca

/remaxcommunityinc

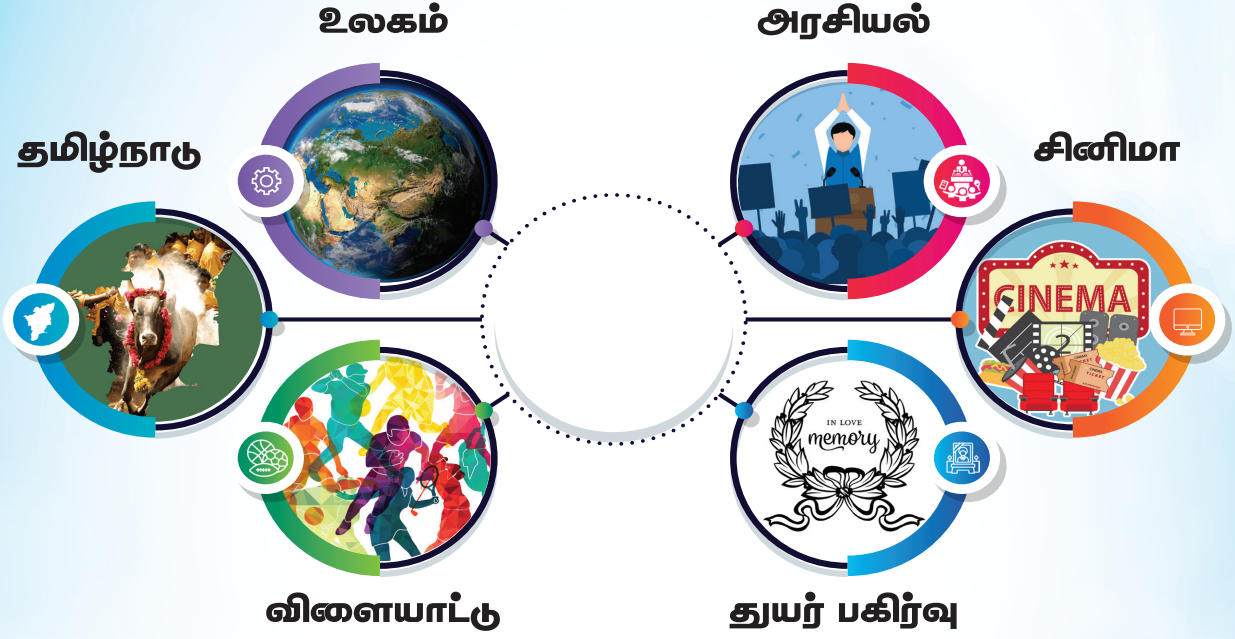
/remax_community

/remaxcommunity

/UCD-3WoKApsSL2P4SqInHVIA

யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

**தமிழால் இணையும்
தமிழ் செய்திச் சஞ்சிகைத் தளம்**

vanakkamlondon.com

/vanakkam.london

/vanakkamlondon

/Vanakkam_London

/TheVanakkamLondon

Protection For You & Your Family

Our services

- Life Insurance «
- Critical Illness Protection «
- Mortgage Protection «
- Travel/Super Visa Insurance «
- Dental & Medical Benefits «
- Disability Benefits «
- Long Term Care «
- Employee Benefits «
- RESP, RRSP & TFSA «

Are You Getting Million Dollar Advice?

Sritharan Thurairajah CLU, CHS

Life100
INSURANCE & INVESTMENTS INC.

416-918-9771 | 416-321-2500

info@life100.ca www.life100.ca

10 Milner Business Court, Suite 208,
Scarborough, ON M1B 3C6

Simple Solution in a Critical Situation

WE PROVIDE THE CHEAPEST MINIVAN & CAR SERVICE ALL OF THE GTA & ONTARIO

ரொறொன்ரோ பெரும்பாகம் உட்பட ஒன்ராறியோ மாகாணம்
ளங்கணும் மலிவான மினிவான் மற்றும் கார் சேவையை
நாங்கள் வழங்குகிறோம்.

கிழமை ஏழு நாட்களும் 24 மணி நேர சேவை வசதியுள்ளது.
அழைக்க வேண்டிய இலக்கம் 647-9723619

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

CodeLantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

ITaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

BUSINESS PROCESS OUTSOURCING

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services & company secretarial services.

Legalliaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses & companies across varied industries that want their people to grow and achieve success

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA.
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvelly, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com

RE/MAX
SRI LANKA

**RE/MAX SRI LANKA UNDER NEW LEADERSHIP
AND WITH A RENEWED VISION**

We are proudly relaunching RE/MAX Sri Lanka under new ownership. With a history of excellence & a fresh wave of innovation, we're here to revive the spirit of the Real Estate Industry.

WHAT WE DO?

- Franchising
- Real Estate Investment
- Real Estate Networking
- Real Estate Buying & Selling

www.remax.lk

[remaxlanka](https://www.facebook.com/remaxlanka)

[remax_sri.lanka](https://www.instagram.com/remax_sri.lanka)

[remaxsri_lanka](https://www.twitter.com/remaxsri_lanka)

யாழ் மணீனில்

வீடு, காணி,
வியாபார ஸ்தாபனங்கள்
வாங்குவதற்கு,
விற்பதற்கு அல்லது
வாடகைக்கு

நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள்

RE/MAX
ELITE

☎ 021 224 2855 | 0777 44 1113 📱

இடம்: இல. 115 கே.கே.எஸ் வீதி சுன்னாகம்
(பீப்பிள்ஸ் லீசிங் கட்டிட தொகுதி, 1^{ம்} மாடி)

BUY-SELL-RENT HOME AND LANDS

🌐 WWW.REMAXELITE.LK

Unleash Your Potential

www.netwyn.place

10 Thornmount Drive, Scarborough, ON M1B 3J4

+1 416-906-1414

**Coworking Space • Private Office
Event Space • Boardroom**

BOOK YOUR TOUR TODAY

